

G. Dem. Teodorescu

BIOBIBLIOGRAFIE

Biobibliografie

---

813 referințe, 55 ilustrații

adnotată

Biblioteca Centrală Universitară „Carol I“ din București

G. Dem. Teodorescu

1849 – 1900

București
2008

Redactor _____

Laura Regneală

Colaboratori _____

Șerban Șubă, Daniela Stoica,
Carmen Goață

Consilier științific _____

Anca Podgoreanu

Culegere text _____

Suzana Stelea

Scanări _____

Sorina Nedelcu, Vasile Giurgiu

Prelucrare imagini _____

Coperta Vasile Giurgiu

Coperta 1: G. Dem. Teodorescu. Portret apărut în *Universul literar*, nr. 31, 1928

Coperta 4: G. Dem. Teodorescu în timpul serbărilor de la Putna, august 187

ISBN 978-973-88947-0-9

G. Dem. Teodorescu în ultimii ani de viață

CUPRINS

Cuvânt înainte	XII
Argument	XIII
<u>CRONOLOGIA VIETII ȘI OPEREI</u>	<u>XVIII</u>
<u>1. OPERA</u>	<u>2</u>
<u>I. FOLCLOR</u>	<u>3</u>
<u>A. POEZIE</u>	<u>3</u>
1. Volume	3
2. În volume	9
2.1 Traduceri	15
3. În periodice	15
<u>B. PROZĂ</u>	<u>16</u>
1. Volume	16
2. În volume	17
3. În periodice	17
3.1 Traduceri	17
<u>C. STUDII CRITICE</u>	<u>17</u>
1. Volume	17
2. În volume	19
2.1 Prefețe	19
3. În periodice	20
3.1 Studii și articole	20
3.2 Traduceri	22
<u>II. LITERATURĂ</u>	<u>22</u>
<u>A. POEZIE</u>	<u>22</u>
1. În periodice	22
1.2 Traduceri	27

<u>B. PROZĂ</u>	<u>28</u>
1. În periodice	28
1.2 Recenzii, cronici, note	28
1.3 Traduceri	29
1.4 Necrologuri	29
1.5 Anunțuri	29
<u>III. ISTORIE LITERARĂ</u>	<u>30</u>
1. Volume	30
2. În periodice	32
2.1 Studii și articole	32
<u>IV. FILOLOGIE</u>	<u>33</u>
1. Volume	33
2. În periodice	34
2.1 Studii și articole	34
<u>V. POLITICĂ</u>	<u>34</u>
1. Volume	34
2. În periodice	34
2.1 Studii și articole	34
2.2 Necrologuri	42
<u>VI. ISTORIE</u>	<u>42</u>
1. Volume	42
2. În periodice	43
2.1 Studii și articole	43
2.2 Recenzii	46
2.3 Traduceri	46
2.4 Necrologuri	46
2.5 Anunțuri	46
<u>VII. FILOSOFIE</u>	<u>46</u>
1. Volume	46
2. În periodice	47
2.1 Studii și articole	47
2.2 Recenzii	47
<u>VIII. ÎNVĂȚĂMÂNT</u>	<u>47</u>
1. Volume	47
2. În volume	48
3. În periodice	48
3.1 Studii și articole	48

<u>IX. CULTURĂ</u>	49
1. Volume	49
2. În periodice	52
2.1 Studii și articole	52
2.2 Anunțuri	53
<u>X. FUNDAȚIA UNIVERSITARĂ CAROL I</u>	54
1. Volume	54
<u>XI. BIOGRAFIE</u>	55
1. Volume	55
2. În volume	55
<u>2. OMUL ȘI OPERA ÎN TIMP. REFERINȚE</u>	72
<u>A. REFERINȚE GENERALE</u>	73
1. Bibliografii, biobibliografii, ghiduri	73
2. Enciclopedii, dicționare	75
3. Indici de revistă	78
4. Volume omagiale	79
5. Necrologuri	80
<u>B. REFERINȚE SPECIALIZATE</u>	81
<u>I. FOLCLOR</u>	81
1. În volume	81
2. În periodice	104
2.1 Studii și articole	104
2.2 Recenzii, cronici, note	116
2.3 Anunțuri	119
<u>II. LITERATURĂ</u>	120
1. În volume	120
2. În periodice	122
2.1 Studii și articole	122
2.2 Anunțuri	123
<u>III. POLITICĂ</u>	124
1. În volume	124
2. În periodice	125
2.1 Studii și articole	125
<u>IV. ISTORIE</u>	126
1. În volume	126
2. În periodice	126

2.1 Studii și articole	126
2.2 Anunțuri	127
<u>V. FILOSOFIE</u>	<u>127</u>
1. În periodice	127
1.1 Studii și articole	127
1.2 Recenzii	129
<u>VI. ÎNVĂȚĂMÂNT</u>	<u>129</u>
1. În volume	129
2. În periodice	131
2.1 Studii și articole	131
2.2 Anunțuri	131
<u>VII. G. DEM. TEODORESCU ȘI FUNDAȚIA UNIVERSITARĂ</u>	
<u>CAROL I</u>	132
1. În volume	132
2. În periodice	134
2.1 Studii și articole	134
<u>VIII. BIOGRAFIE</u>	<u>140</u>
1. În volume	140
2. În periodice	144
2.1 Studii și articole	144
Indice de nume	149

**Clădirea Fundației Universității Carol I
în timpul directoratului lui G. Dem. Teodorescu**

Grădina Academiei Române cu bustul lui
G. Dem. Teodorescu (în partea stângă)

C u v â n t î n a i n t e

De-a lungul existenței sale, Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” a avut o bogată activitate editorială. Această activitate a fost în parte inclusă în chiar Statutul Fundației Universitare „Carol I”, care prevedea, de exemplu, la art. 3 publicarea lucrărilor studenților merituoși.

După crearea Bibliotecii Centrale Universitare, activitatea editorială a devenit o componentă esențială a planului de activitate al Serviciului bibliografic al acestei instituții.

Programele editoriale ale bibliotecii au cuprins îndeosebi lucrări de referință care să vină în sprijinul cititorilor. Au fost astfel realizați indici de reviste, sinteze documentare pe diferite teme, bibliografii tematice, bibliografii sau biobibliografii ale marilor personalități legate de învățământ, de Fundație sau de Biblioteca Centrală Universitară „Carol I”, care i-a succedat.

Aparițiile editoriale de după anul 2000, cum sunt, de exemplu, biobibliografia *Spiru C. Haret: 1851 – 1912*, apărută în 2005 și culegerea de articole *Carol I: amintirea unei mari domnii*, editată în 2006, reprezintă lucrări de prestigiu, extrem de solicitate de cititorii din țară și din străinătate.

În anii din urmă s-a inclus în planul instituției publicarea biobibliografiilor foștilor directori ai bibliotecii. Prima publicație din această serie este *Biobibliografia Al. Tzigara-Samurcaș*, editată în condiții grafice excepționale în anul 2004 și lansată în cadrul Zilelor bibliotecii din același an. S-a început cu Al. Tzigara-Samurcaș pentru că din istoria de peste 110 ani a bibliotecii, el a fost director 47 de ani, din anul 1899 până în anul 1946.

Primul director al Fundației Universitare Carol I, căruia îi este închinată biobibliografia de față, este G. Dem. Teodorescu.

Personalitate de seamă a culturii române din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, G. Dem. Teodorescu a desfășurat o activitate publicistică și științifică remarcabilă. Opera sa cuprinde articole risipite prin diferite ziare ale epocii și valoroase studii științifice dedicate folclorului pe drumul deschis de Vasile Alecsandri.

De aici dificultatea realizatorilor acestei biobibliografii în a organiza materialul cules într-o manieră care să răspundă deopotrivă unui anumit domeniu, precum și cerințelor de informare și orientare rapidă ale viitorilor utilizatori interesați de acest prețios instrument de informare.

Sperăm că *Biobibliografia G. Dem. Teodorescu* se va bucura de atenția cuvenită în rândul cercetătorilor fenomenului cultural românesc de la finele secolului al XIX-lea, care descoperă prin această lucrare un alt G. Dem. Teodorescu, cu o activitate mult mai complexă decât se știa până acum.

Nu aş vrea să închei înainte de a aduce mulțumiri colegilor din Serviciul Cercetare. Metodologie pentru realizarea acestei importante lucrări.

*Prof. univ. dr. Mircea Regneală
Director general BCU „Carol I” din București*

Argument

În planul de perspectivă al activității de cercetare bibliografică al Bibliotecii Centrale Universitare „Carol I” din București am înscris și seria de biobibliografii dedicate, peste timp, memoriei directorilor acestui lăcaș de cultură.

După cercetarea biobibliografică închinată lui Al. Tzigara-Samurcaș, cel care a condus această instituție timp de 47 de ani, punem acum la îndemâna celor interesați biobibliografia lui G. Dem. Teodorescu, primul director al Fundației Universitare Carol I, de la a cărui naștere se vor împlini, la 25 august 2009, 160 de ani.

Regele Carol I l-a numit director având în vedere meritele lui intelectuale, cinstea și munca neobosită, precum și contribuția avută în 1891, în calitate de ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice, la redactarea proiectului de lege și votarea legii prin care Fundației Universitare i-a fost recunoscută personalitatea morală și juridică.

G. Dem. Teodorescu a fost o personalitate remarcabilă a culturii române din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Într-o perioadă de timp relativ scurtă el a realizat o operă impresionantă, rod al unei activități susținute. Stau mărturie în acest sens lucrările sale de folclor *Încercări critice asupra unor credințe, datini și moravuri ale poporului român* (1874), *Cercetări asupra proverbelor române* (1877) și *Noțiuni despre colindele române* (1879), conferința publică *Petrea Crețul Șolcan, lăutarul Brăilei*, ținută la Ateneul Român la 11 martie 1884 și publicată în același an, studiile cu caracter monografic despre Anton Pann, Al. Depărățeanu, Eufrosin Poteca, Em. Protopopescu-Pake, *Istoria filosofiei antice. Orientul. Grecii. Creștinii. Anii 600 î.d.Cr. – 750 d.Cr.* (1893), încununată în 1894 cu premiul Academiei Române.

Contribuția capitală rămâne vasta sa culegere de *Poezii populare române* (1885), prin care, după cum spune Ovidiu Papadima, G. Dem. Teodorescu „își culminează viața de cărturar“. Culegerea, rodul unei munci îndelungate, de peste 20 de ani, este importantă nu numai prin neobișnuita bogăție a textelor populare, dar și prin multitudinea informațiilor prezente în notele însoțitoare de o mare diversitate.

În organizarea biobibliografiei noastre am ținut seama de volumul de informații și de natura lucrărilor inserate, constituind mai multe capitole și subdiviziuni în cadrul fiecăreia dintre cele două părți: 1. *Opera* și 2. *Omul și opera în timp. Referințe critice*.

Rezultatul investigației noastre consemnează edificator creația lui G. Dem. Teodorescu, atât prin înregistrarea operei sale, în ordinea cronologică a apariției titlurilor, cât și prin inserarea opiniilor contemporanilor și urmașilor.

Asumându-ne sarcina de a întocmi biobibliografia lui G. Dem. Teodorescu, am avut în vedere principiul monografic, enunțat de Tudor Vianu, potrivit căruia o bibliografie trebuie să permită cercetătorului a urmări sistematic personalitatea respectivă, dând indicații asupra fiecărei manifestări în ordinea scrisului, din momentul elaborării până la ultimele ecouri în posteritate. (Bibliografie și documentare. În: *Studii și cercetări bibliologice*, 1960, 3, p.17-21).

OPERA. Constituie prima parte a lucrării. La întocmirea ei am avut în vedere un dublu criteriu, tematic și cronologic, impus de marea diversitate a manifestărilor lui G. Dem. Teodorescu dar și de necesitatea urmăririi lor evolutive și de sistematizarea lor.

Scrierile lui G. Dem. Teodorescu au fost grupate în capitole corespunzătoare diferitelor domenii de interes și preocupări în ansamblul activității sale. Ordonarea lor succesivă a avut în vedere semnificația contribuției lui G. Dem. Teodorescu la ceea ce ține de esența domeniului respectiv.

O delimitare strictă între domenii nu a fost întotdeauna însă posibilă, interferența acestora fiind destul de frecventă în epocă, și deci orice schemă am adopta, aceasta cuprinde o doză de arbitrar. Astfel cel ce urmărește *Folclorul*, va trebui să consulte, de aceea și *Literatura*, sau cel ce urmărește *Istoria*, va trebui să consulte și *Politica*. O serie de lucrări nu au putut fi subordonate exclusiv unuia sau altuia din capitole.

Capitolul *Folclor* deschide lucrarea, considerând că G. Dem. Teodorescu a avut o contribuție fundamentală la transformarea acestei discipline în domeniu de cercetare științifică.

Menționăm că s-au amplasat mai întâi lucrările separate, apoi cele publicate în antologii.

Poeziile selectate în antologii, culegeri sau volume colective evidențiază filtrul prin care opera lui G. Dem. Teodorescu a trecut de-a lungul timpului.

Am redat și cuprinsul, la fiecare lucrare în parte, tocmai pentru a spori eficiența cercetării bibliografice printr-o prezentare mai analitică și, de asemenea, pentru a înlesni depistarea unor interferențe între domeniile sau problemele urmărite.

În principiu, o lucrare a fost menționată o singură dată, cu câteva excepții care s-au impus de la sine.

Manualele școlare de limba latină și-au aflat locul în capitolul *Filologie*. O eventuală grupare a acestor lucrări într-un capitol separat, de *Activitate didactică*, credem că ar fi fost mai puțin relevantă pentru a crea o imagine sintetică asupra preocupărilor în domeniul filologiei ale lui G. Dem. Teodorescu, profesorul de limba română și limba latină la liceele „Sf. Sava“ și „Matei Basarab“ din București.

Am avut în vedere publicistica - de la primele manifestări jurnalistice: literare, critice, politice. Am reținut din publicistică, articolele care au un caracter generalizator pentru problema în care a dovedit competență: folclor, literatură, dar și politică, istorie, cultură, învățământ, adică pe cele care prezintă încă și astăzi un cert interes istoric.

Publicul care va binevoi să consulte această lucrare, este rugat să țină seama că în afara lacunelor involuntare, într-o anumită măsură inevitabile (oricare ar fi fost dimensiunile acesteia), autorii ei au fost nevoiți să renunțe la o serie de articole. Astfel, în cazul revistei umoristice antidinastice *Ghimpele*, în corpul volumului de față, au fost reținute numai textele și articolele semnate de G. Dem. Teodorescu cu numele său și cu pseudonimul Ghedem, reținut ca atare de istoria literară.

Ei au trebuit să se delimiteze, omițând textele care nu poartă explicit semnătura lui G. Dem. Teodorescu, neavând certitudinea identificării lor, deși ca stil și idei sunt destule șanse ca ele să-i aparțină. La revistă au fost și alți colaboratori care, de regulă, au folosit pseudonime.

Nu am creat rubrici separate pentru articolele scrise în colaborare, făcând însă întotdeauna menționarea convenită în paranteză (vezi cap. *Politică, Cultură*).

Orice date adăugate de noi, neindicate pe foaia de titlu, titlurile formulate de noi, în situația textelor publicate fără titlu sau cu titlu incomplet, orice alt adaos socotit de noi necesar, precum și omisiunile au fost menționate între paranteze drepte.

Menționăm că, la un moment dat, însuși G. Dem. Teodorescu înlesnește munca bibliografului. Omițând publicațiile cu caracter politic sau relative la organizarea învățământului, și-a repertoriat singur opera cea mai semnificativă în *Memoriul* prezentat Senatului Universitar din București, la 10 ianuarie 1900, pentru concursul la catedra de Istoria Limbii și Literaturii Române (vacantă la Facultatea de Filosofie și Litere din București).

Cu această ocazie precizează și lucrările nepublicate până la acea dată, autorului nefiindu-i dat să-și vadă încheiată trudnica întreprindere din cauza morții premature.

Precizăm că nu am cercetat manuscrisele lui G. Dem. Teodorescu, aflate în colecțiile Bibliotecii Academiei Române.

OMUL ȘI OPERA ÎN TIMP. REFERINȚE CRITICE. După un capitol introductiv grupând referiri de ordin general consemnate în bibliografii, biobibliografii, ghiduri, enciclopedii, dicționare, indici de revistă, dar și volume omagiale și necrologuri, această a doua parte urmează, simetric, organizarea părții anterioare (OPERA), înlesnind o informare rapidă deopotrivă asupra personalității și ansamblului operei, evoluției și receptării acesteia în epocă și posteritate.

În cadrul capitolelor, referințele au fost orânduite cronologic, ceea ce permite să se marcheze momentele în care opera a fost receptată. Ele sunt însoțite de scurte adnotări, care prin informațiile esențiale cuprinse conturează problematica fiecărei lucrări.

Am făcut distincția între volume, studii și articole publicate în periodice, recenzii și cronici, obișnuită în majoritatea bibliografiilor, deși s-ar putea ca aceasta să fie uneori arbitrară, deoarece, de exemplu, o recenzie poate prezenta o importanță deosebită, iar încadrarea ei laolaltă cu articolele ar facilita regăsirea mai operativă a informației referitoare la un anumit subiect.

Recenziile și cronicile (inclusiv cele publicate în același an) au fost dispuse și ele în ordine cronologică, și nu în ordinea alfabetică a autorilor - recenzenți.

Numerotarea titlurilor cuprinse în cele două părți ale lucrării noastre s-a făcut în continuare, din mai multe considerente: pentru a nu se pierde cursivitatea lecturii, pentru a înlesni eventualele referiri, trimiteri și conexiuni, precum și pentru a întocmi indicele de nume de persoane care încheie lucrarea. Indicele final oferă și alte posibilități de informare dincolo de organizarea propriu-zisă a materialului - numele colaboratorilor, al celor menționați în titlu și adnotare, într-o listă comună.

Materialul ilustrativ completează volumul cu fotografii și facsimile după lucrări originale, aflate în colecțiile de documente ale Bibliotecii Centrale Universitare „Carol I” din București.

CRONOLOGIA, concepută ca un auxiliar al cercetării noastre, precede expunerea operei, o circumstanțiază, permițând încadrarea fiecărui titlu într-un context biografic mai larg, și relevă dimensiunile personalității acestui savant - folclorist, scriitor, profesor, autor de manuale, ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice, cel

dintâi director al Fundației Universitare Carol I, între 9 februarie 1895 și 19 octombrie 1898. Prin cronologie, succesiune de momente din viața și activitatea lui G. Dem. Teodorescu și de evenimente colaterale, considerate de noi semnificative, putem lua cunoștință de anii de formație spirituală și studii în țară și la Paris, precum și de contextul cultural, direcțiile principale ale operei, dar și de prezența lui în contemporaneitate și de profunda angajare în viața culturală și social-politică.

Cronologia devine semnificativă și prin ilustrarea raporturilor cu oamenii din epocă pe care i-a cunoscut, nume prestigioase în cultura română, prin surprinderea atmosferei epocii, a opticii momentului, a imaginii asupra stării culturale a țării.

Pentru familiarizarea cititorului cu istoria acelei perioade, am menționat lucrări speciale dedicate unor evenimente culturale, istorice, politice și am evocat, în acest context, numele unor personalități proeminente care au înnobilit cultura românească prin lucrări de larg ecou național și universal în diverse domenii (D. Cantemir, B.P. Hasdeu, V. Alecsandri, Al. Odobescu, N. Iorga etc.).

Nu am recurs la o cronologie laconică de tipul prezentării unui simplu tabel cronologic pentru ca textul să nu pară ermetic cititorului mai puțin familiarizat cu istoria acelei perioade. Am identificat situații și personalități, am folosit informații care să contribuie la trezirea interesului public față de omul de cultură care a fost G. Dem. Teodorescu.

Sursele cronologiei au fost, complementar cu investigațiile noastre, studiile lui Ovidiu Papadima, considerat exegetul cel mai autorizat al lui G. Dem. Teodorescu, dar și studii monografice și lucrări de sinteză remarcabile de care dispune folcloristica în momentul de față, purtând semnătura unor specialiști de primă mână: I.C. Chițimia, Gh. Vrabie, Ov. Bârlea. Sunt lucrări de referință pentru istoria domeniului, și nici o cercetare nu este posibilă decât pornindu-se de la aceste sinteze fundamentale, decât luându-se ca repere datele, informațiile și, mai ales, analizele și aprecierile acestor mari savanți.

Pentru completarea informației în reconstituirea unor etape din viața autorului am apelat la volume și articole omagiale, din lectura cărora am surprins caracteristicile unei vieți duse în slujba culturii românești, contribuind la crearea unui spirit de umanitate și moralitate.

În redactarea lucrării s-a respectat descrierea bibliografică stabilită prin Standardul Român *ISO 690 – Referințe bibliografice. Conținut, formă, structură*. Am folosit abrevierile general acceptate de tipul: ed. (ediție), il. (ilustrații), nr. (număr), part. (parte), pref. (prefață), reprod. (reproduceri), s.a. (sine anno), s.l. (sine loco), s.n. (sine nomine), tipogr. (tipografie), vol. (volum).

Laura Regneală

*„Poezia populară este întâia fază a civilizației
unui neam ce se trezește la lumina vieții.”*

G. Dem. Teodorescu

CRONOLOGIA
VIEȚII ȘI OPEREI

1769-1770

Apare la Berlin, *Descriptio Moldaviae*, de Dimitrie Cantemir (redactată în limba latină, după plecarea în Rusia, până în 1716, la cererea Academiei de Științe din Berlin, a rămas nepublicată până la această dată, când apare în traducere germană; o a doua ediție apare în 1771. Prima ediție în românește apare în 1825, la Mănăstirea Neamțului, fiind tradusă din germană). Lucrarea consemnează obiceiuri din ciclul vieții, obiceiuri calendaristice, superstiții, practici magice, rituri de nuntă și de înmormântare. Bogăției de amănunte i se adaugă consemnarea unor texte extrem de prețioase, cum este orația de pețire, cea mai veche atestare de acest fel. În paginile închinată folclorului coregrafic, cu totul deosebite sunt observațiile despre călușari, care „au poate o sută de jocuri diferite, cu mișcări anume întocmite, unele așa de meșteșugite încât se pare că nu ating pământul când joacă, ci că zboară în aer /.../“.

„Dimitrie Cantemir rămâne în mod definitiv părintele etnografiei și folcloristicii românești, și probabil al celei orientale, opera sa fiind un izvor de mână întâi pentru studiile asupra folclorului românesc“. (Adrian Fochi. Dimitrie Cantemir, etnograf și folclorist. În: *Revista de etnografie și folclor*, 1964, 9, nr.1, p.75).

1799-1821

În revista *Allgemeine Musikalische Zeitung* din Leipzig, autori anonimi scriu sumar despre jocul românesc (1800), despre tarafuri și instrumente populare, despre jocul de bătă (1810), sau despre muzica populară românească (1814), relevând caracterul lor arhaic și original.

1838

La îndemnul lui Timotei Cipariu, studentul său Nicolae Pauleti din Blaj întocmește întâia colecție de lirică populară, *Cântări și strigături românești de cari cântă fetele și feciorii jucând*. Publicată abia peste un secol, în 1927, culegerea cuprinde 319 cântece și strigături, toate culese din satul Roșia de Secaș, jud. Alba.

1849

---

25 august

Se naște la București, în casa părintească din str. Popa Tatu, G. Dem. Teodorescu, unicul fiu al lui Tudor, născut pe meleagurile Amaradiei, antreprenor de construcții, și al Sultanei. Tatăl, supranumit Olteanul, a construit rând pe rând bisericile din comunele Negoești, Singureni și Maia (Ilfov), „otelul Londra“ și dependințele casei lui Barbu Catargiu din Calea Victoriei. Copilul a fost botezat la biserica din comuna Budești (Ilfov) de mama generalului George Manu, proprietara satului, dându-i numele Dimitrie, după numele unui frate decedat al generalului Manu. Primele slove le-a învățat de la Manea Brutaru, dascălul bisericii a cărei ctitoră era chiar mătușa sa, apoi de

la dascălul George de la biserica Sf. Voievozi din Calea Griviței. Și-a petrecut copilăria și tinerețea în periferia bucureșteană (Popa Tatu, Călușeilor, Cărămidari).

Interesul pentru creația populară orală care l-a însoțit de-a lungul întregii vieți i-a fost insuflat din copilărie. În *Precuvântarea* la colecția sa de *Poezii populare române*, spune: „... pe nesimțite mi s-a întipărit în memorie tot ce auzisem la părinți, la rude, la prieteni: de iubirea lor n-am scăpat la tinerețe și, scriind numai pentru mine, m-am pomenit cuprins de o neînlăturată pasiune“. Același lucru îl atestă și însemnările ce însoțesc variantele din colecția sa, în care culegătorul notează, împreună cu data consemnării în scris, și numele celui de la care a colecționat textul. De la tatăl său, Tudor, zis Olteanul, înregistrează diferite piese în anii 1865, 1866, 1867, 1868 și 1869, de la mama sa, Sultana Teodorescu, menționează înregistrări făcute în anii 1865, 1866 și 1867, iar în 1874, de la o mătușă a sa, Elena Constantinescu.

1852-1853

Vasile Alecsandri este ctitorul folcloristicii românești. Între 1852 și 1853 apar la Iași *Poezii populare. Balade (Cântice bătrânești)*, adunate și îndreptate, de poet, în două volume. Primul volum, o broșură de proporții modeste, scrisă cu litere chirilice de tranziție, avea un țel popularizator vizibil, punând la dispoziția cititorilor 17 balade, printre care „Miorița“, „Toma Alimoș“ și „Mișu Copilul“. Cea de-a doua broșură cuprinde 18 balade, începând cu „Negru Vodă“ și „Manoli“. Culegerea a pus pentru prima oară în circulație, în toate ținuturile locuite de români și peste hotarele patriei, capodoperele folclorice „Miorița“ și „Meșterul Manole“. În prefața culegerii sale, V. Alecsandri socotește că „poeziile noastre populare compun o avere națională, demnă de a fi scoasă la lumină ca un titlu de glorie pentru nația română“.

Editorul culegerii, T. Codrescu scuză lipsa notelor prin absența poetului, aflat la Paris, urmând ca acestea să apară odată cu cea de-a treia broșură a baladelor populare. Aceasta însă nu a mai apărut, materialul pe care îl deținea poetul fiind publicat în suplimentul revistei *România literară* din 1855, alcătuit numai din lirică (doine și hore) și o baladă („Fata Banului din Hațeg“). Mai târziu, poetul publică și alte materiale noi, alături de retipăriri, în *Revista română* (1861-1863) și în *Țăranul român* (1862). Din o seamă de însemnări reiese că Alecsandri avea gata o nouă ediție, încă din 1862, pe care o va publica abia în 1866.

1855

G. Dem. Teodorescu este înscris la Școala primară de verde din str. Știrbei Vodă. În clasele a III-a și a IV-a a fost premiat pentru învățatură și muzică.

1859-1867

Urmează studiile secundare la Gimnaziul „Gh. Lazăr“ unde era director C. Adam. Din clasa a II-a până în clasa a IV-a a obținut premiul I la studiu și desen. Studiile liceale le-a urmat la Liceul „Matei Basarab“ unde era director A. Nestor.

1862

---

4 iunie

Ia ființă Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice.

1864

4/16 iulie

Se înființează, prin decretul lui Al. I. Cuza, contrasemnat de ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice, Dimitrie Bolintineanu, Universitatea din București, reunind Facultățile de Drept, Litere și Științe. În 1867 se adaugă prin decret Facultatea de Medicină.

În același an, biblioteca Colegiului „Sf. Sava“ este declarată Biblioteca Centrală a Statului care va funcționa în clădirea Universității.

1866

Apare la București, în ediția integrală, colecția *Poezii populare ale românilor*, adunate și întocmite de Vasile Alecsandri.

Este un eveniment memorabil și care va domina folcloristica până în zilele noastre. Scriitor cu o bogată activitate literară și politică, participant la toate marile evenimente ale timpului său – revoluția din 1848, Unirea Principatelor, împrumutarea țăranilor, războiul pentru independență – V. Alecsandri și-a alcătuit colecția în perioada 1850-1866. Scopul declarat al colecției a fost, în primul rând, unul politic. Acest lucru reiese din modul în care este alcătuită culegerea, din sumar și din notele explicative. Așa se explică traducerea imediată a colecției sale în limbi de circulație.

Cel de-al doilea obiectiv urmărit de Alecsandri a fost acela de a oferi scriitorilor români, în sprijinul reperelor programatice ale *Daciei literare*, modele și surse de inspirație autohtone.

Mihail Kogălniceanu în *Introducere la Dacia literară* (1840) susține, printre alte idei avansate, ca literatura cultă să se inspire din istoria națională și obiceiurile noastre populare.

Titu Maiorescu spunea despre Alecsandri, care a avut o contribuție decisivă la orientarea literaturii spre folclor prin culegerea sa de poezii populare: „Farmecul limbii române în poezia populară - el ni l-a deschis“.

1867

---

1 martie-martie 1944 (cu întrerupere între 1916 și 1919)

Apare la Iași, sub redacția lui Iacob Negruzzi și sub directa îndrumare a lui Titu Maiorescu, revista *Convorbiri literare*, importantă în egală măsură pentru valoarea conținutului ei și pentru implicațiile și ecourile ei în publicistica vremii. Răspunzând preocupărilor larg umaniste ale epocii, *Convorbiri literare* publică beletristică (în paginile ei semnează marii scriitori clasici: M. Eminescu, I. Creangă, I. L. Caragiale, I. Slavici), istorie și critică literară, studii și polemici pe teme de istorie, filologie, artă,

cultură în general. De orientare filosofică-estetică maioresciană, revista cultivă – în ierarhizarea valorilor – principiul „naționalității în limitele adevărului artistic“, ceea ce i-a adus, adesea, învinuiri nedrepte de cosmopolitism.

1868

În urma concursului din 6 februarie, înainte de a-și fi luat bacalaureatul, G. Dem. Teodorescu a fost numit funcționar la Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice. Aici a avut ocazia să se inițieze în probleme de administrație dar și să colaboreze la *Buletinul instrucțiunii* și la *Istoria școalelor sătești*, a lui V.A. Urechia.

mai

Obține diploma de bacalaureat (eliberată de Universitatea din București sub nr. 15 din 1 noiembrie 1868) și se înscrie la Facultatea de Filosofie și Litere din București. Urmează cursul de declamațiune la Conservatorul de muzică și audiază cursuri de filologie clasică susținute de profesori eminenti, pe care le absolvă în 1870, trecând cele trei examene de licență.

August Treboniu Laurian predă Istoria literaturii latine, iar Epaminonda Francudi, cea a literaturii eline. Aceste cursuri au constituit preocuparea lui principală și baza întregii lui pregătiri universitare, întărindu-i crezul latinist. Teza de licență urma să fie *Istoriografia la Eleni până la Herodot*. Din biografia lui G. Dem. Teodorescu aflăm că a audiat și cursuri predate de: V.A. Urechia (istoria românilor și literatură română), Ulisse de Marsillac (istoria literaturii franceze), Ion Zalomit (istoria filosofiei), P. Cernătescu (istoria universală). Maeștrii săi, Al. Odobescu și B.P. Hasdeu vor veni la catedra universitară abia în 1874-1875, ținând cursuri libere, Odobescu de arheologie, iar Hasdeu de filologie comparativă. G. Dem. Teodorescu a urmărit cu interes aceste cursuri, și după cum declară el însuși, a fost influențat de ele în activitatea sa folcloristică. G. Dem. Teodorescu nu încheie însă cursurile Facultății de Litere cu obținerea licenței, deoarece intervine plecarea sa în Franța, fiind trimis la studii ca bursier al statului român, în 1875, de către Titu Maiorescu.

15 noiembrie

Demisionează din postul de funcționar la Ministerul Instrucțiunii și începe activitatea de publicist în redacția ziarului lui C.A. Rosetti – *Românul* –, „organ al partidului liberal-conservator“. Figurează în numerosul comitet al gazetei, alături de o serie de personalități politice ale epocii: Lascăr Catargiu, N. Blaremburg, Pake Protopopescu, generalul I. Em. Florescu, în al cărui guvern va fi mai târziu ministru. Girant al ziarului va fi colegul său din studenție Ion Brătescu. La acest ziar, G. Dem. Teodorescu este rând pe rând, corector, reporter, traducător (până în 1870), secretar de redacție și colaborator (până în 1872) și redactor (până în 1875). Publică numeroase cronici, polemici și articole de fond, ca și articole în care abordează folcloristica, dar și istoria și chiar critica literară.

1868-1875

Apare la București *Calendarul Ghimpelui*, redactat de I. C. Fundescu, iar din 1874 în cea mai mare parte de G. Dem. Teodorescu. „Litografiile /.../ sunt semnate de Cucurigu! și comentate de Ghedem care ar putea fi G. Dem. Teodorescu, profesorul și omul politic de mai târziu. În anul următor același Cucurigu (care ca stil se aseamănă foarte mult cu Jiquididi) și același Ghedem continuă colaborarea lor. Exemplarul din 1875 este cel mai interesant din toate. Începând cu coperta, ne întâmpină o litografie-program, în care se rezumă scopul publicației: Un atlet, purtând într-o mână un steag pe care stă scris: Ridendo castigat mores, cu o pană de scris înfiptă la cingătoare și cu o ramură de spini în cealaltă mână, stă gata de luptă. Pe jos, cărți răspândite: Sarsailă, Nichipercea, Cicala, poate dușmanii Ghimpelui. Doi arbori poartă: primul, ce simbolizează trecutul, ișlicuri, cel de-al doilea, ce simbolizează viitorul, bonete frigiene. Printre celelalte douăzeci și patru de litografii, iscălite și comentate de perechea Cucurigu-Ghedem, unele sunt îndreptate contra moravurilor, altele conțin aluzii politice“. (Gh. Oprescu. *Grafica românească în secolul al XIX-lea*. Vol. 2. București: Fundația Regele Mihai I, 1945, p.143-144).

1869

La începutul anului, sub impulsul lui Hasdeu și alături de acesta, împreună cu alți studenți, G. Dem. Teodorescu întemeiază Societatea Românismul, printr-o „adunare generală“ care îi votează statutul. Societatea avea drept scop „sprijinirea dezvoltării formelor specifice elementului național“, printre altele propunându-și adunarea creației literare orale populare și prețuirea folclorului în general. Membrii societății formează, în ideea de a sprijini același scop, și comitetul de redacție care să editeze revista *Foia Societății Românismul*, apărută în anii 1870-1871. G. Dem. Teodorescu îndeplinește funcția de secretar al societății.

25 decembrie

Debutază în folcloristică cu un articol de folclor comparat, *Saturnalele-Crăciunul*, publicat în *Românul*, și continuat în numărul din 1 ianuarie 1870 cu *Anul nou*, în care G. Dem. Teodorescu - puternic influențat, în această perioadă, de unele idei ale școlii latiniste - caută să demonstreze că originea sărbătorii Crăciunului se află în sărbătorile latine, consacrate zeului Saturn.

Iosif Vulcan - căruia folcloristica îi datorează enorm prin contribuțiile sale directe, vreme de patru decenii, la revistele *Familia* și *Șezătoarea* - în conferința sa *Poporul român în poezia sa*, ținută la adunarea anuală a Astei de la Șomcuța și publicată de *Familia* și *Transilvania*, elogiază în sensul indicat de Alecsandri primatul folcloric al românilor: „Suntem din acele prea puține națiuni cari avem o poezie poporală atât de bogată, încât în privința aceasta putem emula cu oricare națiune, încât dacă istoria n-ar fi însemnat nimica despre trecutul nostru, din fragmentele poeziei noastre populare am putea edifica o glorioasă piramidă, care ar vesti lumii lustrul gloriei trecute“.

1870

La începutul anului apare în *Românul* (din 3 februarie) o recenzie semnată de G. Dem. Teodorescu, care marchează debutul lui în literatură, despre lucrarea *Biblioteca de lectură pentru junimea de ambele sexe*, tradusă și prelucrată de I.M. Râureanu.

aprilie

Apare lunar *Foaia Societății Românismul* (până în august 1871). G. Dem. Teodorescu este membru în comitetul de redactare al revistei din care mai fac parte B. P. Hasdeu, Gr. Tocilescu, Tudor P. Rădulescu, N. V. Scurtescu și Const. D. Vucici. Aici publică „Discurs pronunțat în ședința solemnă de inaugurare a Societății Românismul“, un studiu literar despre idilă și despre Al. Depărățeanu, cercetări de mitologie comparată despre zeii locali, genii și șerpii de casă.

31 mai

Paralel cu activitatea la *Românul*, „pe atunci singurul arbitru și conducătorul opiniei publice în țara întreagă“, student fiind, își începe colaborarea permanentă la jurnalul ilustrat de atitudine antidinastică *Ghimpele*, unde pentru a evita rigorile regimului presei semnează sub pseudonimul *Ghedem* (G. Dem.). Ca redactor al rubricii „Calendarul politic“, „...scriind cu o deosebită vervă“ în scopul „...înjosirii dinastiei străine“, își face chiar o celebritate prin poemele sale satirice antimonarhice, puternic influențate de poezia populară (N. Iorga).

1871

---

1 ianuarie-30 mai

Este redactor la revista umoristică antidinastică *Ghimpele* care apare la București, săptămânal (29 mai 1866-11 ianuarie 1870; 25 ian. 1870-mai 1879) ca anul al VIII-lea al revistei satirice antidinastice *Nichipercea* (București, 23 iulie 1859-mai 1879), editată de N.T. Orășanu. Interzisă de mai multe ori de cenzură reapare cu titlurile succesive *Cicala*, *Sarsailă*, *Ghimpele*. În 1867, redactor la *Ghimpele* este I. C. Fundescu. Între 1872 și 1877, publicația este redactată de un comitet, din care face parte și I. L. Caragiale (decembrie 1874-ianuarie 1876). Se presupune că după retragerea lui I. L. Caragiale, conducătorul de fapt al revistei a fost G. Dem. Teodorescu. *Ghimpele* combate falsa originalitate în literatură, imitația servilă și alte aspecte ale vieții culturale. Colaboratorii folosesc, de regulă, pseudonime.

G. Dem. Teodorescu a făcut o frumoasă carieră de publicist, sub pseudonimul *Ghedem*, fiind reținut ca atare de istoria literară. Versurile de frondă cu aluzii satirice la adresa domnitorului Carol I pe care le publică în *Ghimpele* îi aduc celebritatea.

20 mai-6 iunie

Este redactor la publicația satirică *Sarsailă* care apare la București, de trei ori pe săptămână (27 februarie 1866-6 iunie 1871) pe perioada suspendării revistei *Nichipercea*. Gazetă de orientare democratică, antimonarhică, *Sarsailă* polemizează cu mai toată presa satirică a timpului, dar fără vioiciune și fără strălucire.

14/26 august

Face parte din delegația studenților din București alături de Ion Brătescu și Grigore Tocilescu care merge la Putna cu prilejul aniversării lui Ștefan cel Mare și sărbătoririi a 400 de ani de la întemeierea mănăstirii. La evenimentul organizat de Societatea „România Jună” din Viena participă A.D. Xenopol, Mihail Kogălniceanu, I. Slavici, Mihai Eminescu, Ciprian Porumbescu, T.V. Stefanelli. În calitate de trimis al ziarului *Românul*, G. Dem. Teodorescu se dovedește a fi un corespondent activ. Slavici nota în *Amintirile* sale în legătură cu acest eveniment: „fără dările de seamă făcute de dânsul, multe dintre cele petrecute atunci ar fi fost date uitării”.

Deși scutit de serviciul militar, ca unic fiu al unei văduve, se înscrie în milițiile organizate de generalul I. Em. Florescu și obține gradul de sergent, după manevrele dintre Dărăști și Măgurele. Îndeplinirea serviciului militar este certificată prin brevetul de ofițer în rezervă, nr.375 din 21 iulie 1878.

1872

Colaborează la revista *Transacțiuni literare și științifice*, înrâurită de ideile pozitivismului în știință, care apare sub direcția lui Dimitrie Aug. Laurian, fiul lui Aug. Treboniu Laurian, și Șt. C. Michăilescu între anii 1872 și 1873.

Publică materiale și studii de folclor ca și traduceri din poezia romantică franceză sau eseuri despre literatura franceză, despre viața și scrierile lui André Chenier, poezii traduse din același poet, din Lamartine și Alfred de Musset, apoi un studiu despre originea și progresele luxului la Roma.

1873-1875

Simeon Florea Marian publică *Poezii populare române* (în două volume), cea mai bogată colecție de balade din Moldova de Sus (Cernăuți, Tipografia G. Pietrovski).

1874

Se tipărește la București lucrarea de folclor comparat *Încercări critice asupra unor credințe, datine și moravuri ale poporului român* (București, Tipografia Petrescu-Conduratu). Lucrarea, care este prima operă folcloristică a lui G. Dem. Teodorescu, reprezintă adunarea în volum a seriei de articole și studii de folclor publicate în ziarele și periodicele la redacția cărora a lucrat sau numai a colaborat, între anii 1868-1874: *Românul*, *Foaia Societății „Românismul”* și *Transacțiuni literare și științifice* aflate sub înrâurirea lui B.P. Hasdeu și a lui Al. I. Odobescu. Primul dintre studiile adunate în această carte are data de 25 decembrie 1869, iar ultimul are data de 21-23 aprilie 1874. Cartea a fost prefătată de Al. I. Odobescu. Acesta îl recunoaște singur, drept continuator al său, după cum se poate constata din recomandarea făcută: „Autorul acestor *Încercări critice* a dat dovadă, pare-mi-se, în studiile sale asupra credințelor, datinelor și moravurilor poporului român – studii făcute, am putea zice, pe băncile școlii – că este înzestrat cu o adevărată intuiție în materie de așa anevoioasă critică. Dacă n-am avea să

constatăm și alte merite, probate prin cercetările de erudițiune clasică ce conțin aceste pagini, ne-am putea mărgini a recunoaște că acea facultate intuitivă este darul cel mai prețios pentru omul care-și propune să verse lumina asupra amurgului din trecut.

Avem însă terea credință că *Încercările* de față nu vor fi pentru autorul lor culmea studiilor de această natură: de aceea încheiem, atât prin mulțumiri, cât și prin urări, aceste neînsemnate rânduri pe care le-am aruncat pe hârtie ca o dovadă de vie plăcere ce am resimțit, văzând vechile noastre aspirațiuni așa de bine, așa de spornic vlăstărite sub pana altuia“ (p.IX-X).

Născut și trăind în București, a rămas din copilărie permanent sub impresia culturii populare, pe care a cunoscut-o în toată diversitatea ei, de la cântecele, povestirile și basmele auzite de la părinți, rude, prieteni ai familiei, până la datini și obiceiuri practicate de aceștia. În această carte mărturisește: „Ieșit din rândurile poporului, ne-am expus aci propriile suveniri, căutând a ne da seama de dănsese, fără pretensiune, fără a ne îngâmfă de învățătura ce am putut culege în țeară. La multe din aceste datini am luat parte, la multe am asistat, și din mica copilărie părinții ne inițiau în credințele, în practicarea acestor moravuri, pe care și dânsii le-nvățaseră de la ai lor părinți“. În continuare, G. Dem. Teodorescu se definește ca om din popor, neuitând ce datora, ca intelectual și bucureștean, țărănimii, păstrătoare, timp de milenii, a tezaurului limbii române și a culturii populare: „Trăind, crescând în popor și odată cu poporul, ne-am deprins a practica multe dintre aceste datini, căci nu știți cât e de dureros pentru săteni și sătene când văd că acela pe care-l consideră «om cu patru ochi», adică cu-nvățătură de carte, disprețuiește credințele și obiceiurile primite din bătrâni“.

1875

---

1 ianuarie

Apare la Budapesta, și apoi la Oradea, prima revistă românească de folclor, *Șezătoarea*. *Foaia poporului român* (până la 15 decembrie 1882). Redactor responsabil, editor și proprietar: Iosif Vulcan.

februarie

În timp ce își scria teza de licență (*Istoriografia la eleni până la Herodot*) este trimis la studii la Paris, ca bursier al statului român, împreună cu junimiștii Al. Lambrior și George Panu, de către Titu Maiorescu, pe atunci ministru al Instrucțiunii Publice și Cultelor.

G. Dem. Teodorescu s-a înscris la cursurile de pregătire în vederea licenței de la „instituțiunea Sainte-Barbe“, constând în conferințe și lucrări scrise, și a urmat cursurile de la Sorbona, având ca profesori pe erudiții Egger, Girard, Lenirent, Perrot, Benoist, Martha, Fustel de Coulanges. Perioada de studii la Paris (februarie 1875-iunie 1877) îi prilejuiește luarea de contact cu mișcarea folcloristică din apus, din care deprinde respectul față de text și înțelege legăturile folclorului românesc cu al altor popoare. În toată această perioadă a continuat adunarea de texte folclorice, primind de la prietenii și colegii din țară numeroase texte și variante și colaborează îndeosebi cu studii și articole atât la revista lui B.P. Hasdeu *Columna lui Traian*, cât și la *Convorbiri literare*.

Publică articolul *Considerațiuni critice asupra descântecului de „apucat“ sau „înțeleștat“*, în care G. Dem. Teodorescu își expune observațiile privitoare la texte de medicină populară (*Columna lui Traian*, 1875, nr.3, p.133-151).

În articolul expediat din capitala Franței, împreună cu o scrisoare (datată Paris, 24 martie/15 aprilie 1875, Place du Panthéon, 9), are cuvinte de laudă la adresa lui B.P. Hasdeu și Al. Odobescu, profesorii lui în domeniul folclorului aflați în țară și își exprimă recunoștința față de poporul român, cu promisiunea totodată că își va îndrepta cercetările spre studierea profundă a bogatei sale literaturi populare: „E vorba de un descântec al poporului, al poporului din sânul căruia au ieșit și cu a cărui sudoare, în mare parte, se întrețin școlile în care am cules puținul ce știu. Drept recunoștință, cercetările mele de predilecțiune s-au îndreptat și se vor îndrepta asupra bogatei sale literaturi“. După ce evocă cu admirație cursul de *Arheologie* al lui Al. I. Odobescu, și cursul de *Filologie comparativă* al lui B. P. Hasdeu, ținute la Facultatea de Litere din București, precizează, în încheiere: „Mă simt deci dator, ca această lucrare, deși atât de neînsemnată, să o închin celor doi erudiți bărbați, adresându-mă fiecăruia cu cuvintele: „ale tale dintru ale tale“ (p.134).

1876

B.P. Hasdeu publică în *Columna lui Traian* studiul său de folclor comparat, *Cucul și turturica, la români și persieni*, considerat de Ovidiu Bârlea una din primele monografii folclorice europene.

1877

---

aprilie

Își ia licența în Litere la Sorbona în sesiunea din aprilie, fiind clasificat al șaptelea din 15 candidați.

G. Dem. Teodorescu deține următoarele acte: echivalența (sub nr. 375, eliberată la 13 aprilie 1875 de Ministerul Instrucțiunii Publice din Franța) diplomei de bacalaureat eliberată de Universitatea din București; patru certificate de frecvență a cursurilor de la Sorbona și a celor pregătitoare de licență de la Saint-Barbe; certificatul nr. 184 și diploma cu nr.39 din 1877 pentru obținerea gradului de licență la Facultatea de Litere din Paris. G. Dem. Teodorescu făcea următoarea precizare: „Nu am ținut la doctorat, fiindcă nu-mi puteam închipui că vreo dată gradul de licență în litere de la Paris (așa cum se obținea în 1877, nu cum se obține astăzi) va fi considerat, la noi, ca inferior doctoratului din Belgia, din Italia, din Elveția și din universitățile secundare ale Germaniei. Altfel, n-aveam decât ca «Cercetările asupra proverbelor române», scrise la Paris cu 3 luni înainte de trecerea licenței, în loc de a le trimite spre tipărire în București, să le fi tradus în franțuzește, și pe baza acelei lucrări originale, să fi obținut, doctoratul - la Gand, Bruxelles, Lausanne, Geneva sau Leipzig - în două sau trei săptămâni. De altminteri, e cunoscut că asemenea doctorate nu sunt echivalente cu licența în litere la Paris“. (*Memoriu pentru Catedra de „Istoria limbii și literaturii române“*. *Titluri*. București, 10 ianuarie 1900, /prezentat Senatului universitar/, p.13).

10/22 mai

Prin votul unanim al corpurilor legiuitoare (problema fusese dezbătută cu o zi înainte, în sesiunea extraordinară a Camerei Deputaților) Carol I proclamă solemn independența absolută a României. Independența este recunoscută de marile puteri prin tratatele de la San Stefano (19 februarie/ 3 martie 1878) și Berlin (1/13 iulie 1878).

iunie

După susținerea la Paris a licenței în filologie clasică revine în țară în aceeași zi când împăratul Alexandru II al Rusiei sosește la Galați pentru a asista la trecerea armatelor peste Dunăre (pe la Măcin). I se încredințează suplinirea catedrei de limbile română și latină din cursul superior al Liceului „Sf. Sava“, catedră devenită vacantă prin moartea academicianului Ion C. Maxim.

La întoarcerea din Paris află că a fost numit în gradul de comandant al batalionului III, legiunea III (culoarea verde), de gardă civică, menită a menține ordinea și a îndeplini toate serviciile, în lipsa armatei permanente, pornită la război. Această însărcinare a îndeplinit-o până în 1879, pentru care i s-a conferit medalia comemorativă „Apărătorii independenței“.

Publică în *Columna lui Traian* (nr. 8) o serie de colinde inedite și studiul intitulat *Câteva proverbe române în comparație cu cele latine*. Acestea vor constitui de altfel doar un capitol din ampla sa lucrare *Cercetări asupra proverbelor române (Cum trebuiesc culese și publicate)*.

Este tipărit la București volumul care încheie munca sa de folclorist în perioada studiilor de la Paris *Cercetări asupra proverbelor române (Cum trebuiesc culese și publicate)*, studiu critic și bibliografic al cărui pretext este o amplă recenzie critică a culegerii lui I.C. Hințescu, *Proverbele românilor*, apărută la Sibiu, în 1877 (Editura și tiparul de Closius), alcătuită cu scopuri didactice, după modelul culegerii lui Anton Pann. Cartea, care anticipează și pregătește colecția sa de poezii populare din 1885, este considerată fundamentală deoarece își expune programul și teoria cercetării creației populare, vizând nu numai prezentul, ci și viitorul. G. Dem. Teodorescu afirmă că „o însemnătate de frunte“ a produțiilor populare „stă într-a lor limbă“, „cuprinzând comori de vechi cuvinte“ și că „o carte cuprinzătoare de asemenea lucruri“ poate și trebuie să ofere scriitorilor literaturii noastre, ca și lingviștilor, un document de „vechimea, înaintarea ori scăderile limbii, de datinele cu feluritele lor forme, de istoria dezvoltării intelectuale și morale a națiunii“ ca și „de instituțiile și viața socială a generațiilor cărora am luat locul“. Situându-se printre cei dintâi cercetători români care au înțeles strânsa legătură dintre filologie și folcloristică, G. Dem. Teodorescu subliniază că orice publicare de literatură populară are neapărată nevoie de un „Indice alfabetic“ și un „Glosar“, de „Note și explicații filologice“, accentuând faptul că el se orientează în sensul în care „știința o cerea“, întrucât acestea toate „aduc servicii“ celor ce vor să folosească materialul în studii de interes științific. Dintr-o mărturisire a folcloristului în acest studiu din 1877, rezultă că Émile Picot, profesor de limba română la Școala de limbi vorbite în Orient, din Paris i-a deschis perspectiva spre metoda comparativă, prin recomandarea unor dicționare și studii datorate unor cercetători maghiari, germani și englezi despre proverbele românilor, l-a îndemnat spre lectura și analiza critică a acestora și totodată

spre înțelegerea, atât a valorii metodei, cât și a procedeele științifice în cercetarea folclorică: „Căci scrierile străine, privitoare la a noastră literatură, mai cu seamă într-o ramură atât de nevăgată în seamă, sunt neapărate și de cel mai mare folos. Pe de o parte, ele ne arată în ce chip judecă învățații străini literatura noastră poporară, luminându-ne dacă trebuie sau nu să ne fâlim cu dânsa; pe de alta, contribuie la lămurirea multor nedumeriri, la dezlegarea multor probleme.

Poate că cercetările făcute mi-au fost neîndestulătoare; însă faptul e că n-am găsit nici la francezi, nici la italieni, nici la multe din națiunile cu noi vecine, scrieri despre proverbele românești. Am găsit însă cu mulțumire – între altele și cu ajutorul neobositului filo-român, d-l Emile Picot (autor al mai multor scrieri despre noi, și azi profesor de limba română la Școala de limbi vorbite în Orient, din Paris) – că englezii (vezi *A Polyglot of foreign proverbs*, de H. Bohn, London, 1857), maghiarii și mai cu deosebire germanii (*Sprichwörterbuch in sechs Sprachen*, de G. von Gaal, Wien, 1830) s-au silit ca de timpuriu să ni le cunoască și să ni le studieze. De aceea-mi și propun să dau seamă aici despre metoda și însemnătatea unora din aceste cărți, urmând șirul timpului în care au fost scrise“ (p.18-19).

1878

---

ianuarie

Obține prin concurs, clasându-se pe primul loc, atât pentru limba latină, cât și pentru limba română numirea la cursul superior al Liceului „Sf. Sava“ (prin adresa cu nr. 1408 din 11 februarie 1878), confirmat cu titlul definitiv în 1882 (prin decretul cu nr.866 din martie 1882). Juriul a avut ca președinte pe A. Treb. Laurian, iar ca membri pe V. A. Urechia, Al. Odobescu, Ep. Francudi, Alex. Marin, Em. Bacaloglu și Al. Borănescu.

În același an, cu ocazia înființării catedrelor de limba și literatura română în cursul superior liceal, a fost numit la Liceul „Matei Basarab“ (prin adresa nr. 9721 din octombrie 1878). După concurs, la care a fost clasificat primul, a fost numit titular, apoi definitiv.

G. Dem. Teodorescu funcționează până la sfârșitul vieții la Liceul „Matei Basarab“, al cărui director devine din anul 1885. El notează: „Pentru scrieri mi s-a conferit „Bene Merenti“ și de curând „Răsplata muncii“; pentru aptitudini didactice ordinul „Stea României“ etc.“ (*Memoriu pentru Catedra de Istoria limbii și literaturii române. Titluri*. București, 10 ianuarie 1900, /prezentat Senatului universitar/, p.14).

mai

G. Dem. Teodorescu, în calitate de secretar al binecunoscutului diplomat Dumitru Brătianu, însărcinat cu negocierea prizonierilor turci aflați în mâinile armatei române, îl însoțește pe acesta la Constantinopole. Aici redactează basmele *Fata din Dafin* și *Țugulea, feciorul mătușii*.

1879

---

10 martie

Susține la Ateneul Român conferința *Despre colinde* care va fi publicată, în câteva numere, de ziarul *Binele public* din același an.

Apare la București, cu dedicația „Amicului meu Gr. G. Tocilescu“, studiul *Literatura poporană. Noțiuni despre colindele române*, deosebit de important pentru folcloristica românească deoarece formulează o serie de observații și judecăți deosebite ca însemnătate, cum sunt considerațiile cu privire la alte specii folcloristice, precum cântecul bătrânesc și snoava. Cercetând colindele române, G. Dem. Teodorescu nu renunță la cercetarea substratului latin al colindelor, cu scopul de a demonstra caracterul laic, cel mai adesea păgân, al acestei componente de seamă a folclorului nostru. Insistă asupra tezaurului colindelor noastre profane, subliniind „descrierile de moravuri“, cercetează apoi colindele cuprinzând „aluziuni la fapte istorice“, trage concluzii prețioase despre „comerțul genovezilor și venețienilor cu țările Mării Negre“ sau cercetează colindele care reflectă mentalitatea oamenilor în orânduirea feudală. În final, își exprimă recunoștința față de săteanul român, subliniind obligația morală „de a-l îngriji cu mai multă convingere, cu mai multă sinceritate, decât n-am făcut-o până astăzi“. „Pentru prima dată un folclorist relevă frumusețea nebănuită a colindelor sub crusta arhaică atât de caracteristică, fiind printre întâii cărturari a cărui activitate este consacrată cercetării sistematice a folclorului“. (Petre Dan. *Mică enciclopedie de cultură și civilizație românească*. București: Paco, 1998, p.143).

Tipărește *Tratat de versificare latină*. Partea I: Prosodia. Carte didactică, pentru clasele liceale. (București, Tipografia Academiei Române). Lucrarea, însoțită de o „Precuvântare“ semnată de însuși autorul ei, se bucură de aprecierea lui Gh. Chițu, ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice de la acea vreme, fiind elaborată după ultimele cercetări științifice. Totodată are meritul de a fi primul tratat de versificare latină, apărut în limba română.

1880

Tipărește *Tratat de versificare latină*. Partea II: Metrica. Carte didactică pentru cursul superior din licee. (București, Tipografia Academiei Române).

Petre Ispirescu publică la București broșura *Pilde și ghicitori*. Unele dintre ele au fost reproduse de G. Dem. Teodorescu în colecția sa de *Poezii populare*.

Teodor T. Burada, descendent dintr-o familie de aromâni stabiliți în Moldova, debutează cu volumul *O călătorie în Dobrogea*, apărut la Iași. Este prima încercare din istoria folcloristicii românești de cercetare monografică etnofolclorică a unei regiuni.

1882

Folcloristica românească, aflată încă la începuturile ei, înregistrează apariția a două volume deosebit de importante: *Datinile poporului român la înmormântare*, de Teodor T. Burada (Iași), și *Legende sau basmele românilor*. Adunate din gura poporului, de Petre Ispirescu. (București, Tipografia Academiei Române. Laboratorii Români).

1883

La începutul lunii august, pe când se afla la tratament, la băile de la Lacul Sărat, pentru presupusul său reumatism, G. Dem. Teodorescu îl întâlnește pe informatorul său principal, Petrea Crețu Șolcan, septuagenarul lăutar din Brăila, de la care a cules cele mai frumoase balade din colecție: „Meșterul Manole“, „Oaia năzdrăvană“, „Iovan Iorgovan“, „Corbea“, „Badiul“, „Dobrișan“ etc.

Tipărește *Viața și operele lui Eufrosin Poteca (cu câteva din scrierile-i inedite)*. (București, Tipografia Academiei Române. Laboratorii Români). Acesta a fost primul profesor de filosofie la Colegiul „Sf. Sava“.

Apare volumul lui Moses Gaster, *Literatura populară română*. (București, I. G. Haimann). Ideea originii literare a folclorului constituie firul călăuzitor al lucrării. Este prima sinteză a acestui domeniu, rămânând multă vreme singurul tratat și manual totodată despre literatura din secolul al XVIII-lea.

1884

---

11 martie

Susține la Ateneul Român, conferința intitulată *Petrea Crețul Șolcan, lăutarul Brăilei*, pe care o va publica apoi în broșură (București, Socec et Comp., 1883-1884, 108p.). Recunoscător, G. Dem. Teodorescu îl elogiază pe acest uimitor rapsod popular, deținătorul unui imens tezaur folcloric, pe care îl va transmite folcloristului. „Conferința e interesantă din două puncte de vedere. Întâi prin înfățișarea vieții și personalității lăutarului brăilean, cu amănunte prețioase pentru înțelegerea rolului lăutarilor în făurirea și difuzarea cântecului popular. Al doilea pentru că, cu prilejul ei, G. Dem. Teodorescu ia o poziție critică netă față de procedeele modificatoare ale lui Alecsandri, ca editor de texte folclorice. Vorbind cu tot respectul despre marele poet, G. Dem. Teodorescu nu se sfiște să supună textele editate de Alecsandri unei serioase analize critice, deosebind ceea ce era produs al circulației folclorice și ceea ce era adaus și schimbare din partea poetului, care se simțea dator să șlefuiască și să monteze adecvat nestematele creației populare. Întemeiate pe o profundă cunoaștere a folclorului românesc, observațiile lui G. Dem. Teodorescu în această privință rămân și astăzi valabile. Totodată, ele au deschis calea justei înțelegeri a însemnatei contribuții aduse de Alecsandri, prin opera lui de culegător al folclorului: aceea de a considera această operă în raport cu momentul istoric în care a fost alcătuită și publicată și de a nu o absolutiza, așa cum au făcut mulți dintre urmașii și admiratorii săi“. (Ovidiu Papadima. G. Dem. Teodorescu. În: *Revista de folclor*, 1961, 6, nr.3-4, p.69-70).

G. Dem. Teodorescu, prin conferința publică susținută și prin broșura sa, este al doilea în folcloristica românească preocupat de biografia și repertoriul unui singur subiect anchetat, căruia îi dedică un studiu special. Athanasie Marian Marienescu (1830-1915), membru al Academiei Române, a fost primul care a consacrat un studiu special „cântărețului de țară“ Mărcea Giuca, din Banat. (*Familia*, Pesta, 4/16 dec. 1866, 2, nr.41, p.1). În același timp, G. Dem. Teodorescu este primul în folcloristica noastră care acordă o atenție atât de mare unui lăutar profesionist. „Petrea Crețu Șolcanu e un adevărat rapsod, cu nimic mai prejos de cei antici și feudali, stăpân pe zeci de mii de

versuri. El singur ar fi meritat un volum aparte care să-i pună și mai mult în evidență memoria neobișnuită și puterea de interpretare variată la care culegătorul nu s-a arătat sensibil. Teodorescu îl va elogia cu deosebită căldură în conferința publică, *Petrea Crețul Șolcan, lăutarul Brăilei*, tipărită în 1884. Datele cu privire la învățarea și interpretarea cântecelor nu sunt numeroase, oratorul lăsându-se mai mult furat de contrastul prezentării în fața lumii selecte a unui simplu lăutar de modă veche. /.../ Acesta singur i-a dat, în cele 137 piese totalizând peste 15.000 de versuri, aproape o treime din întreaga colecție“. (Ovidiu Bârlea. *Istoria folcloristicii românești*. București: Editura Enciclopedică Română, 1974, p.253-254).

2-4 aprilie

Participă la primul congres al corpului didactic din România, desfășurat la București. Ideea realizării primului congres al corpului didactic din România îi aparține lui G. Dem. Teodorescu, profesor la liceele „Sf. Sava“ și „Matei Basarab“. Membru al Consiliului de administrație al Societății „Corpului didactic din România“, constituită în 1878 și având sediul în București, G. Dem. Teodorescu redactează, împreună cu Constantin Troteanu și C. C. Dobrescu, *Regulamentul pentru Congresul corpului didactic din România*.

mai

La cea de a doua întâlnire cu Petrea Crețu Șolcan, care a avut loc la București, G. Dem. Teodorescu a notat alte valoroase texte folclorice.

Grigore Tocilescu, în articolul său *Literatura populară în Colecțiunea G. Dem. Teodorescu (Revista pentru istorie, arheologie și filologie, vol.3, 1884, p.371-372)*, elogiază activitatea folcloristului G. Dem. Teodorescu: „Ne pare bine că d-l G. Dem. Teodorescu, profesor de limba și literatura română, n-a prețuit a culege, de vreo 15 ani încoace, partea poetică a literaturii noastre populare din diferite puncte ale țării /.../. Lipsa unei edițiuni complete, critice și cu indicațiunea tuturor variantelor, prețioaselor produse datorate muzei române, este demult simțită. Nimeni mai bine ca d-l G. Dem. Teodorescu nu e preferat pentru o asemenea lucrare, și nimeni altul nu posedă ca d-sa un material așa de avut, adunat cu grijă și inteligență în timp de vreo 15 ani“. Anunțând apariția apropiată a colecției acestuia, Tocilescu susținea că prin indicațiile de metodologie folcloristică și prin îndemnul său însuflețit, G. Dem. Teodorescu a exercitat o influență puternică asupra contemporanilor săi, care ar fi determinat acțiuni folcloristice de o deosebită importanță în cadrul istoriei acestui domeniu, ca de exemplu, cercetările lui Simeon Florea Marian sau ale lui Teodor T. Burada.

1885

---

8 mai

Este ales membru activ în cadrul Secției literare a Ateneului Român. Primul Statut al Ateneului (1865) prevede secțiile: 1. Științe morale și politice. 2. Științe naturale, fizice și matematice. 3. Literatură și belle-arte. Statutul din 1899 prevede: 1. Științe morale și politice. 2. Științe naturale, fizico-chimice și matematice. 3. Literatură. 4. Artele

frumoase. Statutul din 1922 prevede: 1. Social-filosofică. 2. Științifică. 3. Literară. 4. Artistică.

A susținut următoarele conferințe la tribuna Ateneului Român, tipărite apoi în broșuri, volume și diferite publicații: *Din colinde și basme* (1879); *Petrea Crețu Șolcan, lăutarul Brăilei* (1884); *Pricolici și Vârcolaci* (1885); *Miturile lunare: Vârcolacii* (1888); *Mitologia populară: pricolici, stafii, strigoi etc.* (1889); *Viața lui Anton Pann* (1892); *Prelații români din secolii trecuți* (1899).

Ține la Ateneul Român conferința despre *Pricolici și Vârcolaci*.

octombrie

Se tipărește monumentală colecție de *Poezii populare române* care încununează preocuparea de culegător a lui G. Dem. Teodorescu. „Cine o deschide, e cuprins de sfiala lucrului monumental. Filele îngălbenite de vreme, hârtia poroasă cu iz de fruct pânguit, literele subțiri și cizelate, înrămate de chenarul liniilor fine, anume duc pe cititor într-un sanctuar vechi care închide geniul unui popor“. (Ovidiu Bârlea. *Istoria folcloristicii românești*. București: Editura Enciclopedică Română, 1974, p.253).

Materialul „adunat cu atâta dor și stăruință“ de-a lungul a douăzeci de ani (1864-1885), așa cum precizează G. Dem. Teodorescu în „Precuvântare“, a fost clasificat după „etatea persoanelor care execută datina, care rostesc sau cântă versurile“, dar și „după succesiunea cronologică a datinelor“. Metoda științifică de adunare, respectarea fidelă a textelor populare, publicarea de variante inedite, grija de a preceda textul variantelor cu însemnări în legătură cu informatorul, locul și data culegerii, ca și de a da în josul paginii note explicative, toate aceste merite incontestabile ale colecției au fost remarcate de B. P. Hasdeu.

Raportul favorabil alcătuit de B. P. Hasdeu și G. Sion asupra lucrării lui G. Dem. Teodorescu a fost publicat în *Analele Academiei* și avea să figureze pe prima filă a volumului *Poezii populare române*: „Examinând colecțiunea de *Poezii populare române*, adunate de d-l G. Dem. Teodorescu, ce ni s-a recomandat de Secțiunea Literară, am constatat cu fericire că este cea mai importantă din toate câte au apărut până acuma.

Meritul colectantului este cu atât mai însemnat, că – afară de osteneala care și-a dat spre a aduna un material atât de avut, afară de ingenioasa clasificare și grupare ce le-a dat – apoi a avut grijă a însemna în note și proveniența lor. Astfel, dacă Academia a găsit cu cale a acorda ajutoarele sale colecțiunilor Jarnik-Bârseanu, S. Fl. Marian și altele, cu atât mai ales s-ar crede datorate a veni în ajutorul publicațiunii acestei colecțiuni, care ajutor să i se acorde după aparițiune. (*Analele Academiei Române*. Seria II, Tomul VII, 1884-1885, Secțiunea I, Partea administrativă și dezbaterile, București, 1885, p.150).

Cea mai bogată colecție de folclor a vremii, importantă mai ales pentru o serie de variante necunoscute și deosebit de interesante ale baladelor *Miorița*, *Meșterul Manole*, *Toma Alimoș*, *Corbea*, apare concomitent cu *Doine și strigături din Ardeal*, de Jan Urban Jarnik și Andrei Bârseanu, considerată „cea mai șlefuită sinteză a liricii populare din Transilvania“.

Alexandru Orăscu este numit rector al Universității din București (până în octombrie 1892).

1886

Colecția *Poezii populare române* este recenzată de Ionescu-Gion, A. D. Xenopol, B.P. Hasdeu, G. Sion. Volumul este receptat contradictoriu în sânul Academiei Române. Lucrarea a fost prezentată la premiul „Năsturel“ de către Iacob Negruzzi, dar se opune Hasdeu. Acesta în ședința din 5 aprilie 1886 o recomandă numai „la o încurajare“, iar nu la premiul „Năsturel“. La propunerea lui Hasdeu, i se dă numai un ajutor de o mie de lei: „Colecțiunea de cântece poporane, publicată de d-l G. Dem. Teodorescu, e foarte meritoasă și de aceea subscrisul, împreună cu d-l Sion, am fost propus deja din sesiunea trecută de a se da eminentului colector un ajutor bănesc, întocmai după cum s-a dat părintelui S. Fl. Marian pentru publicarea descântecelor. Cartea este de ajutorat, da; de premiat, nu. Premiarea presupune o însemnată activitate intelectuală a celui premiat; ajutorarea constată numai o mare doză de persistență sau de muncă materială“. (*Analele Academiei Române*. Seria II. Tom VIII: 1885-1886. Secțiunea I. Partea administrativă și dezbaterile, p.213-214).

S. Fl. Marian publică *Descântece poporane române* (Suceava, Tipogr. R. Eckhardt), încă o contribuție pe drumul constituirii folcloristicii ca domeniu de cercetare specializată. Volumul are meritul de a atrage atenția asupra unui sector puțin cercetat până atunci (de episcopul Melchisedec, V. Alecsandri, Gr. G. Tocilescu, At. M. Marienescu, T. T. Burada, G. Dem. Teodorescu). Comentariile care însoțesc textele aduc informații utile asupra ceremonialului, termenilor și expresiilor dialectale. Atrăgând atenția asupra acestui „ram de poezie“, Marian face considerații asupra valorilor lingvistice, mitologice, socotindu-le demne de a servi ca izvor literaturii culte.

1886-1893

B.P. Hasdeu publică, sub auspiciile Academiei Române trei volume din *Etymologicum Magnum Romaniae. Dicționarul limbei istorice și poporane a românilor*. Lucrat după dorința și cu cheltuiala M.S. Regelui Carol I. Hasdeu este autorul primului dicționar etimologic monumental al limbii române (neterminat însă, merge numai până la cuvântul „bărbat“). Lucrarea înregistrează numai termenii populari, pe care Hasdeu îi consideră drept singurii interesanți pentru istoria culturii și civilizației noastre. Sub pretextul tematic al cuvintelor-titlu sunt inserate studii teoretice pe probleme și bogate informații de folclor și etnografie, care dau materialului cuprins caracterul unei adevărate colecții critice. Simbioza dintre folclor și lingvistică se datorește, după opinia sa, faptului că ambele se constituie ca ramuri ale filologiei comparate. Acest mod de a studia folclorul, în interdependență cu limba, va fi preluat de Ov. Densusianu și va face școală în folcloristica românească.

Pe parcursul *Dicționarului* sunt citate fragmente din colecția de *Poezii populare române* a lui G. Dem. Teodorescu.

1888

14/26 februarie

Are loc inaugurarea Ateneului Român, construit între 1886 și 1888, după planurile arhitectului francez Albert Galleron. Al. I. Odobescu a rostit atunci prima conferință

organizată în noul local. Aripa din strada Episcopiei a fost rezervată bibliotecii, iar primul fond de cărți a fost donat de Scarlat Rosetti.

Încă din 28 ianuarie/9 februarie 1865 ființa Societatea culturală „Ateneul Român“ din inițiativa lui Constantin Esarcu, V.A. Urechia și Nicolae Kretzulescu. Timp de 23 de ani, până la deschiderea localului propriu al Ateneului, construit prin râvna lui C. Esarcu, cu fonduri obținute prin subscripții publice, și amplasat pe fundațiile părăsite ale unui manej de circ, această societate științifică, literară și artistică și-a desfășurat activitatea într-un salon pe care Ministerul Instrucțiunii Publice îl avea în casele lui Costache Ghica (str. Valter Mărăcineanu, la intrarea în Cișmigiu). „La vremea aceea, sala cea mare a Ateneului nu servea numai la concerte sau festivități, ci – fiind singura sală confortabilă din capitală – se organiza în fiecare an o stagiune de conferințe: joia și duminica seara. Conferențiarilor veneau de obicei în frac, iar intrarea în sală - afară de loji – era gratuită“. (Ion Petrovici. *De-a lungul unei vieți. Amintiri*. București: Editura pentru Literatură, 1966, p.244).

Carol I a asistat la conferințele Ateneului chiar în anul suirii pe tron, în seara de 17 noiembrie 1866. În aprilie 1868 domnitorul a fost proclamat președinte de onoare al Societății Ateneului Român. Pe placa de bronz fixată pe consola bustului lui Constantin Esarcu, instalat în ziua de 26 martie 1889, în Sala coloanelor (Rotonda Mare) din Palatul Ateneului, în prezența Regelui și a Reginei, se află gravat „Act de mulțumire Domnului C. Esarcu“. Acesta cuprinde lista de donatori ai Ateneului în frunte cu regele Carol I, sprijinitorul moral al societății și cel care a făcut donații importante. Printre numeroșii donatori, alături de I. Em. Florescu, B.P. Hasdeu, Al. Odobescu, G. Sion, P.S. Aurelian, Gr. Tocilescu și mulți alții, figurează și numele lui G. Dem. Teodorescu, care a susținut o serie de conferințe la Ateneu.

14 aprilie

Susține la Ateneul Român conferința *Miturile lunare: Vârcolacii*, pe care o publică - dezvoltată la proporțiile unui studiu - în 1889, în „Convorbiri literare“ (nr. 1 și 2), sub titlul: *Miturile lunare. Studiu de etnologie și mitologie comparată*.

Fiind membru în Comitetul Opoziției Unite, este ales pentru prima oară deputat, la colegiul al 2-lea de Ilfov.

Destrămându-se Opoziția Unită, în vara anului 1888, îl urmează pe George Vernescu, ca liberal-conservator. Reintrând în Partidul Național Liberal, G. Dem. Teodorescu a fost reales deputat al colegiului al 2-lea de Ilfov, la alegerile generale din noiembrie 1895. Din 1896, se alătură grupării dizidente „drapeliste“ din Partidul Național Liberal.

1889

---

15 iunie

Moare Mihai Eminescu, personalitate de excepție a culturii românești și universale. Poetul național al românilor a fost un cunoscător profund al culturii tradiționale românești, fiind în același timp la curent cu cele mai noi teorii asupra folclorului din Europa.

Academicianul Perpessicius, cel mai autorizat cunoscător al manuscriselor lui Eminescu, sesiza direcțiile în care se desfășoară activitatea de folclorist a marelui poet:

„Interesul lui Eminescu pentru creația populară, în timpul studiilor de la Viena și Berlin, ca de altminteri în toate celelalte perioade ale activității sale, se manifestă în triplu plan: al culegerii de texte populare, al inspirației folclorice, derivată în opere originale și al problemelor folclorului, așa cum se reflectă ele în manuscrisele poetului“. (Eminescu și folclorul. În: M. Eminescu. *Opere. VI. Literatură populară*. Ediție critică îngrijită de Perpessicius. București: Editura Academiei, 1963, p.14).

Colecția de folclor a lui Eminescu, una din cele mai reprezentative din întreaga istorie a folcloristicii și a culturii românești, este alcătuită din două secțiuni: o secțiune în care sunt notate texte transcrise de poet și culese de el nemijlocit din gura povestitorilor și a cântăreților populari și o alta încheată din texte folclorice copiate din ziare și reviste sau din colecții manuscrise ale altor cărturari interesați de folclor.

Perpessicius demonstrează cu argumente convingătoare că unele basme populare din colecția de folclor a lui Mihai Eminescu au fost culese direct de poet din gura povestitorilor populari „cu fidelitatea unui magnetofon“ (*Călin Nebunul, Frumoasa lumii, Borta vântului, Finul lui Dumnezeu, Vasilie-Finul-lui Dumnezeu*).

„Trebuie notat – și această adnotare are o importanță științifică extraordinară –, Mihai Eminescu este acela care, pentru prima dată în folcloristica românească, folosește metoda culegerii și transcrierii textului direct după povestitor sau dictat, păstrând și respectând particularitățile de limbaj și stil ale creatorului popular, notându-le cu exactitatea despre care s-a vorbit. În acest fel, Mihai Eminescu înfăptuiește o operă de pionierat, introducând o metodologie modernă, ce își va face loc tot mai insistent în practica culegerilor de folclor de mai târziu“. (Alexandru Dobre. Mihai Eminescu. În: *Academia Română. Cercetarea și punerea în valoare a culturii tradiționale*. București: Academia Română; Fundația Națională pentru Știință și Artă; Institutul de Istorie și Teorie literară „G. Călinescu“, 2004, p.100).

Émile Auguste Picot a făcut cunoscut peste hotare folclorul românesc prin culegerea *Chants populaires des roumains de Serbie*, ediție bilingvă, publicată cu colaborarea lui Al. I. Odobescu. (Paris, Imprimerie Nationale).

1890

---

22 august

Moare Vasile Alecsandri, cel mai reprezentativ scriitor al generației de la 1848.

1890-1901

S. Fl. Marian publică mai multe sinteze asupra obiceiurilor la români, contribuții valoroase la constituirea unui corpus folcloric și a unei folcloristici românești.

1891

---

21 februarie/5 martie

Sub presiunea opoziției reprezentate în special de Partidul Liberal-Conservator și de Partidul Național Liberal, guvernul George Manu primește un vot de neîncredere din partea Senatului. Se încearcă dizolvarea Senatului, dar premierul George Manu se

grăbește să demisioneze în favoarea generalului Ioan Em. Florescu. Se constituie astfel guvernul conservator-liberal condus de generalul Ioan Em. Florescu (21 februarie-26 noiembrie 1891). Din guvern mai fac parte Lascăr Catargiu-ministru de Interne, Constantin Esarcu – ministru de Externe, George Vernescu – ministru de Finanțe și ad-interim la Justiție, generalul Iacob Lahovari – ministru de Război, Ilariu Isvoranu – ministru al Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, Constantin Olănescu-ministrul Lucrărilor Publice. G. Dem. Teodorescu este numit ministru la Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice. Demisionează la 21 iulie 1891, în locul lui fiind numit Petru Poni.

3/15 mai

Ia ființă Fundația Universitară Carol I. Actul de întemeiere este Scrisoarea Regelui Carol I către gen. Ioan Em. Florescu, Președintele Consiliului de miniștri (publicată în *Monitorul Oficial* nr.27 din 5/17 mai 1891, p.585).

9 iulie

Fundația Universitară Carol I este recunoscută ca instituție de stat prin Legea promulgată prin Înaltul Decret regal nr. 2264 din 9 iulie 1891, semnată de regele Carol I, G. Dem. Teodorescu - ministru Cultelor și Instrucțiunii Publice, și G. Vernescu - ministru de Justiție ad interim (publicată în *Monitorul Oficial*, nr.81 din 13/25 iulie 1891, p.2049). Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice va reprezenta instituția ca persoană morală și juridică

Publică bibliografia comentată, *Operele lui Anton Pann*. Recensiune bibliografică. Partea a II-a. (București, Editura Librăriei Socec & Comp.). Este primul dintre cele două studii cu caracter monografic consacrate de G. Dem. Teodorescu lui Anton Pann, care cel dintâi a pus în circulație un set important și semnificativ de texte literare și muzicale specifice Bucureștiului de la începutul secolului al XIX-lea. G. Dem. Teodorescu, în prezentarea operei lui Anton Pann, procedează la descrierea fiecărui volum publicat de acesta, în ordinea cronologică a apariției. De fiecare dată se indică informațiile bibliografice de care dispunea și în mod deosebit adnotările lui Anton Pann însuși.

Pentru majoritatea titlurilor Teodorescu reproduce in extenso și precuvântarea cu care Anton Pann și-a însoțit volumul respectiv, alături indică chiar pe unii dintre cei mai importanți „prenumeranți“ la cărțile respective.

1892

---

1 martie

Cu sprijinul entuziast și dezinteresat al învățătorilor din Broșteni - și apoi din toată țara - Artur Gorovei scoate la Fălticeni *Șezătoarea. Revistă pentru literatură și tradițiuni populare* (până în 1931). Despre noutatea și oportunitatea în epocă a acestei inițiative, Hugo Schuchardt, mare lingvist german și membru onorific al Academiei Române, îi scrie lui A. Gorovei, la 9 decembrie 1899: „Revista dv. este desigur o considerabilă

îmbogățire a literaturii folclorice, care mai ales în România a găsit o atât de însuflețită și reușită cultivare cum de abia există în alte țări“.

G. Dem. Teodorescu ține la Ateneul Român conferința despre *Viața lui Anton Pann*.

Publică *Neo-conservatorii*. Discurs rostit la 26 ianuarie 1892, în sala Dacia, la întrunirea partidelor liberal-național și liberal-conservator. (București, Tipografia modernă Gregorie Luis).

1893

---

13 mai

Se constituie un comitet format din 30 de membri pentru ridicarea unui monument dedicat memoriei fostului primar al Bucureștiului, Pake Protopopescu, decedat la 29 aprilie 1893, la numai 48 de ani. Din numerosul comitet face parte și G. Dem. Teodorescu. La 29 octombrie se alege o „delegațiune“ împuternicită în numele comitetului, „a activa lucrările și aduce la îndeplinire scopul întreprinderii“, ea fiind compusă din: N. Filipescu (președinte), G. Dem. Teodorescu și Em. G. Lahovary (membri) și Petre Ionescu (secretar). Statuia turnată în bronz după modelul sculptorului Ion Georgescu de Stabilimentul Guido Corti din Milano și pedestalul lucrat în granit au sosit în București la sfârșitul lui septembrie 1895. Schimbarea guvernului a dus la întârzierea lucrărilor de instalare a monumentului, ele fiind desfășurate abia între 26 mai și 15 iulie 1899, „în centrul grădinii eliptice, unde se despart bulevardele Ferdinand și Pake“ (fost Orient). Inaugurarea acestuia a avut loc în luna septembrie a aceluiași an.

Tipărește *Cronica din Nürnberg: 1493*. Conferință publică, ținută la 13 martie 1893, în adunarea generală a „Societății geografice române“ sub președinția M.S. Regelui, asistată de A.S.R. principele Ferdinand, moștenitorul tronului, și de dl general G. Manu, vicepreședinte (București, Editura Librăriei C. Sfetea), valorificând astfel ediția princeps despre care spunea: „singur posed prima edițiune din 1493“.

Publică lucrarea *Istoria filosofiei antice. Orientul. Grecii. Creștinii*. Anii 600 î.d.Cr.-750 d.Cr., apărută la București, Lito-Tipografia Carol Göbl.

În „Precuvântarea“ (datată: Sinaia. 30 August 1893) semnată de el însuși, G. Dem. Teodorescu precizează: „Lucrarea de față vine să faciliteze și să sporească la noi studiul clasicismului, tocmai într-un timp când adversarii lui, imitatori ai celor din străinătate, se pregătesc a reedita cunoscutele obiecțiuni că învățarea limbilor moarte e o pierdere de timp, că operele marilor cugetători ai vechimii se pot citi în traduceri, că antichitatea este contrară vieții practice a societăților moderne“.

„*Istoria filosofiei antice* este o izbândă a luminatului nostru cărturar, o izbândă care după atâția ani de la împlinire nu și-a epuizat încă virtuțile. Uitată pe nedrept sau acceptată cu o superioară condescendență, cartea lui *Ghedem*, cum îi mai plăcea uneori să semneze, în ciuda umbrelor firești, de altfel, nu este învechită. Ea închide un entuziasm și poartă adânci înțelesuri. Și astfel trezește încă, așa cum a făcut ani și ani, pasiunea pentru frumusețile nepieritoare ale antichității clasice“. (Gh. Vlăduțescu.

G. Dem. Teodorescu sau nostalgia antichității grecești. În: *Tomis*, martie 1969, 4, nr.3, p.3).

Publică *Vieața și activitatea lui Anton Pann*. Cu noțiuni despre istoricul muzicii orientale și despre serdarul Dionisie Fotino. Partea I. (București, Tipografia Gutenberg Joseph Göbl). Este prima încercare de reconstituire a biografiei scriitorului. N. Iorga, în 1904, cu prilejul apariției primului volum de *Opere* ale lui Anton Pann, în Editura Minerva, îl elogiază pe G. Dem. Teodorescu ca istoric literar, considerându-l „cel mai mare lăudător, descoperitorul lui Anton Pann în multe privințe“.

G. Dem. Teodorescu afirmă în încheierea studiului său: „Această nemurire, această «vecinică pomenire» a bisericii, e dată lui Anton Pann nu prin slabele noastre cuvinte, ci și-a asigurat-o însuși printr-o activitate semi-seculară, în felurite direcțiuni și genuri literare, în proză și în versuri; și-a asigurat-o prin acele peste 100 broșuri, calendare și volume, personal mie cunoscute, dintre care vreo 25 numai de muzică și de serviciu religios, iar unele netipărite încă, ca *Istoria lui Mihaiu-viteazul* în versuri, partea III din *O șezătoare la țară*, *Al doilea paraclis* etc.; și-a asigurat-o prin caracterul eminent național, nepretențios și insinuator al scrierilor lui, care în curând vor începe a fi căutate ca rarități, până ce trebuința d-a ne studia trecutul va impune retipărirea celor mai prețioase dintr-însele“.

Lucrarea este importantă și pentru documentarea asupra istoricului și stării muzicii bizantine, precum și asupra studiilor ce i-au fost consacrate în țările române.

octombrie

Titu Maiorescu este numit rector al Universității din București (până în noiembrie 1897).

1894

Publică în revista *Ateneul Român* (15 ianuarie 1894, nr. 1) „basmul popular“ *Fata din dafin*, datat 1878, cu mențiunea: „din colecțiunea inedită a lui Teodorescu G. Dem.“. Auzit de la mama sa, a fost scris la Constantinopole. Este singurul basm publicat în timpul vieții. Se pare că alegerea acestui basm pentru a fi publicat chiar în primul număr al seriei noi a respectivei reviste nu a fost întâmplătoare, *Fata din dafin* ilustrând cum nu se poate mai bine programul publicației enunțat de C. Esarcu în articolul *Ateneul Român. Precuvântare*, din care reținem că aceasta urmărea „să instruiască și să moralizeze poporul“, pentru „a crea în țară un curent educativ“ și, încă și mai apăsător decât în vechea serie (1866-1869), își fixa drept obiectiv să dezvolte conștiința națională, dragostea de țară, „amorul naționalității române“.

Academia Română premiază lucrarea lui G. Dem. Teodorescu, *Istoria filosofiei antice*.

1895

---

3 februarie

Se promulgă primul Regulament de administrare a Fundației Universitare Carol I, publicat în Monitorul Oficial nr.244 la 8/20 februarie. Regulamentul, aprobat de Take

Ionescu, ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice, are la bază proiectul conceput de delegatul Casei Regale, Ion Kalinderu, și G. Dem. Teodorescu, și modificat aproape în întregime de Titu Maiorescu. În cele 17 articole ale Regulamentului erau precizate detaliat sarcinile, modul de funcționare și administrare al instituției. Conform Regulamentului, directorul G. Dem. Teodorescu urma să conducă Fundația Universitară pe o perioadă de 3 ani, împreună cu Comitetul instalat la 9 februarie 1895.

9 februarie

A fost investit în funcția de director al Fundației Universitare Carol I din București, creată în vederea sprijinirii învățământului superior și culturii. G. Dem. Teodorescu, primul director al Fundației a fost instalat împreună cu ceilalți trei membri ai „Comitetului de administrare“ a acesteia: Titu Maiorescu și N. Culianu, rectorii Universităților din București și Iași, și Ion Kalinderu, administratorul Domeniilor Coroanei, bibliotecar fiind C. Rădulescu-Motru.

Pentru alegerea și numirea ca director, după cum susține Al. Tzigara-Samurçaș, profesorul G. Dem. Teodorescu pare a fi fost recomandat în chip hotărâtor de contribuția pe care el a avut-o, în anul 1891, în calitate de ministru al Cultelor și al Instrucțiunii Publice, la redactarea proiectului de lege și votarea legii prin care Fundației Universitare i-a fost recunoscută personalitatea morală și juridică.

14 februarie

G. Dem. Teodorescu, proaspăt numit în funcția de director al Fundației Universitare Carol I, preia de la Louis Basset, secretarul particular al Regelui, partea administrată până atunci de Casa Regală.

15 februarie

Preia recipisele vizând averea așezământului de la Ministerul Instrucțiunii Publice. G. Dem. Teodorescu va rămâne director până la 19 octombrie 1898, când un nou regulament îi desființează postul.

La recomandarea lui Titu Maiorescu, C. Rădulescu-Motru este numit bibliotecar al Fundației Univeristare Carol I, unde rămâne până în 1898. C. Rădulescu-Motru, primul bibliotecar al Fundației Universitare Carol I, avea la acea vreme specializări în psihologie la Paris, Heidelberg, München, Leipzig (1889-1892), iar în 1893 își lua doctoratul în filosofie la Leipzig.

14 martie

Au loc solemnitățile de inaugurare a Fundației Universitare Carol I din București, a cărei piatră de temelie a fost pusă în 1891. Au fost de față, printre alții, regele Carol I, primul ministru Lascăr Catargiu însoțit de membrii guvernului, rectorii universităților din București și Iași, Titu Maiorescu și N. Culianu împreună cu profesorii dr. C. Istrati, N. Iorga, Ep. Francudî și alții, membrii ai Academiei Române, dr. V. Babeș, I. C. Negruzzi, Petru Poni, Spiru C. Haret, foști miniștri ai Cultelor și Instrucțiunii Publice, președinții Adunării deputaților, Senatului și Curții de casație și de conturi, înalți funcționari de stat, studenți din București și Iași, reprezentanți ai presei, un

numeros public. Numai invitații oficiali la festivitățile de inaugurare au fost în număr de peste 250 de persoane.

10 noiembrie

Se stinge din viață scriitorul și marele om de cultură Alexandru Odobescu.

Se constituie la București *Societatea Amicii Literaturii și Artei Române*, ca o reacție împotriva curentului junimist în cultura românească. Bazele societății sunt puse de oameni de cultură ce părăsiseră *Junimea* (A.D. Xenopol, N. Petrașcu, Th. Șerbănescu, Gh. Bengescu-Dabija). Statutul societății stipula formele de activitate, și anume citirea și analizarea scrierilor în cadrul ședințelor, popularizarea în cele mai diverse categorii sociale a celor mai reprezentative opere ale literaturii române, și, totodată, a cunoștințelor despre istoria culturii naționale. Un punct central în activitatea sa, societatea l-a făcut prin venerarea personalității lui Nicolae Bălcescu, I. Heliade-Rădulescu, C.A. Rosetti. În preocupările sale s-a înscris și revitalizarea unor instituții cultural-artistice cu mare influență în opera de educare a poporului, teatrul și conservatorul. Merită a fi subliniat faptul că societatea, prin membrii săi, nu este refractară unor tendințe noi ce se manifestau în literatura română de la sfârșitul secolului trecut prin scrierile lui N. D. Cocea, Gala Galaction, Șt. Petică, D. Anghel, acceptându-i ca membri. Printre membri sau simpatizanți ai crezului artistic s-au numărat personalități din toate artele: Nicolae Grigorescu, I. Mirea, G. Ștefănescu, G. Enescu, I. Mincu, I. Georgescu, I.L. Caragiale, B.P. Hasdeu, G. Coșbuc, B.Șt. Delavrancea, Duiliu Zamfirescu, N. Iorga, Anghel Demetrescu, G. Dem. Teodorescu, H.G. Lecca. Prin întreaga activitate desfășurată, această societate a pregătit apariția și afirmarea sămănătorismului și poporanismului. Organul de presă al societății a fost revista *Literatură și artă română*, care apare la București, lunar, de la 25 noiembrie 1896 până la 25 decembrie 1910, sub conducerea lui Nicolae Petrașcu, în paginile căreia G. Dem. Teodorescu publică câteva articole.

1896

Apare la Paris (Editura Alphonse Lemerre), volumul antologic al cunoscutului traducător de literatură română Jules Brun, *Le Romancier roumain* cu o „lettre-préface de M. Sully Prudhomme, membre de l'Académie française“ și cu o introducere semnată de G. Dem. Teodorescu, intitulată *Esquisse sur la langue et le folklore roumains*. G. Dem. Teodorescu califică aici întâlnirea cu Petrea Crețul Șolcan drept „norocul nostru mare“ și descrie prima sa întâlnire cu el: „Când l-am văzut întâia oară pe Petrea Crețu Șolcan, întreaga lui persoană, deși era în vârstă de 74 de ani, respira forță. O frunte largă, un nas mare, acvilin, ochi negri foarte vii, părul lung, mustăți stufoase și lăsate în jos, bărbia grasă și rasă, constituiau o fizionomie interesantă, cu trăsături aproape clasice“. În enormul tezaur folcloric al rapsodului brăilean se întrunesc „cântecele de peste Olt și tradițiunile dintre Ialomița, Brăila și Covurlui cu regiunea trans-dunăreană“.

„Aș avea de citat multe piese pentru a-mi dovedi impresia favorabilă pe care mi-a lăsat-o lectura operei dv.“, se adresează Sully Prudhomme lui Jules Brun (p. IV). Mai

departe, vorbind de geniul românesc, ilustrat de poezia noastră populară, scrie, trădându-și „duplicitatea“ personalității sale, de poet și filosof: „În această privință, incontestabila autenticitate a acestor legende cântate este de o valoare cu totul deosebită pentru filosoful psiholog“.

Poetul francez a citit cântecele din culegerea lui Brun cu plăcere, mai ales că traducerile erau girate de G. Dem. Teodorescu, iar conținutul acestora era pentru el ceva cu totul inedit. Cartea cuprinde un număr important de 42 de *Mituri și legende (Soarele și luna, Meșterul Manole, Brumărel, Balaurul, Kira, Corbea ș.a.) și Cântece și doine*.

Jules Brun publică volumul *À propos du Romancero roumain* (Paris, Alphonse Lemerre), cu dedicația: „À Monsieur G. Dém. Théodoresco, Ancien ministre de l'Instruction publique. Avec ma plus profonde gratitude“. Jules Brun, ziarist și publicist francez a venit în România în 1885 în calitate de corespondent al ziarelor franceze *Figaro, Le Temps, La Nouvelle Revue, Journal des Débats*. A fost redactor la ziarul *La Roumanie* și colaborator al Ateneului la tribuna căruia a susținut conferințele *România legendară și istorică* (1898) și *Românii din Paris* (1904).

1897

10/22 ianuarie

Susține, la Iași, concursul pentru obținerea titlului de profesor la catedra de Istoria limbii și literaturii române, care se înființase în 1896, la Facultatea de Filosofie și Litere din București, prin scindarea catedrei lui V.A. Urechia de Istorie a Românilor și de Istorie a Literaturii Române. Este concurat de Ion Bianu și Ovid Densusianu. Juriul nu s-a fixat însă asupra niciunui dintre candidați. La concursul din 15 mai 1898 se prezintă G. Dem. Teodorescu și Ovid Densusianu. G. Dem. Teodorescu pierde însă în favoarea tânărului Densusianu.

31 martie

Prin Decretul nr.1361, Spiru Haret este numit ministrul Instrucțiunii Publice și Cultelor. (*Monitorul Oficial*, nr.1 din 1/31 apr. 1897, p.1).

1898

---

5 octombrie

Regele Carol I modifică regulamentul de administrare a Fundației Universitare Carol I, care desființează postul de director și consiliul său, prerogativele sale și ale Comitetului revenind Rectorului Universității din București. Știrea stârnește o virulentă reacție critică în presa vremii care o percepe ca pe o „mașinație“ ori „intrigă“ politică din partea lui Spiru Haret și D. Sturdza împotriva lui G. Dem. Teodorescu. La 19 octombrie G. Dem. Teodorescu predă Rectorului C. Dimitrescu-Iași actele și înscrisurile valorice ale Fundației. Bibliotecarul singur a condus Fundația până la reorganizarea decretată prin regulamentul nou (sanționat prin Decretul nr.2912), când s-a reinstiuit postul de director, căruia îi incumbă întreaga administrare și conducerea Fundației.

24 octombrie

Este ales Comitetul de conducere al Ateneului Român de către Adunarea generală a membrilor Ateneului, pe bază de propuneri și vot: Nicolae Kretzulescu, președinte; V.A. Urechia și P.S. Aurelian, vicepreședinți; Gr. N. Manu, G. I. Ionescu-Gion, Constantin Stăncescu și Alceu Urechia, secretari; G. Dem. Teodorescu, casier. Comitetul va funcționa în această structură până la 25 martie 1900.

octombrie

C. Dimitrescu-Iași este numit rector al Universității din București (până în ianuarie 1911).

Sunt editate cuvântările lui ca deputat, în dezbaterile legii pentru reorganizarea învățământului secundar și superior în volumul *Reorganizarea învățământului secundar și superior. Cuvântări rostite în Adunarea Deputaților* (ședințele din 31 ianuarie, 3-19 februarie 1898). În discursurile și intervențiile sale, în Adunarea deputaților, în legătură cu discutarea proiectului Legii învățământului secundar și superior din 1898, care reprezintă un moment important în dezvoltarea învățământului secundar și superior din România, G. Dem. Teodorescu, printre altele, se referă la rolul pregătirii, recompensării și obligațiilor celor care urmează cariera didactică, la importanța și necesitatea studierii limbilor străine și susține ideea liceului cu 8 clase în 3 secții: reală, modernă și clasică, în două cicluri: superior și inferior.

1899

---

1 ianuarie

Al. Tzigara-Samurcaș este numit în funcția de bibliotecar al Fundației Carol I pe baza certificatului dovedind practica făcută în bibliotecile imperiale din Berlin (I.D.R. nr.50/5 ian. publicat în *Monitorul Oficial*, nr.224 din 13/25 ian. contrasemnat de Spiru Haret). Prin schimbarea regulamentului și reinstituirea postului de director, Al. Tzigara-Samurcaș devine director al Fundației Carol I și va rămâne până la pensionare, în decembrie 1946, slujind această instituție vreme de 47 de ani.

Al. Tzigara-Samurcaș relatează că, pe baza certificatului obținut în Germania și fiind pasionat de activitatea de bibliotecă, a fost asigurat de Carol I că va fi numit de la 1 octombrie 1898 la Fundație, lucru care nu s-a întâmplat atunci. Regina îl asigură pe Tzigara-Samurcaș că a fost necesară o amânare de 3 luni. Spiru Haret, urzind o intrigă, intervenise ca Tzigara-Samurcaș să fie înlocuit cu un devotat de-al său, D. Teodoru („liberal-socialist“, apoi secretar general al Ministerului Instrucției) „pentru ca astfel partidul său să dispună de masele studentești la manifestările politice. Liberalii au manifestat contra Fundației, la deschiderea ei. Regele era acuzat de «tragere pe sfoară» a studenților, care asigurau că «nu de bibliotecă au nevoie!»“ (Al. Tzigara-Samurcaș. *Memorii*. I. 1872-1910. Ed. critică de Ioan Șerb și Florica Șerb. Pref. de Dan Grigorescu. București: Grai și suflet-Cultura Națională, 1991, p.123-124).

În două numere succesive ale revistei *Convorbiri literare* (nr.1 și 2), dezvoltă la proporțiile unui studiu, totalizând 55 de pagini, conferința susținută la Ateneul român în aprilie 1888 cu titlul: *Miturile lunare. Vârcolacii. Studiu de etnologie și mitologie comparată*. G. Dem. Teodorescu face dese incursiuni în cultura diferitelor popoare și de pe alte continente, de la chaldeenii și asiro-babilonieni, la iranieni, la australieni, la scandinavi, la palestinieni, la popoarele balcanice, la traci, la români. Pentru documentarea substratului universal sau pentru lămurirea pe concret a evoluției de la „credințele superstițioase“ la mituri și de aici la datini, G. Dem. Teodorescu se bazează îndeosebi pe lucrarea lui Edward B. Tylor - antropolog, etnolog și istoric al culturii - *Primitive culture* (1871), în versiunea ei franceză, și pe studiile altor autori citați de Tylor.

Ține la Ateneul Român conferința *Prelați români din secolii trecuți*.

Apare lucrarea sa *Biografia lui Em. Protopopescu-Pake*. (București, Tipografia și Fonderia de Litere Thoma Basilescu), închinată memoriei celui care a fost primarul Capitalei sub Regele Carol I, deputat și vice-președinte al Camerei. Doctor în drept și avocat, a fost fondatorul Școlii de Științe Politice și Administrative din București, unde a funcționat ca profesor și director până la sfârșitul vieții.

1900

---

20 august

G. Dem. Teodorescu încetează din viață la domiciliul său din București, str. Mircea-Vodă nr.29, din cauza unei septicemii, doar cu câteva zile înainte de a împlini vârsta de 51 de ani. „Cu organismul slăbit de o activitate așa de neîntreruptă și de variată dar cu inteligența încă strălucitoare de vioiciune și cu voința neînfrântă, Teodorescu părăsi priveliștea acestei lumi lăsând în urmă-i o soție nemângâiată și doi copii în frageda vârstă, lipsiți de sprijinul privegherei și înțelepciunii paterne. Regretele unanime cu care fu primită neașteptata veste a morții acestui fruntaș al neamului dovediră cu prisosință că viața lui Teodorescu G. Dem. a fost bine și pentru folosul obștesc împlinită“. (*În amintirea lui Teodorescu G. Dem. (1849-1900)*). București: Tipogr. „Clementa“, 1902, p.9). Regele a fost înștiințat telegrafic despre moartea lui G. Dem. Teodorescu. Însmormântarea a avut loc la cimitirul Bellu. Cortegiul care a plecat de la domiciliul defunctului, a fost însoțit până la cimitir, printre alții, de C. C. Arion, ministrul Instrucțiunii, și Dimitrie Aug. Laurian, secretar general. Au fost depuse numeroase coroane din partea diferitelor instituții, între care Ministerul Instrucțiunii, Ateneul Român, Liceul „Matei Basarab“.

G. Dem. Teodorescu, ajuns în deplinătatea forței sale creatoare, lasă neterminate, fără să vadă lumina tiparului mai multe lucrări, întrerupte de moartea sa prematură: *Credința în spirite și în pricolici*, disertațiune publică, ținută în aprilie 1889 la Ateneu și onorată de prezența Suveranilor, *Istoricul Liceului Sf. Sava, de la înființare până la 1860*, studiu despre *Dialectele paleo-italice față de limba română*, *Biografiile și scrierile complete ale poezilor Nicolae Nicolescu și C.D. Vucici*, (ale celui din urmă inedite), *Glosarul cuvintelor elino-grece adoptate de limba română în diferite epoci* (spre completarea și

îndreptarea *Dicționarului etimologic* al lui A. Cihac), *Izvoarele istoriografice ale Cronicii lui Șincai*, studiul despre *Varlaam și Ioasaf* (cu care Academia Română îl însărcinase pe Al. Odobescu) și despre traducerea română a lui Udriște Năsturel, din care G. Dem. Teodorescu poseda prețiosul manuscris al lui Fota Grămăticul din 1673, studiul despre *Cronica Slovenilor* și despre manuscrisul pe care îl deținea din aceasta, o culegere de *Basme române*, un bogat material despre *Gramatica istorică, despre fazele limbii și literaturii române*, „întocmit nu cu puțină osteneală și al cărui rezumat formează cursul clasei a VII-a liceale“, după cum preciza însuși G. Dem. Teodorescu.

1901

---

martie

Se constituie un comitet de inițiativă care într-un timp foarte scurt întreprinde o colecție publică pentru ridicarea bustului în bronz al lui G. Dem. Teodorescu în Grădina Ateneului. Iată componența comitetului de inițiativă: Președinte: V.A. Urechia, profesor universitar, scriitor, om politic, președintele Ateneului dar și fostul profesor al lui G. Dem. Teodorescu. Vicepreședinte: profesor universitar dr. C.D. Severeanu. Secretar: dr. M. Mirinescu, medic primar la Spitalul de copii. Casier: dr. N. Racoviceanu-Pitești, chirurg primar la Spitalul Colentina; Membri: I.M. Răureanu, fost inspector general al învățământului public, general I. Vasiliu-Năsturel, I. Pencovici, colonel Petre Năsturel, profesor Ionescu-Gion, Constantin Banu, C. Drugeanu. Prin decesul lui Urechia, comitetul îl numește președinte pe I. Pencovici. În listele de subscripție figurează diferite instituții și personalități ale vieții științifice, universitare și militare, printre care Fundațiunea Universitară Carol I, Ateneul Român, Al. Tzigara-Samurçaș, P. Gârboviceanu, Dr. Mirinescu, colonel Petre Năsturel, general I. Vasiliu-Năsturel.

1902

---

31 mai

Cu ocazia comemorării lui G. Dem. Teodorescu se inaugurează, în Grădina Ateneului, bustul acestuia turnat în bronz, de Carol Storck, în atelierul Școlii Naționale de Artă și Meserii din București.

Dr. Mirinescu, în cuvântarea rostită cu această ocazie, evocă memoria lui G. Dem. Teodorescu, model de prestigiu moral, de conștiință socială: „Nu-mi aduc aminte să-l fi auzit perorând pe tema: patrie, patriotism, dar aceste frumoase cuvinte spuse de oricine și la toate ocaziunile, dânsul le-a tradus în fapte prin munca lui rodnică și rolul ce a îndeplinit în societate /.../. Nu comitetul de inițiativă în fruntea căruia luase locul de onoare, magistrul tău *Marele Urechia*, din nenorocire pierdut, nu el ți-a ridicat efigia în bronz, ci tu, prin tine însuși, te-ai pus în rândul celor aleși. Preocupat numai de binele general, ai pus în serviciul lui: *Characterul, inteligența și uriașa ta forță de muncă*“. (*În amintirea lui Teodorescu G. Dem. (1849-1900)*. București: Tipogr. „Clementa“, 1902, p.78-79).

La doi ani după moartea lui G. Dem. Teodorescu apare volumul omagial *În amintirea lui Teodorescu G. Dem. (1849-1900)*. Cartea scrisă și editată de foștii săi prieteni cuprinde: biografia lui G. Dem. Teodorescu; memoriul său de titluri și lucrări, înaintat

Senatului Universității din București la 10 ianuarie 1900, pentru concursul la catedra vacantă de Istoria Limbii și Literaturii române; necroloagele apărute în presă la moartea lui și cuvântările rostite de dr. Severeanu, A. Șonțu, Constantin Banu, C. Rădulescu-Motru. Iată cum îl evocă doctorul Severeanu. „Era de o constituție foarte delicată fără să fi fost vreodată bolnav serios; el era slab de forme, dar viguros ca rezistență muschiulară, de o statură mediocră, blond și păros, lucra foarte mult cu spiritul și puțin cu corpul. Niciodată nu părăsea biroul de lucru, pentru a se duce în patul de odihnă, înainte de ora trei dimineața. Aceasta îl făcea de era de o slăbiciune și o paliditate pronunțată“.

C. Rădulescu-Motru, în discursul rostit la înmormântarea lui G. Dem. Teodorescu, îi face un portret elogios, situat sub semnul autenticității și probității:

„Plină de muncă și de muncă cinstită se scrie întreaga viață a lui Teodorescu G. Dem. Într-un timp de tranziție, cum este acesta al nostru, în care alegerea mijloacelor de luptă este adeseori înlocuită cu «întrecerea la reușită cu orice preț», viața lui stă ca o rază luminoasă prevestitoare de un viitor mai bun. El n-a cunoscut potecile înguste pe care știi unii, plecându-și capul, să ajungă mai repede. Vlăstar sănătos al neamului nostru, el n-a iubit decât drumul cel larg al muncii cinștite.

Când Majestatea Sa Carol I inaugură la 1895 Fundațiunea Universitară cu scopul de a înzestra țara cu un așezământ nou, în care să găsească studenții mijloace de a-și îmbogăți mintea și forma caracterul, omul la care El se gândi pentru a-i încredința direcțiunea fu Teodorescu G. Dem. Aceasta era o răsplată a meritelor acestuia, dar mai presus de toate era și un învățământ. Acelea ce sunt rare în țara noastră, nu sunt nici calitățile intelectuale, nici caracterele binevoitoare; acelea ce sunt rare sunt exemplele de armonică împreunare a unora cu altele; e statornicia la lucru. Neobositul profesor și literat era omul designat a servi ca model tinerimei universitare. /.../.

De câte ori farmecul limbii și literaturii naționale ne va înălța sentimentele, vom gândi la tine, apostol dezinteresat și harnic. Scrierile și învățăturile tale vor dura cât timp va dura o cultură românească. Familia care plânge moartea ta, e întregul neam românesc“. (*În amintirea lui Teodorescu G. Dem. (1849-1900)*. București: Tipogr. „Clemența“, 1902, p.46-47).

1939

---

2 iunie

Marcella Fotino, fiica lui G. Dem. Teodorescu, la împlinirea a 39 de ani de la moartea tatălui, îi adresează în scris lui Al. Tzigara-Samurçaș propunerea de a dăruii Fundației Universitare Carol I o copie a bustului lui G. Dem. Teodorescu, care se află în grădina Ateneului Român și care a fost realizat de C. Storck. Își exprimă dorința ca această copie a bustului așezat pe un soclu de mahon sculptat (1,15 m înălțime) să fie expusă într-una din sălile Fundației.

Ca urmare se decide: „Se va primi bustul oferit, așezându-se provizoriu în rotonda din str. Wilson - Piața Carol I. Se va răspunde în acest sens, exprimându-se mulțumiri“. (Arhiva BCU „Carol I“ - București. Dosar nr.199/1939, p.67).

În scrisoarea către Marcella Fotino, expediată în aceeași zi, i se mulțumește acesteia pentru darul făcut Fundației Universitare Carol I. Este asigurată că „bustul în ghips al

primului Director al Fundației și marelui folklorist și om de stat Prof. G. Dem. Teodorescu a fost așezat în rotonda clădirii, urmând ca într-un viitor cât mai apropiat să-i putem da locul de cinste ce i se cuvine“. /Semnează: Administrator D. Coman/. (Arhiva BCU „Carol I“ - București. Dosar nr.199/1939, p.351).

1941

G. Călinescu, în *Istoria literaturii române de la origini până în prezent* (București, Fundația Regală pentru Literatură și Artă), îl amintește pe G. Dem. Teodorescu în capitolul „Junimea“, printre tinerii trimiși ca bursieri ai statului român la Paris, în anul 1875, de Titu Maiorescu, ministru al Instrucțiunii Publice și Cultelor. Despre G. Dem. Teodorescu aflăm doar atât: „Culegerile mai importante de folclor (V. Alecsandri, G. Dem. Teodorescu, Gr. Tocilescu, M. Canianu, Dr. I. Urban Jarnik, Andrei Bârseanu etc.) sunt în orice bibliografie (v. G. Adamescu)“. G. Dem. Teodorescu este citat la notele de la capitolul „Anton Pann“, amintind lucrările sale referitoare la autorul *Poveștii vorbii*. În capitolul „Mihai Eminescu“ Călinescu reproduce un reușit portret al lui G. Dem. Teodorescu care face parte din delegația studenților bucureșteni, alături de Grigore Tocilescu și Ion Brătescu, din timpul serbărilor de la Putna din august 1871, prilejuite de împlinirea a patru secole de la fondarea mănăstirii și de aniversarea lui Ștefan cel Mare. Fotografia cu inscripția: „G. Dem. Teodorescu, student în serbarea de la Putna, 1871“ este reprodusă din colecția Bibliotecii Academiei Române.

1944

Ovidiu Papadima publică textul conferinței despre viața și opera folcloristului, susținută în mai 1944 la Radiodifuziunea Română al cărei colaborator statornic era, în *Revista Fundațiilor Regale* (mai 1944, nr.5) sub titlul „G. Dem. Teodorescu“. Pornind de la informațiile din volumul comemorativ *În amintirea lui Teodorescu G. Dem. (1849-1900)*. (București, 1902), Ovidiu Papadima a demonstrat că, „dacă voim să fim exacti, trebuie să vorbim despre Dimitrie G. Teodorescu, devenit prin inversiunea școlărească a numelui: Teodorescu G. Dem., de unde pseudonimul Ghedem (G. Dem.) și semnătura sa cea mai frecventă ca autor de cărți: G. Dem. Teodorescu“ (p.315).

Până în 1944, după cum afirmă însuși Ovidiu Papadima, nu a existat un studiu aprofundat asupra culegerii de *Poezii populare române* și asupra autorului ei. Paragrafe, cel mult câteva pagini și referiri se găsesc în cărțile și studiile lui Ov. Densusianu, N. Iorga, D. Gusti, Gr. G. Tocilescu, L. Șăineanu, P.V. Haneș, D. Caracostea, Duiliu Zamfirescu, G. Călinescu ș.a. În tot acest interval antologii de poezie populară, colecții de literatură folclorică, manuale școlare, crestomații reproduc texte din culegerea lui G. Dem. Teodorescu, demonstrând valoarea și perenitatea acestei opere fundamentale.

1957

La Editura Tineretului, apare volumul *Poezii populare*, de G. Dem. Teodorescu, ediție îngrijită și prefațată de Al. Bistrițeanu, care reproduce numai o parte din masiva culegere a folcloristului. „Socotim însă că aceste pagini alese, în care sunt reprezentate

diversele categorii ale creației populare în versuri, vor reuși să dea publicului cititor o imagine convingătoare privind atât măiestria artistică a poporului nostru, cât și locul de frunte pe care îl ocupă G. Dem. Teodorescu în istoria folcloristicii românești“. (Al. Bistrițeanu. *Prefață*, p.14-15).

1960

---

30 noiembrie

În ședința Filialei Iași a Academiei R.P.R., Maria Frunză prezintă comunicarea *G. Dem. Teodorescu, folclorist*, cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la moartea sa (20 august 1900). Autoarea subliniază rolul lui G. Dem. Teodorescu în procesul istoric de dezvoltare a culturii și, în special, a folcloristicii noastre în cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea, cu precizarea momentelor celor mai de seamă ale existenței și activității lui.

1961

Ovidiu Papadima, exegetul cel mai autorizat al lui G. Dem. Teodorescu, publică al doilea și, totodată, cel mai complet studiu care s-a scris până acum despre folcloristul nostru, intitulat *G. Dem. Teodorescu (Revista de folclor, 1961, VI, nr.3-4)*.

1968

Cele douăsprezece basme ale lui G. Dem. Teodorescu, rămase în manuscris, au văzut lumina tiparului, pentru prima dată, la Editura pentru Literatură sub titlul *Basme române*, ediție îngrijită, prefață și rezumate în limba franceză de dr. Stanca Fotino, descendentă a folcloristului. Unele dintre basme au notată sursa de unde provin și menționată localitatea și data când au fost scrise. Redactarea finală a basmelor și intențiile de a le publica aparțin ultimului deceniu de viață al lui G. Dem. Teodorescu. Ca și în cazul lui Petre Ispirescu, basmele au fost repovestite după mulți ani de când au fost auzite, autorul punându-și pecetea sa stilistică în mod discret.

„Ediția de față nu urmărește să încadreze aceste basme în ansamblul genului, ci doar să atragă atenția asupra unor basme frumoase și asupra unei laturi mai puțin cunoscute din activitatea folcloristului G. Dem. Teodorescu. Publicarea acestor basme va pune în lumină însemnata contribuție a lui G. Dem. Teodorescu la cunoașterea darului imaginativ și de povestitor al poporului român“. (Stanca Fotino. *Prefață*, p.XXVI).

Apare *Bibliografia generală a etnografiei și folclorului românesc. (1800-1891)*. Vol. 1. Lucrarea cuprinde bibliografia articolelor, studiilor, conferințelor și culegerilor lui G. Dem. Teodorescu. Sunt consemnate referințele critice apărute până în 1891.

1974

Ovidiu Bârlea publică la Editura Enciclopedică Română *Istoria folcloristicii românești*, vastă sinteză diacronică a folcloristicii noastre, prima încercare de sintetizare și selecție

a contribuțiilor meritorii și de ierarhizare a valorilor. În această lucrare, distinsă în același an de Academia R.S.R. cu premiul „B. P. Hasdeu“, îi dedică lui G. Dem. Teodorescu un amplu articol, subliniind în special meritul colecției sale de poezii populare: „S-au scris și bune, și rele, despre această colecție, dar nu se poate tăgădui că ea e fructul unei munci îndelungi și stăruitoare pentru a da la iveală ceea ce are mai ales un popor talentat. Masivitatea ei stă mărturie indirectă de forță creatoare și se poate ghici în intenția lui de a da o realizare titanică, imboldul povățuitorului său, B. P. Hasdeu, prins de mirajul dimensiunilor uriașe, care vroia să refacă pe plan livresc monumentalitatea materializată de unele popoare antice în arhitectura lor. /.../. Colecția lui G. Dem. Teodorescu e valoroasă și prin capitolele introductive la fiecare specie folclorică în care e schițată definiția cu caracteristicile de căpetenie, apoi împrejurările în care e interpretată și funcția ei în aceste prilejuri, clasificarea adoptată, precum și bibliografia colecțiilor și a studiilor apărute până la acea dată. Dar meritul covârșitor al colecției stă în valoarea inegalabilă a o bună parte din materialele publicate. Îndeosebi colindele și baladele dau la iveală variante pe deplin rotunjite, de o mare vigoare epică, lăsând în urmă variantele din alte colecții. De aceea, colinda și balada muntenească se studiază cu precădere în această colecție, care are și meritul întâietății cronologice pentru provincia subcarpatică. *Meșterul Manole, Kira, Stanislav, Badiul, Corbea* dintre balade, alături de cele mai multe colinde, nu pot lipsi dintr-o antologie“ (p.253, 258).

1975

Maria Vulcu publică articolul „G. Dem. Teodorescu - director la Fundația Universitară, actuala Bibliotecă Centrală Universitară din București (Cu prilejul împlinirii, la 20 august 1975, a trei pătrare de veac de la moartea sa)“, în culegerea *Teoria și practica în informarea documentară și biblioteconomie* (vol. 4 din 1975). Studiind documentele de arhivă din fondul bibliotecii, autoarea surprinde o serie de aspecte care oglindesc activitatea rodnică a lui G. Dem. Teodorescu, primul director al Fundației Universitare, funcție pe care a îndeplinit-o de la 9 februarie 1895 până la 19 octombrie 1898.

1982

---

decembrie

La 97 de ani de la data primei ediții a volumului de *Poezii populare române* și la 82 de ani de la dispariția lui G. Dem. Teodorescu, se repărește, sub egida Editurii Minerva, monumentală colecție *Poezii populare române*. Volumul reproduce cuprinsul culegerii publicate pentru prima oară în 1885 la București. Ordinea în care au fost reproduse diferitele compartimente ale lucrării reprezintă sistemul clasificării lui G. Dem. Teodorescu. Aparatul critic - note, glosar, bibliografie și indice – realizat de George Antofi – sporește valoarea științifică a noii ediții care este prefațată de Ovidiu Papadima. „Prefața lui Ovidiu Papadima, statornic exeget al lui G. Dem. Teodorescu, e de fapt o erudită monografie“, după cum afirmă Z. Ornea. Ovidiu Papadima analizează opera lui G. Dem. Teodorescu în ansamblu, urmărește etapele realizării colecției sale de poezii populare până în momentul apariției, în 1885, și reconstituie în detaliu metoda de

lucru a folcloristului. Ceea ce apreciază în mod deosebit la G. Dem. Teodorescu este pasiunea pentru folclor. „Opera lui capitală este rezultatul unei vieți întregi, în care esențialul nu a fost nici moda unei epoci, nici profesionalitatea unui folclorist, nici tentația aflării unei noi tehnici de culegere. A fost o realitate mai puternică decât toate acestea, mai puternică decât pregătirea lui universitară, care s-a desfășurat în domeniul clasicității greco-latine, mai puternică decât veleitățile lui juvenile de literat original, decât ispitele care îl atrăgeau spre istoria literară, franceză ca și românească, decât atmosfera Parisului, în care se deschideau orizonturile moderne ale simbolismului în poezie și ale impresionismului în pictură“. (*Prefață*, p.XIV).

Reeditarea integrală a acestei mari colecții de poezii populare române reprezintă nu numai un act de prețuire a marelui folclorist, ci și un serviciu adus celor care se interesează de folclorul nostru. La apariție, critica de specialitate a receptat volumul cu prețuirea cuvenită.

1985

Monumentala culegere *Poezii populare române* a lui G. Dem. Teodorescu se află la îndemâna publicului cititor într-un tiraj de masă într-o nouă tipărire în „Biblioteca pentru toți“, în trei volume, cu prefața semnată de Ovidiu Papadima și tabelul cronologic alcătuit de George Antofi. Se face următoarea precizare: „Volumele de față reproduc selectiv textul din: G. Dem. Teodorescu, *Poezii populare române*, ediție critică, note, glosar, bibliografie și indice de George Antofi; prefață de Ovidiu Papadima, apărută la Editura Minerva, București, 1982“.

1986

Bibliografia românească modernă. 1831-1918. Vol.4 (R-Z) menționează la litera T - Teodorescu, G. Dem.; sunt prezentate principalele sale scrieri.

1996

Apar *Basmе române. Culegere de G. Dem. Teodorescu*, la Editura Vitruviu din București, ediție îngrijită și glosar de Rodica Pandele și Petre D. Anghel, prefață de Nicolae Constantinescu. În „Notă asupra ediției“ se precizează că manuscrisul intitulat *Basmе române. Culegere de Teodorescu G. Dem.* se păstrează la Muzeul Literaturii Române din București, fondul G. Dem. Teodorescu, sub cota 217/II/55, nr.12886. Conține douăsprezece basme, are 250 de file scrise (r^o) cu cerneală și prezintă ștersături, adăugiri, modificări olografe cu aceeași cerneală, precum și un număr redus de intervenții cu creionul, introduse de autor deasupra rândurilor, considerate de editori drept variantă stilistică definitivă. Între formularea titlurilor conținute în *Tabla materiilor* și cea din fruntea fiecărui basm, în manuscris, sunt unele diferențe minore, constând în adaosul „Basmul cu“. Pentru aceasta din urmă s-a optat în această ediție. Principiul general, urmat în transcrierea textelor a fost acela de a respecta ortografia originală, ori de câte ori ea reflectă o realitate lingvistică – specifică scriitorului sau epocii –, și de a aplica ortografia actuală în cazul unor simple forme grafice. Nu s-a

intervenit în punctuație, foarte atent aplicată de autor în vederea realizării ritmului specific povestirii populare.

2000

La împlinirea a 100 de ani de la trecerea în neființă a lui G. Dem. Teodorescu, în colecția „Restituiri“ a Centrului de Conservare și Valorificare a Tradiției și Creației Populare al Municipiului București, apare volumul *Poezii populare române*. Colinde, descântece, cântece de lume, cântece vechi culese de G. Dem. Teodorescu din București între anii 1865-1880. Studiul introductiv intitulat *G. Dem. Teodorescu – precursor al cercetărilor românești de etnologie urbană* este semnat de dr. Al. Dobre. Pornind de la ideea că noua ediție a monumentalei colecții de *Poezii populare române* a lui G. Dem. Teodorescu (1982) a devenit, datorită tirajului extrem de redus ce i-a fost fixat, o raritate bibliografică încă din primele zile ale apariției sale, Al. Dobre insistă asupra necesității reeditării colecției Teodorescu și face următoarea remarcă: „Antologia de texte din colecția Teodorescu, inițiată și îngrijită de doamna profesoară Doina Prisecaru, are meritul nu numai de a-l omagia pe folclorist cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la moarte, dar și de a asigura o continuitate în seria, atât de subțire totuși, a reeditărilor și a-i pune lucrarea la dispoziția celor interesați de astăzi. Este un gest modest, pe măsura posibilităților și a programului de la început enunțat, dar cu atât mai meritoriu.

Ce s-ar mai putea spune despre colecția de folclor poetic a lui Teodorescu? Multe, foarte multe. În primul rând că atât folcloristul cât și colecția sa ar merita o cercetare și prezentare monografică; așa cum de altfel sugera, aducând argumente și indicând direcții, în urmă cu 18 ani exegetul său cel mai autorizat, Ovidiu Papadima.

Noi, în acest context, ne vom limita doar la a atrage atenția asupra faptului că în colecția de *Poezii populare române* a lui G. Dem. Teodorescu folclorul bucureștean este foarte bine reprezentat. Referindu-se la acest aspect, Ovidiu Papadima constata, după ce întocmise o listă privind „izvoarele colecției lui G. Dem. Teodorescu“: 36 dintre textele publicate în colecție au fost culese de la „lăutari din București“, 89 de la „alte persoane din București“, 12 de la „tatăl“ lui, 16 de la „mama“, 110 au fost reproduse din colecțiile lui Anton Pann, 139 de la „oameni din târguri“ etc., de unde și concluzia, la care subscriem, că „în ceea ce privește sursele directe ale colecției lui G. Dem. Teodorescu, ele sunt covârșitor urbane și în primul rând bucureștene“ (p.15-16).

2001

---

20 noiembrie

În prezența înaltelor oficialități ale țării, a reprezentanților corpului diplomatic, a oaspeților de peste hotare, a corpului didactic universitar și a studenților, a oamenilor de cultură și mass-mediei are loc redeschiderea Bibliotecii Centrale Universitare din București, după 12 ani de efort continuu pentru refacerea colecțiilor și a clădirii, în urma incendiului devastator din decembrie 1989. Cu această ocazie a fost inaugurată noua clădire înălțată din temelii - Corpul Boema -, construit pe terenul cerut de N. Iorga pentru extinderea Fundației într-o interpelare în Camera Deputaților din 14 martie 1929. La acel moment erau puse la dispoziție 7 săli de lectură cu acces direct la

documente într-o arhitectonică și funcționalitate ultramodernă. Una dintre acestea, Sala de publicații seriale din toate domeniile cunoașterii, poartă numele lui G. Dem. Teodorescu.

2002

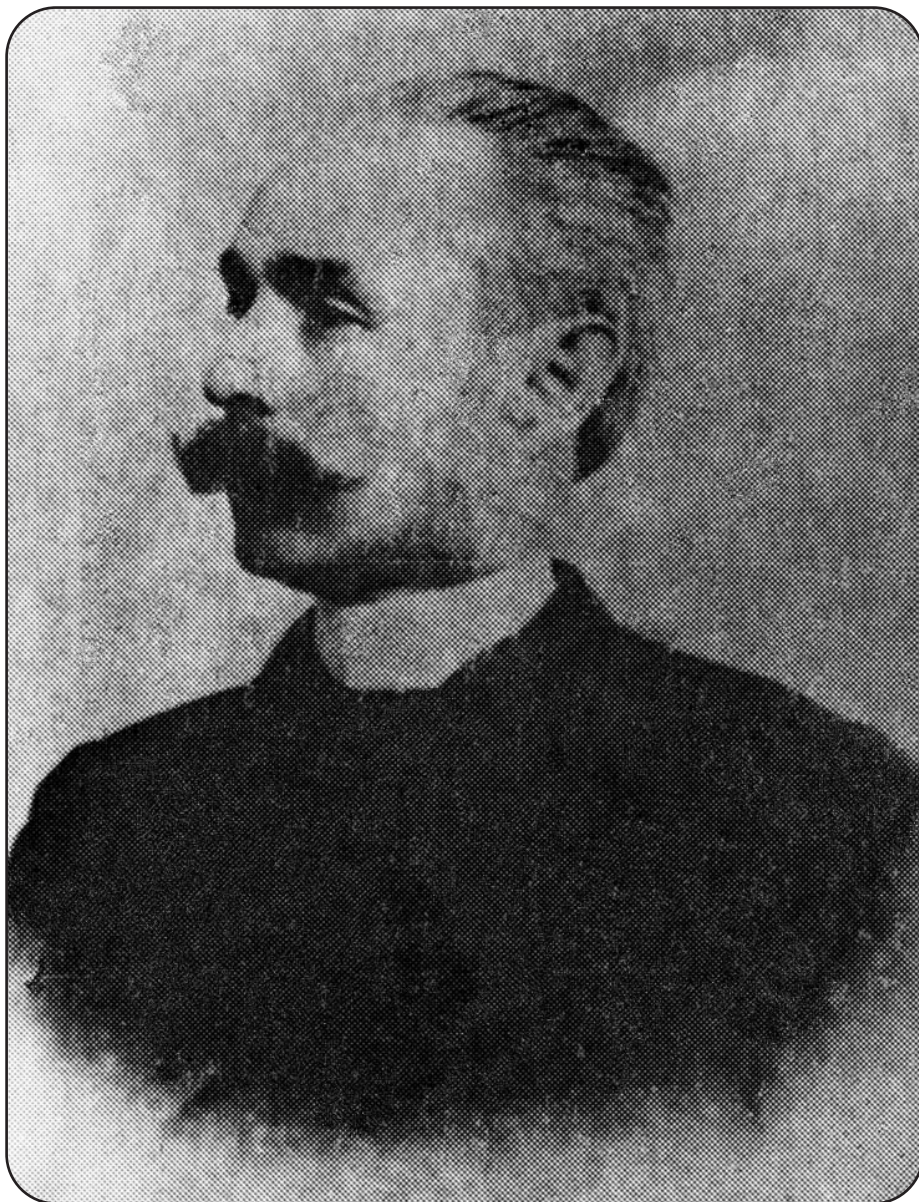
Rămasă nefinalizată, în manuscris, din cauza morții premature a autorului, vede lumina tiparului, după mai bine de un veac de la elaborarea ei, lucrarea *Istoria limbii și literaturii române. De la începuturi până la 1882*, acoperind cel puțin parțial, unele goluri din istoriografia diverselor discipline (ediție îngrijită, note și bibliografie de Ileana Ene, prefață de Virgiliu Ene). „Gândită ca o panoramă a spiritualității naționale, manifestată în limbă, literatură, filosofie, creații folclorice, port și obiceiuri populare, pictură murală, xilogravură, arhitectură etc., *Istoria limbii și literaturii române*, de G. Dem. Teodorescu, oferă o perspectivă interesantă asupra culturii și civilizației române de la origini până spre sfârșitul secolului al XIX-lea, tocmai datorită îmbrățișării globale (pluri- și interdisciplinare) a fenomenului“. (I. Oprișan).

Volumul al doilea din *Bibliografia generală a etnografiei și folclorului românesc* (1892-1904), apărut la București, Editura Saeculum, și coordonat de Adrian Fochi, cuprinde bibliografia articolelor lui G. Dem. Teodorescu publicate în reviste și referințe critice despre autor.

2005

Apare la Editura Rosetti Educational din București volumul: G. Dem. Teodorescu, *Basme române*, redacție, glosar și reperi biobibliografice de Dana Brăiloiu și Dragoș Dinulescu. Glosarul oferă explicații pentru arhaisme, regionalisme, cuvintele și expresiile mai rar întâlnite în texte, conform următoarelor surse bibliografice indicate de autori: *Dicționarul limbii române moderne* (București: Editura Academiei R.P. Române, 1958); *Dicționarul explicativ al limbii române* (București: Univers Enciclopedic, 1996); *Lexicon de limbă și cultură română veche* (București: Editura Fundației România de Măine, 2000); *Dicționar de arhaisme și regionalisme* (București: Vestala și Saeculum, 2003); *Micul dicționar academic* (București: Univers Enciclopedic, 2003).

Portretul lui G. Dem. Teodorescu aflat în arhiva Liceului „Matei Basarab”,
unde a funcționat ca profesor și director

G. Dem. Teodorescu
împreună cu fratele soției,
N. Locusteanu

Casa lui
G. Dem. Teodorescu
din București, strada
Mircea Vodă nr. 29

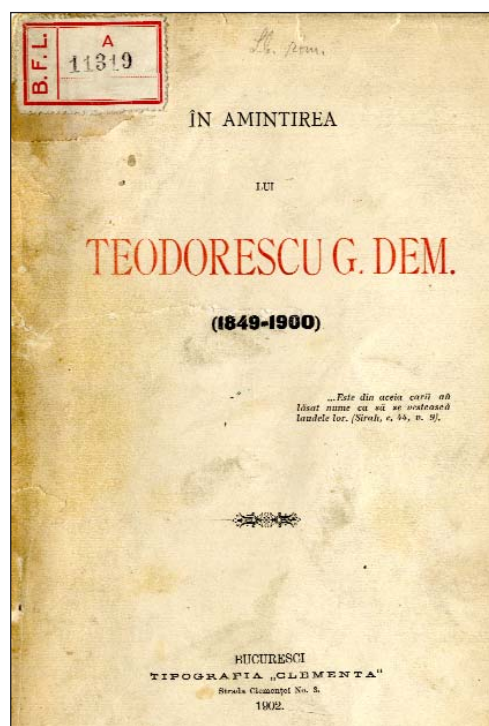

Smaranda, soția lui G. Dem. Teodorescu,
împreună cu fiul lor, Dimitrie Teodorescu

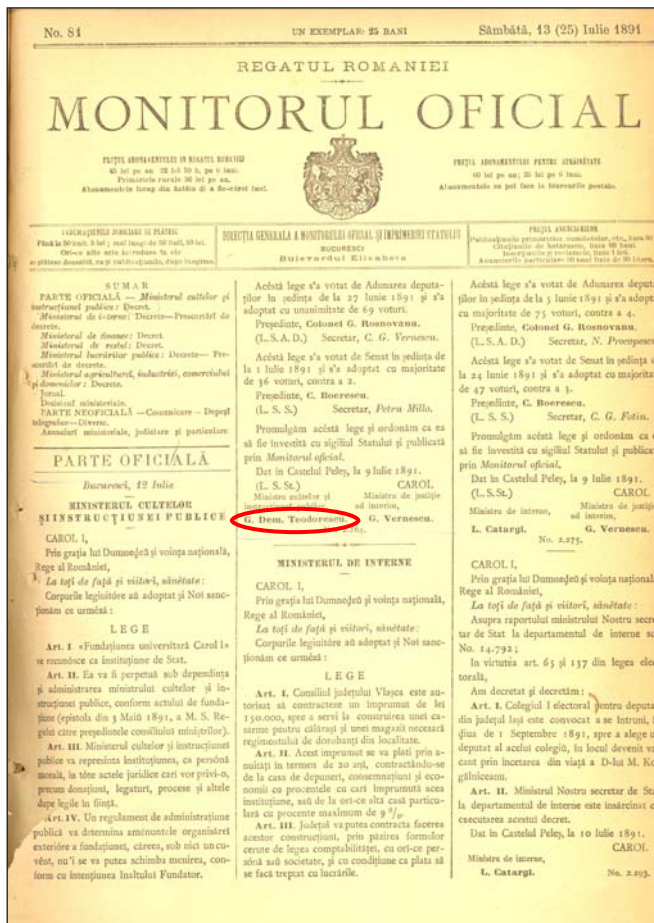

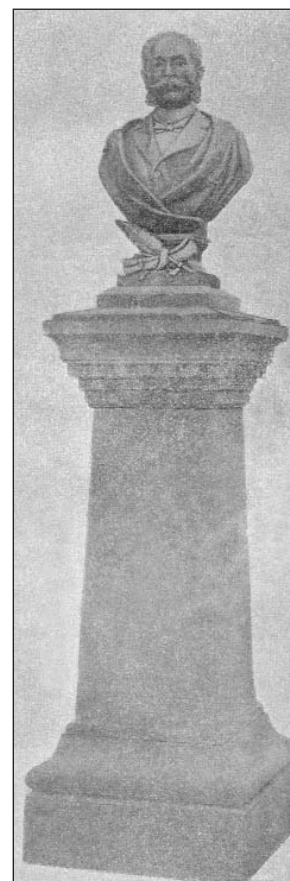
G. Dem. Teodorescu într-o caricatură realizată de Constantin Jiquidi. De la stânga la dreapta, începând de sus: Gună Vernescu, N. Steriade și G. Dem. Teodorescu (Ghiuden)

Coperta volumului omagial

Legea nr. 2264 pentru recunoașterea „Fundației Universitare Carol I” ca instituție de stat, 9 iulie 1891. În: *Monitorul Oficial*, 13/25 iulie 1891, nr. 81, p 2049

Bustul lui G. Dem. Teodorescu. Ilustrație din volumul omagial (1902)

ROI. CAROL I

REGELE ROMANIEI

După severșirea și înzestrarea clădirii pentru „Fundatiunea Universitară”, care Ne poartă numele, și după rânduirea bibliotecii treburilor;

Astați, XIV Martiu, anul mântuirii MDCCCXCV și XXIX al domniei Noștre;

Împreună cu Augusta Noastră Soție, REGINA ELISAVETA, și cu iubii Noștri nepoți PRINCIPELE FERDINAND și PRINCIPESA MARIA, moștenitorii Tronului,

Prin serviciu divin, oficiat de I. P. Sf. Ghenadie II, Mitropolit Primat și Președinte al Sf. Sinod, asistat de I. P. Sf. Iosif, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, cu PP S.S. Episcopi eparhioși,

De față fund. d-nii Miniștri actuali și fostii Miniștri ai Cultelor și Instrucțiunii publice, d-nii Președinți ai Corpurilor legiuitoare cu membri ce compun birourile ambelor Adunări, d-nii Președinți ai Înalțelor Curți de Casațiune și de Compturi, d-nii membri ai „Academiei Române”, d-nii Rectori, Decani și Profesori de la toate facultățile din țară, înalții funcționari ai Statului, studenții din București și Iași;

Am inaugurat acest așezământ de cultură, încredințându-l comitetului special, spre a-l conduce după dorințele arătate prin Epistola Noastră din 3 Maiu 1891 și prescrierile regulamentului decretat la 3 Februaru 1895.

Întru amintirea faptului, semnat-Am actul de față, care se va păstra în Arhiva Fundatiunii.

București 14 Martiu 1895.

Elisaveta *Caro*

Guvernul
Ministerul
Juși
Curtea de Casațiune
Compturi
Academia Română
Facultăți
Directorul

C. Dem. Teodorescu

Directorul G. Dem. Teodorescu

Actul inaugurării Fundației Universitare Carol I, 14 martie 1895 (cu semnătura lui G. Dem. Teodorescu, director)

Domnule,

«*Fundațiunea Universitară Carol I*», datorită prevederilor și munificenței M. S. Regelui, pentru binele studenților diligenți și talentați de la toate facultățile din București și lași, e menită a înlesni subsistența celor fără mijloace, dobândirea de cunoștințe într'ua a-mune bibliotecă, continuarea lucrărilor speciale și tipărirea teselor de licență sau doctoratului, în limitele stabilite prin regulamentul promulgat prin *Monitorul oficial* No. 244, din 20 Februarie 1895.

Domniei-văstre dăr, cu lămurile și în pozițiunea de care vă bucurați, ne putem adresa cu deplină încredere că 'i veți aprecia binefacerile și 'i veți acorda totu sprijinul posibil.

Lăsându donasiunile în bani la patriotismul pe-căruia, cu onoare venim a vă aduce la cunoștință că generosul fondator a dotat-o cu frumoasa clădire dintre străzile Vămii și Clementei, că biblioteca ei numără, chiar de pe acum, peste 4500 volume, din cele indispensabile studenților superioare.

Credându că alături de dăruiele merită să figureze și operele Domniei voastre, vă rugăm să procurați lămurii studiose cărțile de care dispuneți, fie ca autor, fie ca conducător al unei administrații publice; fie ca președinte, secretar ori membru al unei societăți; fie ca director, redactor sau colaborator de reviste (exceptându-se diarele politice), fie ca editor, fie ca posesor al mai multor exemplare din aceeași operă (română ori străină), toate putându fi cu folos consultate într'ua asemenea instituțiune, destinată a pregăti viitori cetățeni, capabili să contribuă la progresul artelor, științelor, și literelor, să dea utilității societății și patriei.

Domniei-văsele

D-ului

-2-

Complănu pe bună-voiața domniei-văstre, vă rugăm să alegeți volumele, broșurile sau colecțiunile ce ați fi dispus să dăruiați, pe care le veți expedia prin poștă la adresa fundațiunii, fără a mai plăti portul postală său (pentru București) le veți remite unui trimis al fundațiunii, sub liberare de chitanță.

Numele persoanelor și titlurile operelor voru fi pe de nă parte înscrise în cartea donatorilor, în repertoriul și cataloagele bibliotecii, pe de altă aduse la cunoștință augustului fondator și publicate prin *Monitorul oficial*.

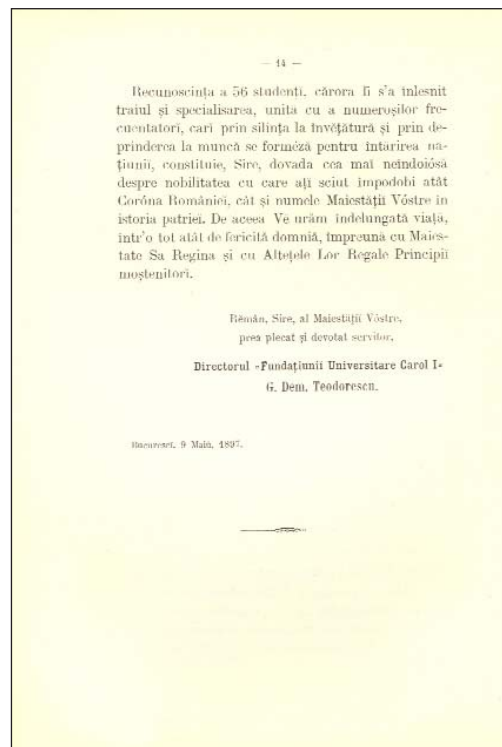
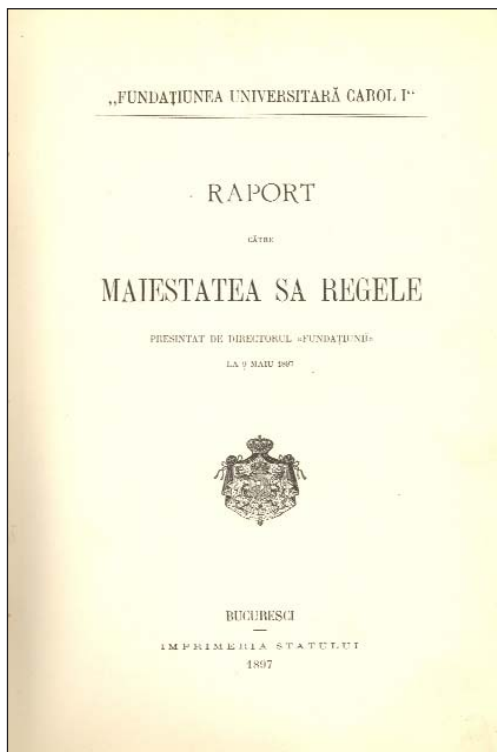
Profundă și de această ocaziune, vă rugăm, domnule, să bine-voiți a primi expresiunea mulțumirilor noastre anticipate și asigurarea simțimintelor de cea mai distinsă considerațiune.

Directorul, TEODORESCU G. DEM.

Bibliotecarul,

C. Nicolae

Scrisoare apel lansată de
G. Dem. Teodorescu
pentru obținerea de donații

Pagina de titlu și ultima pagină din *Raportul către Majestatea Sa Regele*,
prezentat de G. Dem. Teodorescu, la 9 mai 1897

Proces-Verbal

Astăzi, 9 Maiu 1897, ora 1 p.m.,

Subsemnații, membri ai comitetului administrativ, ne am întrunit în ședință solemnă, sub președinția d-lui ministru al cultelor și instrucțiunii publice, conform art. IV și XIV din regulament. Am mai asistat generoși donatori ai „Fundatiunii”, personalul bibliotecii și numeroși studenți.

După ce d-l Director al acedemintului a dat citire raportului anual despre situațiunea, progresele și averea instituțiunii, d-l ministru a proclamat ajutoarele acordate din alocațiunile bugetare la 3 studenți ai Universității din București, la 3 ai celei din Iași în sumă de 100 lei pe lună și a sumelor plătite la studenți pentru tipărirea tezelor de licență și doctorat.

În urmă, d. ministru și d-ii membri ai comitetului au fost promiși de M. S. Regele, Căruia au remis raportul și volumul conștând din tezele tipărite.

Despre cele cele ce preced s'a încheiat acest proces-verbal, astăzi Vineri, 9 Maiu 1897

Președinte

Reșchet

Membri Comitetului

T. Maiorescu

T. V. Nicolae

G. Dem. Teodorescu

Secretar

C. Rădulescu Motru

Proces-verbal al ședinței solemne a Fundației Universitare Carol I din 9 mai 1897 (cu semnătura autografă a lui G. Dem. Teodorescu, director)

G. Dem. Teodorescu
în ultimii ani ai vieții

Bustul lui G. Dem. Teodorescu,
de Carol Storck, amplasat în Grădina
Ateneului Român (dispărut după al
doilea război mondial).

„Studierea și cultivarea limbii naționale, avântul literaturii și răspândirea ei în toate modurile, prin toate mijloacele, e calea cea mai sigură, mai dreaptă și mai eficientă pentru dezvoltarea și întărirea conștiinței naționale, pentru menținerea individualității și caracterului propriu al unui popor.”

G. Dem. Teodorescu

1. OPERA

I. FOLCLOR

A. POEZIE

1. Volume

1. *Poezii populare române*. Culegere. Precuvântare de G. Dem. Teodorescu. București: Tipogr. Modernă Gregorie Luis, 1885. 719p.
Cuprins: Precuvântare, p.3; Relațiunea D-lor G. Sion și B. P. Hasdeu către „Academia Română“, p.8; *Partea I: Strigăte, recitări, cântece, datine executate de copii, tineri și adolescenți*. 1. *Moș-Ajunul*, p.10; Varianta I, p.11; Varianta II, p.11; Varianta III, p.11; Parodia I, p.12; Parodia II, p.12; Vechiul ΧΕΛΙΑΔΟΝΙΑΣΜÓΣ elin; „Rândunica“ la grecii moderni, p.12; 2. *Colindele*, p.13; *A. Solare și religioase*. Colindul Crăciunului, p.16; Colindul Crăciunului, p.17; Colindul Crăciunului, p.17; Colind de fereastră, p.18; Colind de fereastră, p.18; Colindul lui Christos, p.19; Colind de tânăr, p.20; Florile dalbe, p.20; Colinda, p.21; Colind de om cu trei feciori, p.22; Botezul, p.23; Colindul Sfântului Ioan, p.24; Is. Christos, Crăciunu și Sf. Ioan, p.25; Domnului nostru Isus Christos, p.26; Christos și apostolii, p.27; Colindul lui Dumnezeu, p.28; Colindul lui Dumnezeu, p.29; Colind de bătrân, p.30; Colindul Sf. Marii, p.31; Colindul Sfintei Vineri, p.32; Colindul arhanghelilor, p.33; Toader diaconul, p.34; Colind pentru familie, p.39; Colind de fereastră, p.39; Colind de fereastră, p.40; Colind de păstor, p.41; Colind de preot, p.41; Colind de preot, p.42; Colind de preot, p.43; Colind de preot, p.44. *B. Tradiționale și vânătorești*. Solul, p.45; Colind de voinic străin, p.46; Colind de tânăr, p.47; Colind de tânăr anume Ion, p.49; Colind de cocon, p.50; Colind de viteaz, p.51; Colind de copil, p.52; Colind de viteaz, p.53; Colind de flăcău, p.53; Colind de oștean, p.54; Colind de voinic, p.55; Colind de oștean, p.55; Colind de flăcău, p.56; Colind de fereastră, p.58; Ciuta, p.58; Ciuta, p.60; Colind de fată, p.61; Colind de tânăr, p.62; Colind de flăcău, p.64; Cerbul Runcului, p.64; Colindul cerbului, p.65; Cerbul Runcului, p.66; Cerbul Runcului, p.67; Colind despre ziuă, p.68; Colind de fereastră, p.68. *C. Domestice*. Sandul, p.69; Sandul, p.70; Colind de flăcău, p.71; Colind de tânăr neînsurat, p.72; Radul, p.73; Colind de flăcău, p.75; Colind de flăcău, p.76; Colind de flăcău, p.76; Colind de om însurat, p.77; Colind de însurăței, p.77; Colind de însurat, p.78; Colind de familie, p.79; Colind de însurat, p.80; Colind de flăcău, p.81; Colind de fetiță, p.82; Colind de fată-mare, p.82; Leagănul, p.83; Fata Radului, p.84; Colind de femeie măritată, p.84; Colind de logodnică, p.85; Colind de fată, p.86; Colind de fată-mare, p.86; Colind de fată-mare, p.87; Colind de fată logodită, p.89; Colind de fată-mare, p.91; Colind de văduvă, p.91; Colind de văduvă, p.93; Colind de năvodar, p.94; Colind de năvodar, p.94; Colind de pescar, p.95. 3. *Steaua și Vicleimul*. *A. Steaua*. Strigarea cântată a

celor ce umblă cu „Steaua“, p.100; Variantă, p.100; Steaua cu Vicleim, p.100, Cântarea întâia (ed. 1830), p.100; Cântarea întâia (ed. 1848), p.100; Cântarea a cincea (ed. 1830), p.101; Cântarea a cincea (ed. 1848), p.101; *B. Vicleimul*. Vicleimul (var. din Muntenia), p.102; Vicleimul (var. din Moldova), p.109; Jocul păpușilor, p.120; 4. *Vasilca*. Vasilca, p.135; Vasilca, p.135; 5. *Plugușorul*, p.137; Plugușorul, p.139; Plugușorul, p.140; Plugușorul, p.141; Plugul, p.141; Urare cu plugul, p.143; Plugul, p.145; Plugușorul, p.148; Plugușorul, p.154. 6. *Sorcova*, p.158; Urare cu „Sorcova“, p.159; Parodia „Sorcovei“, p.160; Urare de dimineața Anului Nou, p.160; 7. *Orații de nuntă*, p.161; Regulile nunților, p.163; Orație de nuntă, p.169; Orație de peșit, p.172; Orație de nuntă, p.173; Orație de nuntă, p.176; Vornicia, p.178; A doua variantă, p.179; A treia variantă, p.180; Orația pintenului, p.180; Orația pintenului, p.181; Orație de iertăciune, p.181; Orație de nuntă, p.183; Orație la încoronarea Domnului, p.184; 8. *Rugăciuni, cântece și jocuri de copii*. *A. Rugăciuni de copii*, p.185; Către Sf. Cruce, p.188; Variantă, p.188; Către îngerul păzitor, p.188; Rugăciune către înger, p.188; Închinarea pernei, p.188; Rugăciunea Sfântului Nichita, p.189; *B. Cântece pentru animale, insecte, plante*. Cântecul soarelui, p.190; Luna nouă, p.190; Variantă, p.190; Cântecul fluturelui, p.190; Cântecul ariciului, p.190; Cântecul melcului, p.191; Cântecul ursului, p.191; Imitarea broaștelor, p.191; Însușirile unei vaci perfecte, p.191; Cântecul ierbii „sângerica“, p.191; Cântecul pădăriei, p.191; Simple recitative, p.192; Glumă ce-și adresează reciproc copiii, p.192; Cincisprezece silabică, p.192; *C. Jocuri de copii*. Jocul „d-a ascunsele“, p.192; A doua variantă, p.192; A treia variantă, p.192; A patra variantă, p.193; A cincea variantă din Buzău, p.193; A șasea variantă, p.193; A șaptea variantă, p.193; A opta variantă, p.193; A noua variantă, p.194; A zecea variantă, p.194; A unsprezecea variantă, p.194; A douăsprezecea variantă, p.194; A treisprezecea variantă, p.194; A patrusprezecea variantă, p.194; A cincisprezecea variantă, p.194; A șaisprezecea variantă, p.194; A șaptesprezecea variantă, p.195; A optsprezecea variantă, p.195; A nouăsprezecea variantă, p.195; A douăzecea variantă, p.195; Înainte de „ascunse“, p.195; A doua variantă, p.195; A treia variantă, p.196; Jocul „d-a armașul“, p.196; Jocul „d-a craiu-slujesc“, p.196; Jocul „d-a ulceșile“, p.196; Jocul „d-a baba-oarba“, p.196; A doua variantă, p.196; A treia variantă, p.196; Jocul „d-a zidul“, p.197; A doua variantă, p.197; A treia variantă, p.197; Jocul „d-a fețele“, p.197; Jocul „d-a inelul“, p.197; A doua variantă, p.197; Jocul „d-a lumânărica“, p.198; A doua variantă, p.198; Jocul „d-a baba-gaia“ sau „d-a trei colăcei“, p.198; A doua variantă, p.198; A treia variantă, p.198; Jocul „d-a vrăbiile“, p.199; Jocul „d-a ghicitele“, p.199; Jocul „d-a hoții“, p.200; 9. *Lăzărelul*, p.202; Varianta I, p.204; Varianta II, p.204; Varianta III, p.205; Varianta IV, p.205. 10. *Paparudele și Caloianul*, p.207; A. Paparudele, p.210; Paparudele, p.210; Păpăluga, p.210; Variantă tradusă, p.210; „Pirpiruna“ la grecii moderni, p.211; B. Caloianul, p.211; Scaloianul, p.211; Caloianu, p.212. 11. *Ghicatori, întrebări și probleme numerice*, p.213; A. Ghicatori și variante, p.216; B. Întrebări, p.249; C. Poeme numerice, p.252; 12. *Glume și exerciții de pronunțare*, p.257; Parodia unei prosomii, p.259; Blazgonia popească, p.259; Parodie, p.259; Popa citind evanghelia, p.259; Popa și poporanii, p.259; Popa și sătenii, p.259; Popa și dascălul Stan, p.260; Popa și dascălul Filip, p.260; Popa și dascălul Pascal, p.260;

Popa și protopopul, p.260; Popa păcălit de dascăl, p.261; A doua variantă, p.261; Popa prins, p.261; Popa satului și văduva răposatului, p.261; Paștele țiganilor, p.262; Vânzarea ursului, p.264; Țiganul argat, p.265; Țiganul la soacră-sa, p.265; Neamțul vânător și românul, p.265; Rotacism. Exercițiul I, p.265; Zânzăris. Exercițiul II, p.266; Exercițiul III, p.266; Exercițiul IV, p.266; 13. *Cântece de lume*, p.268; A. *Cântece de dor. 1. Domestice*. Fata de măritat, p.270; Măritișul, p.270; Cântecul miresei, p.270; Cântecul miresei, p.270; Cântecul miresei, p.270; Cântecul soacrei, p.271; Nuneasca, p.271; Femeii măritate, p.271; După măritiș, p.271; După însurătoare, p.271; Muierea urâtă, p.272; Nelăuta, p.272; Femeia cu minte, p.272; A doua însurătoare, p.273; Bărbatul urât, p.273; Ruga, p.273; Bărbatul prost, p.273; Femeia bătută, p.274; Nevasta bătută, p.274; Răzbunarea nevestei bătute, p.274; Jelire, p.275; Țipet de jale, p.275; Jelire la mormânt, p.275; Plânsset de înmormântare, p.275; Jelire de mort, p.275; Jelirea bărbatului mort, p.275; 2. *Doine*. Doina, p.276; Dorul, p.276; De oftat, p.276; Oftatul, p.276; Oftarea, p.277; Dorul greu, p.277; Verde, verde, p.277; Căința, p.277; Minții, p.277; Ursitoarea, p.278; Așteptarea, p.278; Dorul mândrei, p.278; Întrebarea, p.278; Norocul, p.278; Capul și inima, p.278; Osândi-te-ar, p.279; Duca, p.279; Dor de iubit, p.279; Jelui-m-aș, p.279; Dor de ducă, p.280; Săriți, frați, p.280; Privighetoarea prinsă, p.280; Privighetoarea prinsă, p.280; Restriștea, p.281; Fratele răzneț, p.281; Aoleo, frate răzneț, p.282; Străinul sărac, p.282; Singur pe lume, p.283; Străin și singur, p.283; Dor de țară, p.284; Dor de străinătate, p.284; Duca în străinătate, p.284; Dorul de rude, p.284; Așa-mi vine, p.284; Copilul străin, p.285; Basarabeanul, p.285; În țara străină, p.285; Înstrăinatul, p.285; Jalea despărțirii, p.286; Amorașului, p.286; Singurătatea, p.286; Dragă băiețele, p.286; Fericitul, p.287; Lume, lume, soro lume, p.287; Nu voi lume, p.287; Năiță, p.288; Pământe, p.288; Pământului, p.288; Mânăstirii, p.288; B. *Cântece sociale. 3. Haiducești*. Doina haiducului, p.289; Bate vântul, p.289; Blăstemul, p.289; Birul, p.290; Birul greu, p.290; Haiducul, p.290; Ispita, p.290; Jiianul, p.291; Iancu Jiianul, p.291; Haiducul, p.293; Vânătorul, p.293; La cruce, p.293; Nevasta și calul, p.294; Straja, p.294; Potera, p.294; Copiii haiduci, p.294; Sub poale de codru verde, p.295; Despărțirea, p.295; Ciocoiul, p.295; Ciocoiului, p.296; Țăranul și ciocoiul, p.296; Bogatul și săracul, p.296; Macoveiul, p.297; Izvoranul, p.298; La Calafat, p.298; 4. *Profesionale*. Ciobanul, p.298; Hoțul de cai, p.299; În temniță, p.299; Hoțul în temniță, p.299; Căpitane de județ, p.299; Pescarul, p.299; Militarul, p.300; Militarul călăreț, p.300; Călugării, p.300; Călugăritul, p.301. C. *Cântece erotico-bahice. 5. Erotice*. Începutul dragostei, p.301; Ochii și sprâncenile, p.301; Ochii și sprâncenile, p.302; Maria, p.302; Dragostea, p.302; Dragostele, p.302; Dogorul, p.303; Iubește, p.303; Mă miram, p.303; Amurezatul, p.303; Amurezarea, p.303; Blestemat, p.304; Să fie al meu, p.304; Verde, verde, p.304; Sabarul, p.304; Săbărelul, p.304; Săbărelul, p.305; Visul, p.305; Cine?, p.305; Fetitele, p.305; Lelea cu coadele lungi, p.306; Iubitul, p.306; Râului Buzău, p.306; Până când?, p.306; Fărmecătoarea, p.307; Făcutul, p.307; Femeie cu doi bărbați, p.307; Filaretul, p.307; Bobocel de la fereastră, p.307; D-aș mai trage, p.308; Firicel de iarbă neagră, p.308; Firicel de iarbă neagră, p.308; Iubitul tănuit, p.308; Sărutatul, p.309; Șaicile, p.309; Șaicile, p.310; Argat, p.310; Variantă, p.310; Gândul, p.311; Părăsirea, p.311; Despărțirea, p.311; Ce să mai fac?,

p.311; Mariuța, p.311; Marioarei, p.312; Când toca, p.312; Când toca la Radu-vodă, p.312; Mititica, p.312; Leliță Săftiță, p.313; Muștrarea, p.313; Pârcălab de Odobești, p.313; Domnica, p.313; Amorului, p.314; Aolică, d-aolică, p.314; Toată lumea, p.314; Puica, p.314; Oltenesc, p.315; Am iubit, p.315; Cât oi fi, p.315; Văduvița grasă, p.315; Bărbat n-ai, p.316; Învățul, p.316; Marițica din Ploiești, p.316; Marițica din Ploiești, p.316; Hora, p.316; A plecat, p.317; Dușmanii, p.317; Dușmanilor, p.317; Dușmănia, p.317; Lacrămile, p.318; Lacrămile, p.318; Gardul, p.318; Oltenesc, p.318; Grâu mărunț, p.319; Țațo, p.319; Numai, p.319; Mângâierea, p.319; Oltul, p.320; Oltul, p.320; Da-v-ar Dumnezeu, p.320; Fă-mă, Doamne, p.320; Dragă băiețele, p.321; Ibovnicul, p.321; Alba de la munte, p.321; Foc la inimioară, p.322; Arde foc în București, p.322; Mama și fata, p.322; Ionică, p.323; Ionea, p.323; Să slujești pe toți, să iubești pe unul, p.323; Marioarei, p.324; Marioara, p.324; Mariei, p.324; Sună, sună și răsună, p.324; Sună, sună, p.325; Ține, Doamne, p.325; Trandafir, p.325; Auzi, lele, p.325; Puica, p.325; Potecuța din pădure, p.325; Dina și boierul, p.326; Străinul urât, p.326; Cântec de dragoste, p.326; Dragostea la bătrânețe, p.326; Moșul bătrân, p.327; Îmbătrânitul, p.327; O durere, p.327; Ibovnica părăsită, p.327; Puișorul meu, p.327; Puiculița mea, p.328; Horă, p.328; Cumnatele, p.328; Barbul, p.329; Barbul, p.329; 6. *Bahice*. Viața, p.330; Burlacul, p.330; Îndemnul, p.331; Stăncuța, p.331; Bordeiu, p.331; Toarnă, Neago, p.332; Cumătră Ioană, p.332; Variantă, p.332; Jocul, p.332; Horă, p.332; Danțul linului, p.333; Hora vinului, p.333; 7. *Ironice*. Fata de birău, p.333; Ungurul, p.334; Cântecul sârbilor, p.334; Nașul și finul, p.334; Răzburarea, p.335; Răzburarea, p.335; Lenea, p.335; Hai, cumătră, p.335; Nașa și finul, p.336; Hi, cumetre, hi, p.336; Vară-ta, p.336; Fata urâtă, p.336; Spovedania, p.337; Cheala, p.337; Tutufek, p.337; Oltenii la coasă, p.337; Nițule de la munteni, p.338; Drăgosteniile, p.338; Pornirea, p.338; Curtezanul de mahala, p.338; Însoară-te, p.339; Toboșanca, p.339; Ibovnica, p.339; Craii, p.339; Variantă, p.340; Marghiolița, p.340; Cine bate la fereastră?, p.340; Urzicarea, p.341; Hora ciuciului, p.341; Bărbatul și ibovnicul, p.341; Răvaș, p.341; Auzi, lele, p.342; Nașa și finul, p.342; Piteșteanca, p.343; Necredinciosul, p.343; Scaloaia, p.343; La biserică, p.343; Piteștenchii, p.343; 8. *Cântece zoologice*. 8. *Paseri și animale*. Cucul, p.344; Oltenesc, p.344; Cucul, p.344; Cucul, p.345; Cucul, p.345; Cucul, p.346; Cucul, p.346; Cucul, p.346; Cucul, p.347; Cucului, p.347; Cucului, p.347; Cucul și corbul, p.347; Turturica, p.347; Jalea turturelei, p.348; Mierla, p.348; Mierliței, p.349; Rața, p.349; Mă dusei în târg, p.349; Lupului, p.350; Roibului, p.350; Flăcăul și murgul, p.350; Murgului, p.351; 9. *Plante și arbori*. Pelinul, p.352; Merele, p.352; Florilor, p.352; Arză-te focul, pădure, p.352; Cântecul teiului, p.352; Teiuleț cu foaia lată, p.353; Teiul și bradul, p.353; Ce frunză se bate?, p.354; Pleopul, p.354; Ulmii și stejarii, p.354; Salciei, p.354. *Partea II: Descântece, prevestiri, povești, cântece rostite de maturi și bătrâni*. 14. *Descântece, îmbărburarea, prognostice*, p.355; Descântec d-a buba, p.358; Descântec pentru bășica cea rea, p.358; Descântec de bubă rea, p.359; Descântec pentru cârtiță, p.359; Descântec de albeață, p.360; Descântec de aplecate, p.362; Descântec de apucat, p.362; Descântec de încheștat, p.363; Descântec de apucătură și întâlnitură, p.364; Descântec de bube dulci, p.365; Descântec de brâncă, p.366; Descântec de ceas-rău, p.366; Descântec

de deochi, p.367; Descântec de deochi, p.368; Descântec de deochi, p.369; Descântec de deochi, p.369; Descântec de deochi, p.370; Descântec de deochi, p.370; Rugăciune pentru de deochi, p.371; Descântec de deochi, p.372; Farmec de desfăcut, p.373; Din *Cartea de desfăcut farmecele*, p.374; Din de-vânt, p.376; Farmec de dragoste, p.376; Descântec de dragoste, p.376; Facere de dragoste, p.377; Vrajă de ursită, p.377; Vrajă de ursită, p.378; Descântec de gălci, p.378; Descântec de gălci, p.379; Descântec de gânduri rele, p.379; Descântec de Iele, p.379; Descântec de Iele, p.379; Descântec de Iele, p.380; Descântec de Dânsale (Ielele), p.383; Descântec de „Dânsale“, p.384; Descântec de întoarcere, p.385; De judecată, p.387; Descântec de lăhuzie, p.387; Moliftă, ce se citește în ziua întâi la femeia lăhuză, p.388; Legătura și dezlegătura, p.388; Descântec de mătrice, p.389; Lipitura și zburătorul, p.389; Descântec de năjit, p.390; Descântec pentru năjit, p.390; Din rugăciunea pentru năjit, p.391; Descântec de orbalț, p.391; Obrânteala, p.392; Orânduiala, p.393; Orânduiala, p.394; Orânduiala, p.394; Desfacere de pagubă, p.394; Descântec pentru cel perit, p.395; Descântec de pocitură, p.396; Descântec de pocitură de noapte, p.396; Descântec de potcă, p.397; Descântec de purici, p.398; Rugăciunea pentru casa ce se supără de duhuri rele, p.398; Rugăciunea la cel ce pătimizește îndelung și nu poate să moară, p.398; Rugăciunea Sf. Mucenic Trifon, p.398; Descântec de șamcă (avestiță), p.400; Descântec de săgetătură, p.401; Descântec de șamcă (avestiță), p.402; Descântec de mușcătură de șarpe, p.403; Descântec de mușcătură de șarpe, p.403; Descântec de mușcătură de șarpe, p.403; Descântec de mușcatul șerpilor, p.404; Descântec de șarpe, p.404; Descântec de șerpoaică, p.404; Descântec de șarpe, p.405; Descântec de șarpe, p.405; Descântec pentru mușcatul șarpelui, p.405; Descântec de șarpe, p.406; Descântec de soare-sec, p.406; Descântec italian pentru gonirea farmecului, p.407; Traducerea descântecului italian, p.408; Îmbărburarea, p.408; Prognostice populare, p.408; 15. *Versuri din basme*, p.409; Începutul basmelor, p.411; Din narațiunea basmelor. Din descrierile basmelor, p.401; Din basmul cu „Fata din dafin“, p.411; Din basmul cu „Țugunea, feciorul mătușii“, p.412; Din basmul „Împăratul și crivățul“, p.413; Din basmul „Cruce, cruciulița mea sau Stanca a frumoasă“, p.413; Din basmul „Poteca cu dorul“, p.414; Din basmul „Păpușică licărea“, p.414; Din basmul „Naramza cea frumoasă“, p.415; Din basmul „Capra cu trei iezi și lupul“, p.415; Din basmul „Nouă viteji“, p.415; Din basmul „Femeia lenevoasă“, p.416; Din basmul cu „Șoimeii și ogăreii“, p.416; Din basmul cu „Doi împărați“, p.416; Din basmul cu „Carakiz viteazul“, p.416; Sfârșitul basmelor, p.416; 16. *Cântece vechi (Legende și balade)*, p.417. *A. Solare și superstițioase*. Soarele și Luna, p.420; Iovan Iorgovan, p.425; Iovan Iorgovan, p.429; Trei lebede, p.431; Holera, p.433; Oaia năzdrăvană, p.435; Blestemul, p.437; Blestemul, p.438; Șarpele, p.439; Balaurul, p.444; Brumărelul, p.450; Brumărel, p.452; Brumarul, p.453; Mierla și sturzul, p.453; Mierla și sturzul, p.457; Cicoarea, p.459; *B. Istorice*. Meșterul Manole, p.460; Zidirea cetății Scadar, p.470; Dobrișean, p.473; Radu Calomfirescu, p.477; Radu Șerban Basarab, p.478; Matei-vodă Basarab, p.479; Iancul Mare, p.480; Kara- Ghiorghe, p.482; Cântecul Brăilei, p.482; Iancu Moruzi, p.483; Cântec fanariotic de la 1821, p.483; Cântecul zavergiilor lui Ipsilante la 1821, p.483; Cântec din epoca de la 1821, p.484; Cântecul pandurilor de la 1821, p.484;

Bimbașa Sava, p.484; Povestea unui gângav despre zavera de la 1821, p.486; Cântecele zaverei sau al zavergiilor lui Ipsilante de la 1821-1822, p.487; Arderea Iașilor, p.488; Bătăia ruso-maghiară de la 1848, p.489; *C. Haiducești*. Miul Cobiul, p.490; Miul Zglobiul, p.496; Ștefan-vodă, p.500; Fagul Miului, p.503; Fulga, p.509; Gealip Costea, p.513; Corbea, p.517; Corbea, p.527; Corbea, p.531; Osânda, p.536; Badiul, p.538; Vâlcan, p.550; Iorgovan, p.558; Stanislav viteazul, p.561; Stanislav, p.573; Doicil, p.577; Toma Alimoș, p.581; Golea, p.584; Golea Haiducul, p.588; Gheorghelaș, p.591; Gheorghelaș, p.594; Burulean, p.600; Bolbocean haiducul, p.602; Botea, p.604; Busuioc, p.604; Bâcul haiducul, p.605; Pătrul haiducul, p.609; Ağuș al lui Topală, p.611; Gruian, p.614; *D. Domestice*. Moșneagul, p.616; Despărțirea, p.622; Soacra și nora, p.623; Ghiță Cătănuță, p.626; Ghiță Cătănuță, p.631; Milița și Iskren, p.633; Ilincuța Sandului, p.635; Iencea Săbiencea, p.639; Kira, p.643; Kira, p.647; Nunul mare, p.653; Nunta lui Iancu-vodă, p.656; Neguța, p.658; Neaga, p.660; Drăguța înșelată, p.661; Neguța, p.662; Nevasta rătăcită, p.662; Marcul viteazul, p.663; Marcul viteazul, p.667; Tudorel, p.669; Tudorel, p.675; Mitul, p.682; Voinicul, p.686; Juganii, p.688; *Aprecieri anticipate* (Gion-Ionescu), p.693-700; *Erată*, p.701-702; *Scara materiilor*, p.703-709; *Scara alfabetică a materiilor*, p.711-717; *Numele abonaților*, p.717-719.

2. *Mica poezie sau Dorul inimei conținând cântecele cele mai noi*. Culegere de Gh. Dem. Teodorescu. București: Deposit General la Librăria H. Steinberg, 1890. 48p. Cuprinde 44 de poezii.
3. *Noua mică poezie cuprinzând cele mai noi romanțe și cântece populare*. Adunate și coordonate de Gh. Dem. Teodorescu. A doua edițiune. București: Librăria H. Steinberg, 1891. 64p. Cuprinde 65 de poezii.
4. *Poezii populare*. Ed. îngrij. și pref. de Al. Bistrițeanu. București: Edit. Tineretului, 1957. 271p. (Miorița; 4).
Cuprins: Prefață, p.5-15; Cântece și doine, p.19; Balade, p.43; Colinde, orație de nuntă, p.195; Cântece și jocuri de copii, p.243; Ghicitori, p.253.
5. *Poezii populare române*. Ed. critică, note, glosar, bibliografie și indice de George Antofi. Pref. de Ovidiu Papadima. București: Minerva, 1982. XLI, 913p., il., facs. /Ediția reproduce integral cuprinsul culegerii „Poezii populare române“ din 1885/.
6. *Poezii populare române*. Ed. critică, note și tabel cronologic de George Antofi. Pref. de Ovidiu Papadima. Vol. 1-3. București: Minerva, 1985. Vol.1: XXXIV, 366p.; Vol.2: 366p.; Vol.3: 355p. (Biblioteca pentru toți. Serie nouă: 1235-1237).
Volumele reproduc selectiv textul din: G. Dem. Teodorescu. „Poezii populare române“, ed. critică, note, glosar, bibliogr. și indice de George Antofi; pref. de Ovidiu Papadima, apărută la Editura Minerva, București, 1982.
7. *Poezii populare române*. Colinde, descântece, cântece de lume, cântece vechi culese de G. Dem. Teodorescu din București între anii 1865-1880. Studiu introd. de dr.

Al. Dobre. Text îngrij. de prof. Doina Prisecaru. București: Centrul de Conservare și Valorificare a Tradiției și Creației Populare al Municipiului București, 2000. 84p., il. (Colecția „Restituiri“).

Cuprins: G. Dem. Teodorescu - precursor al cercetărilor românești de etnologie urbană, p.3-18; Note, p.19-22; Colinde: Colindul Crăciunului, p.23; Colind de fereastră, p.23; Colinda lui Cristos, p.24; Is. Cristos, Crăciunu și Sf. Ioan, p.25; Colindul Sfintei Vineri, p.26; Colind pentru familie, p.26; Colind de fereastră, p.27; Colind de voinic, p.28; Colindul cerbului, p.28; Colind despre ziuă, p.29; Sandul, p.30; Colind de fată mare, p.31; Colind de văduvă, p.31; Colind de preot, p.32; Colind de viteaz, p.33; Colind de flăcău, p.34; Cerbul Runcului, p.35; Colind de tânăr neînsurat, p.36; Lăzărelul. Varianta 1, p.39; Varianta 2, p.39; Varianta 3, p.40; Caloianul, p.40; Paparudele, p.41. Cîntece de lume: De oftat, p.43; Restriștea, p.43; Țăranul și ciocoiul, p.44; În temniță, p.44; Pescarul, p.44; Călugăritul, p.44; Blestemat, p.45; Bobocel de la fereastră, p.45; Mariuța, p.45; Cât oi fi, p.45; Lacrămile, p.46; Da-v-ar Dumnezeu..., p.46; Fă-mă, doamne, p.46; Cântec de dragoste, p.47; Cumătră Ioană, p.47; Cumnatele, p.47; Barbul, p.48; Răzbunarea, p.48; Hora Ciucului, p.48; Auzi, lele!, p.49; La biserică, p.49; Flăcăul și murgul, p.49; Pleopul, p.50; Ulmii și stejarii, p.50. Descânțece: Descântec de apucat, p.51; Descântec de deochi, p.51; Descântec de deochi, p.52; Descântec de mătrice, p.53; Desfacere de pagubă, p.53; Descântec pentru mușcatul șarpelui, p.54. Cântece vechi: Brumarul, p.55; Mierla și sturzul, p.55; Iancul Mare, p.57; Iancu Moruzi, p.59; Ștefan-vodă, p.59; Doicil, p.63; Golea, p.63; Drăguța înșelată, p.67; Tudorel, p.68; Trei lebede, p.74; Miul zglobiul, p.76; Corbea, p.80.

8. *Vasilca, Plugușorul, Orații de nuntă, Paparudele și Caloianul*. București: Edit. Librăriei „Universala“ Alcalay&Co., /s.a./. 126p. (Biblioteca pentru toți, nr.1417-1418).
9. *Colindele din marea operă „Poezii populare române“*. București: Edit. Librăriei „Universala“ Alcalay&Co., /s.a./. 155p. (Biblioteca pentru toți, nr.1437-1438).
10. *Cântece de lume. Cântece de dor. Cântece sociale. Cântece erotico-bahice*. București: Edit. Librăriei „Universala“ Alcalay&Co, /s.a./. 252p. (Biblioteca pentru toți, nr. 1472-1474).
Cuprins: Cântece de dor, p.5-20; Doine, p.21-55; Cântece sociale, p.56-82; Profesionale, p.83-90; Cântece erotico-bahice, p.91-171; Bahice, p.172-181; Ironice, p.182-212; Cântece zoologice. Păsări și animale, p.212-232; Plante și arbori, p.233-252.

2. În volume

11. MANLIU, I. *Crestomație română*. Modele literare din autorii sec. al XIX-lea cu notițe biografice și aprecieri literare. Proza. București: Tipogr. C. Göbl, 1891. 320p. Cuprinde: Paparudele, p.294-295.

12. BRUN, Jules. *Le Romancero roumain*. Lettre-préface de Sully Prudhomme. Introd. de G. Dém. Théodoresco. Paris: Alphonse Lemerre, 1896. XXV. 215p.
Cuprinde balade și legende din colecția lui G. Dem. Teodorescu, traduse în limba franceză de Jules Brun.
13. NEGOESCU, Cristu S. *Poezii populare alese. Balade*. Adunate din diferite colecțiuni și reviste. București: Edit. Libr. Socec&Co., 1896. 218p.
Cuprinde: Solul: din Muntenia, p.3-6; Holera: din Muntenia, p.51-56; Oaia năzdrăvană: din Muntenia, p.89-97; Meșterul Manole: din Muntenia, p.135-170. (Cu mențiunea „Din «Poezii populare române» de G. Dem. Teodorescu”).
14. NEGOESCU, Cristu S. *Poezii populare alese. Doine, colinde, cântece soldățești, bocete, legende*. Adunate din diferite colecțiuni și reviste. București: Edit. Libr. Socec&Co., 1896. 98p.
Cuprinde: Jelui-m-aș: din Muntenia, p.11-12; De oftat: din Muntenia, p.27; Colind de flăcău: din Muntenia, p.39-43. (Cu mențiunea „Din «Poezii populare române» de G. Dem. Teodorescu”).
15. HODOȘ, E. *Literatură populară*. Aleasă din diferite colecțiuni de E. Hodoș. Caransebeș: Tipogr. Diecezană în Caransebeș, 1901. 64p. (Biblioteca Noastră, nr.42).
Cuprinde două doine numerotate „9” și „10”, p.16-17; Irozii sau Vicleimul, p.49-63.
16. GHEORGHEASA, Petre. *Cântece poporane potrivnice beției culese de...* Cu un cuv. înainte de A.C. Cuza. Focșani: Tipogr. „Aurora” și Legătoria de cărți Gh. A. Diaconescu, 1902. 19p.
Cuprinde o poezie de 15 versuri, fără titlu, din colecția G. Dem. Teodorescu, încadrată de autor la capitolul „Gospodina bețivă”, p.16.
17. SPERANȚIA, Th. D. *Lămuriri asupra literaturii române culte și populare*: lecțiune de deschidere ținută la 27 ianuarie 1906 la Facultatea de Litere din București. București: Librăria Națională, 1906. 34p.
Cuprinde: Colindul arhanghelilor, p.11-14.
18. *Poezii populare din toate ținuturile românești*. București: Edit. Librăriei Socec & Co, Societate Anonimă, 1909. 264p.
Cuprinde: Fulga, p.83-93; Toma Alimoș, p.93-101; Înstrăinatul, p.134-135. (Din colecția G. Dem. Teodorescu).
19. COȘBUC, Gheorghe. *Balade culese de...* București: Institutul de arte grafice „Flacăra”, 1913. 134p.
Cuprinde: Maica bătrână, p.46-48; Cicoarea, p.108. (Cu mențiunea «Poporală, colecția G. Dem. Teodorescu»).
20. *Flori alese. Din cântecele poporului*. Culegere și pref. de Ovid Densusianu. București: Edit. Pavel Suru, 1920. 204p.
Cuprinde: Cicoarea, p.161-163.

21. IORGA, Nicolae; GORCEIX, Septime. *Anthologie de la littérature roumaine des origines au XX-e siècle*. Trad. et extrait des principaux poètes et prosateurs. Introd. historique et notices par N. Iorga et Septime Gorceix. Paris: Librairie Delagrave, 1920. XXXI, 311p.
Cuprinde: Sois fouetté, p.7-8. (După colecția de poezii populare a lui G. Dem. Teodorescu).
22. MURNU, George. *Cele mai frumoase doine ale poporului român*. După diferite colecțiuni. București: Edițiunea Literară a Casei Școalelor, 1922. 175p. (Autorii moderni români).
Cuprinde 7 doine din Muntenia, ordonate de autor de la numărul 56 la numărul 62, p.79-88.
23. BĂICULESCU, George. *Cântece de dragoste din toate ținuturile locuite de români*. Culegere întocmită de George Băiculescu. Cluj: Edit. foii „Lumea“ și „Țara“, 1924, p.3.
Fără să menționeze numele culegătorului de folclor în cazul fiecărui cântec în parte, autorul culegerii subliniază că „la adunarea acestui mănunchi ne-au stat alături colecțiile lui Iarnik și Bârseanu, Eminescu, Alecsandri, Bibicescu, Sevastos, Păsculescu, Tudor Pamfilie, S. Fl. Marian, Giuglea, G. Dem. Teodorescu, Alexandru Țiplea etc...“.
24. GHEORGHEASA, Petre. *Ard-o focul de beție*. Culegeri populare de... /S.I./: Tipogr. Mănăstirii Neamțu, 1925. 87p.
Cuprinde două poezii scurte de 3 și, respectiv, 15 versuri, fără titlu, încadrate de autor la capitolul „Fie vinul cât de bun, că tot te face nebun“ și la capitolul „Gospodina bețivă“, p.19, 53. (Cu mențiunea „Col. Gh. Dem. Teodorescu“).
25. FIERĂSCU, C.; NEAGU, Gh. I. *Antologia Bărăganului: Literatură. Folklor. /Călărași/*: Tipogr. „Moderna“, 1935. 157p., 7 pl.
Cuprinde: Colind de bătrân, p.143-144; Colind de băiat, p.145-147.
26. NEAGU, Gh. I. *Colinde din Ialomița*. Pref. de Gh. I. Neagu. Roșiorii-de-Vede: Tipogr. și legăt. de cărți „Lumina poporului“, 1946. 60p.
Cuprinde colinde culese în Ialomița cu trimitere la variantele din colecția G. Dem. Teodorescu și menționarea localității de unde s-a cules.
27. *Antologie de literatură populară*. Vol.1. Poezia. Pref. de acad. G. Călinescu. București: Edit. Academiei RPR, 1953. 647p.
Cuprinde: Pelin, p.19; Birul greu, p.23; Fratele răznet, p.39-40; Jelui-m-aș, p.49-50; Birul, p.59-60; Straja, p.60; Bate vântul, p.60; Doina haiducului, p.61-62; Roibul, p.77; Mă miram, p.112; Stăncuța, p.123-124; Lacrimile, p.128; Dor de iubit, p.129; Pământe, p.135; Dor de ducă, p.155; Rața, p.158; Cântecul teiului, p.160-161; Plopul, p.160; Toma Alimoș, p.289-296; Miul Cobiul, p.296-304; Iancul Mare, p.353-357; Badiul, p.408-432; Gheorghelaș, p.446-458; Dobrișan, p.517-525; Tudor

- Vladimirescu, p.551-552; Colind de flăcău, p.595-597; Colind de flăcău, p.598-600; Colind de flăcău, p.600-602; Colind de viteaz, p.602-604; Plugul, p.615-621; Urare cu plugul, p.621-623; Conăcăritul, p.627-634.
28. *Din folclorul nostru*. Culegere de texte și melodii. Pref. de M. Beniuc. București: Edit. de Stat pentru Literatură și Artă, 1953. 382p.
Cuprinde: Caloianul, p.17-18; Urare cu plugul, p.29-32; Cicoarea, p.35-36; Meșterul Manole, p.152-176; Toma Alimoș, p.184-192; Corbea, p.192-216; Ghicitori, p.235-240; Jelui-m-aș, p.258-259; Birul, p.279; Sub poale de codru verde, p.281-282; Cântecul pandurilor de la 1821, p.283-284; Ciobanul, p.287.
29. *Balade populare*. București: Edit. de Stat pentru Literatură și Artă, 1954. 398p.
Cuprinde: Oaia năzdrăvană, p.7-12; Meșterul Manole, p.46-71; Kira, p.93-105; Badiul, p.148-178; Vâlcău, p.179-201; Iancul Mare, p.206-211; Golea, p.212-222; Cântecul pandurilor de la 1821, p.245-246; Corbea, p.249-275; Toma Alimoș, p.276-284; Miul Zglobiul, p.285-295; Ștefan-vodă, p.296-305; Ghiță Cătănuță, p.355-359; Dolca, p.360-386.
30. *Doine, cântece, strigături*. Antologie de A. Amzulescu și G. Ghiță. București: Edit. de Stat pentru Literatură și Artă, 1955. 415p.
Cuprinde: Caloianul, p.7; Doina, p.40; Birul, p.42; Doina haiducului, p.50-51; Cântecul pandurilor de la 1821, p.61-62; Copilul străin, p.70-71; Plopul, p.145-146; Salciei, p.146; Mierliței, p.151; Jelui-m'aș, p.194-195; Dorul, p.196; Sună, sună, p.228; Bate vântul, p.229; Dor de țară, p.239; Râului Buzău, p.285; Lenea, p.317; Fata urâtă, p.317.
31. *Flori alese din poezia populară*. Antologia poeziei lirice. Ed. îngrij. de Ioan Șerb. Pref. de Mihai Pop. București: Edit. de Stat pentru Literatură, 1960. 498p.
Cuprinde: Doina, p.3-4; Caloianul, p.13-14; Doina haiducului, p.73-75; Birul, p.85; Roibul, p.110; Plopul, p.113; Cântecul teiului, p.114; Cântecul pandurilor de la 1821, p.125-126; Fratele răzneț, p.213; Cântecul teiului, p.244; Mă miram, p.268; Bate vântul, p.298; Pământele, p.327-328; Dor de iubit, p.448.
32. *Meșterul Manole. Balade populare*. Pref. de ESPLA. București: Edit. de Stat pentru Literatură și Artă, 1960. 336p.
Cuprinde: Oaia năzdrăvană, p.5-11; Soarele și luna, p.26-40; Meșterul Manole, p.60-86; Voinicul, p.109-114; Kira, p.124-136; Badiul, p.157-188; Corbea, p.195-222; Ștefan-vodă, p.223-232; Toma Alimoș, p.233-241; Cântecul pandurilor de la 1821, p.264-265; Gheorghelaș, p.299-315.
33. *Cu cât cânt, atâta sunt*. Antologie a liricii populare. Ed. îngrij. și studiu introd. de Ovidiu Papadima. București: Edit. pentru Literatură, 1963. XLV, 606p.
Cuprinde: De oftat ce-am tot oftat, p.1-2; Toarnă, Neago, p.18; Lume, lume, soro lume, p.24-25; Lună, lună nouă, p.41; Arici, arici, pogonici, p.44-45; Rața ici, rața colea, p.46; Sorcova vesela, p.54; Caloiene, iene, p.56; Du-mă, roibule, pribeag,

- p.88; Bate murgul din picior, p.90; Bate vântul, bate vântul, p.101; Jelui-m-aș și n-am cui, p.119; Închina-m-aș și n-am cui, p.120; Te lasă, te lasă, salcie pletoasă, p.120-121; Foc, foc, foc la inimioară, p.129-130; Deac-ai ști, deac-ai pricepe, p.139; Nu mai știu ce să mai fac, p.150; Când toca la Radu-Vodă, p.204-205; Aoleo, lele Marie, p.212; Cât e Argeșul de mare, p.214-215; Dintr-atâta lume largă, p.216; Copiliță cu părinți, p.329-330; Taci mireasă, nu mai plânge, p.331-332; Avrămeasă, Cristineasă, p.377-378; Hai, plugul cu doisprezece boi, p.395-396; Teiule cu foaia lată, p.471-472; Voi, ielelor, măiestrelor, p.488.
34. *Balade populare românești*. Introd., indice tematic și bibliografic, antologie de Al. I. Amzulescu. Vol. 1-3. București: Edit. pentru Literatură, 1964. Vol.1: 470p.; Vol.2: 421p.; Vol.3: 445p.
Cuprinde: Vol.1: Soarele și luna, p.283-293; Cicoarea, p.294-295; Iovan-Iorgovan, p.319-322; Voinicul, p.411-415; Vol.2: Marcul Viteazul, p.66-73; Iancul Mare, p.73-77; Bâcul haiducul, p.77-85; Vâlcan, p.86-103; Badiul, p.103-127; Kira, p.127-136; Ilincuța Sandului, p.137-145; Aguș al lui Topală, p.149-155; Corbea, p.233-253; Toma Alimoș, p.253-259; Miul Cobiul, p.260-272; Ștefan-Vodă, p.273-279; Golea, p.286-293; Iancu Jianul, p.312-315; Bolbocean haiducul, p.344-346; Botea, p.347; Busuioc, p.351-353; Gruian, p.395-397; Hoțul de cai, p.441-442; Oaia năzdrăvană, p.472-477; Gealip Costea, p.488-496; Vol.3: Meșterul Manole, p.15-34; Dobrișean, p.58-66; Brumărelul, p.148-151; Mierla și sturzul, p.155-163; Neguța, p.186-190; Năiță, p.229-230; Ghiță Cătănuță, p.270-280; Despărțirea, p.332-333; Tudorel, p.342-356; Bimbașa Sava, p.405-407; Macaveiul, p.414-415; Isvoranul, p.415-416.
35. *La luncile soarelui*. Antologie a colindelor laice. Ed. îngrij. și pref. de Monica Brătulescu. București: Edit. pentru Literatură, 1964. 317p.
Cuprinde: Leroi Leo, p.91-93; Pe munții de piatră, p.99-102; Leroi Leo, p.102-104; Hrănește, 'ngrijește, p.143-146; La stâlpul din grajd, p.148-151; Dalbă Mărioară, p.199; La lină fântână, p.217-219; 'N schela mării, p.253-254; Sub zare, p.273-275; Ion Voinic, p.285-288.
36. *Balade eroice*. Culegere de texte și pref. de conf. univ. Gh. Bulgăr. București: Edit. Militară, 1965. 119p.
Cuprinde: Iancu Jianul, p.25-29; Toma Alimoș, p.30-38; Cântecul pandurilor de la 1821, p.105-106.
37. BLAGA, Lucian. *Antologie de poezie populară*. Ed. îngrij. de George Ivașcu, ilustrată de Mihu Vulcănescu. București: Edit. pentru Literatură, 1966. 267p.
Cuprinde: Drum la deal și drum la vale, p.95; Bate vântul, bate vântul, p.200.
38. *Miorița*. Balade populare românești. Ed. îngrij. și pref. de Iordan Datcu. București: Edit. pentru Literatură, 1966. 356p.
Cuprinde: Oaia năzdrăvană, p.33-39; Meșterul Manole, p.50-76; Soarele și Luna, p.92-106; Badiul, p.156-187; Kira, p.188-201; Corbea, p.209-236; Toma Alimoș, p.237-245; Miul Cobiul, p.246-262; Ghiță Cătănuță, p.311-325.

39. *Flori alese. Din poezia populară lirică*. Ed. îngrij. de Ioan Șerb. Pref. de Mihai Pop. Vol. 1-2. București: Edit. pentru Literatură, 1967. Vol.1: 351p.; Vol.2: 333p.
Cuprinde: Vol.1: Doina haiducului, p.16-17; Oftarea, p.18-19; Birul, p.23; Plopul, p.45-49; Cântecul teiului, p.47; Fratele răzneț, p.90; Jelui-m'aș, p.105; Miorița, p.144-145; Când toca la Radu-Vodă, p.155; Iubitul, p.159-160; Sabarul, p.166-167; Bate vântul, p.225; Foaie verde lemn uscat, p.239-240; Pământ, p.248; Lume, lume, soro lume, p.249-250; Vol.2: Ciuta, p.32-35; Colind de fată, p.49-53; Colind de însurat, p.70-73; Plugușorul, p.80-96; Plugul, p.96-102; Plugul, p.102-109; Plugul, p.110-115; Urarea cu sorcova, p.116-117; Caloianul, p.118-119; Scaloianul, p.119-120; Paparudele, p.122-123; Paparudele, p.123-124; Orație de nuntă, p.156-163; Orație de nuntă, p.164-172; Descântec de deochi, p.300-302.
40. *Monastirea Argeșului*. Balade populare. București: Edit. Tineretului, /1969/. 133p.
Cuprinde: Corbea, p.50-80; Toma Alimoș, p.81-90; Iancu Jianul, p.91-96. (După ediția „Balade populare românești“. București: Editura pentru Literatură, 1964).
41. FARAGÓ, József. *Márk Vitéz. Román népballadák Petrea Crețul Șolcan*. Fordította Kiss Jenő. Bukarest: Kriterion Könyvkiadó, 1974. 295p.
Cuprinde: Petrea Crețul Șolcan balladái elé (bevezető)/Baladele populare ale lui Petrea Crețul Șolcan, p.5-36; Jován Jorgován/Iovan Iorgovan, p.37-49; A kigyó /Șarpele, p.50-61; A kolera/Holera, p.62-65; A szunnyadó legény/Voinicul, p.66-72; A násznagy/Nunul mare, p.73-79; Márk Vitéz/Marcul Viteazul, p.80-90; Sztaniszláv/Stanislav Viteazul, p.91-118; Bágyuj/Badiul, p.119-143; Kira Kiralina/Kira, p.144-157; Korbea/Corbea, p.158-183; Manole Mester/Meșterul Manole, p.184-209; Dobrisán/ Dobrișeanu, p.210-219; A paripák/Juganii, p.220-229; Gicza/Ghiță Cătănuță, p.230-243; Tudor/Tudorel, p.244-257; Negácska/ Neguța, p.258-264; Jencsa Szabienca/Iencea Săbiencea, p.265-273; A rigo meg a fűrj/Mierla și sturzul, p.274-282; Jegyzetek/Note, p.283-294.
42. *Balade istorice*. Antologie și bibliografie alcătuite în redacție de Mihai Dascăl. Pref. de Valeriu Cristea. București: Minerva, 1975. XVI, 176p. (Seria „Meșterul Manole“).
Cuprinde: Meșterul Manole, p.12-32; Dobrișean, p.89-97.
43. *Bulgăre de aur în piele de taur*. Ghicitori. Ed. îngrij., pref., bibliografie și index bibliografic de Radu Niculescu. București: Minerva, 1975. 225p.
Cuprinde: Casa și hornul, p.21; Cântarul, p.72; Hreanul, p.115; Coadă păsării, p.126; Umbra, p.219.
44. ALECSANDRI, Vasile. *Opere. Poezii populare*. Vol. 3. Text stabilit de Georgeta Rădulescu-Dulgheru. Studiu introd., note și comentarii, variante de Gh. Vrabie. București: Edit. Acad. RS România, 1978. 536p.
În capitolul „Comentarii-varianta“ (p.323-507), sunt citate numeroase variante din colecția G. Dem. Teodorescu (1885).

45. SULIȚEANU, Ghizela. *Folclor din județul Brăila: Balada sau cântecul bătrânesc*. Studiu introd. de Ghizela Sulițeanu. Brăila: Centrul de Îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de mase a județului Brăila, 1980. 749p.
Cuprinde: Oaia năzdrăvană, p.475-477; Soarele și Luna, p.482-486; Voinic adormit „voinicul“, p.491-493; Străinul săracu, p.499-500; Tudorel, p.504-509; Neguța, p.514-516; „Chira“, p.517-521; Miul Cobiul, p.523-528; Balaurul, p.533-540; Blestemul, p.542-543; Moșneagul, p.549-554; Brumărelul, p.559-561; Fulga, p.562-565; Ilincuța Sandului, p.567-570; Bimbașa Sava, p.574; Badiul, p.576-584; Stanislav Viteazul, p.588-590; Iencea Săbiencea, p.598-600; Letin bogat „nunul mare“, p.609-611; Corbea, p.614-622; Copiii haiduci, p.626; Cântecul Brăilei, p.637; Ghiță Cătănuță, p.643-647; Macoveiul, p.662; Gheorghelaș, p.662-668; Juganii, p.677-681; Iancu Jianu, p.694-696. Adnotare.
Studiul introductiv conține referiri la activitatea de culegător de folclor a lui G. Dem. Teodorescu și la repertoriul de balade al lui Petrea Crețul Șolcan, „lăutarul Brăilei“.
46. DATCU, Iordan. *Toma Alimoș (texte poetice alese)*. București: Minerva, 1986. 263p.
Cuprinde: Toma Alimoș, varianta G. Dem. Teodorescu (București, 1867), p.97-103.
47. BLAGA, Lucian. *Antologie de poezie populară/Volksdichtung eine Anthologie*. Ed. îngrij. și trad. de Artur Greive, Gerda Schüller, Ion Taloș. Studiu introd. de Ion Taloș. Ilustrații de Miha Vulcănescu. București: Grai și Suflet-Cultura Națională, 1995. 308p.
Cuprinde: Bate vântul, bate vântul/Es bläst der Wind, es bläst der Wind, p.266-267.

2.1 Traduceri

48. KARAGICI, Vuk Stefanovici. *Cântece populare sârbești*. Traduceri în românește. Pref., ed. îngrij. și note de Gh. Cardaș. București: Minerva, 1977. 383p.
Cuprinde: *Zidirea cetății Scadar* (în trad. lui G. Dem. Teodorescu), p.283-289.
Notă bibliografică referitoare la G. Dem. Teodorescu: p.387-388.

3. În periodice

49. Poezia poporană. Colinde din colecțiunea d-lui G. Dem. Teodorescu. Colinde de viteaz. Colinde de familie. În: *Columna lui Traian*, dec. 1876, p.555-559.
50. Colinde din Colecțiunea d-lui G. Dem. Teodorescu. Colind de viteaz. Colind de preot. Colind de om cucernic. Colind de om cu trei feciori. În: *Convorbiri literare*, 1 ian. 1877, 10, nr.10, p.398-401.
51. Poezia poporană. Colinde inedite. Colind de fată-mare. Colind de flăcău. În: *Columna lui Traian*, 1 ian. 1877, p.36-37.

52. Meșterul Manole. În: *Revista pentru istorie, arheologie și filologie*, 1884, 2, vol.3, p.381-382.
53. Tudor Vladimirescu. Număr comemorativ al „Transilvaniei“ la centenarul răscoalei din 1821. Cuprinde reproduceri de fragmente din lucrări literare și studii de: G. Dem. Teodorescu, N. Iorga, V. Alecsandri, G. Coșbuc ș.a. În: *Transilvania*, 1921, nr.5, p.348.
Cuprinde: Cântecul pandurilor de la 1821, p.348. (Din colecția G. Dem. Teodorescu).

B. PROZĂ

1. Volume

54. *Basme române*. Ed. îngrij., pref. și rez. în lb. fr. de Stanca Fotino. București: Edit. pentru Literatură, 1968. XXX, 261p.
Cuprins: Prefață, p.V-XXVI; Notă asupra ediției, p.XXVII-XXXI; Fata din Dafin, p.1-10; Viteazul cu mâna de aur, p.11-22; Țugunea, feciorul mătușii, p.23-54; Stăncuța și Mariuța sau Cruce, cruciulița mea!, p.55-72; Păpușică licărea, p.73-84; Făt-Frumos și fata Crivățului, p.85-105; Naramza a frumoasă, p.106-117; Planurile hoțului, p.118-131; Ion Făt-Frumos, p.132-152; Cerbulețul, p.153-166; Ursitorile, p.167-173; Bine e omul la casa lui!, p.174-178; Résumé des contes, p.179-194; Note, p.195-234; Indice de nume de lucruri cu semnificație folclorică, p.237-247; Glosar, p.249-259.
/Este prima ediție tipărită a culegerii „Basme române“, rămasă în manuscris/.
55. *Basme române*. Culegere de G. Dem. Teodorescu. Ed. îngrij. și glosar de Rodica Pandele și Petre D. Anghel. Pref. de Nicolae Constantinescu. București: Vitruviu, 1996. 269p. (Colecția de basme).
Cuprins: Ademenirile basmului, p.5-18; Notă asupra ediției, p.19-22; Basmul cu Fata din Dafin, p.23-35; Basmul Viteazul cu mâna de aur, p.37-52; Basmul cu Țugunea, feciorul mătușei, p.53-94; Basmul cu Stăncuța și Mariuța sau „Cruce, cruciulița mea!“, p.95-118; Basmul cu „Păpușică licărea“, p.119-134; Basmul cu „Făt-Frumos și Fata Crivățului“, p.135-162; Basmul cu Naramza a frumoasă, p.163-178; Planurile hoțului, p.179-197; Basmul cu Ion Făt-Frumos, p.199-225; Basmul cu Cerbulețul, p.227-244; Basmul cu Ursitorile, p.245-254; Bine e omul la casa lui!, p.255-261; Glosar, p.263-268.
56. *Basme române*. Redacție, glosar și reperi biobibliografice de Dana Brăiloiu și Dragoș Dinulescu. București: Rosetti Educational, 2005. 190p.
Cuprins: Fata din dafin, p.5-14; Viteazul cu mâna de aur, p.15-26; Țugunea, feciorul mătușii, p.27-58; Stăncuța și Mariuța sau Cruce, cruciulița mea!, p.59-76; Păpușică licărea, p.77-88; Făt-Frumos și fata Crivățului, p.89-109; Naramza e

frumoasă, p.110-121; Planurile hoțului, p.122-135; Ion Făt-Frumos, p.136-155; Cerbulețul, p.156-168; Ursitorile, p.169-175; Bine e omul la casa lui!, p.176-180; Glosar, p.181-187; G. Dem. Teodorescu – repere biobibliografice, p.188-190.

2. În volume

57. BRUN, Jules. *La Veillée*. Douze contes trad. du roumain. Avec une introd. par Lucile Kitzo. Paris: Maison Didot, /1896/. 287p.
Cuprinde: La Fée du Laurier vert/Fata din dafin/ (traduit de G. Dém Théodoresco), p.232-247.
58. CHIVU, Iulian. *Basmul cu Soarele și Luna. (Din basmele timpului și spațiului)*. Antologie, pref. și bibliogr. de Iulian Chivu. București: Minerva, 1988. 272p.
Cuprinde: Făt-Frumos și Fata Crivățului, p.124-142.
59. *Tinerete fără bătrânețe. Basme populare românești*. Antologie, pref. și bibliogr. de Ovidiu Papadima. Ed. și cuv. înainte de Iordan Datcu. /București/: Universal Dalsi, 2001. 252p.
Cuprinde: Păpușică licărea, p.104-118.

3. În periodice

60. Fata din Dafin. În: *Ateneul Român: științe, litere, arte*, 15 ian. 1894, 1, nr.1, p.46-53.
Singurul basm publicat în timpul vieții.

3.1 Traduceri

61. BACHELIN, L. Literatura populară. Trad. de G. Dem. Teodorescu. În: *Ateneul român: științe, litere, arte*, 1894, 1, nr.2, p.108-126; 1894, 1, nr.3, p.230-248.
Studiu comparat asupra basmelor – cu aplicații la cele românești –, urmând a servi ca „introducere generală“ unei culegeri de basme ce se va publica la Paris.

C. STUDII

1. Volume

62. *Încercări critice asupra unor credințe, datine și moravuri ale poporului român*. Pref. de Alexandru I. Odobescu. București: Tipogr. Petrescu-Conduratu, 1874. 136p.
Cuprins: Prefață, de Alexandru I. Odobescu, p.I-X; Introducțiune, de G. Dem. Teodorescu, p.3-8; Crăciunul. Considerațiuni asupra acestor sărbători, p.9; Serbările din 25 Decembrie. Numirea de „Undrea“ dată lui Decembrie. Cui era dedicată de romani, p.10; Saturnale, Opalii, Vacunale și Fornacale. Colindețe: facerea și coptul lor, p.11; Saturnalele: originea, caracterul lor. Jocul cu gologanul. Trimiterea de colaci, covrigi și faguri de miere, p.13; O altă origine atribuită

Saturnalelor. Durata serbării lor. Introducerea la Roma. Modul serbării, p.16; Caracterizarea Saturnalelor. Tăiatul porcilor. Bună dimineața la moș-ajun. Colindele. Colacii, p.19; Icoanele religioase. Libertatea ce romanii acordau sclavilor și pe care noi o dăm servitorilor. Concluziune, p.21; Brezaia. Considerațiuni generale, p.24; Originea Brezaiei și rudimentele unor asemenea obiceiuri la alte popoare. Marionete. Păpuși. Paiate, p.25; Etimologia cuvântului „Brezaie“, p.27; Jocul Brezaiei. Amintiri despre alte asemenea obiceiuri la elini și romani. Concluziune, p.27; Balurile. Balurile nu mai pot înflori. Comparațiunea lui Voltaire. Etimologia cuvântului „bal“. Primul bal menționat de istorie. Istoricul balurilor. Caterina de Medicis și August, p.29; Urmarea istoricului balurilor. Șezătoarea. Ludovic XIV. Balurile matinale, balul Operei și extravaganțele lui. Balurile pariziene. Balurile italiene și biserica papală, p.32; Importanța caracterizării balurilor. Balurile din București. Tinerimea de ambele sexe din capitală. Ce se poate găsi la bal? Concluziune, p.38; Vicleimul și Steaua. Diviziunea caracterului acțiunii dramatice în genere, p.43; Vicleimul și Steaua: epoca introducerii lor la români, p.47; Vicleimul și partea religioasă, p.48; Reprezentațiunea profană a Vicleimului. Marionetele și păpușile, p.50; Steaua și cânturile de Stea, p.52; Steaua cu Vicleimul. Concluziune, p.54; Anul nou. Scurte considerațiuni asupra păstrării vechilor obiceiuri. Datinele de la 1 Ianuarie, p.55; Împărțirea de daruri. Sigilarele și originea lor. Compitalele și colacii cu chipuri, p.56; Opaliele. Plugușorul. Colindele. Diana, p.58; Serbarea Anului Nou. Anna Perenna. Umblarea cu sorcova. Concluziune, p.63; Întâi Mai. Condiderațiuni generale, p.67; Sărbătorile romanilor înainte de Florale, p.68; Etimologia și inaugurarea lui Mai. Larii domestici. Buna zeiță, p.69; Serbările și atribuțiunile Florei. Jocurile în onoarea sa. Serbări publice și domestice, p.70; Spălatul cu rouă în zorii zilei, p.72; Sâmbăta Morților și a Moșilor, p.73; Tradiția despre Joue, Mercur și Neptun călătorind ca oameni, p.73; Serbările de la noi. Grădinile din București, renumite mai înainte pentru asemenea ocaziuni, p.73; Diferite credințe, datini și moravuri. Considerațiuni generale, p.75; Sacerdoțiul latin în comparațiune cu cel elin. Importanța studiilor de felul acestora, p.76; Originea datinilor și moravurilor. Prima idee a sacerdoțiului italic. Carmenta. Sibile. Faun și Fauna, p.79; Meritul preoților latini. Influența etruscă. Fulguralele. Atragerea trăsnetului, p.81; Credințe, datini și moravuri poporare, relative la fulgere și trăsnete. Sfântul Ilie. Paratrăsnetul poporar. Adăpostirea sub arbori. Gonirea câinilor și pisicilor în timpul fulgerelor, p.84; Știința medicală a sacerdoțiului italic. Resturile conservate la poporul român, p.87; Auguratul și aruspiculul. Pronostice poporare. Începuturile anatomiei. Inaugurarea prin serbări religioase a întreprinderilor publice și private. Concluziune, p.90; Genii. Șerpilor de casă. Caracterul acestei credințe. Genii și numirile acestor divinități, p.95; Istoricul acestui gen de zei, p.97; Genii adorați ca zei locali și ca intermediatori pe lângă divinități, asemenea sfinților și îngerilor creștinismului, p.98; Numirile speciale și locuințele Geniilor, p.100; Sancțiunea adorațiunii Geniilor. Recapitulare, p.101; Marele număr al Geniilor, p.103; Adorațiunea Geniilor, p.106; Diferitele atribuțiuni și onoruri date Geniilor. Recapitulare, p.109; Șerpilor de casă. Identitatea lor cu „Genii locali“. Scurte notițe despre cultul șarpelui, p.112; Credința în Șerpilor de casă și sancțiunea acestei credințe. Șerpilor la daci. Concluziune, p.116; Repotini. Meritul

femeilor din popor pentru păstrarea datinilor, p.123; În ce consistă Repotinii, p.124; Analogia Repotinilor cu unele ferii latine, p.125; Paparudele. Datina și cântecul Paparudelor, p.128; Originea acestei datini. Paparuda la greci și la sârbi, p.129; Ferii latine care au corelațiune cu Paparudele, p.130; Cauzele pentru care datina Paparudelor se practică de țigane, p.132; Identitatea dintre Paparudele noastre și Robigalele latine, p.133.

63. *Cercetări asupra proverbelor române (Cum trebuiesc culese și publicate)*. Studiu critic și bibliografic. București: Noua Tipografie a Laboratorilor români, 1877. 108p.
64. *Noțiuni despre colindele române*. București: Tipogr. Tribunei Române, 1879. 123p. Cuprins: I. Propagațiunea producerilor populare: „Cântecul lui Isvoranu“, p.5-14; II. Migrațiunea fabulelor: „Planul simigiului“, p.14-18; III. Însemnarea verbului „colindare“, p.18-19; IV. Etimologia și originea colindelor: „Καλανδαε, calendæ“, p.20-25; V. Dimitrie Cantemir. Prima colecțiune de colinde a d-lui At. M. Marienescu, p.25-32; VI. Timpul și modul colindării. Diviziunea colindelor, p.32-38; VII. Refrenul colindelor. Colindele religioase: mitologia păgână, p.38-49; VIII. Colindele profane: descrieri de moravuri, p.50-74; IX. Colinde cu aluziuni la fapte istorice, p.75-80; X. Frâncii în România: comerțul genovezilor și venețienilor cu țările Mării Negre, p.80-94; XI. Descrieri artistice. Înfruntarea tiraniei, p.94-102; XII. Vânătoarea cu șoimii, p.102-117; XIII. Recapitulare și concluziune, p.117-121.
65. *Petrea Crețul Șolcanu, lăutarul Brăilei*. Conferință ținută la Ateneu, Duminică 11 martie, 1884, 2 ore p.m. București: Edit. Librăriei Socec & Comp., 1884. 108p.

2. În volume

2.1 Prefețe

66. Precuvântare la ZANNE, Iuliu A. *Proverbele românilor din România, Basarabia, Bucovina, Ungaria, Istria și Macedonia*. Proverbe, ghicitori, povățuiri, cuvinte adevărate, asemănări, idiotisme și cimilituri. Cu un glosar româno-francez. Vol. 1. București: Impr. Statului, Edit. Librăriei Socec, 1895, p.IX-XV.
67. /Prefață la/ BRUN, Jules. *À propos du Romancero roumain*. Pétréa Cretzoul Cholcan. Courtea d'Argesh et sa légende. La Brebiette. Paris: Alphonse Lemerre, 1896, p.I-III (a se vedea poziția 446).
68. /Esquisse sur la langue et le folklore roumains. Introduction la/ BRUN, Jules. *Le Romancero roumain*. Lettre-préface de Sully Prudhomme. Paris: Alphonse Lemerre, 1896, p.VIII-XXV (a se vedea poziția 12).
Subliniază că poezia populară română reprezintă cronică existenței poporului român, ea constând într-o literatură nescrisă. Consemnează începuturile curentului folcloric la noi și dă amănunte despre rolul lăutarilor în transmiterea cântecelor, cu referire specială la Petrea Crețul Șolcan.

3. În periodice

3.1 Studii și articole

69. Saturnalele Crăciunului. În: *Românul*, 25 dec. 1869, 13, p.1031.
Despre originea sărbătorii Crăciunului.
70. Credințe, datine și moravuri naționale. Crăciunul la români. Saturnalele. În: *Românul*, 24 dec. 1870, 14, p.1134-1135; 25 dec. 1870, 14, p.1138.
71. Datine și moravuri naționale. Zeii locali. Genii. Șerpii de casă. Disertațiune ținută în societatea „Românismul“. În: *Foaia Societății Românismul*, ian.-feb. 1871, nr.10-11, p.426-434; mar., nr.12, p.483-499.
72. Datine și moravuri naționale. Zeii locali. Genii. Șerpii de casă. În: *Românul*, 21 mai 1871, 15, p.422-423; 23 mai, p.426-427; 25 mai, p.431; 26 mai, p.434-435; 27 mai, p.438-439; 28 mai, p.443.
Disertație ținută în Societatea „Românismul“ și publicată în „Foaia Societății Românismul“ (nr. 10-11 și 12 din 1871).
73. Despre baluri. În: *Românul*, 5 mar. 1872, 15, p.207; 6-7 mar., p.211; 9 mar., p.299.
Prezintă un istoric al balului în Franța și Italia. Primul bal s-a dat în 1385, la Amiens, cu ocazia căsătoriei lui Carol VI cu Isabela de Bavaria, iar în 1715, prin ordonanță, apare în Franța, balul operei. În Italia, biserica se opune cu îndârjire petrecerilor de orice fel. În țara noastră existau balurile de la Palat și câteva baluri private. Afirmă că „balul săteanului român e șezătoarea“.
74. 1 Mai. În: *Românul*, 30 apr. 1872, 16, p.382-383.
Despre originea latină a celebrării zilei de 1 Mai. Serbările în cinstea zeiței Flora, patroana florilor începeau din aprilie și culmineau cu Sf. Gheorghe, pe 23 aprilie, când se împodobeau casa cu flori, continuând în luna mai și, mai ales, în prima zi, după mărturia lui Ovidiu.
75. Brezaia. În: *Românul*, 24 dec. 1872, 16, p.1099. (Literatură).
Studiu despre moravuri, tradiții și obiceiuri.
76. Datine, credințe și moravuri naționale. În: *Românul*, 17 oct. 1873, 17, p.917; 18 oct., p.920-921; 19 oct., p.924-925. (Literatură).
Sacerdoțiul latin. Profeții și oracole. Conjurația trăsnetelor. Medicina poporului. Auguratul și aruspicatul.
77. Paparudele. Datină populară. /De Paști/. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 5/17 mai 1874, 10, nr.18, p.210-211.
78. Brezaia. Datină populară română la Crăciun. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 22 dec./3 ian. 1874, 8, nr.50, p.600-602.

79. Considerațiuni critice asupra descântecului de „apucat“ sau „încleștat“. În: *Columna lui Traian*, 1875, nr.3, p.133-151.
/Studiu datat: Paris, 19/31 martie, cu o scrisoare către B. P. Hasdeu/.
80. Anul nou. Scurte considerațiuni asupra păstrării vechilor obiceiuri. Datinele de la 1 ianuarie. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 1876, 12, nr.1, p.1-4, 13-16.
81. Câteva proverbe române în comparațiune cu cele greco-latine. În: *Columna lui Traian*, feb. 1877, p.62-68.
82. Credințe, datine și moravuri române. (Paris, mai 1877). În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 22 mai/3 iun. 1877, 13, nr.21, p.241-243; 29 mai/10 iun., nr.22, p.253-255.
83. Arheologia literară. Mărturiile de botez. Îmblarea cu discul în biserici. În: *Convorbiri literare*, 1 nov. 1877, 11, nr.8, p.304-310.
Descrierea datinilor și originea lor.
84. Despre colinde. /Textul conferinței susținute la 10 martie 1879 la Ateneul Român/. În: *Binele public*, 6 apr. 1879, 1, nr.54, p.2-3; 9 apr., nr.55, p.2-3; 11 apr., nr.56, p.2-3; 13 apr., nr.57, p.2-3; 16 apr., nr.58, p.2-3; 18 apr., nr.59, p.2-3.
În încheiere autorul menționează: „Restul va urma într-o broșură, cu adause și cu mai multe colinde“.
85. Patruzeci de mucenici. În: *Albumul macedo-român*. Sub dir. lui V. A. Urechia. Pref. de V. A. Urechia. București: Socec; Sander & Teclu, 1880, p.135-137.
Despre obiceiurile practicate de poporul român și proveniența acestora.
86. Miturile lunare: Vârcolacii. Studiu de etnologie și de mitologie comparată. (Conferință ținută la „Ateneul român“ la 14 aprilie 1888). În: *Convorbiri literare*, 1 apr. 1889, 23, nr.1, p.3-25; 1 mai, 23, nr.2, p.110-140.
87. Limba română și literatura ei populară. În: *Revista literară*, 1 iul. 1896, 17, nr.16, p.249-254.
Acest studiu este inclus în volumul de traduceri „Le Romancero roumain“ realizate de Jules Brun, publicat în iunie 1896 (Paris, Editura Lemerre) și dedicat M. S. Regina Elisabeta. Se menționează că studiul este al „d-lui profesor Teodorescu G. Dem., fost ministru și actualmente director al Fundației Universitare Carol I“ (a se vedea poziția 12).
88. Moravuri barbare din munții Caucazului. În: *Ziarul călătoriilor și al întâmplărilor de pe mare și uscat*, 1902, nr.5, p.2067. /Semnează: Ghedem/.
89. Sacrificiile de femei în India. În: *Ziarul călătoriilor și al întâmplărilor de pe mare și uscat*, 1902, nr.5, p.2107. /Semnează: Ghedem/.

90. Jocuri de copii. În: *Literatură științifică populară*, 1903, nr.2, p.32.
 Articolul reprezintă, conform unei indicații de subsol, un fragment din volumul „Poezii populare române“. Autorul clasifică „recitativele“ jocurilor de copii după funcția pe care o au în cadrul jocurilor și după numărul de grupe silabice. Afirmă că „unele din jocurile copiilor români sunt, până astăzi, o reproducere a celor ce se practicau de copiii greco-italieni cu 20-25 secole în urmă“.
91. Despre folclorul român. În: *Universul literar*, 28 iul. 1929, 45, nr.31, p.494. (Pagini uitate).
 Studiul reprezintă traducerea unor fragmente din prefața semnată de G. Dem. Teodorescu la volumul lui Jules Brun, publicat la Paris în anul 1896, sub titlul „Le Romancero roumain“.

3.2 Traduceri

92. BACHELIN, L. Literatura populară. Traducere de G. Dem. Teodorescu. În: *Ateneul român: științe, litere, arte*, 1894, 1, nr. 2, p.108-126; nr.3, p.230-248.
 Studiu comparat asupra basmelor – cu aplicații la cele românești – urmând a servi ca „introducere generală“ unei culegeri de basme ce se va publica la Paris.

II. LITERATURĂ

A. POEZIE

1. În periodice

93. Mormintele străbune. În: *Foaia Societății Românișmul*, apr. 1870, 1, nr.1, p.35-37. /Versuri/. Datat 1869, august.
94. Căpitan Costache. În: *Ghimpele*, 23 mai 1870, 11, nr.17, p.2. /Semnează: Ghedem/.
95. Un sfat Lui Scarlat. În: *Ghimpele*, 31 mai 1870, 11, nr.18, p.1. /Poporul, Semnează: Ghedem/.
 Sub titlul „Poporul“ G. Dem. Teodorescu publică „o serie de cântece populare inedite“.
96. Întrebări tot fratelui Scarlat. În: *Ghimpele*, 31 mai 1870, 11, nr.18, p.2. /Semnează: Ghedem/.
97. Cântec popular inedit. În: *Ghimpele*, 7 iun. 1870, 11, nr.19, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
98. După patru ani. În: *Ghimpele*, 18 iun. 1870, 11, nr.20, p.1. /Semnează: Ghedem/.

99. Cântec popular dedicat tot lui Scarlat. În: *Ghimpele*, 18 iun. 1870, 11, nr.20, p.2. /Semnează: Ghedem/.
100. Iar chef. În: *Ghimpele*, 18 iun. 1870, 11, nr.20, p.2-3. /Semnează: Ghedem/.
101. Ba zău! În: *Ghimpele*, 18 iun. 1870, 11, nr.20, p.3. /Semnează: Ghedem/.
102. Economia. În: *Ghimpele*, 18 iun. 1870, 11, nr.20, p.3. /Semnează: Ghedem/.
103. Muscele. În: *Ghimpele*, 23 iun. 1870, 11, nr.21, p.2. /Semnează: Ghedem/.
104. Sinceră povață. În: *Ghimpele*, 23 iun. 1870, 11, nr.21, p.1-2. /Semnează: G.../.
105. Cântec popular (dedicat celor cu musca pe căciulă). În: *Ghimpele*, 23 iun. 1870, 11, nr.21, p.3. /Semnează: Ghedem/.
106. Economul din Pitești. În: *Ghimpele*, 28 iun. 1870, 11, nr.22, p.2. /Semnează: Ghedem/.
107. Cântec de leagăn. Lui Scarlat. În: *Ghimpele*, 28 iun. 1870, 11, nr.22, p.3. /Semnează: Ghedem/.
108. O rugăciune Beizadelei. În: *Ghimpele*, 5 iul. 1870, 11, nr.23, p.2-3. /Semnează: Ghedem/.
109. Iepurile + Tribunalul-Scarlat. În: *Ghimpele*, 12 iul. 1870, 11, nr.24, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
110. Răsbelul. În: *Ghimpele*, 12 iul. 1870, 11, nr.24, p.3. /Semnează: Ghedem/.
111. Lui Șarlă. În: *Ghimpele*, 19 iul. 1870, 11, nr.25, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
112. Un salut de politeță. Scarlat și Muscalul. În: *Ghimpele*, 26 iul. 1870, 11, nr.26, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
113. Am tot vrut, Scarlate... În: *Ghimpele*, 26 iul. 1870, 11, nr.26, p.2. /Semnează: Ghedem/.
114. Un dor al românului. Dedicată celor de la putere. În: *Ghimpele*, 2 aug. 1870, 11, nr.27, p.2. /Semnează: Ghedem/.
115. Trei August. Lui Her Scarlat, București, 2 aug. 1870. În: *Ghimpele*, 2 aug. 1870, 11, nr.27, p.1. /Semnează: Ghedem/.
116. Cine ne vrea? În: *Ghimpele*, 2 aug. 1870, 11, nr.27, p.3. /Semnează: Ghedem/.

117. O expediție prusească în Țara Franțuzească. În: *Ghimpele*, 9 aug. 1870, 11, nr.28, p.1-2. /Semnează: Ghedem, Ploiești/.
118. Lui Scarlat. În: *Ghimpele*, 9 aug. 1870, 11, nr.28, p.2-3. /Semnează: Ghedem, Ploiești/.
119. Străinul. În: *Ghimpele*, 16 aug. 1870, 11, nr.29, p.1. /Semnează: Ghedem, Câmpina, Aug. 1870/.
120. S-a-ntors Beizadeaua!!! În: *Ghimpele*, 16 aug. 1870, 11, nr.29, p.2. /Semnează: Ghedem, Valea Lungă (Distr. Dâmbovița), Aug. 1870/.
121. Trei întrebări. În: *Ghimpele*, 16 aug. 1870, 11, nr.29, p.3. /Semnează: Ghedem, București, August 1870/.
122. În ajunul Văcăreștilor. În: *Ghimpele*, 23 aug. 1870, 11, nr.30, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
123. Se zice. În: *Ghimpele*, 23 aug. 1870, 11, nr.30, p.3. /Semnează: Ghedem/.
124. 27 August. În: *Ghimpele*, 30 aug. 1870, 11, nr.31, p.2. /Semnează: Ghedem/.
125. Un proverb. În: *Ghimpele*, 30 aug. 1870, 11, nr.31, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
126. Ministerul. În: *Ghimpele*, 30 aug. 1870, 11, nr.31, p.3. /Semnează: Ghedem/.
127. Astăzi. În: *Ghimpele*, 6 sep. 1870, 11, nr.32, p.1. /Semnează: Ghedem/.
128. Adicățilea. În: *Ghimpele*, 6 sep. 1870, 11, nr.32, p.3. /Semnează: Ghedem/.
129. Hai norroc!!!! În: *Ghimpele*, 13 sep. 1870, 11, nr.33, p.2. /Semnează: Ghedem/.
130. Inocenților arestați. În: *Ghimpele*, 13 sep. 1870, 11, nr.33, p.3. /Semnează: Ghedem/.
131. El i-aduce. /Versuri satirice/. În: *Ghimpele*, 20 sep. 1870, 11, nr.34, p.2. /Semnează: Ghedem/.
132. Străinul. În: *Ghimpele*, 20 sep. 1870, 11, nr.34, p.1. /Semnează: Ghedem/.
133. Ni se spune că. În: *Ghimpele*, 27 sep. 1870, 11, nr.35, p.1. /Semnează: Ghedem/.
134. Iarna țării. În: *Ghimpele*, 11 oct. 1870, 11, nr.37, p. 1-2. /Semnează: Ghedem/.
135. Păpuși și statui. În: *Ghimpele*, 11 oct. 1870, 11, nr.37, p.2-3. /Semnează: Ghedem/.

136. ELU banchetuieste. În: *Ghimpele*, 18 oct. 1870, 11, nr.38, p.1. /Semnează: Ghedem/.
137. Hăis Dumanu! Cea Vioreanu! În: *Ghimpele*, 18 oct. 1870, 11, nr.38, p.2. /Semnează: Ghedem/.
138. Alegerile. În: *Ghimpele*, 1 nov. 1870, 11, nr.40, p.1. /Semnează: Ghedem/.
139. Ce e? Ce-o să fie? În: *Ghimpele*, 22 nov. 1870, 11, nr.43, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
140. Frunză verde. În: *Ghimpele*, 22 nov. 1870, 11, nr.43, p.2-3. /Semnează: Ghedem/.
141. Beția disperării. În: *Ghimpele*, 29 nov. 1870, 11, nr.44, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
142. Un dor. În: *Ghimpele*, 13 dec. 1870, 11, nr.46, p.1. /Semnează: Ghedem/.
143. Iar Colegiul al III-lea. În: *Ghimpele*, 13 dec. 1870, 11, nr.46, p.2-3. /Semnează: Ghedem/.
144. Mojicii. În: *Ghimpele*, 13 dec. 1870, 11, nr.46, p.2. /Semnează: Ghedem/.
145. Măriei sale, capul de bătauși. În: *Ghimpele*, 20 dec. 1870, 11, nr.47, p.1. /Semnează: Pentru conformitate: Ghedem/.
146. Bună dimineața la Moș Ajun. În: *Ghimpele*, 25 dec. 1870, 11, nr.48, p.3. /Semnează: „Ciocoimea țării“. Pentru copie, Ghedem/.
147. Iasma. În: *Ghimpele*, 25 dec. 1870, 11, nr.48, p.2. /Semnează: Ghedem/.
148. Ieri și azi. În: *Ghimpele*, 25 dec. 1870, 11, nr.48, p.3. /Semnează: Ghedem/.
149. Ghimpoi. În: *Ghimpele*, 10 ian. 1871, 11, nr.50, p.3. /Semnează: Ghedem/.
150. Omagiu ciocoilor. În: *Ghimpele*, 10 ian. 1871, 11, nr.50, p.3. /Semnează: Ghedem/.
151. A-nviat. În: *Ghimpele*, 28 mar. 1871, 12, nr.10, p.3. /Semnează: Ghedem/.
152. Câte una-alta. În: *Ghimpele*, 28 mar. 1871, 12, nr.10, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
153. Expedițiunea turcească în România. În: *Ghimpele*, 28 mar. 1871, 12, nr.10, p.3. /Semnează: Ghedem/.

154. Anunț. În: *Ghimpele*, 25 apr. 1871, 12, nr.14, p.3. /Semnează: Sarsailă (A se adresa la girantele meu)/.
Prezentarea poeziei este precedată de precizarea: „Reproducem din «Sarsailă» următorul «Anunț»“.
155. 1821 și 1871. În: *Ghimpele*, 13 iun. 1871, 12, nr.21, p.2. /Semnează: (după Sarsailă)/.
/Versuri de protest social și antidinastic cu elogierea lui T. Vladimirescu/.
156. Ce vreau eu. În: *Ghimpele*, 20 iun. 1871, 12, nr.22, p.2. /Semnează: Ghedem (Sarsailă)/.
157. Ce-am ajuns. În: *Ghimpele*, 27 iun. 1871, 12, nr.23, p.3. /Semnează: (Sarsailă)/.
158. Jocul mingii al marelui prusac. În: *Ghimpele*, 27 iun. 1871, 12, nr.23, p.2-3. /Semnează: (Sarsailă)/.
159. Cântec. În: *Ghimpele*, 4 iul. 1871, 12, nr.24, p.2-3. /Semnează: (Sarsailă)/.
160. Povață sarsailească. În: *Ghimpele*, 11 iul. 1871, 12, nr.25, p.3. /Semnează: Ghedem/.
161. /„Eu n-am gustat pe lume întreaga fericire...“/. În: *Ghimpele*, 1 aug. 1871, 12, nr.28, p.2. /Semnează: A** (Sarsailă)/.
/Versuri antidinastice fără titlu/.
162. Una din două. În: *Ghimpele*, 3 oct. 1871, 12, nr.37, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
163. Râdeți, cântați, jucați și apoi muriți. În: *Ghimpele*, 10 oct. 1871, 12, nr.38, p.2-3. /Semnează: Ghedem/.
164. Dați-le totu'! În: *Ghimpele*, 19 mar. 1872, 13, nr.6, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
/Pamflet antidinastic și antiguvernamental în versuri/.
165. O păcăleală. În: *Ghimpele*, 2 iul. 1872, 13, nr.20, p.3. /Semnează: (Sarsailă)/.
166. Racul. /Fabulă/. În: *Ghimpele*, 13 aug. 1872, 13, nr.26, p.3. /Semnează: (Sarsailă)/.
167. Popa-Tache către cămara din deal. În: *Ghimpele*, 4 feb. 1873, 13, nr.51, p.1-2. /Semnează: „Pentru copie întocmai: Ghedem“/.
168. Guvernul către Popa-Tache. În: *Ghimpele*, 11 feb. 1873, 13, nr.52, p.1. /Semnează: „Pentru copie întocmai Ghedem“/.

169. Încurarea (Sâmbăta lui Toader). În: *Ghimpele*, 25 feb. 1873, 14, nr.2, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
/Versuri antidinastice și antiguvernamentale/.
170. Poezia și proza. În: *Ghimpele*, 20 mai 1873, 14, nr.15, p.2. /Semnează: Ghedem/.
171. La înmormântarea artistei române Matilda Pascali: versuri scrise și recitate la ceremonia înmormântării, 12 noiembrie. În: *Ghimpele*, 25 nov. 1873, 14, nr.44, p.1.
172. O ședință a muzelor. În: *Ghimpele*, 7 apr. 1874, 15, nr.14, p.2. /Semnează: Ghedem/.
173. Domnul Tudor. În: *Ghimpele*, 2 feb. 1875, 16, nr.6, p.3. /Semnează: Ghedem/.
/Versuri de elogiare a lui Tudor Vladimirescu/.
174. Desmoșteniții. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 15 mai-27 mai 1877, 13, nr.20, p.232.
/Versuri datate mai 1874/.
175. Anul nou în imagini vechi. 1875. Calendarul „Ghimpelui“ - 1875. În: *România literară*, 2 ian. 1975, 8, nr.1, p.5.
Este reprodusă o poezie protestatară dedicată anului 1875, semnată de G. Dem. Teodorescu și publicată în „Calendarul“ revistei satirice „Ghimpele“ pe anul 1875.

1.2 Traduceri

176. LAMARTINE. Fluturile. „A 35-a meditațiune poetică“ tradusă de G. Dem. Teodorescu. În: *Tracțiuni literare și științifice*, 15 iul. 1872, 1, nr.9, p.211-212.
177. MUSSET, Alfred de. Anima. Trad. de G. Dem. Teodorescu. (Chanson, din culegerea „Premières poésies“). În: *Tracțiuni literare și științifice*, 15 iul. 1872, 1, nr.9, p.212.
178. CHENIER, André. Libertatea: un păstor de capre, un cioban de oi. Trad. de G. Dem. Teodorescu. În: *Tracțiuni literare și științifice*, 15 aug. 1872, 1, nr.10, p.1-3.
179. CHENIER, André. Tânărul bolnav. Trad. de G. Dem. Teodorescu. În: *Tracțiuni literare și științifice*, 28 feb. 1873, 1, nr.16-17, p.372-374.
180. Epigramă. /De/ M. Valerius Martialis, Ad Julium. Trad. liberă de G. Dem. Teodorescu. În: *Revista literară*, 10 ian. 1900, 21, nr.1, p.4.

B. PROZĂ

1. În periodice

181. Actualitate. Animalele politice. Maimuța. /Proză satirică/. În: *Ghimpele*, 17 mai 1870, 11, nr.16, p.2-3. /Semnează: Ghedem/.
182. Cămăruța cu păpușe. /Scenetă satirică/. În: *Ghimpele*, 25 dec. 1870, 11, nr.48, p.3. /Semnează: pentru întocmai, Ghedem/.
Satirizează o ședință de guvern în care se analizează problema milițiilor.
183. Originea luxului la Roma. /Studiu/. În: *Românul*, 10 dec. 1872, 16, p.1051. (Literatura).
184. Literatura clasică: Originea și progresele luxului la Roma /studiu/. În: *Transacțiuni literare și științifice*, 1-15 ian. 1873, 1, nr.14-15, p.319-327.
Studiul se bazează pe informațiile oferite de istoricii și scriitorii Romei antice.
185. Progresele luxului la romani. În: *Românul*, 12 ian. 1873, 17, p.35; 13 ian. 1873, 17, p.39. (Literatura). /Semnează: G. Dem. T./.
186. Filologia. /Text satiric în proză/. În: *Ghimpele*, 21 ian. 1873, 13, nr. 49, p.3. /Semnează: tot Ghedem/.
Enumeră noțiuni din sfera politicii și a dreptului și le însoțește cu răstălmăciri al căror înțeles critic-satiric e acela că statul român încalcă drepturile omului, este corupt, fățarnic și imoral din cauza dinastiei străine și a guvernului.

1.2 Recenzii, cronici, note

187. Millo, M. „Apele de la Văcărești“. Revistă umoristică în 3 acte. (Cronică). În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 24 dec.-5 ian. 1872, 8, nr.52, p.611-613.
188. Recenzie la „Dreptatea domnească“ (Dramă în 3 acte cu 11 schimbări, după Lope și Goethe) de V. A. Urechia. În: *Românul*, 30 mar. 1872, 16, p.286-287; 31 mar., p.290-291; 1 apr., p.294-295; 2 apr., p.298-299; 4 apr., p.302-303. (Foița „Românului“).
189. Recenzia cărții „L’homme-femme“ de Al. Dumas-fiul. În: *Românul*, 15 oct. 1872, 16, p.875. (Bibliografia).
190. Recenzie la cartea „Șezătoare agricolă din țară“, scrisă de Pană Constantinescu. În: *Românul*, 6 apr. 1873, 17, p.317. (Bibliografia). /Semnează: G. Dem. T./.

191. Despre „Descrierea Moldovei“ de Dimitrie Cantemir. În: *Românul*, 12 apr. 1873, 17, p.320. (Bibliografia). /Semnează: G. Dem. T./
„Societatea academică română, secțiunea istorică-arheologică, în ședința sa din 21 august 1871, însărcină pe d. Al. Papiu Ilarian cu publicarea manuscrisului «Descriptio Moldaviae» în textul latin“. Se dorește să apară cât mai curând și traducerea în limba română.

1.3 Traduceri

192. MARTIALE. Memoriile lui Martiale scrise de el însuși. În: *Românul*, 10 aug. 1871, 15, p.674-675; 11 aug, p.678-679; 12 aug., p.682-683; 13 aug., p.686-687; 14 aug., p.690-691; 15 aug., p.694-695; 16-17 aug., p.698-699; 18 aug., p.702-703; 19 aug., p.706-707; 20 aug., p.710-711. (Foița „Românului“). /Semnează: G. Dem. Teodorescu/
Prezentarea conținutului cărții, continuată cu traducerea cărții lui Martiale.
193. André Chenier. Viața și scrierile sale. Trad. de G. Dem. Teodorescu. În: *Românul*, 7-8 aug. 1872, 16, p.659; 9 aug., p.663; 10 aug., p.667; 22 oct., p.899. (Literatura).
194. SANDEAU, Jules. Jean de Thommeray. Trad. de G. Dem. Teodorescu /după „Revue des deux mondes“/. În: *Românul*, 7 iul. 1874, 18, p.597; 8-9 iul., p.599-661; 10 iul., p.604-605; 11 iul., p.607-609; 12 iul., p.612-613; 13 iul., p.615-617; 14 iul., p.619-621; 15 iul., p.624-625. (Foița „Românului“).
195. SANDEAU, Jules. Jean de Thommeray. În: *România liberă*, 18 mar. 1883, 7, nr. 1718, p./2-23/; 19 mar., nr.1719, p./2-3/; 22 mar., nr.1721, p./2-3/; 23 mar., nr.1722, p./2-3/; 25 mar., nr. 1724, p./2-3/; 29 mar., nr. 1726, p./2-3/; 30 mar., nr.1727, p./2-3/; 2 apr., nr.1730, p./2/; 5 apr., nr.1732, p./2-3/; 6 apr., nr.1733, p./2-3/; 8 apr., nr.1735, p./2-3/. (Foița „României libere“).
Nuvelă tradusă din „Revue des deux mondes“.

1.4 Necrologuri

196. Pierderea unei june flori poetice. În: *Românul*, 11 apr. 1871, 15, p.306.
La moartea poetului N. Nicoleanu.
197. Dumitru Bolintineanu. În: *Românul*, 22 aug. 1872, 16, p.702. /Semnează: G. Dem. T./
Anunțul morții și scurtă prezentare a vieții și operei.

1.5 Anunțuri

198. /Libertatea/. În: *Românul*, 8 sep. 1872, 16, p.758-759. (Literatura). /Semnează: G. Dem. T./

Anunță încheierea traducerii biografiei lui André Chénier; traduce idila „Libertatea“.

III. ISTORIE LITERARĂ

1. Volume

199. *Viața și operele lui Eufrosin Poteca (cu câteva din scrierile-i inedite)*. București: Tipogr. Academiei Române (Laboratorii Români), 1883. 84p.
Cuprins: I. Școlile grece de la începutul secolului XIX, p.3-6; II. Viața și activitatea lui Eufrosin Poteca, p.6-18; III. Scrierile lui Eufrosin Poteca, p.18-26; IV. Ideile filosofice ale lui Eufrosin Poteca, p.26-35; V. Ideile politice, sociale și religioase ale lui Eufrosin Poteca, p.35-43; VI. Stilul, reputațiunea și donațiunile lui Eufrosin Poteca, p.43-52; Anexe ale lui Eufrosin ierom. Poteca. I. Cuvânt din 20 iulie 1827, rostit la Sf. Sava. II. Cuvânt rostit în fața Domnului Grigore Ghica în 1827, p.53-63; Istoria monastirilor Valahiei. Prolegomena sau Precuvântare, p.64-77; Monastirile și dreptul lor de proprietate, p.78-84.
200. *Operele lui Anton Pann. Recensiune bibliografică. Partea II*. București: Edit. Librăriei Socec & Comp., 1891. 133p.
Cuprins: Precuvântare, p.3-5; Anul 1819. I. Axion în românește, p.7; Anul 1821. II. Calendar după Bonifaciu Setos, p.7; Anul 1822. III. Cântări de stea, prima culegere, p.8; IV. Cântări liturgice, greco-române, p.8; Anul 1825. V. Cântări liturgice, p.8; Anul 1828. VI. „Doamne miluiește“ și alte cântări, p.9; Anul 1829. VII. „Doamne miluiește“ prelucrat, p.9; Anul 1830. VIII. Versuri muzicești (cântări de stea), p.9; Anul 1831. IX. Poezii deosebite sau cântece de lume, p.12; Anul 1832. X. Îndreptătorul bețivilor, p.13; Anul 1834. XI. Christoitie (școala moravurilor), p.14; Poezii deosebite (sau cântece de lume) edițiunea II (1831), p.12; Anul 1837. XII. Noul Erotocrit în 5 tomuri. Sibiu, p.18; Poezii deosebite (sau cântece de lume) edițiunea III (1834), p.12; Anul 1838. XIII. Calendar după Bonifaciu Setos, p.24; Anul 1839. XIV. Fabule și istorioare, p.24; XV. Povestire arabică din „Halima“, p.25; XVI. Căлиндăraș pe 1839, p.25; Anul 1840. XVII. Sf. Evanghelie de la Ioan, în 8 limbi, p.25; Anul 1841. XVIII. Fabule și istorioare, partea I, p.27; XIX. Fabule și istorioare, partea II, p.31; XX. Noul doxastar, tomul I, p.33; XXI. Noul doxastar, tomul II, p.37; Cântări de stea, ediț. II (1830), p.11; Anul 1845. XXII. Basul teoretic și practic, p.39; Cântări de stea edițiunea III (1841), p.11; Anul 1846. XXIII. Poezii populare, p.44; XXIV. Calendar purtăreț pe 1846, p.45; XXV. Calofonicul, p.46; XXVI. Irmologhion sau Catavasier, p.46; XXVII. Epitaful sau Prohodul, p.49; XXVIII. Catavasier și Teoreticon, p.52; Anul 1847. XXIX. Calendar pe 1847, p.52; XXX. Memoria focului mare, p.52; XXXI. Povestea vorbei într-un volum, p.54; XXXII. Rânduiala sfintei leturgii, p.54; XXXIII. Anastasimatar înduoit, p.57; XXXIV. Prescurt. din basul muzicii și

anast., p.57; XXXV. Paresimier, p.58; XXXVI. Heruvico-kinoniar, tomul I, p.59; XXXVII. Heruvico-kinoniar, tomul II, p.64; Fabule și istorioare, broșura I și II, edițiunea II (1841), p.33; Anul 1848. XXXVIII. Calendar pe 1848, p.69; XXXIX. Dialog în trei limbi, p.70; XL. Priveghier, p.72; Cântări de stea, ediția IV (1845), p.12; Anul 1849. XLI. Calendar pe 1849, p.75; XLII. Pocăința sau vorbire între suflet și trup, p.76; XLIII. Adiata (primul testament), p.78; Anul 1850. XLIV. Înțeleptul Arhir cu nepotul său Anadam, p.92; XLV. Calendar bogat pe 1850, p.93; XLVI. Spitalul amorului, tomul I și II, p.94; Anul 1851. XLVII. Calendar pe anul 1851, p.97; XLVIII. Povestea vorbei, tomul I, p.97; XLIX. Cântătorul beției, p.98; L. Tipic bisericesc, p.99; LI. O șezătoare la țară, partea I, p.99; Anul 1852. LII. O șezătoare la țară, partea II, p.100; LIII. Calendar bogat pe 1852, p.102; LIV. Spitalul amorului, tomurile I-VI, edițiunea II (1850), p.103; LV. Proskinitar cu 75 icoane, p.104; LVI. Triumful beției sau Diată, p.107; LVII. Povestea vorbei, part. I, ed. II (1851), p.107; Cântări de stea, ediția V (1848), p.12; Cântătorul beției, edit. II (1851), p.98; Anul 1853. LVIII. Calendar bogat pe 1853, p.108; LIX. Povestea vorbei, tom. II și III (1851), p.108; LX. Istoria lui Bertoldin, p.108; LXI. Magazin de deosebite cântece alese, p.109; LXII. Antologia muzico-eceziastică, 2 tom., p.109; LXIII. Mica gramatică muzicală, p.110; LXIV. Principii elementare ale muzicii bis., p.110; LXV. Năzdrăvăniile lui Nastratin-Hogea, p.111; LXVI. Noul doxastar, vol. II, ed. II (1841); LXVII. Noul doxastar, vol. III, ed. I, p.114; Epitaful sau Prohodul, ed. II (1846), p.52; O șezătoare la țară, partea I și II, edițiunea II (1851-52), p.100; Anul 1854. LXVIII. Calendar pe anul 1854, p.114; LXIX. Culegere de povești și anecdote, p.116; LXX. Leturgia sf. Vasilie și Ioan, p.117; LXXI. Noul Anastasimatar, p.118; LXXII. Al doilea testament, p.122; Cântări de stea, ediț. VI (1852), p.12; O povestire arabică, edit. II (1839), p.25; Irmologhion sau Catavasier, edițiunea II (1846), p.49; Memorabilul focului mare, edițiunea II (1847), p.53; Pocăința (vorbire între suflet și trup), edițiunea II (1849), p.77; Înțeleptul Arhir (cu nepotul său Anadam), edițiunea II (1850), p.92.

201. *Vieța și activitatea lui Anton Pann*. Cu noțiuni despre istoricul muzicii orientale și despre serdarul Dionisie Fotino. Partea I. București: Tipogr. „Gutenberg“ Joseph Göbl, 1893. 79p.

Cuprins: Precuvântare, p.3; I. Amintiri istorice: Ecaterina a II-a Rusiei. Războiul ruso-austro-turc (1787-1790). Nicolae Mavrogheni. Pacea din Iași (1791). Războiul dintre 1806-1811. Tratatul din București și răpirea Basarabiei, p.5; II. Nașterea și copilăria lui Anton Pann (1794-1806). Emigrarea-i în Basarabia (1806-1811). Fuga-i în Muntenia (1812). Cunoștințele-i poliglotice. Dionisie Fotino, p.8; III. Istoricul muzicii orientale. Compozitori în România: Mich. Moldoveanu, Dimitrie Cantemir, Agapie Paliermul, Petru Efesiul, Vasilache Cântărețul, Ianuarie Protosinghelul, Matache Cântărețul, Macarie Ieromonahul, Dionisie Fotino, Sinesie Iviritul, Nectarie Ierodiaconul, Chesarie Măxineanu. Cântăreți: Șerban și Constantin, Petru Moraitul, Anton Pann (1813-1819), p.13; IV. Primele studii și lucrări ale lui Anton Pann (1816-1818). Cântări liturgice (1819). Colaborarea-i tipografică (1820). Traducerea cântărilor grece în românește

(1820), p.26; V. Prima-i căsătorie (1820-1826). Despărțenia și văduvia (1827). Copilu-i Lazăr preotul (1827-1854). Răpirea soriei Ana și fuga la Brașov (1828). Traiul cu a doua femeie (1828-1837). Moartea unui băiat natural și nașterea unei fete. Cântări și tipăriri (1828-1837). Despărțenia de a doua femeie, p.28; VI. A doua văduvie (1838-1839). Căsnicia din orașe și viața de la țară. Moartea mumei sale (1838). Petreceri și improvizări. Laudele vinului. Urâtul de singurătate. A treia căsătorie (1840-1854). Anton Pann ca autor și autodidact, p.46; VII. Activitatea lui Anton Pann ca profesor de muzică (1842) și ca tipograf (1847-1854). Primu-i testament (1849). Tipăririle-i dintre 1849-1854. Moartea și înmormântarea lui (1854). Adevărata-i etate. Dorințele și figura lui Anton Pann. Meritele lui ca scriitor, p.57.

2. În periodice

2.1 Studii și articole

202. Despre idilă și despre Alesandru Depărățeanu. În: *Foaia Societății Românismul*, mai 1870, 1, nr.2, p.69-80; iun. 1870, nr.3, p.102-111; iul-aug. 1870, nr. 4-5, p.165-181.
203. André Chénier: viața și scrierile sale. În: *Transacțiuni literare și științifice*, 15 iul. 1872, 1, nr.9, p.206-211; 15 oct. 1872, 1, nr.11-12, p.264-265.
Prezentare biobibliografică a lui A. Chénier, cu accent pe poezia de dragoste a scriitorului francez.
204. /Despre Editura Socec și publicarea scrierilor originale ale principalilor scriitori români/. În: *Românul*, 16 sep. 1873, 17, p.813. (Bibliografia). /Semnează: G. Dem. T./.
Atenționează asupra necesității îngrijirii și reproducerii corecte a diferitelor scrieri.
205. Viața și operele lui Eufrosin Poteca (1786-1859). În: *Revista pentru istorie, arheologie și filologie*, 1883, 1, vol.2, p.1-46.
206. Operele lui Anton Pann: recensiu bibliografică. În: *Revista nouă*, 15 apr. 1891, 4, nr.1, p.27-40; 15 mai/15 iun., nr.2-3, p.82-95; 15 sep.-15 oct., nr.6-7, p.240-250.
207. Studiul limbii naționale. /Fragment din „Istoria limbii și literaturii române“/. În: *Adevărul literar și artistic*, 5 nov. 1995, 4, nr.293, p.9.

IV. FILOLOGIE

1. Volume

208. *M. Tullii Ciceronis Oratio pro M.C. Marcello in senatu ad C. Caesarem*. Studiu istoric, literar și critic, cu adnotarea textului latin de G. Dem. Teodorescu. București: Impr. Statului (Curtea Șerban-Vodă), 1878. 68p.
Exemplar cu semnătura autorului. (Se păstrează în colecțiile BCU „Carol I“ din București sub cota 58170 Varia; inventar nr. A32501).
209. *Tratat de versificare latină*. Partea 1: Prosodia. Carte didactică, pentru clasele liceale. Prima edițiune. București: Tipogr. Academiei Române, 1879. 126p.
210. *Tratat de versificare latină*. Partea 2: Metrica. Carte didactică, pentru cursul superior din licee. Prima edițiune. București: Tipogr. Academiei Române, 1880. 129p.
211. OVIDIUS NASO, Publius. *Ex quinque Tristium libris elegiae excerptae*. Textul latin, cu noțiuni preliminare și adnotări, pentru gimnaziile și liceele clasice de Teodorescu G. Dem. Prima edițiune. București: Impr. Statului, 1889. XVI, 60p.
212. *Marci Tullii Ciceronis De amicitia dialogus*. Textul latin, cu studiu și adnotări, pentru clasa a V-a liceală de G. Dem. Teodorescu. București: Tipogr. „Voința Națională“, 1892. 80p. (Literatura clasică).
213. *Istoria literaturii latine*. Manual pentru cursul superior din licee și bacalaureat. București: Tipogr. „Voința Națională“, 1894. 170p.
214. *Tratat de versificare latină*. Part. 1: Prosodia: manual didactic pentru gimnaziile și liceele clasice. A treia edițiune. București: Tipogr. „Voința Națională“, 1894. 76p.
215. *Tratat de versificare latină*. Part. 2: Metrica: manual didactic pentru cursul superior din licee. A doua edițiune. București: Tipogr. „Voința Națională“, 1894. 76p.
216. OVIDIUS NASO, Publius. *Ex quinque Tristium libris elegiae excerptae*. Textul latin, cu noțiuni preliminare și adnotări, pentru gimnaziile și liceele clasice de Teodorescu G. Dem. A doua edițiune. București: Tipogr. și Fonderia de Litere Thoma Basilescu, 1900. XVI, 60p. (Pe foaia de titlu apare: P. Ovidii Nasonis).

2. În periodice

2.1 Studii și articole

217. Filologia câtorva cuvinte. /Etimologii: ambra, nord, sud, est, vest, baron, troacă, turbă/. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 22 dec/3 ian.1885, 21, nr.51, p.606-607.

V. POLITICĂ

1. Volume

218. *Neo-conservatorii*. Discurs rostit la 26 ianuarie 1892, în sala Dacia, la întrunirea partidelor liberal-național și liberal-conservator. București: Tipogr. modernă Gregorie Luis, 1892. 44p.: indice alfabetic.
219. *Biografia lui Em. Protopopescu-Pake*. București: Tipogr. și Fonderia de Litere Thoma Basilescu, 1899. 125p.
Cuprins: Portretul lui Em. Protopopescu-Pake, p.3; Cap. I. Nașterea-i și copilăria. Studiile-i primare și secundare. Primele-i publicațiuni, p.5-7; Cap. II. Studiile-i superioare. Funcțiuni publice. Noi tipăriri, p.7-12; Cap. III. Advocatura. Căsătoria. Școala de științe politice și administrative, p.12-15; Cap. IV. Activitatea-i politică. O nouă grupare, p.16-18; Cap. V. Profesoratul. Legiuiri și acte de binefaceri, p.18-20; Cap. VI. Activitatea-i ca primar. Aprecieri felurite, p.20-30; Cap. VII. Diferite însărcinări și distincțiuni, p.31-34; Cap. VIII. Boala, moartea, autopsia, expunerea cadavrului. Manifestări de simpatie, p.34-62; Cap. IX. Înarmorântarea: descrierea cortegiului funebru, p.62-79; Cap. X. Discursurile d-lor G. Danielopolu, N. Filipescu, Ov. Gherghel, Il. Hodoșiu, Gr. Alexandrescu, Pr. N. Cesărescu, G. Dem. Teodorescu, Pr. I. Constantinescu, G. Florian, Al. Bacaloglu, B. Georgescu și alte necrologii postume, p.79-101; Cap. XI. Anexe: testamentele Protopopului Tudor, arhiereul Calist, Pake Protopopescu și alte acte, p.102-117; Cap. XII. Relațiune despre ridicarea monumentului, p.118-124.

2. În periodice

2.1 Studii și articole

220. București, 18 iulie. În: *Ghimpele*, 19 iul. 1870, 11, nr.25, p.1-2. /Semnează: Ghedem/.
Guvernul se agață de putere cu orice preț avându-i ca susținători pe evrei.

221. Epistolă deschisă. D-lui Director al ziarului „Românul“, București, 20 iulie 1870. În: *Ghimpele*, 26 iul. 1870, 11, nr.26, p.2-3. /Semnează ...dem, abonat al ziarului „Românul“/. Critică ziarul „Românul“ pentru că „alarmează“ și laudă ziarele „Trompetta“ și „Pressa“ care au un ton optimist.
222. București, august 1/13, 1870: „Zeamă lungă, Să-ți ajungă“. În: *Ghimpele*, 2 aug. 1870, 11, nr.27, p.1-2. /Semnează: Ghedem/. Își exprimă revolta față de zvonurile tot mai dese în legătură cu izbucnirea războiului.
223. Ghimpi. În: *Ghimpele*, 16 aug. 1870, 11, nr.29, p.3. /Semnează: Ghedem/. Își exprimă atitudinea „spinoasă“ față de străini și dinastie.
224. Ministerele române sub Vodă-Cuza la 3 august 1865 și sub Vodă-Carol la 8 august 1870. În: *Românul*, 21 aug. 1870, 14, p.720; 22 aug., p.724. Face o paralelă între cele două guverne.
225. București, 22 în Au-gust/3 șapte-n-brâu. În: *Ghimpele*, 23 aug. 1870, 11, nr.30, p.2-3. /Semnează: Ghedem/. Poliția ia atitudine față de articolele din „Ghimpele“ și insistă să nu se mai folosească cuvintele „Șiarlă“ și „Scarlat“ care fac aluzie la domnitor.
226. București, 28 n-Au-gust/9 șapte-n brâu, 1870. În: *Ghimpele*, 30 aug. 1870, 11, nr.31, p.1-2. /Semnează: Ghedem/. Anunță că dinastia are „moștenitor și încă ce moștenitor!! de sex feminin!“. Comentarii despre complotul antidinastic al Roșilor de la Ploiești condus de Candiano-Popescu și despre proclamarea Republicii franceze pe 4 septembrie 1870.
227. București, 5 septembrie 1870. În: *Ghimpele*, 6 sep. 1870, 11, nr.32, p.1-2. /Semnează: Ghedem/. Despre neregulile sesizate cu ocazia alegerilor.
228. București, 12/24 șapte-n brâu. În: *Ghimpele*, 13 sep. 1870, 11, nr.33, p.1-2. /Semnează: Ghedem/. Își exprimă nedumerirea asupra situației neclare din țară unde: „Toată lumea vorbește despre războiul de pân-acum dintre musiu Bismark și her fon Napoleon. Toată lumea zice: fie, că de-or birui nemții până la sfârșit, ne-am dus pe copcă!“
229. București, 19 șapte-n-brâu/1 opt-n-brâu, 1870. În: *Ghimpele*, 20 sep. 1870, 11, nr.34, p.1-2. /Semnează: Ghedem/. „Românul“, „Pressa“, „Monitorul“, „Aurora Craiovei“, „Informațiunile“, „Țara“, „Columna lui Traian“ sunt ziare care nu informează corect opinia publică și care fiind plătite de guvern sunt obligate să-l laude.

230. București, 10/22 opt-în-brâu, 1870. În: *Ghimpele*, 11 oct. 1870, 11, nr.37, p.2. /Semnează: Ghedem/.
Ziarele „Românul“, „Pressa“, „Dreptatea“ (din Iași) încep să-i critice pe logofeți „dându-le peste nas că ar fi ruinat finanțele țării, că ar fi călcat Constituția țării /.../“.
231. București, 21 nouă-n-brâu. În: *Ghimpele*, 22 nov. 1870, 11, nr.43, p.2. /Semnează: Ghedem/.
Critică „fracțiunea“ care are în acest moment o poziție excelentă de a obține „gheșefturi de moșii“.
232. București, 31 zece-n-brâu. În: *Ghimpele*, 1 ian. 1871, 11, nr.49, p.2. /Semnează: Ghedem/.
Caracterizează anul 1870, în prag de an nou, ca fiind „ologit și șchiopărtan /.../, care abia își poate duce tăgârta cu păcate!“.
Atacă ziarele „Pressa“ și „Trompeta“ pentru afacerile lor și pentru favorurile „domnești“ de care au beneficiat.
233. București, 9 Ia! ... nu-are 1871. În: *Ghimpele*, 10 ian. 1871, 11, nr.50, p.2. /Semnează: Ghedem/.
Ziarul „Pressa“ anunță campania electorală având ca șef suprem pe „Măria-Sa“. Prezintă felicitări „constituționale noului guvern conservator“.
234. Mănăstirile. În: *Românul*, 4 apr. 1871, 15, p.283.
Despre starea deplorabilă a mănăstirilor din lipsă de bani.
235. Societatea Economia /Raport, București, 25 aprilie, 1871/. În: *Românul*, 19 mai 1871, 15, p.415.
Anterior au fost publicate statutul și detalii referitoare la această societate. G. Dem. Teodorescu este raportor al membrilor delegați să verifice și să constate starea societății „Economia“, la cererea președintelui său.
236. O acumulare exorbitantă de funcțiuni. În: *Românul*, 4 iun. 1871, 15, p.466. /Semnează: G. Dem. T./.
Sunt criticate persoanele străine care contrar legii și constituției, cumulând câte patru funcții de la patru ministere diferite sunt plătite cu lefuri mari.
237. Corespondență particulară a „Românului“. Adjud-Bacău, 7 aug. 1871. În: *Românul*, 20 aug. 1871, 15, p.709.
Comentariu despre starea necorespunzătoare a căii ferate și a drumurilor în Moldova.
238. Iarăși la Livadia. În: *Românul*, 21 oct. 1871, 15, p.910. /Semnează: G. Dem. T./.
Se referă la modul în care se comunică o știre despre vizitele în străinătate ale Principelui Carol. Ziarul „Pressa“ din țară este mai sărac în informații față de „Pressa“ din Viena. Noutățile care apar în ziarele din străinătate sunt complete.

239. Soluțiunile Congresului presei. În: *Românul*, 14 nov. 1871, 15, p.986.
Sunt prezentate rezoluțiile votate în ședința Congresului presei române de la 8(20) noiembrie 1871. Alături de G. Dem. Teodorescu, reprezentantul ziarului „Ghimpele“, semnează reprezentanții altor ziare: Emil Costinescu („Românul“), Al. D. Holban („Uniunea liberală din Iași“), George Missail („Gazeta de Bacău“), Cezar Bolliac („Trompeta Carpaților“), Alesandru Lupașcu („Semănătorul din Bârlad“), V. Al. Urechia („Informațiunile“), Pr. Gr. Musceleanu („Biserica-Română“), N. T. Orășanu („Daracul“), Dem. Pandrav („Asmoden“), Ales. Lăzărescu („Informațiunile de Galați“), Dr. Dumitrescu-Severeanu („Gazeta medico-chirurgicală“), M. Nerone Popp („Opiniunea publică“).
240. Succesor demn de predecesor. În: *Românul*, 2 dec. 1871, 15, p.1045-1046.
/Semnează: G. Dem. T./.
Atenționează asupra pericolului de vânzare, minare și prusificare a țării.
241. Ecourile reacțiunii. În: *Românul*, 9 iul. 1872, 16, p.564. /Semnează: G. Dem.T./.
Reacția nepotrivită a guvernului față de diverse zvonuri duce la decizii eronate.
242. Ordinea domnește în țară. În: *Românul*, 10-11 iul. 1872, 16, p.567-568.
/Semnează: G. Dem. T./.
Semnalează că la scurtă vreme după instalarea noului guvern au loc hoții, jafuri, omoruri.
243. Ziarele guvernamentale. În: *Românul*, 15 iul. 1872, 16, p.584. /Semnează: G. Dem. T./.
Semnalează diverse „mașinațiuni“ între guvern, poliție și presă. Guvernul obligă prefectura și poliția să facă abonamente „cu forța“ la ziarul „Pressa“ care îi aduce laude.
244. Un nou ziar începe să apară în București: „Uvrierul“. În: *Românul*, 20 iul. 1872, 16, p.601. /Semnează: G. Dem. T./.
Critică titlul „franțuzit“ și cere menționarea directorilor sau redactorilor noului ziar.
245. Încrederea guvernamentală. În: *Românul*, 5 aug. 1872, 16, p.649-650.
Condamnă guvernul pentru incapacitatea sa în soluționarea unor situații.
246. Calea ferată București-Giurgiu. În: *Românul*, 7-8 aug. 1872, 16, p.659. /Semnează: G. Dem. T./.
Accident semnalat pe calea ferată în 6 august.
247. Linia ferată București-Giurgiu. În: *Românul*, 10 aug. 1872, 16, p.666. /Semnează: G. Dem. T./.
Revine cu detalii asupra accidentului din 6 august.
248. Subprefectoratul. În: *Românul*, 11 aug. 1872, 16, p.670. /Semnează: G. Dem. T./.
Demască abuzuri și ilegalități comise de putere.

249. Servilismul. În: *Românul*, 27 aug. 1872, 16, p.722. /Semnează: G. Dem. T./.
Prezintă starea degradantă a societății românești.
250. Monopolul tutunului. În: *Românul*, 3 sep. 1872, 16, p.742-743. /Semnează: G. Dem. T./.
Este împotriva monopolului de orice fel.
251. O mizeră impietate. În: *Românul*, 14 sep. 1872, 16, p.774. /Semnează: G. Dem. T./.
Critică administrația și municipalitatea București pentru refuzul înmormântării unei tinere al cărei tată nu dispunea de banii necesari.
252. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 21 sep. 1872, 16, p.794. /Semnează: G. Dem. T./.
Își propune să publice, sub acest titlu, diferite abuzuri comise fără știrea guvernului, cu speranța că se vor lua măsuri pentru îndreptarea situației.
253. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 23 sep. 1872, 16, p.802. /Semnează: G. Dem. T./.
Despre misiunea presei în societatea românească.
254. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 24 sep. 1872, 16, p.805-806. /Semnează: G. Dem. T./.
Cere să se consemneze decizia luată cu privire la concesiunea de căi ferate și monopoluri la societăți austro-ungare, acțiune care se hotărăște cu sau fără votul camerei.
255. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 28 sep. 1872, 16, p.817-818. /Semnează: G. Dem. T./.
Despre înființarea gărzii naționale prin Constituția din 1866 și reforma sa.
256. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 29 sep. 1872, 16, p.821-822. /Semnează: G. Dem. T./.
Face referiri la ziarele „Observatorul“ din Bacău și „Noul curier român“ din Iași care ridică problema crimelor cu autori necunoscuți.
257. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 7 oct. 1872, 16, p.849. /Semnează: G. Dem. T./.
Despre aplicarea legilor funcționării guvernului și armonia care domnește între oamenii ordinii.
258. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 8 oct. 1872, 16, p.854. /Semnează: G. Dem. T./.
Se opune creșterii prețurilor la pâine, alimente etc.
259. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 3 nov. 1872, 16, p.934. /Semnează: G. Dem. T./.
Despre Conferința de la Bruxelles din 29-30 oct. 1872. Israelii români cer să li se restituie drepturile civile și politice asigurate prin tratate.

260. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 8 nov. 1872, 16, p.949-950. /Semnează: G. Dem. T./.
Critică la adresa lui Iepureanu care a preluat portofoliul Ministerului de Justiție.
261. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 9-10 nov. 1872, 16, p.953-954. /Semnează: G. Dem. T./.
Se referă la Monitorul Oficial nr.262/1871 și la neconcordanțele legislative care duc la creșterea taxelor pentru obținerea de fonduri mai mari la buget.
262. „Românul“ și „La Gazette des étrangers“. În: *Românul*, 21 nov. 1872, 16, p.990. /Semnează: G. Dem. T./.
Compară atitudinea ziarului „Românul“ cu cea a ziarului vienez „La Gazette des étrangers“ în ceea ce privește situația țării.
263. Un nou ziar. În: *Românul*, 22 dec. 1872, 16, p.1090. /Semnează: G. Dem. T./.
Se referă la ziarul „Viitorul“, al cărui director este N. F. Bădescu. Comunică cititorilor principiile ziarului.
264. România și presa iudaică. În: *Românul*, 4 ian. 1873, 17, p.9-10. /Semnează: G. Dem. T./.
Critică presa iudaică pentru atitudinea de înjosire a românilor în străinătate. Ziarele „L’Echo danubien“ și „L’Echo de l’Orient“ prezintă fapte care în realitate nu s-au petrecut numai pentru ca evreii să-și rezolve diverse interese.
265. Misiunea presei în timpul de azi. În: *Românul*, 14 ian. 1873, 17, p.41-42. /Semnează: G. Dem. T./.
Presa are rolul de a controla puterea și de a-i demasca tendințele. Ea are datoria de a dezbate chestiunile importante care privesc politica, interesele poporului, precum și de a înfiera abuzul și ilegalitățile.
266. Acestea sunt garanțiile constituționale? În: *Românul*, 7 apr. 1873, 17, p.320. /Semnează: G. Dem. T./.
Despre inviolabilitatea persoanei.
267. Atrocități. În: *Românul*, 25 apr. 1873, 17, p.364. /Semnează: G. Dem. T./.
Despre violența și abuzurile făcute de subprefect în comuna Cârja din Tutova.
268. Inaptitudinea ministerului de lucrări publice. În: *Românul*, 27 apr. 1873, 17, p.372-373. /Semnează: G. Dem. T./.
Numeroasele obiecte cu valoare arheologică, descoperite cu ocazia săpăturilor pentru construirea liniei ferate Pitești-Craiova, au fost predate pe baza unui raport întocmit de prefectul de Mehedinți către Ministerul lucrărilor publice. Acesta, la rândul său, trebuie să le predea guvernului. Uneori, obiectele cu valoare arheologică și istorică sunt vândute sau însușite de diverse persoane.

269. Expozițiunea de la Viena. În: *Românul*, 29 apr. 1873, 17, p.381. /Semnează: G. Dem. T./.
„Le Danube“, care apare în locul ziarului „La Gazette des étrangères“, face referiri asupra prețurilor foarte mari la cazare, alimente etc.
270. Inapținutudinea ministerului de lucrări publice. În: *Românul*, 4 mai 1873, 17, p. 392. /Semnează: G. Dem.T./.
Prezintă răspunsul guvernului la criticile care apar în „Românul“, din 27 aprilie 1873. Sunt subliniate și alte nereguli.
271. Expozițiunea din Viena. În: *Românul*, 6 mai 1873, 17, p.401. /Semnează: G. Dem. T./.
Amânarea expoziției de la Viena este anunțată în ziarele: „Le Danube“ din Viena, „L’Indépendance belge“ din Bruxelles și „Le Messenger de Paris“.
272. Casa de sănătate. În: *Românul*, 8 mai 1873, 17, p.405. /Semnează: G. Dem. T./.
Instituție particulară cu prețuri fixate pe patru clase/categorii sociale demonstrează un progres al societății românești. Pentru cei foarte săraci există spitalele publice.
273. O mică comparație. În: *Românul*, 9 mai 1873, 17, p.407-408. /Semnează: G. Dem. T./.
Face o comparație între conduita guvernului român și a celui italian într-o situație dată și critică guvernul român.
274. Percepțiunea-spoliațiune. În: *Românul*, 11 mai 1873, 17, p.416. /Semnează: G. Dem. T./.
Despre modul ilegal și revoltător în care se percep impozitele.
275. Ilegala existență a Comunei și a alegerilor de la 15 mai. În: *Românul*, 12 mai 1873, 17, p.420.
Nici justiția, nici guvernul nu respectă legea.
276. Sub regimul ordinii. În: *Românul*, 6 iun. 1873, 17, p.493. /Semnează: G. Dem. T./.
Critică la adresa guvernului din care fac parte: G. Costa-Foru și Manolache Costache Iepureanu. Miniștrii își scutesc de taxe rudele și numesc în diverse funcții persoane care au fost destituite din funcție sau condamnate. Atenționează asupra faptului că nu există independența magistraturii, moralitate și justiție.
277. Halul și halele primăriei. În: *Românul*, 15 iun. 1873, 17, p.524. /Semnează: G. Dem. T./.
Despre halele și abatorul Godillot și afacerea din 1871, în care a fost implicat primarul Scarlat Crețulescu. „Hala și abatorul sunt departe de a fi conforme cu cele ce se prescriu prin contractul dintre părți“. Este criticat partidul conservator care girează afacerile „Comunei“ din 1868 până în 1873.

278. Informațiuni. În: *Românul*, 15 iun. 1873, 17, p.525. /Semnează: G. Dem. T./.
Face anunțuri despre: inspecțiile corpurilor de armată în luna iunie; retragerea unor membri din echipa cercului Suhr; analiza pe care o face, conform publicației „Touna“, o comisie formată din funcționari români și turci, în legătură cu doi pescari din Rusciuk care au trecut, fără voie, printr-un punct al cordonului stabilit în jurul insulei Mocanului pe Dunăre.
279. Fericita Comună! În: *Românul*, 21 iun. 1873, 17, p.543-544. /Semnează: G. Dem. T./.
Raportul lui Al. N. Ioanide, noul primar al Comunei București, către ministrul de interne. Este criticată administrația fostului consiliu comunal care a lăsat „completă dezordine“ în contabilitate.
280. Cum își înțelege misiunea primăria Capitalei? În: *Românul*, 24 iun. 1873, 17, p.556. /Semnează: G. Dem. T./.
Primăria Capitalei încalcă legea comunală prin faptul că nu le plătește preoților lefurile cuvenite, aceștia fiind lăsați „să cerșească“ de la enoriași.
281. Câteva cuvinte despre Armata Teritorială. În: *Românul*, 26 iun. 1873, 17, p.560. /Semnează: G. Dem. T./.
Despre necesitatea revenirii asupra art. 118 din Constituție privind organizarea instituției gărzii naționale. Conform acestuia, „din fiecare cetățean se face un oștean“.
282. Reacțiunea și apatia. În: *Românul*, 5 ian. 1874, 18, p.15. /Semnează: G. D. T./.
Critică ciocoimea reîntinerită și lipsită de scrupule care agresează și sărăcește națiunea.
283. Societatea „Economia“. În: *Românul*, 6 ian. 1874, 18, p.19.
Despre avantajele create pentru micii industriași de Societatea „Economia“ din București și de filialele sale înființate la Iași, Piatra, Rm. Sărat.
284. Apatia și reacțiunea. În: *Românul*, 10 ian. 1874, 18, p.27 (urmare din 5 ian.). /Semnează: G. Dem. T./.
Reacțiunea formată din „rămășițele fanariote“ și din „ciocoismul târâtor“ luptă pentru vânzarea țării transformând-o într-o „turmă bună de tuns“.
285. Notiță privitoare la o descoperire prețioasă pentru istoria națională. D-lor redactori ai „Românului“, Paris, 24 mai 1876, Place du Panthéon, 9. În: *Românul*, 12 iun. 1876, 20, p.514.
La 14 luni de la plecarea sa la Paris, pentru studii, timp în care nu a trimis nimic redacției, G. Dem. Teodorescu vorbește despre purtarea necorespunzătoare a unor compatrioți care mint și îi înșeală pe străini, făcând țara de răs.

286. Liberalism. În: *Drapelul*, 30 mai 1897, 1, nr.16, p.1.
Explică sensul conceptului de „liberalism“ cu argumente de ordin etimologic și istoric: „Adevăratul liberalism fu întemeiat de marea revoluțiune franceză din 1789“. Schițează „caracterul, însușirile și conduita celui ce se zice liberal“.
287. Șefii de partide. În: *Drapelul*, 28 iunie 1897, 1, nr.39. /Editorial/.
Continuă tematic articolul „Liberalism“ din 30 mai abordând atitudinea liberalilor, mai cu seamă a lui Ioan Brătianu și a lui C.A. Rosetti față de chestiunea monarhiei constituționale în România.
288. Acum 30 de ani. /Editorial/. În: *Drapelul*, 12 sep. 1897, 1, nr.100, p.1.
Evocare elogioasă a modului în care profesia politica liberală C.A. Rosetti, bazată pe exigența, responsabilitatea și controlul exercitat de alegători asupra aleșilor.

2.2 Necrologuri

289. George D. Vernescu. În: *Drapelul*, 5 iul. 1900, 4, nr.912, p.1. /Nesemnat/.
În articolul din 20 august 1900 se scrie: „... Mai deunăzi, sincerul și devotatul amic /G. Dem. Teodorescu/ care a dispărut dintre noi, cu inima zdrobită a scris în coloanele „Drapelului“ articolul biografic asupra regretatului George Vernescu...“.

VI. ISTORIE

1. Volume

290. *Cronica din Nürnberg: 1493*. Conferință publică, ținută la 13 martie 1893, în Adunarea generală a „Societății Geografice Române“, sub președinția M.S. Regelui. București: Edit. Librăriei C. Sfetea, 1893. 62p.
Cuprins: Finele secolului XV: Cristofor Columb, p.5; I. Împătritul centenar al Cronicii din Nürnberg. Hartmann Scedel și Mateol Perusinul. Titlul și colaboratorii cronicii din Nürnberg, p.7; II. Artiștii din Nürnberg în secolul XV: Mich. Wohlgemuth, Adam Krafft, Petru Vischer, Veit Stoss. Comiții de Zollern și margravii de Hohenzollern, p.8; III. Tipografia la Nürnberg în secolul XV: H. Kefér, I. Sensenschmid, A. Koberger, Fr. Creussner, Andr. Frisner, I. Regiomontanus, Albert Dürer, I. Schoensperger, p.12; IV. Valoarea operei ca tipar, ornamentare și limbă. Edițiunile germane și latine. Descrierea-i internă și externă, p.15; V. Cinci hărți geografice din 1623 (Europa, Asia, Africa, America și Palestina) posterior intercalate, p.19; VI. Planul scrierii. Cele șapte epoci (etăți) ale lumii, p.26; VII. Cronica din Nürnberg comparată cu diferitele cronici germane. Biblia și filosofia greco-orientală. Strabone, Beda, Arzachel, Toletanus, Eșak Alchindius, p.27; VIII. Tradițiuni antropologice, după scriitorii greco-romani, p.31; IX. Legende mitologice: Prometeu, Bacchus, Sibilele, p.32; X. Ronsard și

subiectul Franciadei. Vincentius Bellovacesis: Speculum quadruplex. Origini troiane, p.34; XI. Noțiuni geografice, istorice, statistice, p.37; XII. Invențiunea diferitelor arte după evrei și după greci, p.38; XIII. Rotunjimea pământului: antipozii, p.39; XIV. Date biografice și cronologice: medicul Ipocrate, poetul Dante Alighieri, astronomul Ioan Regiomontanus și filosoful Marsiliu Ficino, p.41; XV. Câteva etimologii. Maiența și Nürnbergul, p.43; XVI. Predecesorii și contemporanii lui Hartmann Scedel. Concluziune, p.46; Indice alfabetic, p.49.

2. În periodice

2.1 Studii și articole

291. Memoria lui Ștefan cel Mare. Serbarea de la mănăstirea Putna, 15/27 aug. 1871. (Urmare 1). În: *Românul*, 27 iul. 1871, 15, p.634.
Evocă Moldova sub domnia lui Ștefan cel Mare. V. Alecsandri va recita balada „Altarul mănăstirii Putna“ la serbarea în memoria domnitorului.
292. Memoria lui Ștefan cel Mare. Serbarea de la mănăstirea Putna: 15/27 aug. 1871. (Încheiere 1). În: *Românul*, 29 iul. 1871, 15, p.638-639.
293. Corespondență particulară a „Românului“. Focșani, 7 aug. 1871. În: *Românul*, 13 aug. 1871, 15, p.686.
Înainte de a merge la serbarea de la Putna în memoria lui Ștefan cel Mare, G. Dem. Teodorescu evocă evenimentele istorice petrecute cu 300 ani în urmă când voievodul Moldovei l-a învins pe Radu cel Frumos și a anexat Moldovei districtul Putna.
294. Bucovina. Mănăstirea Putna, 9(21) august. În: *Românul*, 20 aug. 1871, 15, p.710.
La aproape un secol de la arogarea de drepturi vândute Austriei pentru Bucovina, Comitetul Central de la Viena, devenit „Comitat conducător“, e completat cu reprezentanții și membrii Comitetului Universității din București pentru a participa la serbarea de la Putna din 15(27) august. Se dorește suprapunerea acestei serbări cu sărbătorirea „Sf. Maria“ când este și hramul mănăstirii.
295. Serbarea de la Putna. Corespondență particulară a „Românului“. Bucovina - mănăstirea Putna, marți, 10/22 august. În: *Românul*, 21 aug. 1871, 15, p.713-714.
Subliniază că autoritatea de primă instanță, guvernul austro-ungar, pare a se neliniști și recomandă moderație și prudență celor care asistă la serbare. Aceștia li s-au distribuit textele celor două imnuri („Imnul religios“ și „Imnul lui Ștefan cel Mare“) scrise de V. Alecsandri, pe muzica lui Flechtenmacher. Pentru acest eveniment s-a bătut medalie de argint.
296. Bucovina. Mănăstirea Putna, 13(25) august, 1871. În: *Românul*, 21 aug. 1871, p.714.
Anunță programul evenimentului de la Putna. Cuvântarea festivă va fi rostită de A. D. Xenopol.

297. Importanța serbării în memoria lui Ștefan cel Mare. Mănăstirea Putna. Eroii Românilor. Mormintele străbune. Dor de trecut. În: *Românul*, 22 aug. 1871, 15, p.718-719.
Având în vedere istoria zbuciumată din ultimele patru secole, susține ideea că trebuie redobândită vechea strălucire a neamului pe baza documentelor istorice care îi atestă existența, măreția trecutului și eroismul.
298. Serbarea de la Putna. (Urmare 1). /Semnează: G. Dem. T./ În: *Românul*, 26 aug. 1871, 15, p.731.
Reproduce textul „Imnului religios“ scris de V. Alecsandri, pe muzica lui A. Flechtenmacher.
299. Serbarea de la Putna. (Urmare 1). /Semnează: G. Dem. T./ În: *Românul*, 27 aug. 1871, 15, p.734-735.
Darurile sfințite erau păzite de „garda de foc“ formată din patru membri ai comitetului, câte unul din fiecare provincie: Muntenia, Moldova, Transilvania, Bucovina. Corul a intonat „Imnul lui Ștefan cel Mare“ scris de V. Alecsandri, pe muzica lui A. Flechtenmacher.
300. Serbarea de la Putna. (Urmare 1). În: *Românul*, 28 aug. 1871, 15, p.738.
Mulțumește autorității guvernului austro-ungar pentru modul exemplar de asistență și participare. Folosește un ton imperativ și pune punct discuțiilor referitoare la diferite presupuneri care ar putea umbri festivitatea.
301. Serbarea de la Putna. (Încheiere). În: *Românul*, 29 aug. 1871, 15, p.742-743.
Amintește de încercările repetate, încă din 1868 de a face o întâlnire cu studenții români din toate universitățile. Cu ocazia serbării de la Putna, se naște ideea „Congresului Studenților Români academici de pretutindeni“. Scopul pe care urma să-l aibă foaia junimii era „naționalitatea în limitele adevărului“, fără vreo restrângere care să poată da naștere la controverse.
302. Dare de seamă din partea comitatului din București către d.d studenți de la Universitate. Despre serbarea în memoria lui Ștefan cel Mare, ținută la Putna în 15 și 16 (27 și 28) august 1871. În: *Românul*, 19 feb. 1872, 16, p.155. /Articol scris de G. Dem. Teodorescu în colaborare cu Ion A. Brătescu și Șt. C. Michăilescu/.
Se stabilește „să se imprime Imnul religios și Imnul lui Ștefan cel Mare compuse anume pentru serbare de ilustrul nostru poet V. Alecsandri, melodia de d. A. Flechtenmacher“, care au fost trimise de colegii din Comitetul de la Viena.
303. Câteva date istorice despre Statele Unite. În: *Românul*, 8 iul. 1872, 16, p.560. /Semnează: G. Dem. T./
Evocând ziua independenței Statelor Unite, 4 iulie 1776, precizează că la acea dată Bucovina își pierdea independența.

304. /Despre fondarea „Revistei contemporane“ și despre studiul „Petru Cercel“ de Gr. G. Tocilescu/. În: *Românul*, 26 apr. 1874, 18, p.366-367. (Bibliografia).
P. Grădișteanu a avut inițiativa de a fonda „Revista contemporană“. Studiul lui Gr. G. Tocilescu despre „Petru Cercel“ a fost prezentat mai întâi într-o conferință la Ateneu și apoi publicat ca broșură.
305. O prețioasă descoperire. În: *Românul*, 12 iun. 1876, 20, p.514-515. (Literatura); 13 iun. 1876, 20, p.518-519. (Literatura).
Despre articolul lui A. Ubcini „Les agents de France en Roumanie“ publicat în ziarul „La Turquie“ și reprodus în ziarul „Journal de Bucarest“ (nr. 384 și 385), 1874. Ubcini este primul care a scris despre reprezentanții Franței pe lângă diferiți domnitori români. A dovedit că Franța a trimis diplomați în principatele române cu 30 de ani înainte față de Rusia. Lascarov, cel dintâi consul rus la noi a fost numit în 1782, iar Raicevich, primul consul austriac mai târziu cu un an și jumătate, conform Tratatului de la Kuciuc-Kainargi.
306. Originea Mavrocordaților. În: *Arhiva Societății Științifice și Literare din Iași*, mai-iun. 1894, 5, nr.5-6, p.294-300.
307. Tetravanghelul Patriarhului Ioachim. În: *Ateneul Român: științe, litere, arte*, 15 dec. 1894, 1, nr.12, p.918-926.
308. Cronica Iliriei. În: *Revista literară*, 20 feb. 1896, 17, nr.3, p.33-36.
Discută pe marginea unor pasaje din manuscrisul „Cronica slovenilor“ pe care îl achiziționase și care se referă la momente importante din istoria Europei și a Țărilor Române din antichitate până la sfârșitul sec. al XVII-lea. În manuscris mai figura și un „Dicționar slavo-român“ despre care menționează: „voi da seamă cu altă ocaziune“.
309. Monopolul tutunului în România la 1837. În: *Literatură și artă română: idei, simțire, formă*, 1896-1897, 1, p.741-744.
310. Scrieri neo-grece despre români. George Palamede. În: *Literatură și artă română: idei, simțire, formă*, 1896-1897, 1, p.429-437.
311. Scrieri neo-grece despre români. Vistierul Stavrinou și mitropolitul Matei al Mirelor. În: *Literatură și artă română: idei, simțire, formă*, 1896-1897, 1, p.280-291.
312. Scrieri neo-grece despre români. Iarăși vistierul Stavrinou. În: *Literatură și artă română: idei, simțire, formă*, 1897-1898, 2, p.26-30.
313. Biserica și prelații români în secolii trecuți. În: *Literatură și artă română: idei, simțire, formă*, 1899-1900, 4, p.78-88; 162-172.
/Conferință publică, ținută la Ateneul român, la 21 feb. 1899/.

2.2 Recenzii

314. Recenzia compendiului „Istoria contemporană de la anul 1815 până în zilele noastre“, de P. I. Cernătescu. În: *Românul*, 14 oct. 1871, 15, p.891.
„Este prima încercare ce se face la noi de a se scrie istoria contemporană într-un mod sistematic și concis“.
315. Recenzie la cartea „Monumentele străbunilor“, de Gr. Musceleanu. În: *Românul*, 29 apr. 1873, 17, p.381. (Bibliografia). /Semnează: G. Dem. T./.
316. Bibliografie. „Stema României“, de l.-colonel P.V. Năsturel. În: *Literatură și artă română*: idei, simțire, formă, 1899-1900, 4, p.710-716.

2.3 Traduceri

317. Biografia lui Hauterive trad. din P. de Pradines de G. Dem. Teodorescu. În: *Convorbiri literare*, 1 apr. 1877, 11, nr.1, p.234-238.
318. /PRADINES, P. de/. „Alexandre-Maurice Blanc de Lanaute d’Hauterive“. Articol din *Nouvelle biographie générale*, tome 23. Trad. de G. Dem. Teodorescu. În: *Convorbiri literare*, 1 sep. 1877, 11, nr.6, p.234-238.

2.4 Necrologuri

319. Avram Iancu. În: *Românul*, 6 sep. 1872, 16, p.750. /Semnează: G. Dem. T./.
Anunță moartea lui Avram Iancu și subliniază importanța personalității acestuia pentru țară.

2.5 Anunțuri

320. Congresul presei române. În: *Românul*, 24 oct. 1871, 15, p.921; 25-26 oct., p.925; 27-28 oct., p.929. /Semnează: G. Dem. Teodorescu și Al. D. Holban/.
Al. D. Holban este președintele Comisiei de elaborare a proiectului de declarații de principiu, iar G. Dem. Teodorescu este secretar.

VII. FILOSOFIE

1. Volume

321. *Istoria filosofiei antice: Orientul, grecii, romanii, creștinii: anii 600 a.Cr.-750 p.Cr.* București: Litogr.-Tipogr. Carol Göbl, 1893. 536p.

2. În periodice

2.1 Studii și articole

322. Xenofonte ca biograf al lui Socrate. București, 8 aprilie 1883. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 8 mai-20 mai 1883, 19, nr.19, p.224.

2.2 Recenzii

323. Recenzie la cartea „Influența luminii asupra vieții“ de Ștef. C. Michăilescu, profesor, scriere în 14 côle'n 8-0. În: *Românul*, 25 sep. 1871, 15, p.827.

VIII. ÎNVĂȚĂMÂNT

1. Volume

324. *Raportul Comisiunii pentru învățământul primar din comunele rurale*. /București/: Consiliul General al Instrucțiunii Publice, /1884/. 6p. (Consiliul General al Instrucțiunii Publice. Sesiunea de la 1-25 septembrie 1884).
G. Dem. Teodorescu promovează viziunea unui sistem de învățământ bazat, în mediul rural, pe complementaritatea „grădinilor“ (sau „școalelor“) infantile, a școlii primare și a școlilor de adulți. Susține că legislația ar trebui să prevadă obligativitatea învățământului preșcolar de la 4 ani. Critică schimbările frecvente ale programei școlare a învățământului primar. Pledează pentru utilitatea școlilor de adulți.
325. *Modificări la proiectul de lege pentru organizarea instrucțiunii publice*. Elaborat și prezentat corporilor legiuitoare de d-l ministru D. Sturdza. București: Tipogr. Academiei Române. 1886. 23p.
326. *Numiri ilegale în învățământul public*. Interpelare adresată d-lui T. Maiorescu, ministrul instrucțiunii publice și cultelor, dezvoltată în ședința de la 28 ianuarie 1891. București: Impr. Statului, 1891. 23p.
Autorul, „profesor, deputat al Colegiului II de Ilfov“, semnalează o mare varietate de ilegalități. Consideră că suprimarea abuzurilor în aplicarea legislației în vigoare este esențială pentru garantarea calității și progresului învățământului în România.
327. *Reorganizarea învățământului secundar și superior*. Cuvântări rostite în adunarea deputaților (Ședințele din 31 ianuarie, 3-19 februarie 1898). București: Impr. statului, 1898. 81p.

2. În volume

328. /Memorii prezentate la primul congres al corpului didactic din România/. A. I. Privire asupra învățământului român în prima jumătate a secolului al XIX-lea. II. Direcțiunea cărților tipărite între 1800-1859. III. Activitatea învățătorilor și rezultatele învățământului dintre anii 1800-1859. IV. Direcțiunea actuală a învățământului și cauzele care au produs-o; B. I. Definițiunea și necesitatea disciplinei. II. Educațiunea și disciplina școlară. III. Cauza lipsei de educațiune și reaua educațiune a tinerimii. IV. Infracțiunile disciplinei școlare propriu-zise. În: *Primul congres al corpului didactic din România*. Sesiunea de la 2, 3 și 4 aprilie 1884, București. București: Tipogr. Modernă Gregorie Luis, 1885, p.41-61, 112-128.

3. În periodice

3.1 Studii și articole

329. Despre lucrarea lui E. Becariam: Ex-arhon din „Foaia învățaturii poporului... chinez“. În: *Ghimpele*, 18 iun. 1870, 11, nr.20, p.3. /Semnează: Ghedem/.
330. O plecată întrebare. Domnului ministru de instrucțiune publică și culte. În: *Românul*, 20 mai 1871, 15, p.419. /Semnează: G. Dem. T./.
Se adresează ministrului Christian Tell referitor la destituirea profesorilor de la Liceul din Botoșani și cere analiza art.392 din Legea instrucțiunii publice.
331. Exercițiile militare în școli. În: *Românul*, 18 nov. 1871, 15, p.998. /Semnează: G. Dem. T./.
Una din rezoluțiile Congresului presei române prevede introducerea în școli a sistemului ca, în timpul recreației, elevii să facă exerciții militare.
332. Noi distrugerii ale instrucțiunii publice. În: *Românul*, 12 aug. 1872, 16, p.674. /Semnează: G. Dem. T./.
Nu e de acord cu deciziile luate de ministrul Instrucțiunii Publice care sunt „necorespunzătoare cu demnitatea ce-ar trebui să caracterizeze pe cei ce au frânele guvernului“.
333. O cunoaște d. Tell? În: *Românul*, 19 aug. 1872, 16, p.694. /Semnează: G. Dem. T./.
Mitropolia încalcă art.245 din Legea instrucțiunii publice care stabilește diferența între elevii seminariști, destinați a fi preoți la orașe, în funcție de numărul anilor de studiu.
334. București, 1/18 Răpciune, 1872. /Monitorul Oficial de la 31 august publică următorul comunicat/. În: *Românul*, 2 sep. 1872, 16, p.738. /Semnează: G. Dem. T./.

Referitor la justețea aprecierilor din articolul lui G. Dem. T.: „O cunoaște d. Tell?“ din 19 aug., se arată că d. Tell recunoaște că art.245 din Legea instrucțiunii publice este încălcat și se comite o ilegalitate.

335. Gloriile D-lui ministru Tell. În: *Românul*, 28 ian. 1873, 17, p.92. /Semnează: G. Dem. T./.
Tell, ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice, este criticat pentru că a „replicat“ unui articol la adresa ministerului, semnat în „Românul“ de Șt. Archimandrescu, un profesor căruia i se dă post de suplinitor, și nu de profesor.
336. Instrucțiunea publică. În: *Românul*, 24 aug. 1874, 18, p.744-745; 26-27 aug., p.782.
Despre școlile de stat și instituțiile particulare de învățământ: pensioane, institute, internate, externate, Institutul lui V. A. Urechia.
337. /Scrisoare către redactorul „Românului“, 1 mar. 1879/. În: *Românul*, 4 mar. 1879, 23, p.201. /Semnează: G. Dem. Teodorescu, Spiru Haret și I. Crăciunescu/.
Precizează că din decembrie 1878 ei nu mai sunt profesori și că nu au funcționat la școala înființată de V.A. Urechia pentru pregătirea bacalaureatului.
338. Bibliografia. În: *Ghimpele*, 23 aug. 1870, 11, nr.30, p.3. /Semnează: Ghedem..., Proh pudore!/.
Atitudinea critică a lui G. Dem. Teodorescu față de Costăchiță Ex-arhon, care după călătorii efectuate în Egipt și în țară publică în „Foaia“ sa și în „Pressa“, sub inițialele C.E., articole „pompoase pentru răspândirea instrucțiunii primare în comunele rurale“.

IX. CULTURĂ

1. Volume

339. *Istoria limbii și literaturii române*. De la începuturi până la 1882. Ed. îngrij., note și bibliogr. de Ileana Ene. Pref. de Virgiliu Ene. București: Saeculum I.O., 2002. 463p., il., bibliogr.
Cuprins: G. Dem. Teodorescu (1849-1900), p.5-20; Notă asupra ediției, p.21-23; / Curriculum vitae/, p.23-25; Studiul limbii naționale, p.29-38; Istoria literară și istoria literaturii, p.39; Istoria culturii unei națiuni, p.40; Scopul și utilitatea istoriei literaturii, p.41; Sistema și stilul istoriei literaturii, p.42; Istoria literaturii române, p.43; Planul lucrării prezente, p.44; Deosebire între limbile antice și cele moderne (limba română), p.45; Limba română. Începuturile ei, p.46; Diplome militare, p.49; Uzul latinei vulgare în Dacia, p.54; Evul mediu, p.59; Influența greacă, p.59; Cuvinte grece în limba română, p.60; Numele de valah în scriitorii străini, p.63; Literele latine în grafia limbii române, p.65; Limba slavică la români. Asanizii,

p.66; Forma probabilă a limbii române mai înainte de cărțile tipărite, p.70; Sec/olele/ VI-XIII, p.77; Contactul slavilor cu românii în Transilvania, p.77; Secolul XVII, p.81; Obiecte de artă: sculpturi, xilografii, argintării, gravuri, picturi, lucrări în os, monede, portul etc., p.81; Arhitectura ecleziastică și civilă, p.87; Grămățici, p.89; Monede, p.89; Portul, p.90; Tratat, p.90; Culte, p.90; Starea economică, p.91; Lucrări de artă, p.92; Vornicul Grigore Ureche, p.97; Miron Costin, p.98; Radu XI, p.101; Nicolae Milescu, p.102; Petre Danovici, p.103; Matei Basarab, p.103; Mitropolitul Dositei, p.110; Mitropolitul Ștefan, p.132; Constantin Duca Voevod, p.132; Sava Brancovici, p.133; Iordache Cantacuzino, p.135; Gherasim Romanul, p.135; Popa Ioan din Vinți, p.136; Mitropolitul Antim Ivireanul, tipograful, p.140; „Psaltirea“ românească din 1694, p.143; Ceaslov, p.145; Nicolae Costin, p.147; Vilo Piluzio, p.149; Ștefan Fogarasi, p.152; Ion Viski, p.152; Mihail Hâlcu, p.152; Const. Șerban Cantacuzino Basarab și Const. Brâncoveanu Basarab, p.153; Șerban Greceanu, p.154; Radu Greceanu, p.156; Cronicarul Ioan Neculce, p.166; Familia Cantemirilor. Constantin Cantemir, p.168; Dimitrie Cantemir, p.168; Antioch Cantemir /fiul lui Constantin Cantemir/, p.182; Antioch Cantemir /fiul lui Dimitrie Cantemir/, p.182; Ieremia Cacavela, p.183; Udriște Năsturel, p.184; Teodor Corbea, p.184; Mitropolitul Atanasiu, p.184; Basiliu /.../ arlaam, p.184; Filotei monahul, p.184; Nicolae proto-spătarul, p.184; Logofătul Vasilie Damian, p.184; Marele logofăt Teodosie Dubău, p.185; Vornicul Radu Popescu, p.185; Logofătul de divan Radu Lupescu, p.185; Ierodiaconul Naum Cloceanu, p.185; Constantin Căpitanul, p.185; Teodosiu, p.185; Secolul XVII, p.186; Obiecte de artă: sculpturi, xilografii, argintării, gravuri, picturi, lucrări în os, monede, portul etc., p.186; Arhitectura ecleziastică și civilă, p.191; Grămățici, p.193; Monede, p.193; Portul, p.194; Tratat, p.194; Cultul armean, p.195; Poporațiunea, p.195; Starea economică, p.195; Evanghelia învățătoare, p.196; Manuscrise din secolul XVII, p.197; Medici din Muntenia în timpul lui Constantin Brâncoveanu, p.198; Învățați și artiști în secol/ul/ XVII, p.199; Dascăli și erudiți în secol/ul/ XVII, p.199; Cronicele din secolul XVII, p.199; Codice de legi, p.200; Secolul XVIII (1700-1799), p.202; Comparațiune între secolul XVII și XVIII. Starea politică și socială. Reforma grafiei, p.202; Grafia, p.204; Starea culturii române în epoca fanarioților. Influența acestui regim asupra limbii și literaturii române, p.205; Influențele din secol. XVI-XVII, p.206; Influența elenismului în secolul XVIII, p.207; Alexandru Moruzi, p.208; Poezii Văcărești, p.211; Ienăchiță Văcărescu, p.212; Alecu Văcărescu clucerul, p.224; Nicolae Văcărescu logofătul, p.224; Alecu Văcărescu, p.224; Banul Barbu Văcărescu, p.225; Iancu Văcărescu, p.225; Ioan sin Iancu Văcărescu, p.225; Scriitori din secol/ul/ XVIII. Macedonia, Bucovina și Transilvania, p.233; Teodor Atanasiu Cavaloti, p.233; Constantin Hagi-Cehani, p.233; Michail G. Boiagi, p.233; Episcopul Inocențiu Micul (Klein), p.231; Grigore Maior, p.231; Episcopul Vulcan, p.232; Samuel Vulcan, p.232; Ignatiu, p.232; George Farkaș, p.232; Samuel Klein sau Micul, p.232; „Biblia“ (1795), p.235; George Șincai, p.238; Petru Maior, p.241; Samuel Crișianu, p.243; C. Diaconovici Loga, p.244; „Gramatica“ lui Meletie, p.244; Vasile Aron, p.244; Ioan Barac, p.245; Ioan Bob, p.245; Coles, p.246; I. Corneli, p.246; Mehesi, p.246; Ștefan Costa, p.246; Vaida,

p.246; Caianu (tatăl și fiul), p.246; Dr. Romanțai, p.246; Teodor Pop, p.246; Dr. Lad. Vasile Popp, p.247; Nicolae Nicolau, p.247; Anton Marchi, p.247; Teodor Racocea, p.247; Poeți și prozaiști, p.248; Alex/andru/ Ioan Mavrocordat, p.248; Iordache Slătineanu, p.248; Vornicul Nestor, p.248; Cronicarii secol/ului/ XVIII, p.249; Axente Uricarul, p.249; Zilot Românul, p.249; Nicolae Mustea, p.251; Ioan Canta, p.251; Enache Kogălniceanu, p.252; Alexandru Beldiman, p.252; Alexandru Amiras, p.252; Radu Popescu, p.252; Radu Lupescu, p.252; Părvul Cantacuzino, p.253; Clucerul Dumitrache, p.253; Naum Cloceanul, p.253; Mihail Cantacuzino, p.253; Nicolae Roset, p.253; Ioan Cantacuzino, p.254; Cronici anonime, p.254; Amintiri și versuri de pe scoarțe, p.254; Caligrafia. Obiecte de artă, pictură, portul, monede etc., p.255; Pictura-n secolul XVIII, p.256; Radu Zugravul, p.257; Monede, p.257; Tratate, p.258; Starea economică, p.258; Gramatica din 1775, p.260; Iordache Golescu, p.260; Iordache Slătineanu, p.260; Logăfătul Nistor, p.260; Iordache Stoicovici, p.260; Mich. Moldoveanu, p.260; Alexandru Ipsilante, p.260; Patriarhi în țările române, p.261; Arhitectura ecleziastică și civilă, p.261; Episcopi și Mitropoliți, p.262; Clerul, p.262; Profesori în Muntenia în secol/ul/ XVIII, p.267; Neofit cel Bătrân Kausoca Levitul, p.267; Scriitori străini, p.268; Rolul însemnat al dascălilor, p.269; Scriitori religioși ai secol/ului/ XVIII. Prelații secol/ului/ XVIII. Mitropoliți munt/eni/. Mitropoliți mold/oveni/. Episcopi munt/eni/. Episco/opi/ mold/oveni/, p.269; Scriitori ecleziastici în secolul XVIII în Muntenia și Moldova, p.270; Mitropolitul Daniel, p.271; Mitropolitul Ștefan, p.272; Mitropolitul Neofit I, p.272; Mitropolitul Grigorie I, p.274; Mitropolitul Filaret II, p.278; Mitropolitul George II, p.285; Mitropolitul Iacob I, p.285; Episcopul Inochenție, p.293; Episcopul Climent, p.294; Episcopul Grigorie, p.295; Episcopul Chesarie al Râmnicului, p.296; Episcopul Iosif al Argeșului, p.298; Amfilochiu, episcop al Hotinului, p.300; Arhimandritul Paisie, p.301; Secolul XIX. Scriitori ai secol/ului/ XIX, p.303; Secolul XIX. 1800-1882, p.303; Starea țărilor române la începutul secolului XIX, p.305; Tipografia în secol/ul/ XIX, p.314; Epoca de la 1821, p.314; Ioan Eliade Rădulescu, p.315; Scriitori macedo-români, p.321; Dialectul românilor din Macedonia, p.321; Grecii din România în secolul XIX, p.324; Teatrul grec, p.326; Poetul Riga, p.327; George Lazăr, p.329; George Asachi, p.333; Costache Conachi, p.336; Alexandru Beldiman, p.338; Ioan Văcărescu, p.339; /Barbu/ Paris Momuleanu, p.342; Dimitrie Bolintineanu, p.344; George Golescu, p.348; Petru Poenaru, p.348; George Săulescu, p.348; Ioan Pralea, p.349; Anton Pann, p.349; Banul Constantin Bălăceanul, p.349; Aron Florian, p.350; Istoricul Dionisie Fotino, p.350; Scarlat Grădișteanul, p.350; Banul Radu Golescu, p.351; Const. Câmpineanu, p.351; Iordache Drăgănescul, p.351; Banul Brâncoveanu, p.351; Banul Grigorie Băleanul, p.351; C. Aristia, p.351; Protosinghelul Rafail Ieromonahul, p.352; Nicolae Bălcescu, p.352; Simeon Bărnuțiu, p.352; Vasile Cârlova, p.352; Const. Negruzzi, p.353; A/ugust/ Treb/oni/ Laurian, p.353; Alex/andru/ Donici, p.353; Alex/andru/ Petr/iceicu/ Hasdeu, p.353; Timotei Cipariu, p.353; Grigore Alexandrescu, p.353; Cezar Bol/ll/iac, p.353; Andrei Mureșeanu, p.353; G. Ioanide, p.353; Mich/ail/ Kogălniceanu, p.353; Dim. Iarcu, p.353; Nic/olae/ Istrate, p.353; Aron Pumnul, p.354; Nic/olae/ Filimon, p.354; Nicolae

Bălcescu, p.354; Vasile Alecsandri, p.371; Poetul Tăutu George, p.371; Al. Papiu Ilarian, p.372; Alex/andru/ Depărățeanu, p.372; Radu Ionescu, p.372; Poetul Bucșenescu, p.372; Nic/olae/ Nicoleanu, p.372; Nic/olae/ Georgescu, p.372; Alex/andru/ Sihleanu, p.372; Poetul Balușcă, p.372; C. D. Aricescu, p.372; Poetul Bucur, p.372; Ioan Catina, p.372; Xilografia, p.373; Secolul XIX. Comerțul și navigațiunea, p.373; Poezia română de Dim. Bolintineanu (după „Albina Pindului“), p.375; Ioan Maiorescu, p.387; G. Asachi, p.387; Secolul XIX /Biserici și mănăstiri/, p.395; Secolul XIX. Scriitori religioși. Prelații secol/ului/ XIX. Mitropoliți munteni. Episcopi munteni. Mitr/opoliți/ moldov/eni/. Transilvania, p.398; Mitropolitul Dositei Filitis, p.398; Episcopul Ilarion, p.402; Mitrop/olitul/ Nectarie, p.403; Mitr/opolitul/ Dionisie Lupu, p.404; Mitrop/olitul/ Grigorie II, p.407; /Starețul/ Gerontie, p.407; Mitropolitul Nifon, p.418; Arhim/andritul/ Nicodem Greceanul, p.419; Ieromonahul Macarie, p.419; Mitropolitul Iacov Stamate, p.430; Mitr/opolitul/ Veniamin Costache, p.431; Episcopul Ioan Bob, p.446; Chronologia, p.446; Bibliografie, p.447.

2. În periodice

2.1. Studii și articole

340. Discurs pronunțat în ședința solemnă de inaugurare a Societății Românișmul din 6 aprilie 1869. În: *Foiaia Societății Românișmul*, apr. 1870, 1, nr.1, p.2-16.
341. Teatrul din București. În: *Familia*. Foiaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 1870, 6, nr.39, p.489-490.
342. Opera italiană. În: *Ghimpele*, 27 sep. 1870, 11, nr.35, p.3. /Ghimpi, Semnează: Ghedem/.
Subliniază rolul politic al operei prin membrii corului și prin repertoriu.
343. Teatrul. În: *Românul*, 27 sep. 1870, 14, p.847.
Referitor la proiectul inițial din 1868, aparținând lui I. Heliade-Rădulescu și V. A. Urechia privind organizarea teatrului românesc. Proiectul prezentat adunării legislative a fost apoi stopat. Critică Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice.
344. Concertul d-lui George Brătianu. În: *Românul*, 4 aug. 1871, 15, p.658. /Semnează: G. Dem. Teod./.
A avut loc pe 1 august 1871 în sala Ateneului și a fost anunțat în ziarul din 31 iulie.
345. Teatrul român. În: *Românul*, 6 oct. 1871, 15, p.863.
Stagiunea s-a redeschis pe 3 octombrie 1871 cu piesa „Diogene, câinele Atenei“. Remarcă „importanța teatrului pentru junimea inteligentă și studiosă, într-o țară în care afacerile publice au probleme, moralitatea socială și moravurile țării sunt în

scădere, șefii sunt de rea-credință, voturile se cumpără, interesele private sunt neglijate“.

346. Conservatorul de muzică și declamațiune din București. În: *Românul*, 28 iun. 1872, 16, p.559. /Semnează: G. Dem. T./.
Sâmbătă seara, 24 iunie 1872, în Sala Ateneului, are loc o serată de „muzică și declamațiune“ dată de elevii Conservatorului cu ocazia festivității de premiere.
347. Teatrul român. În: *Românul*, 6 oct. 1872, 16, p.846. /Semnează: G. Dem. T./.
Se referă la rolul teatrului în viitorul tinerei generații.
348. Iubirea românilor către Franța. În: *Românul*, 26 nov. 1872, 16, p.1007. /Semnează: G. Dem. T./.
În „Le Journal de Bucarest“ au fost publicate pasaje din piesa lui V.A. Urechia, „Banul Mărăcine“.
349. Baritonul I. Ardeleanu. În: *Românul*, 30 mar. 1873, 17, p.293. /Semnează: G. Dem. T./.
Laude aduse talentului I. Ardeleanu, elev al Conservatorului din București, care a concertat și în Italia, la Milano. Numărul din 7 martie 1873 al Foi teatrală „L'Amico degli artisti“ care apare la Milano scrie despre I. Ardeleanu la modul laudativ.
350. Teatrul român. În: *Românul*, 6 apr. 1873, 17, p.317. /Semnează: G. Dem. T./.
Spectacolul de revistă „Apele de la Văcărești“ al lui Millo are un succes deosebit, ajungând la a 15-a reprezentație.
351. Expozițiunea de la Viena. În: *Românul*, 5 iun. 1873, 17, p.489. /Semnează: G. Dem. T./.
Conform ziarului vienez „Le Danube“, expoziția de la Viena este sub așteptări și nu va fi o „expoziție universală“. Expoziția vieneză este cu mult sub nivelul expoziției franceze din 1867.

2.2 Anunțuri

352. /Scrisoare deschisă adresată d-lui Eugeniu Carada, redactor al ziarului „Românul“. În: *Românul*, 4 mai 1869, 13, p.290-291. /Semnează: G. Dem. Teodorescu și A.I. Brătescu/.
Se anunță înființarea Societății „Românismului“, cu publicarea Statutului Societății „Românismul“. Societatea „Românismul“ „este o instituțiune patriotică de civilizație și cultură, cu scop literar și instructiv“.
353. Societatea Românismul. În: *Românul*, 1 dec. 1869, 13, p.984. /Semnează: G. Dem. Teodorescu și B.P. Hasdeu/.

Anunț cu privire la Ședința generală a societății din 13 decembrie, orele 7 seara, în localul societății, cu prezentarea disertației d-lui N. Ath. Popovici: „Despre lege, cum trebuie aplicată legea; ce va să zică: Dura lex sed lex și cum trebuie interpretată această maximă“.

354. Societatea Românișmul. În: *Românul*, 13 dec. 1869, 13, p.991. /Semnează: G. Dem. Teodorescu și B.P. Hasdeu/.
Anunț cu privire la Ședința generală a societății din 13 decembrie, orele 7 seara. Președintele societății: B. P. Hasdeu. Secretar: G. D. Teodorescu.
355. Societatea Românișmul. În: *Românul*, 6 ian. 1870, 14, p.15. /Semnează: G. Dem. Teodorescu și B.P. Hasdeu/.
Anunț cu privire la ședința societății din 6 ianuarie, ora 12, în localul societății (intrarea Rosetti, grădina Cișmigiu, nr.6, vis-à-vis de casa Steriade).
356. Societatea „Românișmul“. În: *Românul*, 23 ian. 1870, 14, p.67. /Semnează: B. P. Hasdeu, președinte; G. Dem. Teodorescu, Dem. T. Dobrescu, Ion P. Patricu, secretari/.
24 ianuarie este ziua aniversară a fondării Societății.
357. Societatea Românișmul. În: *Românul*, 12 sep. 1870, 14, p.799. /Semnează: B. P. Hasdeu, președinte; G. Dem. Teodorescu, Gr. G. Tocilescu, Tudor P. Rădulescu, secretari/.
Se anunță reluarea activității societății prin ședința generală ce va avea loc pe 12 septembrie, în localul societății.
358. /Anunț referitor la merituosele aprecieri asupra Foi Societății „Românișmului“ făcute de d-l Ulișse de Marsillac, literat și profesor la universitate, în ziarul său: „Journal de Bucarest“/. În: *Românul*, 24 sep. 1870, 14, p.835. (Biografia). /Semnează: Comisia de redacție a Foi Societății „Românișmului“/.

X. FUNDAȚIA UNIVERSITARĂ CAROL I

1. Volume

359. Raport către Maiestatea Sa Regele. Prezentat de directorul „Fundațiunii“ la 9 mai 1896. București: Impr. Statului, 1896. 14p.
360. Raport către Maiestatea Sa Regele. Prezentat de directorul „Fundațiunii“ la 9 mai 1897. București: Impr. Statului, 1897. 14p.

361. Raport către Maiestatea Sa Regele. Prezentat de directorul „Fundațiunii“ la 9 mai 1898. București: Impr. Statului, 1898. 14p.

XI. BIOGRAFIE

1. Volume

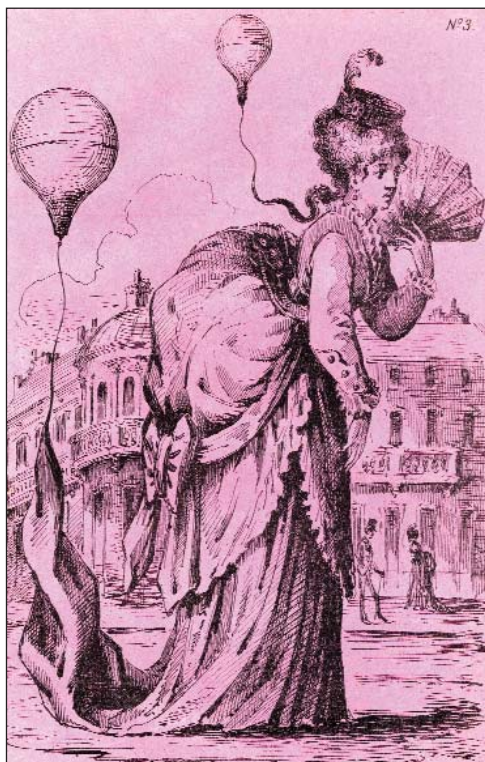
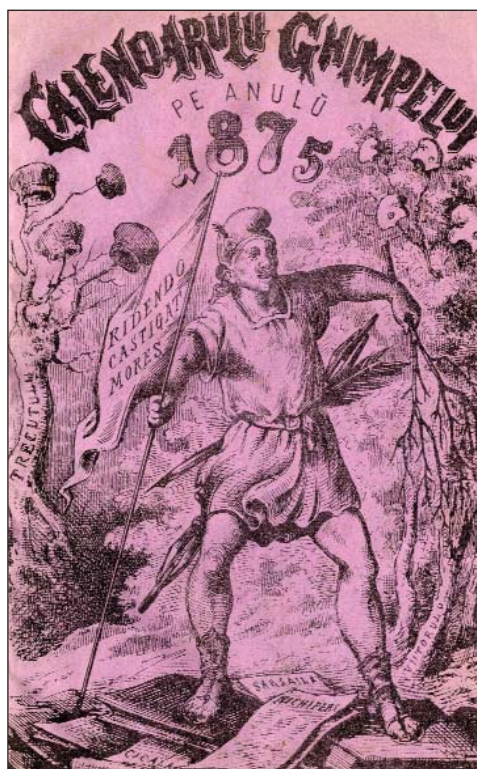
362. *Concursul universitar trecut la Iași în luna ianuarie 1897*. București: Tipogr. și Fonderia de Litere Thoma Basilescu, 1898. 53p.

2. În volume

363. Memoriu pentru Catedra de „Istoria limbii și literaturii române“ (vacantă la Facultatea de filosofie și litere din București). Titluri. Scrieri. Concluziune. București, 10 ianuarie 1900. /Prezentat Senatului universitar/. În: *În amintirea lui Teodorescu G. Dem. (1849-1900)*. București: Tipogr. „Clemența“, 1902, p.11-17.

364. /Scrisoare/ către Iacob Negruzzi. În: *Junimea*. Amintiri, studii, scrisori, documente. Ed. îngrij., pref. și note de Cornel Regman. Vol. 2. București: Albatros, 1971, p.75-79.

Scrisoarea este expediată din Paris, la data de 27 mai/8 iunie 1877. Răspunzând unei scrisori primite anterior de la Iacob Negruzzi, G. Dem. Teodorescu se concentrează asupra a trei subiecte: oportunitatea citatelor și notelor din lucrarea „Cercetări asupra proverbelor române“ pe care o publicase în același an și asupra inserției cărora I. Negruzzi formulase obiecțiuni; delimitarea de ideile politice conservatoare ale celor de la „Convorbirile literare“ și reafirmarea crezului liberal, cu precizarea: „Dacă d-voastră simțiți ca și mine, mă bucur că suntem alătura. De nu... să ne ocupăm cu literatura, dacă nu vom fi alătura într-ale politicii, de cumva ne-om întâlni într-înșea; criticarea amatorismului literar al unor ofițeri precum „căpitanul Bengescu“.

GRAVURA N°. 3.

DE

DOCTORELE O...

Códa rochiei și coculü
 Ađi se pórtă cătü de lungi.
 Bărbați — bată-vě noroculü! —
 De ce vē uitați in pungi?

Nu cum-va veți crede óre
 Códele de sexü frumosü
 Că suntü pré costisitóre
 Fără s'aibă vr'unü folosü?

*

Dómnelorü, étă părerea
 Ce proponemü s'o primiți.
 Cândü v'ęți chieltui averea,
 Ancaí, pentru ce, să scii!

Ađi balonulü se constată
 Că s'a perfecționatü
 Și că'n moda decoltatü
 Póte fi 'ntrebuințatü.

Așia dérü și prin urmare
 De balóne agățati
 Códa coculü pré mare
 Ș'a rochiei ce purtați.

Idea, vedeți, e nouă:
 Bărbații se vorü mira.
 Și ne veți mulțami nouě
 Déca vē vorü adora.

Economii înđecite
 Mai puteți realiza:
 Ne-róse, de prafü păzite
 Câte 5 ani le'ți purta.

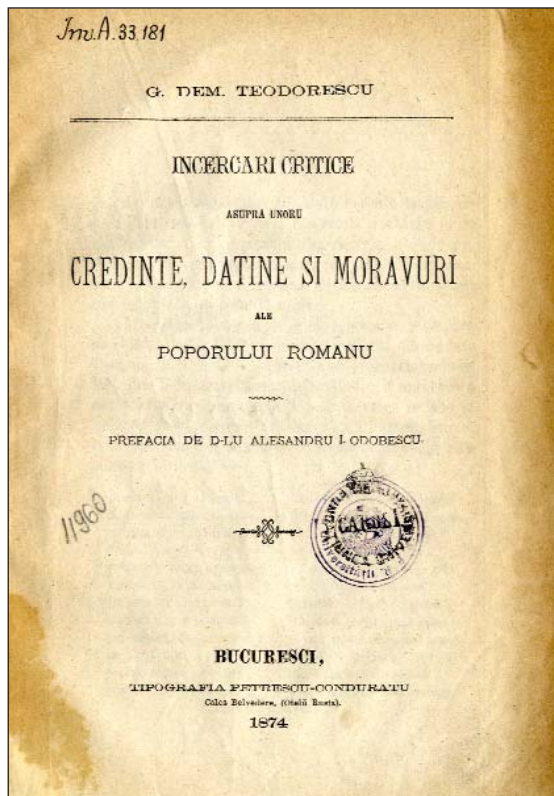
Balónele... 'n fie-care
 Póte sta câte-unü bărbatü.
 Fiă prin legitimare.
 Fiă numai adoptatü.

P'a bulevardulü stradă,
 Pentru a vē 'ncredința,
 Incercați numai uă dată
 Ș'apoi... vē veți pronunța!

Ghedem.

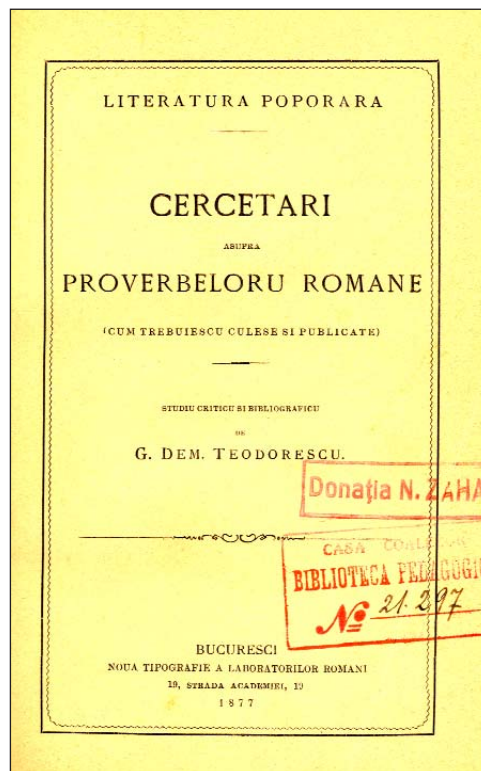
Ilustrațiile reproduc coperta la *Calendarul Gimpelui* pe anul 1875 și o litografie iscălită și comentată de Cucurigu (C. Jiquidu) și Ghedem (G. Dem. Teodorescu)

Coperta volumului prefațat elogios de Al. Odobescu, prima operă folcloristică a lui G. Dem. Teodorescu

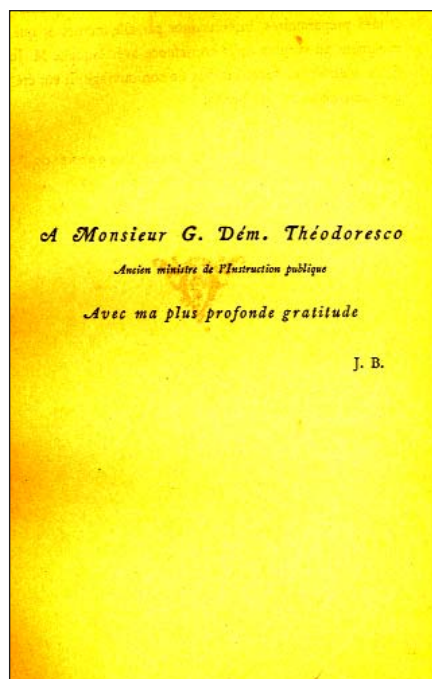
Coperta volumului care încheie munca de folclorist a lui G. Dem. Teodorescu în perioada studiilor la Paris

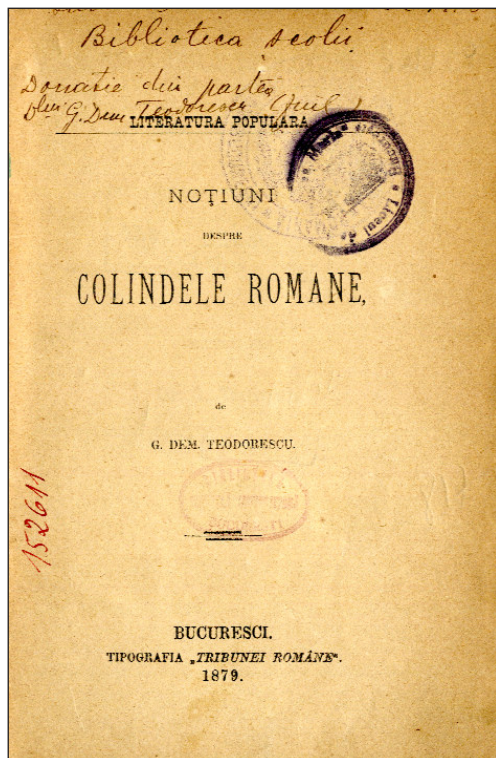
Coperta volumului publicat de Jules Brun la Paris, Editura Alphonse Lemerre, 1896

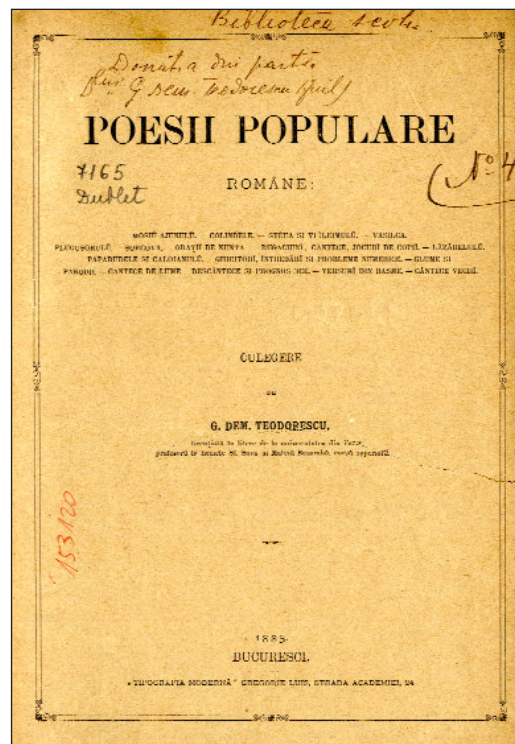
Dedicația lui Jules Brun tipărită la volumul apărut la Editura Alphonse Lemerre

Petrea Crețuț Șolcan, lăutarul Brăilei, de la care G. Dem. Teodorescu a cules peste 15.000 de versuri.

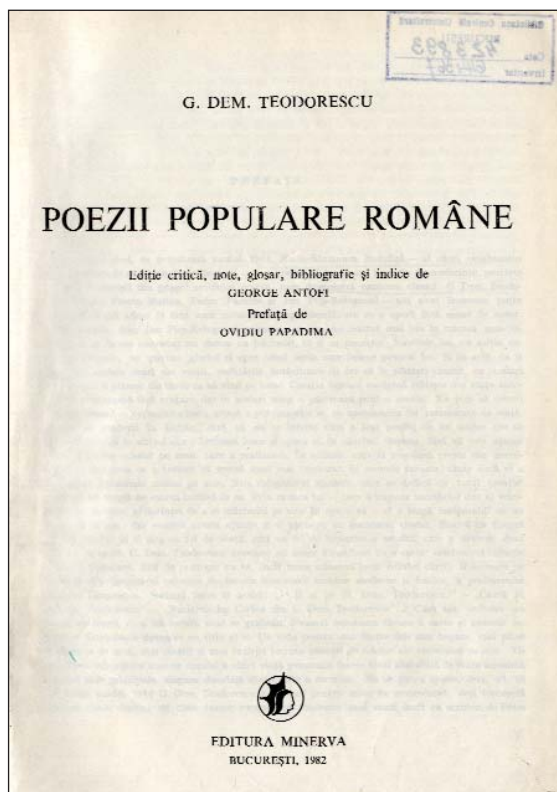

Pagină de titlu a volumului apărut la București, în 1879, cu dedicația „Amicului meu Gr. G. Tocilescu”

Pagină de titlu a monumentalei culegeri tipărite în octombrie 1885

Pagină de titlu a monumentalei culegeri din 1885, reeditată, integral, în 1982 sub egida Editurii Minerva, la 97 de ani de la data primei ediții și la 82 de ani de la dispariția lui G. Dem. Teodorescu

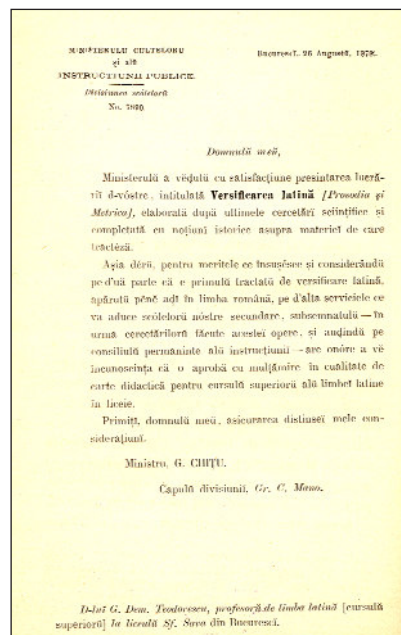
Coperta volumului apărut în anul 2000, la împlinirea a 100 de ani de la trecerea în neființă a lui G. Dem. Teodorescu

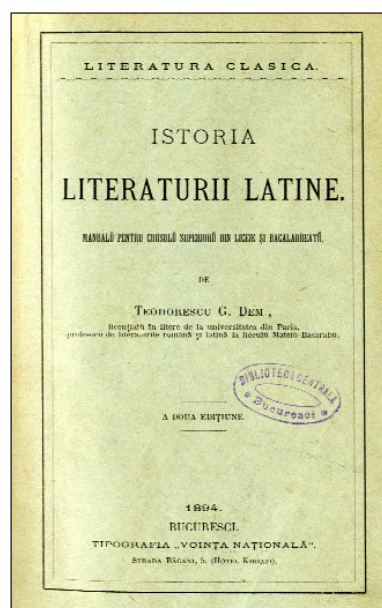
Coperta primului tratat de versificație latină apărut în limba română

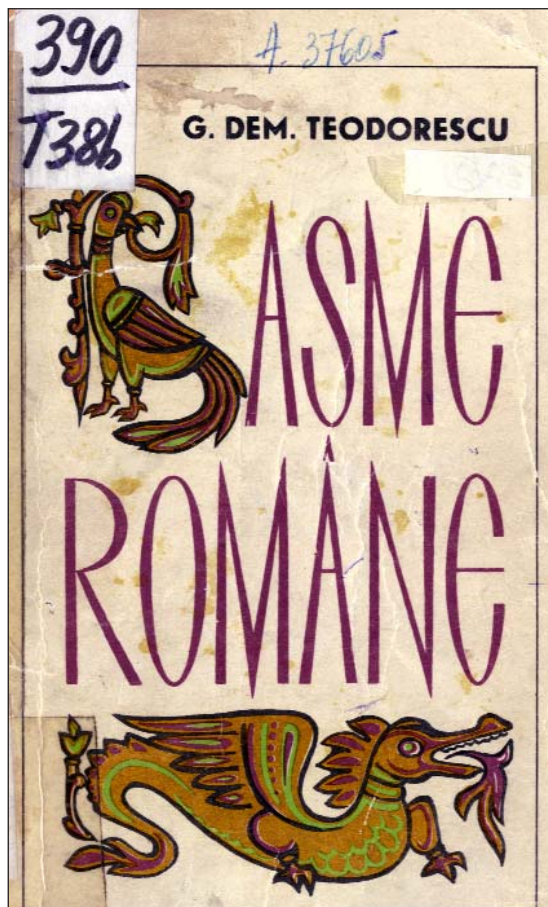
Pagină din lucrarea *Versificarea latină*, 1879

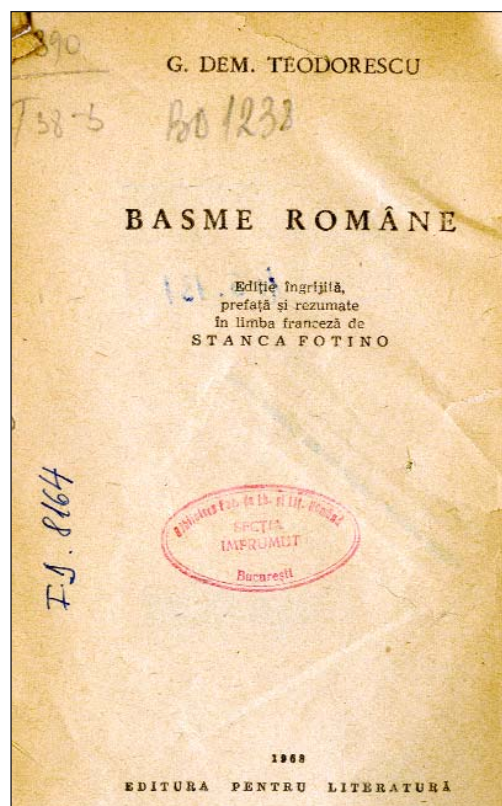
Coperta exemplarului cu semnătura autografă a autorului

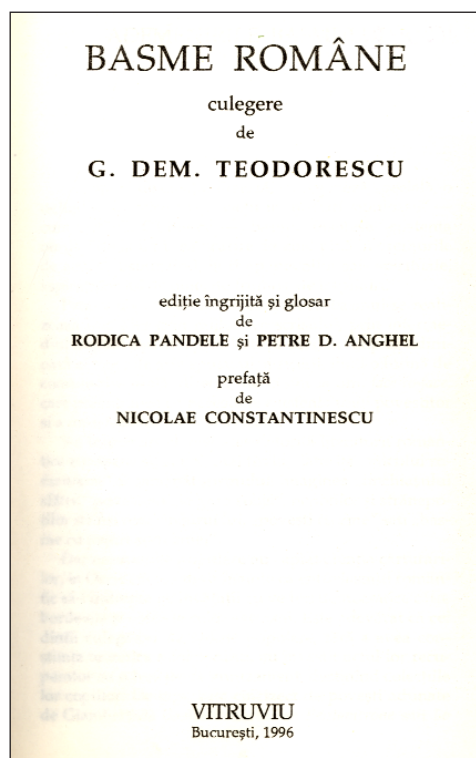

Coperta manualului de *Istoria literaturii latine*, a doua ediție, 1894

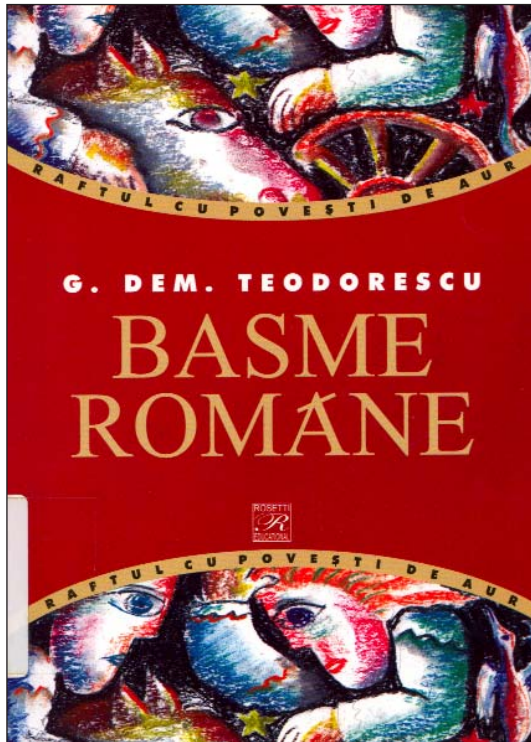
Coperta și pagina de titlu la volumul *Basme române*, publicat pentru prima dată în 1968, la Editura pentru Literatură. Volumul reunește cele douăsprezece basme ale lui G. Dem. Teodorescu rămase în manuscris.

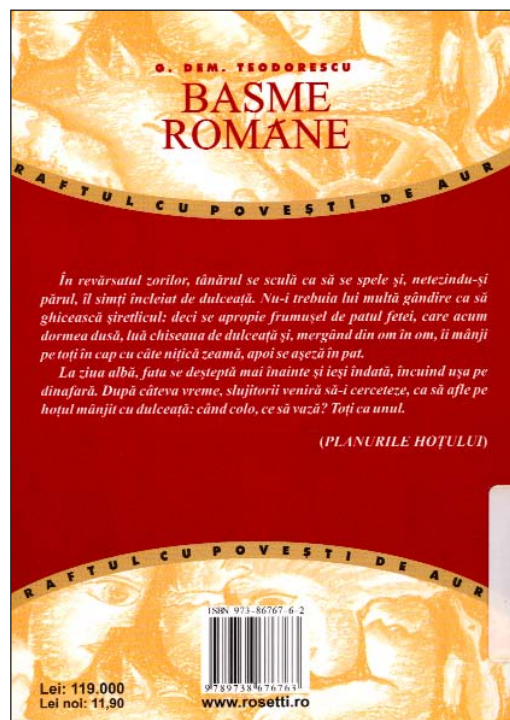

Coperta și pagina de titlu la volumul *Basme române* apărut în 1996 la Editura Vitruviu

Volumul *Basme române* apărut în anul 2005 la Editura Rosetti Educational din București (coperta I și coperta IV)

G. Dem. Teodorescu

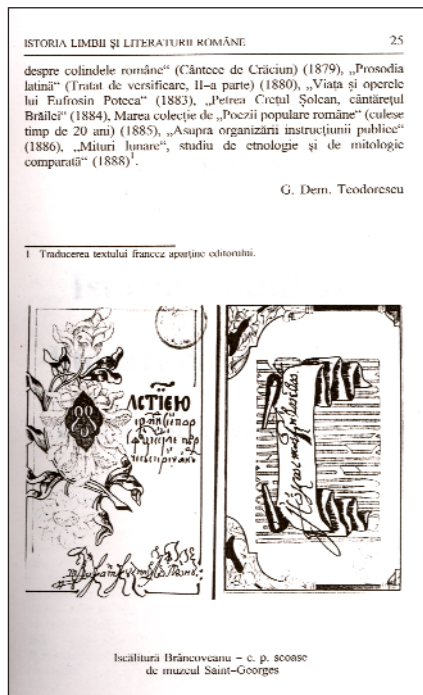
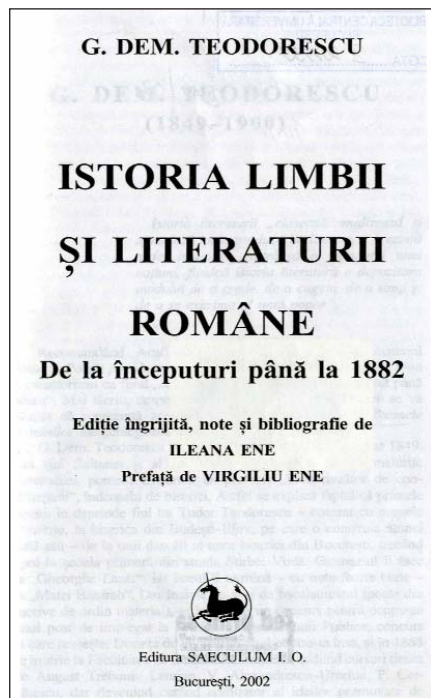
SAECULUM I.O.

Coperta lucrării *Istoria limbii și literaturii române. De la începuturi până la 1882* publicată pentru prima dată în anul 2002 la Editura Saeculum

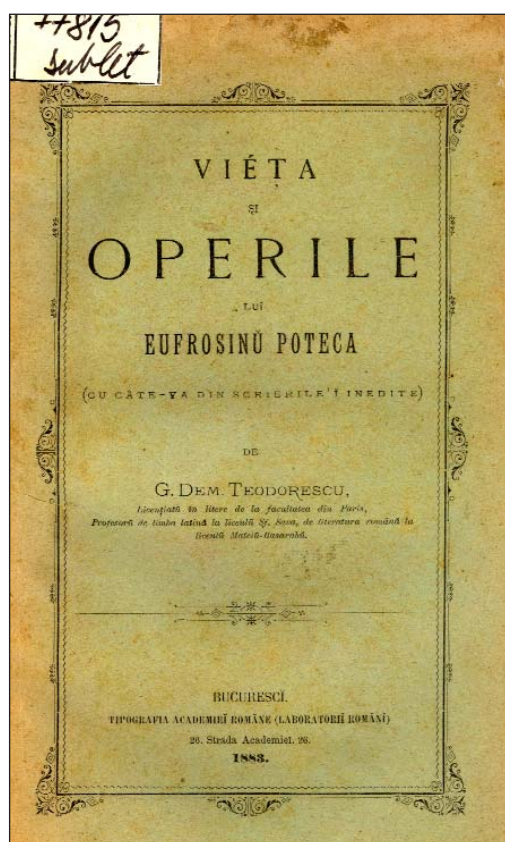
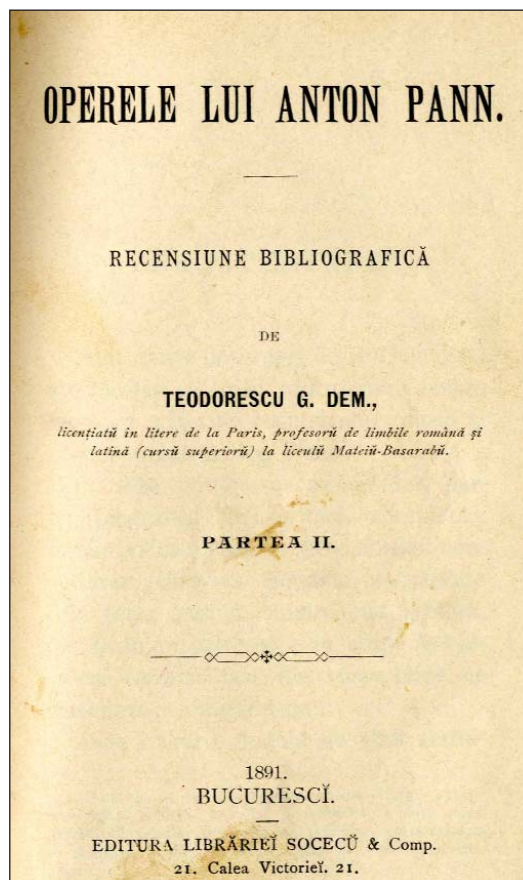

Pagina de titlu a lucrării
Istoria limbii și literaturii române.
De la începuturi până la 1892

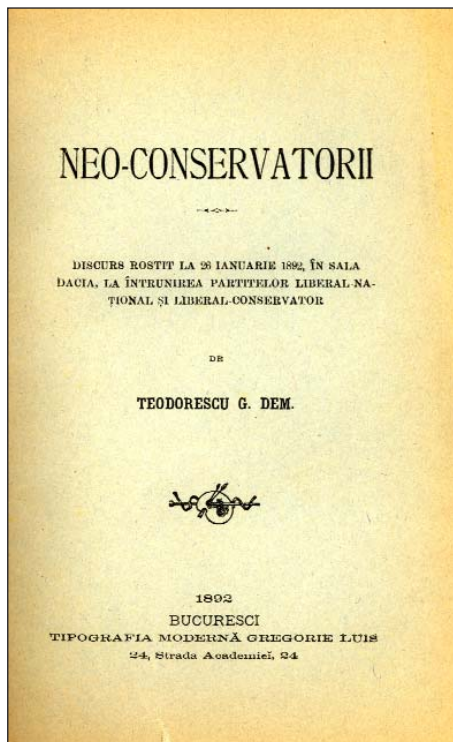

Pagini din
Istoria limbii și literaturii române.
De la începuturi până la 1892

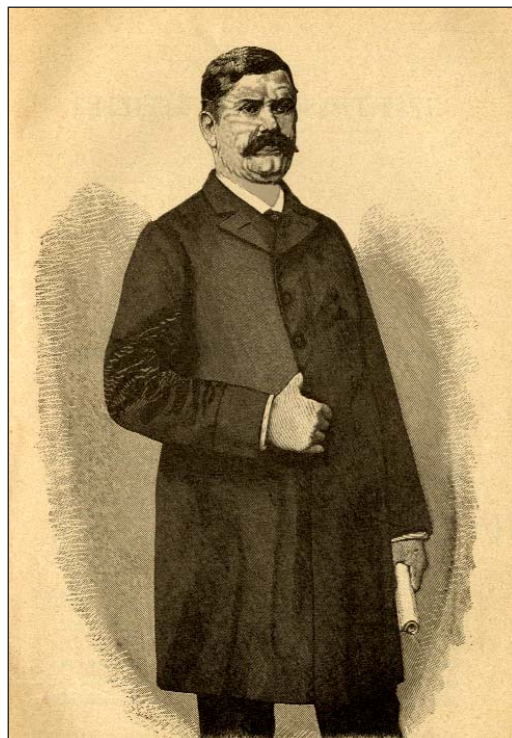
Primul dintre cele două studii cu caracter monografic dedicate de G. Dem. Teodorescu lui Anton Pann

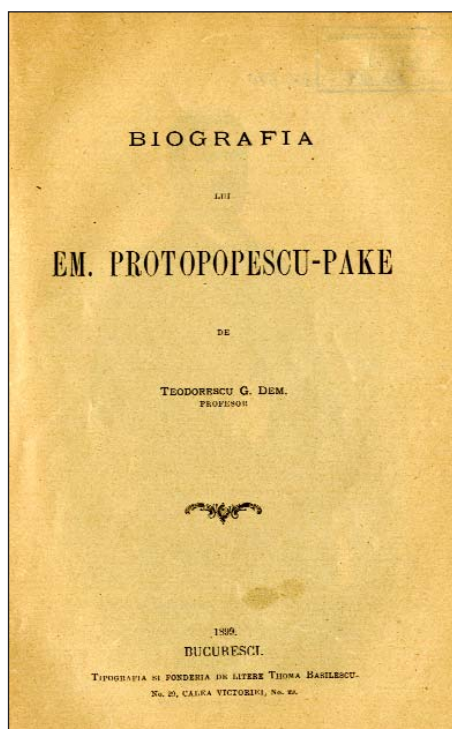
Coperta volumului dedicat lui Eufrosin Poteca, primul profesor de filosofie de la Colegiul „Sf. Sava”

Coperta lucrării apărute în 1892

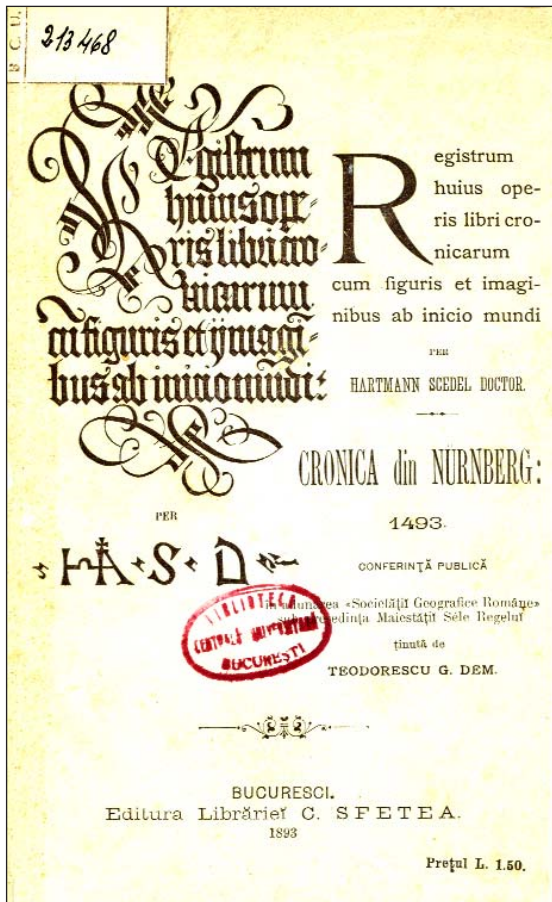

Portretul lui Em. Protopopescu-Pake, primarul Capitalei sub Regele Carol I și fondatorul Școlii de Științe Politice și Administrative din București

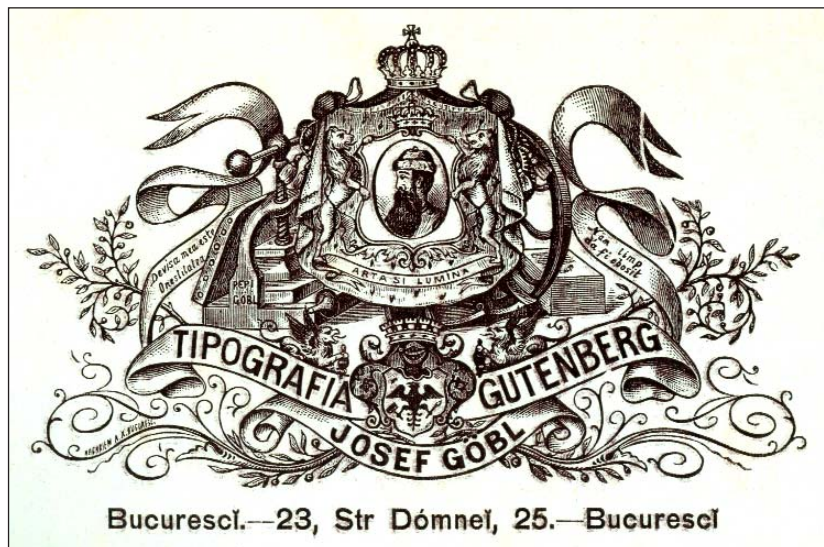

Coperta lucrării
Biografia lui Em. Protopopescu-Pake
(București, 1899)

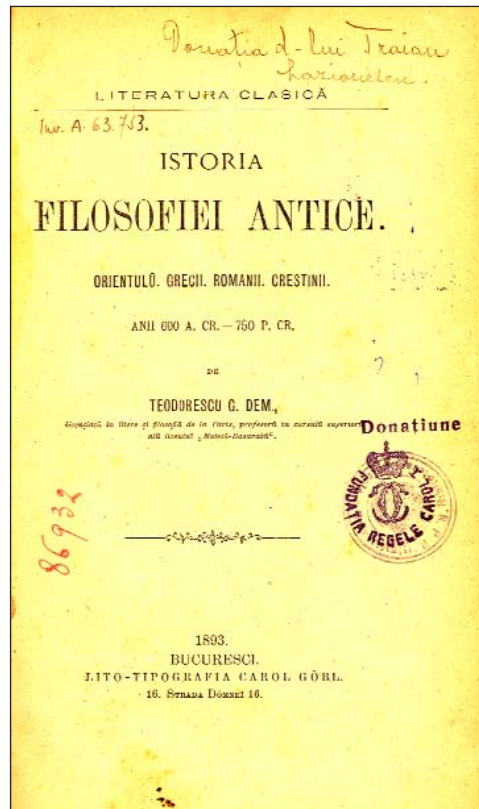
Coperta lucrării *Cronica din Nürnberg: 1493*. Conferință publică ținută la 13 martie 1893, în adunarea generală a „Societății Geografice Române”, sub președinția Regelui Carol I

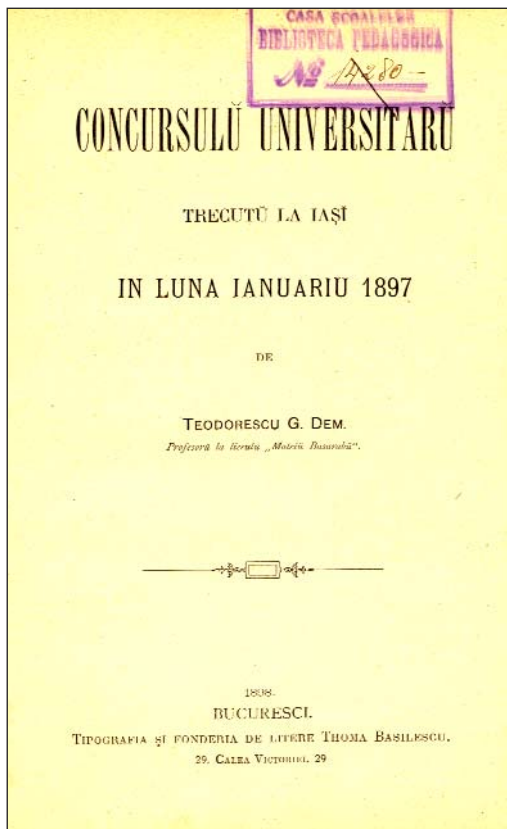

Pagină din lucrarea *Cronica din Nürnberg: 1493*

Istoria filosofiei antice. Orientul. Grecii. Creștinii. Anii 600 a. Cr. - 750 p. Cr. (coperta și pagina de titlu). Lucrarea publicată în 1893, la București, a fost încununată de Academia Română cu premiul Năsturel-Herescu, în 1894.

Coperta volumului în care autorul relatează despre concursul susținut în 1897, la Iași, pentru obținerea titlului de profesor la catedra de Istoria limbii și literaturii române, de la Facultatea de Filosofie și Litere din București.

Coperta volumului care reunește cuvântările lui G. Dem. Teodorescu ca deputat în dezbaterile legii pentru reorganizarea învățământului secundar și superior din 1898.

---

2. OMUL ȘI OPERA ÎN TIMP REFERINȚE CRITICE

A. REFERINȚE GENERALE

1. Bibliografii, biobibliografii, ghiduri

365. ADAMESCU, Gh. *Contribuțiune la bibliografia românească*. Fasc. a 2-a. Istoria literaturii române. Texte și autori 1500-1921. (Seria a 2-a). București: „Tipogr. Române Unite S.A.“, 1923, p.192-193.
366. ADAMESCU, Gh. *Contribuțiune la bibliografia românească*. Fasc. a 3-a. Texte și autori 1500-1925. (Seria 3-a). București: Edit. Casei Școalelor, 1928, p.140.
367. RALLY, Alexandre; RALLY, Getta Hélène. *Bibliographie franco-roumaine*. Vol. 1-2. Paris: Librairie Ernest Leroux, 1930. Vol.1: Les oeuvres françaises des auteurs roumains, p.312, poz. 3730; Vol.2: Les oeuvres françaises relatives à la Roumanie, p.283, poz.6916, p.1392.
368. NICULESCU-VARONE, G. T. *Bibliografia poeziei noastre populare* (Folklor român versificat, cuprins în volume și broșuri) 1830-1935. Autori români în ordine cronologică și alfabetică. București: Tipogr. Seminarului Monahal Cernica, 1935, p. 8, 9, 10.
369. BREAZU, Ion. *Folclorul revistelor „Familia“ și „Șezătoarea“*. Bibliografie cu un studiu introductiv. Sibiu: Cartea Românească din Cluj, 1945, p. XXXIX, 29, 37. G. Dem. Teodorescu este menționat în „Introducere“ alături de alți folcloriști care au fost publicați de revista „Familia“. Lucrarea cuprinde și bibliografia articolelor lui G. Dem. Teodorescu publicate în „Familia“, precum și recenziile despre acestea apărute în aceeași revistă.
370. DOMOKOS, Sámuel. *Bibliografia maghiară a literaturii române 1831-1960 (1961-1965) / A román irodalom magyar bibliográfiája 1831-1960 (1961-1965)*. Pref. de Gáldi László. Introd. de Domokos Sámuel. Postf. de Kemény G. Gábor. București: Edit. pentru Literatură, 1966, p.95, 97, 98, 105, 106, 124.
371. *Bibliografia generală a etnografiei și folclorului românesc. (1800-1891)*. Vol.1. Redactor: Adrian Fochi. Colaboratori: Virgil Cândea, Rodica Fochi, Nicolae Al. Mironescu /et al./. Cuv. înainte de M. Pop. Pref. de A. Fochi. București: Edit. pentru Literatură, 1968, poz. 10, 11, 210, 223, 252, 293, 315, 812, 842, 850, 851, 882, 900, 906, 1034, 1035, 1060, 1325, 1496-1508, 1563, 1637, 1668, 1845, 1846,

2077, 2370, 2371, 2453, 2490, 4175, 4469-4471, 4867, 4868, 5143, 5538, 5875, 5877, 6341, 6356, 6361, 6420, 6465, 6495, 6499, 6511, 6596.

Cuprinde bibliografia articolelor, studiilor, conferințelor și culegerilor lui G. Dem. Teodorescu. Sunt consemnate referințele critice apărute până în 1891.

372. ZUB, Al. A. D. *Xenopol*. Biobibliografie. București: Edit. Enciclopedică Română; Edit. Militară, 1973, p.216, poz. 786, 787; p.349, poz. 1979; p.356, poz. 2043; p.478, poz. 3318; p.610, poz.5092.
A. D. Xenopol și G. I. Ionescu-Gion despre colecția de „Poezii populare române“ a lui G. Dem. Teodorescu.
373. *Convorbiri literare*. Bibliografie. /Red.: C. Pompilian și H. Zalis/. București: Edit. Științifică și Enciclopedică, 1975, p.201, 208, 247, 259, 309, 317.
374. *Ovid Densusianu. 1873-1938*. Biobibliografie elaborată în cadrul Serviciului bibliografic de Anca Calangiu, Mihai Vatan și Maria Negraru. București: Biblioteca Centrală Universitară, 1991, p. XXIII, XXIX, 2463, 2698.
375. *Bibliografia pedagogică retrospectivă românească: (1785-1948)*. Vol.1 (A-C). Red.: I.C. Petrescu și Valeria Ilie. București: Biblioteca Centrală Pedagogică „I.C. Petrescu“, 1993, p.185.
376. *Bibliografia românească modernă (1831-1918)*. Vol. 4: (R-Z). Coord. gen. și pref. de Gabriel Ștrempel. București: Edit. Academiei Române, 1996, p.541-543.
377. *Bibliografia generală a etnografiei și folclorului românesc. (1892-1904)*. Vol.2. Coord. și cuv. înainte de Adrian Fochi. Ed. îngrij. și pref. de Iordan Datcu. București: Saeculum I.O., 2002, poz. 20, 23, 44, 125, 157, 204, 205, 214, 257, 265, 1181, 1902-1904, 2093, 2125, 2541, 2988, 4218, 6753, 6754, 6758, 6883, 6920, 6921, 6923, 6982, 7546, 8263, 9043, 9901-9907, 10426, 10439, 10565, 10607, 10724, 10739, 10762, 10777, 11844, 12247, 12248.
Cuprinde bibliografia articolelor lui G. Dem. Teodorescu apărute în reviste și referințe critice despre autor.
378. *Ghidul lucrărilor de referințe în colecțiile Bibliotecii Centrale Universitare din București*. Seria: Literatură română. Red. resp.: Anca Podgoreanu. București: Biblioteca Centrală Universitară din București, 2002, p.100, 102.
379. MOMAN-VASILE, Elena. *România și românii. Ghid bibliografic: 1831-1997*. Vol.1: Generalități. Filosofie. Religie. Științe Sociale. București: Paco, 2002, p.247, 249, 253, 254, 255.
380. *Bibliografia esențială a literaturii române*. Scriitori, reviste, concepte. /De/ Dan Grigorescu, Dorina Grăsoiu, Adriana Mitu /et al./. Cuv. înainte de Dan Grigorescu. București: Edit. Enciclopedică, 2003, p.314, 335.

381. *Bibliografia pedagogică retrospectivă românească: 1785-1948*. Vol.7 (R-Z). Red.: Getta Vilău. București: Edit. Bibliotecii Pedagogice Naționale, 2003, p.164.
382. *Literatura română. Ghid bibliografic*. Partea a III-a. Scriitori români traducători. R-Z. Coord.: prof. dr. Ion Stoica. Red. resp.: Anca Podgoreanu. București: Biblioteca Centrală Universitară din București, 2003, p.765-766.
383. MUȘLEA, I. *Bibliografia folclorului românesc: 1930-1955*. București: Saeculum I.O, 2003, p.113, 204.
384. *Alexandru Tzigara-Samurcaș*. 1872-1952. Biobibliografie adnotată. Red.: Anca Podgoreanu, Geta Costache. București: Biblioteca Centrală Universitară din București, 2004, p.XXVI.
385. *Spiru C. Haret*. 1851-1912. Biobibliografie adnotată. Red.: Viorica Prodan și Lili Rusea. București: Biblioteca Centrală Universitară din București, 2005, p.384, 637, 889, 1949, 1951.

2. Enciclopedii, dicționare

386. GUBERNATIS, Angelo de. *Dictionnaire international des écrivains du jour*. Florence: Louis Niccolai, éditeur-imprimeur, 1891, p.1831.
387. ROSETTI, Dim. R. *Dicționarul contimporanilor*. Ed. 1. București: Edit. Lito-Tipogr. „Populară“, 1897, p.182.
Apare cu numele: Teodorescu (Dimitrie G.).
388. DIACONOVICH, C. *Enciclopedia română*. Tom. 3. Sibiu: Edit. și Tiparul lui W. Krafft, 1904, p.1077.
Apare cu numele: Teodorescu (Theodorescu) G. Dem.
389. GUBERNATIS, Angelo de. *Dictionnaire international des écrivains du monde latin*. Rome: Chez l'auteur; Florence: Imprimerie de la Società Tipografica Fiorentina, 1905, p.1392.
390. CALIGA, George. Almanahul dicționar al presei din România și a celei românești de pretutindeni. București: Impr. Fundației Culturale „Principele Carol“, 1926, p.6, 7-8, 105.
Succintă biografie a lui G. Dem. Teodorescu în cadrul unui repertoriu al celor mai mari ziariști români decedați.
391. *Minerva*. Enciclopedie română. Cluj: Minerva, 1929, p.913.
392. CANDREA, I. Aurel; ADAMESCU, Gh. *Dicționarul enciclopedic ilustrat „Cartea Românească“*. București: Cartea Românească, 1931, p.1902.

393. *Enciclopedia României*. Pref. de N. Gusti. Vol. 1. Statul. București: Impr. Națională, 1938, p.862.
394. PREDESCU, Lucian. *Enciclopedia „Cugetarea“*. Material românesc. Oameni și înfăptuiri. București: Cugetarea-Georgescu Delafras, /1940/, p.351, 760, 841-842. Și în: Ed. Anastatica. București: Saeculum I.O: Vestala, 1999, p.597, 841-842.
395. *Dicționar enciclopedic român*. Vol. 4: Q-Z. București: Edit. Politică, 1966, p.639.
396. *Mic dicționar enciclopedic*. București: Edit. Enciclopedică Română, 1972, p.1647. Și în: Ed. a 2-a rev. și adăug. București: Edit. Științifică și Enciclopedică, 1978, p.1762.
397. STRAJE, Mihail. *Dicționar de pseudonime, alonime, anagrame, asteronime, criptonime ale scriitorilor și publiciștilor români*. București: Minerva, 1973, p.713-714.
G. Dem. Teodorescu a mai semnat cu pseudonime: Ghedem („Ghimpele“, 1866-1879; „Nikipercea“, 1871); Sarsailă („Sarsailă“, 1871); Sarsailă Primus; Sarsailă I. Alte colaborări la: „Arhiva“, Iași; „Ateneul român“; „Binele public“; „Columna lui Traian“; „Convorbiri literare“; „Familia“; „Foaia Societății «Românismul»“, 1870; „Literatură și artă română“; „Revista literară“; „Revista nouă“; „Revista pentru istorie, arheologie și filologie“; „România“, „Românul“; „Sfârlează“, 1891; „Tinerimea română“; „Transacțiuni literare“, 1872-1873.
398. DATCU, Iordan; STROESCU, Sabina Cornelia. *Dicționarul folcloriștilor. Folclorul literar românesc*. Cu o pref. de Ovidiu Bârlea. București: Edit. Științifică și Enciclopedică, 1979, p.6, 54, 58, 75, 78, 153, 167, 198, 209, 225, 231, 233, 238, 244, 269, 273, 275, 278, 280, 315, 327, 366, 372, 403, 424-427, 428, 452, 453, 458, 473.
Meritele lui G. Dem. Teodorescu în istoria folcloristicii.
399. *Dicționar cronologic. Literatură română*. Coord. I. C. Chițimia și Al. Dima. /De/ Mircea Anghelescu, Dorina Grăsoiu, Emil Manu /et al./. București: Edit. Științifică și Enciclopedică, 1979, p.129, 166, 176, 177, 203, 216, 227, 235, 240, 602.
400. *Dicționar de literatură română. Scriitori, reviste, curente*. /De/ Paul Cornea, Florin Manolescu, Pompiliu Marcea /et al./. Coord.: Dim. Păcurariu. București: Univers, 1979, p.394-395.
401. *Dicționarul literaturii române de la origini până la 1900*. București: Edit. Acad. RS România, 1979, p.847-848.
402. DAN, Petre. *Asociații, cluburi, ligi, societăți*. Dicționar cronologic. București: Edit. Științifică și Enciclopedică, 1983, p.108-109.
La înființarea Societății Românismul (24 ian. 1869, București), alături de B.P. Hasdeu, își aduc contribuția G. Dem. Teodorescu, Șt. C. Michăilescu, Gr. G.

- Tocilescu. G. Dem. Teodorescu este secretar în cadrul primului Comitet. În perioada apr. 1870-aug. 1871 apare, lunar, organul de presă „Foaia Societății Românilor”, în colegiul căreia intrau B.P. Hasdeu, G. Dem. Teodorescu, Gr. Tocilescu, N. Scurtescu și alții.
403. HANGIU, I. *Dicționar al presei literare românești (1790-1982)*. Argument de Ion Dodu Bălan. București: Edit. Științifică și Enciclopedică, 1987, poz.38, 134, 143, 156, 157, 169, 193, 197, 252, 278, 305, 331, 336, 342, 376, 403.
G. Dem. Teodorescu în presa literară românească.
404. *Dicționar de poezie românească*. Coord.: prof. Iustina Itu. /De/ Magda Andronic, Doina Bârză, Cornelia Bularca /et al./. Brașov: Orientul Latin, 1992, p.181.
405. RĂDUICĂ, Georgeta; RĂDUICĂ, Nicolae. *Dicționarul presei românești (1731-1918)*. București: Edit. Științifică, 1995, p.26, 29, 30, 42, 53, 95, 100, 107, 109, 128, 187, 197, 200, 215, 219, 230, 260, 297, 332, 335, 352, 364, 370, 378, 414, 417.
Consemnează titlurile a 27 de reviste și ziare la care a colaborat G. Dem. Teodorescu.
406. ȘĂINEANU, Lazăr. *Dicționar universal al limbii române*. Ed. rev. și adăug. Vol.1. Enciclopedie. Iași: Mydo Center, 1995, p.317.
407. HANGIU, I. *Dicționarul presei literare românești 1790-1990*. Ed. a 2-a rev. și compl. București: Edit. Fundației Culturale Române, 1996, poz.103, 115, 149, 177, 371, 600, 694, 742, 812, 823, 892, 1036, 1249, 1385, 1416, 1533, 1628.
Prezența lui G. Dem. Teodorescu în presa literară românească.
408. *Dicționarul operelor filozofice românești*. Coord. gen. Ion Ianoși. Coord.: Vasile Morar, Ilie Pârvu, Dragan Stoianovici, Gh. Vlăduțescu. București: Humanitas, 1997, p.311.
409. OPROESCU, Alex. *Presa buzoiană și râmniceană. Dicționar bibliografic*. Vol.2. Buzău: Biblioteca Județeană „V. Voiculescu”, 1997, p.32.
În articolul referitor la „Gazeta Săteanului” (5 februarie 1884-20 octombrie 1898), numele „Gh. Dem. Teodorescu” este menționat între colaboratori, alături de cel al altor scriitori de seamă.
410. DAN, Petre. *Mică enciclopedie de cultură și civilizație românească*. București: Paco, 1998, p.143.
411. DATCU, Iordan. *Dicționarul etnologilor români*. Vol.1-2. București: Saeculum I.O., 1998. Vol.1: p.5, 49, 53, 64, 84, 87, 115, 163, 201, 226, 258, 276, 289, 309, 314, 317; Vol.2: p.6, 12, 15, 21, 56, 61, 62, 65, 69, 124, 138, 149, 167, 179, 183, 223, 232, 249, 250-251, 253, 291, 293.

412. *Cartier. Dicționar enciclopedic ilustrat.* București: Cartier, 1999, p.1731.
413. MAMINA, Ion. *Monarhia constituțională în România. Enciclopedie politică 1866-1938.* București: Edit. Enciclopedică, 2000, p.311.
G. Dem. Teodorescu este ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice în guvernul gen. Ioan Em. Florescu. Demisionează pe 21 iulie 1891, în locul său fiind numit Petru Poni.
414. DATCU, Iordan. *Dicționarul etnologilor români.* Vol.3. Autori. Publicații periodice. Instituții. Mari colecții. Bibliografii. Cronologie. Completări la vol. 1-2. București: Saeculum I.O., 2001, p.19, 134, 170, 182, 183, 206, 211, 221.
415. DOBRE, Alexandru. *Enciclopedia culturii tradiționale românești.* București: Fundația Națională pentru Știință și Artă; Academia Română; Instit. de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“, 2001, p.77, 222.
416. *Enciclopedia de istorie a României.* /De/ Ioan Scurtu, I. Alexandrescu, Ion Bulei /et al./. Ed. a 3-a. București: Meronia, 2002, p.127.
417. *Dicționar analitic de opere literare românești.* Vol. 4. Q-Z. /De/ Georgeta Antonescu, Leon Baconsky, Ștefan Borbely /et al./. Coord. și rev. șt.: Ion Pop. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință, 2003, p.227, 240, 242.
418. *Enciclopedia istoriei politice a României: 1859-2002.* Elab. sub red. lui Stelian Neagoe. București: Edit. Instit. de Științe Politice și Relații Internaționale, 2003, p.91.
419. BĂLAN, Marin; CHIRIACESCU, Al.; CHIRIACESCU, Rodica. *Mic dicționar enciclopedic.* Coord. Al. Stănciulescu. București: Edit. Enciclopedică; Edit. Univers Enciclopedic, 2005, p.1380.
420. *La grande encyclopédie: inventaire raisonné des sciences, des lettres et des arts.* Sous la direction de M. Berthelot, Hartwig Derenbourg, A. Giry /et al./. Vol.28. Paris: Société Anonyme de la Grande Encyclopédie, /s.a./, p.1055.
În cadrul referințelor bibliografice ale articolului „Roumanie“ semnat de D.A. Teodoru apare semnalarea bibliografică „G.D. Teodorescu. Încercări critice... Bucarest, 1884“.

3. Indici de revistă

421. STESCU, Mariana. *Literatura și arta română. Idei, simțire, formă.* București 1896-1910. *Indice bibliografic.* Iași: Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu“ Iași, 1971, p.152, 157, 158.

422. BUGNARIU, Tiberiu. *Familia. Foaie enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni 1865-1906. Indice bibliografic*. Vol. 1. Literatură. Studii. Articole. Partea a 2-a. Cluj: Biblioteca Centrală Universitară, 1974, p.469, 479, 504, 538, 593, 595, 599, 600, 601, 652.
423. ONISCU, Georgeta. *Arhiva. Organul Societății științifice și literare din Iași. Indice*. Iași: Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu“, 1974, p.39.
424. POPA, Silvia; CATRINA, Constantin. *Folclor în „Gazeta Transilvaniei“*. *Indice bibliografic*. Cuv. înainte de Iordan Datcu. Brașov: Biblioteca Județeană Brașov, 1978, p.23, 156.
425. ALUCĂI, Aurora. *Lamura. București 1919-1928. Indice bibliografic*. Iași: Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu“ Iași, 1981, p.95, 215.

4. Volume omagiale

426. *În amintirea lui Teodorescu G. Dem. (1849-1900)*. București: Tipogr. Clemența, 1902. 82p.: il.
Cuprins: Teodorescu G. Dem. (1849-1900). /Scurtă biografie/, p.5-9. /Nesemnăt;/ Memoriu pentru Catedra de „Istoria limbii și literaturii române“ (vacantă la Facultatea de Filosofie și Litere din București), /prezentat Senatului Universitar/, București, 10 ianuarie 1900. /Semnează: Teodorescu G. Dem./, p. 11-17; Cuvântările ținute și articolele publicate în diferite ziare la moartea lui Teodorescu G. Dem. Moartea lui Gh. Dem. Teodorescu. Necrolog apărut în „Universul“, p.21-22. /Nesemnăt;/ Necrolog apărut în „Adevărul“, p.22-23. /Nesemnăt;/ Necrolog apărut în „Drapelul“, p.23. /Nesemnăt;/ Necrolog apărut în „Epoca“, p.24. /Nesemnăt;/ Necrolog apărut în „La Roumanie“, p.24. /Nesemnăt;/ Necrolog apărut în „L'Indépendance Roumaine“, p.25. /Nesemnăt;/ Necrolog apărut în „Constituționalul“, p.25. /Nesemnăt;/ Necrolog apărut în „Drapelul“, p.26-28. /Semnează: D-r S./; Necrolog apărut în „Drapelul“, p.28-30. /Semnează: D-r. Mirinescu;/ Necrolog apărut în „La Roumanie“, p.30-32. /Nesemnăt;/ Necrolog apărut în „Drapelul“, p.32-33. /Semnează: Gh. Skarlet, student;/ Necrolog apărut în „Noua revistă română“, p.33-35. /Semnează: Petru V. Haneș;/ Necrolog apărut în „Învățămintul primar“, p.35-38. /Semnează: C. Alexandrescu;/ Cuvântarea D-lui D-r. Severeanu (rostită la înmormântarea lui Teodorescu G. Dem.), p.39-41; Discursul rostit de D-nul Rădulescu-Motru la înmormântarea lui Teodorescu G. Dem., p.44-47; Discursul D-lui A. Șonțu rostit la înmormântarea lui Teodorescu G. Dem., p.49-55; Cuvântarea rostită de d. Constantin Banu la înmormântarea lui Teodorescu G. Dem., p.57-64; Comemorarea lui Teodorescu G. Dem. Cuvânt din partea Comitetului de inițiativă pentru ridicarea bustului lui Teodorescu G. Dem. în Grădina Ateneului, p.69-70; Mirinescu, Dr. Cuvânt rostit la inaugurarea bustului lui Teodorescu G. Dem., realizat de talentatul artist, d-l Carol Storck, 31 mai 1902, București, p.71-79; Liste de subscripție pentru ridicarea bustului lui G. Dem. Teodorescu în Grădina Palatului Ateneului, p.81-82.

5. Necrologuri

427. /Anunțul decesului lui G. Dem. Teodorescu/. În: *Drapelul*, 19 aug. 1900, 4, nr.949, p.2. (Informațiuni politice ale ediției de seară).
„Cu cea mai profundă durere anunțăm cititorilor noștri încetarea din viață a iubitului nostru amic Gh. Dem. Teodorescu, fost ministru, fost deputat și profesor la liceul Matei Basarab. Nimeni nu se aștepta la acest jalnic deznodământ, deși amicul nostru era suferind încă de la înmormântarea lui George Vernescu. Aseară starea sa s-a complicat în mod neașteptat și la orele 10 Gh. Dem. Teodorescu nu mai era printre cei vii...”.
428. G. Dem. Teodorescu. În: *Drapelul*, 20 aug. 1900, 4, nr.950, p.1.
429. În mormântarea lui G. Dem. Teodorescu. În: *Drapelul*, 20 aug. 1900, 4, nr.950, p.3. (Informațiuni politice ale ediției de dimineață).
430. În mormântarea lui G. Dem. Teodorescu. În: *Drapelul*, 20 aug. 1900, 4, nr.950, p.3. (Informațiuni politice ale ediției de seară).
431. Discursul rostit de d-nul Rădulescu Motru la înmormântarea lui Teodorescu G. Dem. În: *Drapelul*, 22 aug. 1900, 4, nr.951, p.1.
432. În mormântarea lui Gh. Dem. Teodorescu. În: *Drapelul*, 22 aug. 1900, 4, nr.951, p.2. (Informațiuni politice ale ediției de dimineață).
433. Discursul d-lui A. Șonțu rostit la înmormântarea lui Teodorescu G. Dem. În: *Drapelul*, 23 aug. 1900, 4, nr.952, p.1.
434. Teodorescu G. Dem. În: *Drapelul*, 26 aug. 1900, 4, nr.255, p.1. /Semnează: „dr. Mirinescu“/.
435. HANEȘ, Petru V. Teodorescu Gh. Dem. În: *Noua revistă română pentru politică, literatură, știință și artă*. Suplimentul I la Noua revistă română, vol.2, 1 sep. 1900, nr.17, p.69-70.
„În folclorică, în filologie, în istorie, în politică, numele lui Teodorescu este înscris cu trăinicie de activitatea lui neîntreruptă, de operele nemuritoare cu care a îmbogățit mica noastră literatură. Colecțiunea-i de poezii populare este cea mai desăvârșită publicațiune a folclorului român, este încheierea simțămintelor, ideilor și aspirațiunilor neamului, este viața seculară a unui popor redată în ce a putut concepe el mai sănătos și mai artistic“.
436. Cuvântarea d-lui dr. Severeanu. În: *Drapelul*, 6 sep. 1900, 4, nr.963, p.1-2.
437. Necrolog. În: *Revista literară*, 20 sep. 1900, 21, nr.15, p.239-240.

438. G. D. Teodorescu. /Necrolog/. În: *Tribuna familiei*, 1 ian. 1901, nr.13, p.151; 10 ian., nr.14, p.153.
Succintă biografie care include menționarea activităților de ziarist (redactor la „Românul“ și la „Ghimpele“), profesor de limba latină și limba română, ministru al Instrucțiunii și a titlurilor principalelor opere de folclorist, istoric al filosofiei, latinist și biograf al lui Anton Pann.

B. REFERINȚE SPECIALIZATE

I. FOLCLOR

1. În volume

439. *Ateneul Român. Conferințe publice 1883-84*. București: Socec, 1884, p.8.
În cadrul programului conferințelor publice de la Ateneu, publicat în acest volum, este anunțată și conferința lui G. Dem. Teodorescu, „Petrea Crețu Șolcan, lăutarul Brăilei“, pentru 11 martie 1884.
440. HASDEU, B.P. *Etymologicum Magnum Romaniae*. Dicționarul limbei istorice și poporane a românilor. Lucrat după dorința și cu cheltuiiala M.S. Regelui Carol I sub auspiciile Academiei Române. Tom 1-3. București: Suplimentul Grafic I.V. Socec, 1886-1893. Tom 1. 1886. 2224p., addenda. Tom 2. 1887. 2224p., addenda. Tom 3. 1893. 3254p., addenda.
Dicționarul tratează fiecare cuvânt monografic, din punct de vedere etimologic, gramatical și semasiologic, cele mai fine nuanțe fiind ilustrate printr-o vastă antologie de texte, atât din marii autori, cât și din poezia populară. Dicționarul se oprește la cuvântul „bărbat“. Pe parcursul lucrării sunt citate fragmente din colecția G. Dem. Teodorescu.
441. PICOT, Émile. Chants populaires des Roumains de Serbie. În: *Recueil de textes et de traductions publié par les professeurs de l'École des Langues Orientales Vivantes à l'occasion du VIIIe Congrès International des Orientalistes tenu à Stockholm en 1889*. Paris: Imprimerie Nationale, 1889, p.367-432.
Sunt publicate, în limbile română și franceză, texte culese din zona locuită de românii din Serbia, între Morava și Timoc, în care se regăsesc motive și teme identice sau asemănătoare cu cele pe care le dezvoltă G. Dem. Teodorescu și V. Alecsandri în colecțiile lor de poezii populare.
442. ADAMESCU, Gheorghe. *Poezia populară română. Disertație ținută cu prilejul aniversării a XXV de ani de la întemeierea liceului din Galați*. Galați: Tipogr.-Litogr. I. Schenk, 1893, p.5, 6, 15.

G. Dem. Teodorescu, în conferința sa „Petrea Crețu Șolcan“ (București, 1884), arată cauzele lipsei de interes față de literatura populară.

443. BIBICESCU, I.G. *Poezii populare din Transilvania*. București: Impr. Statului, 1893, p.4, 261, 263.
Referiri la două variante din colecția G. Dem. Teodorescu: varianta muntenească (după Petrea Crețul Șolcan) a unei doine din Transilvania și varianta intitulată „Ilincuța Sandului“ care corespunde cântecului bătrânesc transilvan „Fata Bărbulesei“, cules de Bibicescu de la „baba Nora din Vâlcele“.
444. DENSUȘIANU, Aron. *Istoria limbii și literaturii române*. Ed. a doua. Iași: Tipo-Litogr. H. Goldner, 1894, p.162, 164, 168, 170, 172-174, 180.
În capitolul „Literatura populară nescrisă“ menționează culegerile tipărite în volume de G. Dem. Teodorescu și studiile sale referitoare la literatura populară.
445. ȘĂINEANU, Lazăr. *Istoria filologiei române cu o privire retrospectivă asupra ultimelor decenii (1870-1895). Studii critice*. Ed. a 2-a. București: Edit. Librăriei Socec & comp., 1895, p.265, 273, 277, 283, 288, 290, 306, 307.
Elogiază meritele de folclorist ale lui G. Dem. Teodorescu „care s-a distins atât ca culegător conștiincios cât și ca erudit folclorist prin studiile sale asupra proverbelor și colindelor române. /.../ Nu posedăm încă până astăzi o colecțiune care să corespundă tuturor exigențelor folklorice. Relativ cea mai bună e a d-lui G. Dem. Teodorescu (1885), singurul din Muntenia, care, după Anton Pann, s-a ocupat cu o asemenea culegere“.
Elementul religios al poeziei populare, colindele, a fost cercetat în diferite rânduri de Schuller, Mangiuca, Teodorescu și Gaster. În notele de subsol face numeroase referiri la opera lui G. Dem. Teodorescu.
446. BRUN, Jules. *À propos du Romancero roumain. Pétréa Cretzoul Cholcan, Courtéa d'Argesh et sa légende*. La Brebiette. Pref. de G. Dem. Teodorescu. Paris: Alphonse Lemerre, 1896. 55p.
Volumul - cu dedicația lui J. Brun: „À Monsieur G. Dém Théodoresco. Ancien ministre de l'Instruction publique. Avec ma plus profonde gratitude“ - cuprinde traducerea prescurtată și un comentariu asupra conferinței „Petrea Crețul Șolcan“.
447. BRUN, Jules. *L'épopée roumaine*. Conférence en vers. Texte de l'Athénée Roumain. Bucarest: L'Imprimerie de L'indépendance roumaine, 1897. 47p.
În Conferința de la Ateneul Român, în care elogiază folclorul nostru, face referiri la G. Dem. Teodorescu și la rapsodul Petrea Crețul Șolcan.
448. POPESCU, Pană. *Psihologia poporului român după literatura poporană*. Teză de licență. București: Tipogr. Al. Lefteriu & C. Ispășescu, 1897, p.17, 18, 35, 41, 42, 44, 48, 49, 58, 61, 64, 68, 77, 81, 85, 86.
Sunt reproduse versuri din colecția „Poezii populare“ a lui G. Dem. Teodorescu.

449. GUBERNATIS, Angelo de. *La Roumanie et les roumaines: impressions de voyage et études*. Florence: Bernard Seeber libraire-éditeur, 1898, p.202.
G. Dem. Teodorescu este menționat printre culegătorii de folclor românesc: „... Alecsandri, Gaster, Flechtenmacher, Djuvara, Băncilă, Burada, Fundescu, Georgian, Grandea, Farnic, Bârseanu, Ispirescu, Marienescu, Panu, Petrini, Popescu, Slavici, Stăncescu, Theodorescu, Tocilescu, Cratiunesco, Baronzi, Hințescu, Marian et de tout d'autres...“.
450. TOCILESCU, Gr. G. *Materialuri folkloristice*. Culese și publicate sub auspiciile Ministerului Cultelor și Învățământului Public prin îngrijirea lui Gr. G. Tocilescu. Vol. 1. Poezia poporană. Partea I. Precuv. de Gr. G. Tocilescu. București: Tipogr. „Corpului Didactic“ C. Ispăsescu & G. Bratanescu, 1900. 726p.
Volumul este consacrat în întregime literaturii populare în versuri culese din 14 județe în intervalul iulie-octombrie 1897 de o comisie folcloristică desemnată de Direcția Muzeului de Antichități. În note se fac permanent trimiteri la variante din colecția lui G. Dem. Teodorescu. În „Precuvântare“ Gr. G. Tocilescu afirmă: „Prima colecțiune de poezii populare adevărat științifică este aceea a mult regretatului nostru amic G. Dem. Teodorescu. Dacă s-ar fi dat notarea fonetică a pronunțării, această colecțiune ar putea servi drept mostră oricărei lucrări în domeniul folcloristic“.
451. HANEȘ, Petre V. *Alexandru Russo, o pagină ignorată din literatura română*. Pref. de Ovid Densusianu. București: Tipogr. lucrătorilor asociați, 1901, p.104, 105. (Seminarul de Limba și Literatura română de la Facultatea de Litere și Filosofie din București). Și în: Petre V. Haneș. *Alexandru Russo, o pagină ignorată din literatura română*. Ed. a 2-a. București: Edit. Casa Școalelor, 1930, p.109.
Gh. Dem. Teodorescu în „Precuvântare“ la colecția sa de „Poezii populare române“ citează articolul lui Al. Russo „Poezia poporală“, iar în „Esquisse sur la langue et le folklore roumains“ care deschide volumul lui Jules Brun „Le romancero roumain“ se referă la activitatea de folclorist a lui Al. Russo.
452. KRAUS, Hans; BACHELIN, L. *Bucarest et la Roumanie*. București: Socec&Cie Libraires-Editeurs, 1902, p.74.
Sunt menționați savantul român G. Dem. Teodorescu pentru volumul său „Poezii populare române“ și Jules Brun care, în „Romancero roumain“, traduce în limba franceză unele dintre aceste poezii.
453. ȘĂINEANU, Lazăr. *Les rites de la construction d'après la poésie populaire de l'Europe Orientale*. Paris: Ernest Leroux, Editeur, 1902, p.14, 18-19, 37. (Annales du Musée Guimet. Revue de l'histoire des religions).
Versiunea baladei „Meșterul Manole“ din culegerea Teodorescu, mult mai întinsă (824 de versuri) decât cea de numai 343 de versuri a culegerii lui Alecsandri, nu e prin nimic mai puțin frumoasă și oferă câteva detalii suplimentare precum numele de Caplea al soției lui Manole, căderea din aer, înțeleasă ca o pedeapsă divină și înălțarea unei cruci, alături de o fântână cu apă sărată, la locul prăbușirii lui

Manole. Menționează că studiul lui G. Dem. Teodorescu despre lăutarul Petre Crețu Șolcanu de la care a cules majoritatea baladelor din colecția sa, a fost tradus și comentat în franceză de către Jules Brun în „À propos du romancero roumain“, Paris, 1896.

454. DUȚESCU-DUȚU, T. *Considerațiuni critice asupra poeziei noastre populare. Doine*. București: Tipogr. Clemența, 1903, p.14, 15, 17, 18, 36-39.
Referiri la cântecele de lume din colecția G. Dem. Teodorescu.
455. IORGA, Nicolae. Despre adunarea și tipărirea izvoarelor relative la istoria românilor. Rolul și misiunea Academiei Române. În: *Prinos lui D. A. Sturdza la împlinirea celor șaptezeci de ani*. București: Instit. de Arte Grafice Carol Göbl, 1903, p.98.
În această expunere analitică și critică a evoluției istoriografiei române în secolul al XIX-lea prin studii și culegeri de documente, la care alătură și cercetările folclorice, activitatea de culegător de folclor a lui G. Dem. Teodorescu este apreciată drept „foarte bună“: „De la culegerea idealizată, împodobită și corectată a lui Vasile Alecsandri apărură la scurte intervale colecții de poezii populare, dintre care unele, ca ale d-lui Bibicescu, ale d-rei Sevastos erau bune, iar marea adunare a lui G. Dem. Teodorescu poate fi judecată chiar ca foarte bună“.
456. SPERANȚIA, Th. D. *Introducere în literatura populară română*. Studiu comparativ. București: Tipogr. Clemența, 1904, p.20-29, 257-399.
Comentarii critice la adresa colecției G. Dem. Teodorescu în care se găsesc numeroase improvizații datorate lui Petre Crețu Șolcanu, „improvizator de profesie“, dar și la adresa clasificării producției populare în versuri adoptate de autor. Rezumatul pe scurt al conținutului poeziilor din colecție.
457. RĂDULESCU-CODIN, C. *Comorile poporului: literatură, obiceiuri și credințe*. Câmpulung: Edit. Tipogr. George N. Vlădescu, 1906, p. 6, 17, 19, 38-39, 42, 53-54, 85-86.
G. Dem. Teodorescu, „iubitor de neam“, s-a ocupat alături de Alecsandri, Creangă și Ispirescu de studierea și publicarea poeziilor populare. El dă definiția doinei „inspirate de urât, părăsire, deziluzie, boală, moarte“. Din colecția lui G. Dem. Teodorescu sunt reproduse: două doine din categoria „domestice“ despre măritiș (fără titlu); două „cântece ironice și lascive“; „Matei Vodă Basarab“ din categoria „balade istorice sau legende; un colind de tânăr și colindul „Vasilca“; o rugăciune de copii; o orație de nuntă; un bocet (după Anton Pann).
„D-l Teodorescu l-a fotografiat cu scripca la piept și arcușul în mână pe Petrea Crețul Șolcanul – nemuritorul lăutar“.
458. RUSSO, Alexandru. *Scrieri publicate de Petre V. Haneș: cu un portret și șase facsimile*. București: Inst. de Arte Grafice Carol Göbl, 1908, p.375, 377-390, 384.
Răspunsul lui Petre V.Haneș la recenzia critică a lui Bogdan-Duică cu titlul „Alexandru Russo (cu ocaziunea monografiei d-lui P.V. Haneș)“ din «Convorbiri

literare», (35, nr.7, 1901, p.631-670), în care îi reproșează că și-a însușit opinia lui G. Dem. Teodorescu cu privire la datarea aproximativă a articolului lui Russo despre „Poezia populară“. Autorul susține punctul de vedere al lui G. Dem. Teodorescu potrivit căruia Alecu Russo l-a precedat, cronologic, pe V. Alecsandri în activitatea de culegător pasionat de folclor. Referitor la încrederea în opiniile lui Teodorescu, Haneș declară: „Avusesem încredere în el și o am și acum, gândindu-mă că el a făcut parte din cercul lui Hasdeu, cerc care da și el mare atenție folclorului și unde - poate - asemenea chestiuni se cunoșteau mai bine decât astăzi“.

459. NICULIȚĂ VORONCA, Elena. *Studii în folclor*. Vol. 2. Cernăuți: Tipogr. Gutenberg, 1912-1913. 464p.
În cercetarea originii obiceiurilor și credințele existente și la alte popoare, autoarea face trimiteri la texte din colecția lui G. Dem. Teodorescu și comentarii asupra semnificației acestora.
460. ADAMESCU, Gh. *Istoria literaturii române*. București: Edit. Libr. Universala Alcaly & Co, /1913/, p.18, 19, 21, 26, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 38, 52, 260, 419, 420, 494.
G. Dem. Teodorescu despre literatura populară; colinde și balade în colecția sa; colaborator la reviste; clasificarea adoptată de G. Dem. Teodorescu în 1885.
461. VICIU, Alexiu. *Colinde din Ardeal. Datini de Crăciun și credințe populare*. Culegere cu notațiuni și glosar. București: Libr. Socec&Comp. și C. Sfetea, 1914, p.16.
În „Încercări critice asupra unor credințe, datini și moravuri ale poporului român“, G. Dem. Teodorescu descrie colindatul cu plugușorul și buhaiul, precum și Vasilca.
462. BURADA, Teodor T. *Istoria teatrului în Moldova*. Vol. 1. Iași: Institut. de Arte Grafice N.V. Ștefaniu, 1915, p.14, 24, 35, 48, 56, 57, 74.
Descrierea unor vechi obiceiuri și datini pe baza unor texte din colecția de poezii populare a lui G. Dem. Teodorescu, cel care are și meritul de a fi publicat pentru prima dată „Jocul păpușilor“.
463. SPERANȚIA, Th. D. *Miorița și Călușarii, urme de la daci și alte studii de folklor*. București: Institut. de Arte Grafice și Edit. C. Sfetea, 1915, p.193-219.
În susținerea ideii că lăutarii nu știu pe dinafară cântecele bătrânești, ci le improvizează după teme cunoscute, autorul folosește numeroase texte din cântecele bătrânești culese de G. Dem. Teodorescu de la Petre Crețu Șolcanul.
464. APOSTOLESCU, N.I. *Istoria literaturii române moderne*. Partea a doua: 1866-1900. București: Institut. de Arte Grafice C. Sfetea, 1916, p.61, 73. (Biblioteca Societății „Steaua“, nr.45).

„G. Dem. Teodorescu (1849-1900) a cules, într-un mare volum, un număr cu totul neobișnuit de cântece, poezii populare. Înainte de el, doar Alecsandri mai făcuse o culegere însemnată. Teodorescu a cercetat unele «Credințe, datine și moravuri» (1874) ale poporului român, arătându-le obârșia“. Menționează faptul că Al. Odobescu a scris „o precuvântare de mare însemnătate la cartea «Credințe, datini și moravuri» a lui G. Dem. Teodorescu“.

465. ROSETTI, Al. *Colindele religioase la români*. București: Librăriile „Cartea românească“ și „Pavel Suru“, 1920, p.2, 37, 38, 46, 47, 48, 54, 55, 63, 64, 65. (Extras din Analele Academiei Române. Seria II. Tom. XL. Memoriile Secțiunii Literare).
Referiri la variante din „Poezii populare române“ de G. Dem. Teodorescu de la 1885.
466. DENSUSIANU, Ovid. *Viața păstorească în poezia noastră populară*. Vol. 1-2. București: Edit. Casei Școalelor, /1922-1923/. Vol.1. 1922, p.6, 66; Vol.2. 1923, p.28, 29, 33, 62, 75, 91, 96.
Referiri la texte din colecția „Poezii populare române“ de G. Dem. Teodorescu („Balada lui Costea“, „Miorița“).
467. IORGA, Nicolae. *Istoria literaturii românești*. Ed. a 2-a rev. și larg întregită. Vol. 1: Literatura populară. București: Edit. Librăriei Pavel Suru, 1925, p.31, 32, 44, 45.
Autorul menționează că numai G. Dem. Teodorescu a asemănat poezia noastră narativă cu cea a vecinilor slavi „de peste Dunăre“ /bulgari/. „Cu G. Dem. Teodorescu, om de altă generație /decât a lui Alecsandri/, dacă e rare ori gust în redarea poeziei populare, și mai niciodată critică, se vede tendința netăgăduită de autenticitate care nu merge însă așa de departe încât să tăgăduiască adevărul baladei lui Alecsandri...“.
468. TUȚESCU, Șt. *Folkloriștii noștri: Biografii și portrete*. Vol.2. Craiova: „Ramuri“, Societate anonimă, 1926, p.39-40.
Scurtă prezentare a biografiei lui «Ghedem», numit de unii cel mai mare folklorist al României și cel mai conștiincios cercetător al geniului popular.
469. POPESCU-TELEGA, Al. *Asemănări și analogii în folklorul român și iberic*. Craiova: Tiparul Prietenii Științei, 1927, p.7, 39.
În lucrările sale „Cercetări asupra proverbelor române“ și „Încercări critice asupra unor credințe, datine și moravuri ale poporului român“, G. Dem. Teodorescu regăsește urme de folclor latin în cel românesc.
470. VULPESCO, Michel. *Les coutumes roumaines périodiques. Études descriptives et comparées précédées d'une préface par A. Van Gennep et suivies d'une Bibliographie Générale de Folklore roumain*. Paris: Librairie Émile Larose, 1927, p.11, 16, 17, 38, 39, 155, 183, 258, 276, 290.

În interpretarea obiceiurilor populare românești autorul monografiei face numeroase referiri la o serie de motive din colecția lui G. Dem. Teodorescu.

471. CARTOJAN, N. *Cărțile populare în literatura românească*. Vol. 1. Epoca influenței sud-slave. București: Edit. Casei Școalelor, 1929, p.98, 152, 162, 192, 193, 226, 249; Vol. 2. Epoca influenței grecești. București: Fundația pentru Literatură și Artă, 1938, p.30, 36, 166, 185, 186, 188, 191, 193, 200, 201, 218, 223, 227, 231, 365. Și în: N. Cartojan. *Cărțile populare în literatura românească*. Vol. 1-2. București: Edit. Enciclopedică Română, 1974. Vol.1: p.123, 193, 204, 241, 285, 312; Vol.2: p.40, 41, 51, 201, 229, 230, 233, 235, 236, 238, 246, 248, 265, 272, 274, 278, 282, 439.
Referiri și comentarii critice la diferite texte din colecția lui G. Dem. Teodorescu (vicleim, colinde, orații de nuntă, descântece).
472. SORICU, I.V. *Influențe românești în poezia și folklorul unguresc*. Sibiu: Tipogr. Instit. de Arte Grafice „Dacia traiană“, 1929, p.48.
Referire la colecția G. Dem. Teodorescu în legătură cu răspunsul fetei din poezia „Brumărelul“. În context, autorul se referă la o poezie maghiară care împrumută elemente atât din versiunea Alecsandri cât și din versiunea Teodorescu.
473. TECULESCU, Horia. *Pe Murăș și pe Târnave. Flori înrourate (Doine și strigături)*. Culese de Horia Teculescu. Sighișoara: Tipogr. Miron Neagu, 1929, p.15, 29, 43, 71.
„Cea mai importantă colecție, după a lui Alecsandri, e a lui G. Dem. Teodorescu. Colecția are o extensiune mare (720), materialul e împărțit mai sistematic, dar nu primează punctul de vedere estetic. El afirmă valoarea poeziei poporane ca document: «Nu pun la îndoială, că va veni o zi, când lucrurile de felul acesta se vor considera ca cea mai veche carte a neamului românesc, ca cea mai prețioasă cronică a vieții intime și a simțurilor tainice de odinioară».
În capitolul „Colecțiile cercetate“ plasează „colecția G. Dem. Teodorescu, 1885“ în poziția a doua dintr-un total de 79 de colecții menționate.
474. LICEA, Ioan. *Poezia populară. Originea. Vechimea. Studii și texte*. Galați: Tipogr. George Jorică, 1930, p.14, 15, 16, 19, 33.
Referiri la colecția lui G. Dem. Teodorescu, care afirma că „în comoara lui Petre Șolcan se află întrunite cântecele de peste Olt și tradițiunile din Ialomița, Brăila și Covurlui, cu melodiile plângătoare și vechi“.
475. GOROVEI, Artur. *Descântecele românilor*. Studiu de folklor. Pref. de M. Gaster. București: Impr. Națională, 1931, p.199, 200, 201, 205, 208.
Reproduce și comentează unele texte din colecția lui G. Dem. Teodorescu. În capitolul „Bibliografia descântecelor“ indică sursa descântecelor publicate de acesta în colecția „Poezii populare române“ (1885) sau în publicații periodice consemnând unele deosebiri între texte. Sunt menționați autorii care în lucrările lor citează descântece publicate în colecția G. Dem. Teodorescu: dr. V. Gomoiu. „Din

istoria medicinei și a învățământului medical în România“; B. P. Hasdeu. „Etymologicum Magnum Romaniae“; S. Fl. Marian. „Nașterea la români. Studiu etnografic“; Th. D. Speranția. „Introducere în literatura populară română“.

476. TOROUȚIU, I.E.; CARDAȘ, Gh. *Studii și documente literare*. Vol.1. București: Instit. de Arte Grafice „Bucovina“, 1931, p.164, 170, 176, 177, 180-183, 186, 187, 283-284, 295.

Despre examenul de licență susținut de G. Dem. Teodorescu la Paris, contribuțiile sale la ziare și reviste, scrisorile către Iacob C. Negruzzi (trimise din Paris, 1877) în care se referă la colinde; la cercetările asupra proverbelor române și în care, de asemenea, susține metoda documentării bibliografice; la precizările lui Nicolae Volenti care a scris o recenzie critică la volumul „Cercetări asupra proverbelor române“, cu intenția de a o publica în „Convorbiri literare“.

„În literatură, ca-n toate, trebuie să fii om de omenie. Ai voie să împrumuți cât vrei, dar spunând de la cine și de unde, iară nu însușindu-ți d-a gata muncă străină. Când ai întrebuițat cugetările și frazele altuia, ești dator să arăți și cartea din care le-ai luat, însemnând pe lângă numele scriitorului, pagina, anul și ediția publicării. /.../ Aceasta e metoda științei, voi să zic a onestității literare, a bunei credințe“, susține G. Dem. Teodorescu. („Cercetări asupra proverbelor române“. București: Noua Tipografie a Laboratorilor Români, 1877, p.50).

477. TOROUȚIU, I.E. *Studii și documente literare*. Vol.3. București: Instit. de Arte Grafice „Bucovina“, 1932, p.168, 181, 187.

Sunt reproduse două scrisori. Prima este scrisoarea lui Titu Maiorescu către Nicolae Gane, datată 6/18 decembrie 1876, București, în care îl informează că G. Dem. Teodorescu i-a lăsat culegerea de „Colinde“ despre care afirmă că „le va publica mai pe urmă într-un volum înzestrat cu note explicative“. Recomandă să fie publicate cât mai curând, în „Convorbiri literare“, în ianuarie 1877. A doua scrisoare este cea a lui Al. Odobescu către Ioan Urban Jarnik, datată 27aprilie/9 mai 1879 /București/, pe care îl invită la dejun alături de G. Dem. Teodorescu.

478. DIACONU, Ion. *Folklor din Râmnicul-Sărat*. Vol.1-3. Focșani: Tipogr. Cultura, 1933-1948. Vol. 1. 1933, p.XVI, XXIV, XLIII; Vol.2. 1934, p.XXVII-XL; Vol.3. 1948, p.16, 30-31, 39-42, 44, 77, 85.

Autorul afirmă că „din 1852 până în 1885, an în care apar culegerile lui J.U. Jarnik și A. Bârseanu, din Ardeal, și G. Dem. Teodorescu, din Muntenia, e aproape un gol în istoricul colecțiilor noastre“. Sunt utilizate texte din colecția lui G. Dem. Teodorescu. Notele bibliografice și comentariile conțin trimiteri și informații referitoare la aprecierile lui Canianu, Ionescu-Gion, Xenopol, Jules Brun, C. Rădulescu-Codin, Cezar Petrescu asupra colecției lui G. Dem. Teodorescu.

479. GOROVEI, Artur. *Noțiuni de folklor*. București: Cartea românească, /1933/, p.67-69.

Referiri la culegerea de „Poezii populare române“ din 1885 a lui G. Dem. Teodorescu, în a cărei „Precuvântare“ el însuși face o clasificare a acestora: după anotimp și după vârsta celor ce le cântă.

480. CARAMAN, Petru. *Datinele românești în limba franceză*. Contribuție critică asupra folklorului român în străinătate. București: Tipogr. și legăt. de cărți C. Lăzărescu, 1934, p.13-15, 19, 26, 30, 37-45, 48, 49, 51-72, 80, 83, 89-91, 94, 95.
Consemnează traduceri din G. Dem. Teodorescu. Critici la adresa traducerilor în franceză ale lui Mihai Vulpesu.
481. GUSTI, D. *Sociologia militans*. Introducere în sociologia politică. Vol.1. București: Edit. Instit. Social Român, 1935, p.58-59.
Colecția de „Poezii populare române” a lui G. Dem. Teodorescu, publicată în 1885, a dat impuls culegerilor ce au urmat: „Materiale folkloristice” ale lui Tocilescu și „Proverbele românilor” ale lui Zanne.
482. POPESCU-LUMINĂ, Colonel. *Bucureștii din trecut și de astăzi*. București: Editura ziarului „Universul”, 1935, p.580.
Menționează: „De un alt lăutar vestit, Petrea Crețul Șolcan, s-a ocupat Teodorescu G. Dem., care-l apucase în bătrânețea lui și care a auzit de la el legende și doine care cuprindeau mai bine de 7000 de versuri, o comoară a poeziei și a muzicii noastre populare”.
483. PAPADIMA, Ovidiu. *O viziune românească a lumii. Studiu de folclor*. București: „Bucovina” I.E. Torouțiu, 1941, p.186.
La „Bibliografie” este menționat G. Dem. Teodorescu cu „Poezii populare române”, București, 1885.
484. VRABIE, Gh. *Conceptul de folklor la români*. Craiova: /s.n./, 1947, p.11, 24, 35, 36-43, 78.
Mitologismul lui G. Dem. Teodorescu, Al. I. Odobescu și At. M. Marienescu. Atât la G. Dem. Teodorescu cât și la Eminescu s-a observat alături de romantism o direcție științifică.
485. COSMA, Viorel. *Figuri de lăutari*. București: Edit. Muzicală, 1960, p.78-90.
Capitolul „Petrea Crețul Șolcan” face repetate referiri la relația G. Dem. Teodorescu - Șolcan, la biografia și talentul lui Șolcan.
„Melodiile cântecelor dictate lui G. Dem. Teodorescu... nu s-au notat, folcloristul literar înregistrând și publicând numai versurile. Colecția «Poesii populare române» publicată în anul 1885 de G. Dem. Teodorescu ne oferă o bogăție nemăsurată de asemenea pagini inspirate”.
486. CĂLINESCU, G. Artă literară în folclor. În: *Istoria literaturii române*. Vol.1. Folclorul. Literatura română în perioada feudală (1400-1780). Comit. gen. de coord.: G. Călinescu, M. Beniuc, Al. Rosetti, T. Vianu, Al. Dima, G. Ivașcu, M. Novicov, I. Pervain. Comit. de red.: Al. Rosetti, Mihai Pop, I. Pervain. Secretar: Al. Piru. București: Edit. Acad. RP Române, 1964, p.67, 74, 103, 127, 132, 136, 163, 188, 191, 200, 216, 217, 218, 219, 351.

Referiri la tematica și realizarea artistică a unor balade din colecția G. Dem. Teodorescu („Meșterul Manole“, „Soarele și luna“, „Iovan Iorgovan“, „Nunul Mare“, „Nunta lui Iancu-vodă“, „Gelip Costea“). G. Dem. Teodorescu este menționat în capitolul „Folclorul copiilor“ iar în capitolul „Ghicitorile“ se subliniază locul convenit pe care acesta îl dă cimiliturilor în culegerea sa de poezii populare. În capitolul „Pravilele“ se menționează: „Poema lui Stavrinos a fost tradusă în limba română de Teodor M. Eliat. /.../ Traducerea lui Eliat în multe părți prescurtată a fost publicată prima dată în 1837 și retipărită de două ori de G. Dem. Teodorescu și N. Iorga“.

487. FOCHI, Adrian. *Miorița. Tipologie, circulație, geneză, texte*. Cu un studiu introd. de Pavel Apostol. București: Edit. Acad. RP Română, 1964, p.137, 138, 140, 183, 228, 270, 306, 322, 324, 429, 795-796.
Varianta „Mioriței“ culeasă de G. Dem. Teodorescu de la Petrea Crețul Șolcanul în interpretarea lui A. D. Xenopol, Aron Densușianu, Duiliu Zamfirescu.
488. BĂLAN, Ion Dodu. Amintirea lui Gh. Dem. Teodorescu. În: Ion Dodu Bălan. *Valori literare*. București: Edit. pentru Literatură, 1966, p.260-263.
Monumentala culegere de „Poezii populare române“ a lui G. Dem. Teodorescu se remarcă prin bogăția tematică și varietatea speciilor cuprinse. Folcloristul consemnează pentru prima dată la noi specii variate ca: ghicitori, cântece și jocuri de copii, exerciții de pronunțare etc.
489. VRABIE, Gheorghe. *Balada populară română*. București: Edit. Acad. Române, 1966, p.14, 15, 24, 29, 32, 33, 39, 77, 109, 249, 263, 264.
G. Dem. Teodorescu este cel dintâi cercetător al folclorului românesc cu studii monografice despre proverbe, colinde, balade.
490. AMZULESCU, Al. I. Balada populară în Muscel. În: *Studii de folclor și literatură*. București: Edit. pentru Literatură, 1967, p.253.
Este menționat „marele Petrea Crețu“, principalul izvor al colecției de poezii populare ale lui Gh. Dem. Teodorescu.
491. NEAGU, Gh. I. Câteva însemnări pe marginea textelor folosite în jocurile de copii. În: *Studii de folclor și literatură*. București: Edit. pentru Literatură, 1967, p.333, 334, 386, 399.
Preocuparea lui G. Dem. Teodorescu pentru textele care însoțesc jocurile de copii.
492. NETEA, Vasile. Primele colecții de proverbe românești publicate. În: *Studii de folclor și literatură*. București: Edit. pentru Literatură, 1967, p.401, 402, 403.
În „Precuvântarea“ sa la culegerea lui Iuliu A. Zanne, intitulată „Proverbele românilor“, apărută între 1895 și 1903, în zece volume, G. Dem. Teodorescu arăta că prin această operă „pentru prima oară ni se oferă culegerea completă a proverbelor, zicătorilor, idiotismelor, poveșturilor și ghicitorilor din scriitorii vechi și noi“. El însuși este autor al unei „Cercetări asupra proverbelor române“,

publicată în anul 1877, în care își începe observațiile critice prin evocarea operei lui Anton Pann, „Povestea vorbei“, publicată în 1847.

493. PAPAHAGI, Tache. *Poezia lirică populară*. București: Edit. pentru Literatură, 1967, p.25, 36, 50, 233, 363, 374, 379, 478.
Studiu comparat despre poezia lirică populară la diverse popoare în care se fac referiri și la unele motive din colecția G. Dem. Teodorescu, cu reproducerea unor texte.
494. THEODORESCU, Barbu; PĂUN, Octavian. *Folclor literar românesc*. București: Edit. Didactică și Pedagogică, 1967, p.60-63.
Cea mai cunoscută colecție de folclor din a doua jumătate a secolului al XIX-lea este „Poezii populare române“, apărută în 1885, a lui G. Dem. Teodorescu, discipol al lui Odobescu și Hasdeu. Importanța colecției reiese din atenția dată „cântecului de lume“, deci folclorului orășenesc și din interesul acordat variantelor, prin respectarea formelor de vorbire și prin notele referitoare la istoricul speciei folcloristice respective și la informatorii folosiți.
495. CĂLINESCU, G. Folclorul la „Convorbiri literare“. În: *Studii de istorie a literaturii române de la C. A. Rosetti la G. Călinescu*. Vol. colectiv sub îngrij. șt. a lui Ovidiu Papadima. București: Edit. Acad. RS România, 1968, p.86, 102, 147, 156.
Despre colaborarea lui G. Dem. Teodorescu la revista „Convorbiri literare“.
496. CHIȚIMIA, I. C. *Folcloriști și folcloristică românească*. București: Edit. Acad. RS România, 1968, p.11, 26, 48, 50, 193, 202, 203, 207, 222.
Referiri la preocupările lui G. Dem. Teodorescu în domeniul folclorului.
497. NICOLESCU, G. C. Vasile Alecsandri. În: *Istoria literaturii române*. Vol.2: De la Școala Ardeleană la Junimea. Comit. gen. de coord.: Emil Petrovici, Al. Philippide, D. Panaitescu-Perpessicius, Al. Rosetti, Al. Balaci, Șerban Cioculescu, Al. Dima, Jean Livescu, Zaharia Stancu. Secretari: Mihai Novicov și Elena Purica. Comit. gen. de red.: Al. Dima, I. C. Chițimia, Paul Cornea, Eugen Todoran. Secretar: Stancu Ilin. București: Edit. Acad. Române, 1968, p.487.
G. Dem. Teodorescu este menționat ca întemeietor, ca domeniu de cercetare, al folcloristicii.
498. PAPADIMA, Ovidiu. Folclorul în periodicele lui B. P. Hasdeu („Traian“ și „Columna lui Traian“). În: *Studii de istorie a literaturii române de la C. A. Rosetti la G. Călinescu*. Vol. colectiv sub îngrij. șt. a lui Ovidiu Papadima. București: Edit. Acad. RS România, 1968, p.254, 284, 292, 296, 297, 301, 310, 323, 333.
Colaborările lui G. Dem. Teodorescu la „Columna lui Traian“.
499. PAPADIMA, Ovidiu. *Literatura populară română*. Din istoria și poetica ei. București: Edit. pentru Literatură, 1968. 725p.

Monografiile reunite în volum surprind trei aspecte ale folclorului: lirica populară, descântecul și ghicitoarea. Sunt analizate numeroase texte din colecția „Poezii populare române“ de G. Dem. Teodorescu.

500. TODORAN, Eugen. Alexandru Odobescu. În: *Istoria literaturii române*. Coord. G. Călinescu. Vol.2: De la Școala Ardeleană la Junimea. Comit. gen de coord.: Emil Petrovici, Al. Philippide, D. Panaitescu-Perpessicius, Al. Rosetti, Al. Balaci, Șerban Cioculescu, Al. Dima, Jean Livescu, Zaharia Stancu. Secretari: Mihai Novicov și Elena Purica. Comit. gen. de red.: Al. Dima, I.C. Chițimia, Paul Cornea, Eugen Todoran. Secretar: Stancu Ilin. București: Edit. Acad. Române, 1968, p.720.
Al. Odobescu a scris prefața la studiul lui G. Dem. Teodorescu „Încercări critice asupra unor credințe, datini și moravuri ale poporului român“.
501. VRABIE, Gh. Școala folcloristică „Hasdeu“: I. Pop-Reteganul, Sim. Fl. Marian, Teodor T. Burada, G. Dem. Teodorescu, Gr. G. Tocilescu. În: Gh. Vrabie. *Folcloristica română. Evoluție, curente, metode*. București: Edit. pentru Literatură, 1968, p.200-235.
G. Dem. Teodorescu, discipol al lui Hasdeu, „a fost cel dintâi cercetător al unor genuri, alcătuind după o metodă - și ea proprie – adevărate studii monografice“. Colecția sa de poezii populare îmbogățește sfera poeziei populare. A publicat ghicitori populare, a acordat o importanță deosebită proverbelor și colindelor.
502. BÂRLEA, Ovidiu. *Metoda de cercetare a folclorului*. București: Edit. pentru Literatură, 1969, p.26, 29, 35.
În conferința sa la Ateneu despre Petrea Crețu Șolcanu, lăutarul Brăilei, din anul 1884, G. Dem. Teodorescu este preocupat de personalitatea informatorului, de la care a cules mii de versuri, fără a se ști dacă această zestre folclorică a fost epuizată.
503. CARACOSTEA, Dumitru. *Poezia tradițională română*. Balada poporană și doina. Ed. îngrij. de D. Șandru. Pref. de Ov. Bârlea. Vol. 1-2. București: Edit. pentru Literatură, 1969. Vol.1, p.XXVI, 37, 38, 43, 49, 75, 86, 91, 103, 105, 106, 127, 137, 138, 156, 157, 160, 179, 190, 218, 220, 237, 240, 241, 243, 247, 279, 301; Vol.2, p.112, 115, 121, 145, 146, 164, 205, 210, 216, 245, 249, 268, 270-272, 281-284, 293, 316, 429, 539, 563.
În studiile sale autorul folosește numeroase texte din culegerea „Poezii populare române“ a lui G. Dem. Teodorescu. Formulează opinii cu privire la locul lucrării în cultura românească. Se pronunță asupra genezei și circulației unor balade.
504. *Elogiu folclorului românesc*. Antologie și pref. de Octav Păun. Text îngrij. de Maria Mărdărescu și Octav Păun. București: Edit. pentru Literatură, 1969, p.X, XXIII, 2, 169, 170, 177, 182, 189, 219, 256, 346, 349, 354, 370, 396, 397, 399, 400, 408, 413, 446, 447, 448, 449, 451, 462, 482, 603, 604, 605, 632.

În studiile lor fundamentale pentru folcloristica noastră, Delavrancea, Ilarie Chendi, D. Caracostea, N. Cartoian, Tache Papahagi, Petru Caraman, L. Blaga, I. Agârbiceanu, G. Călinescu, M. Eliade, Vl. Streinu, B. Fundoianu, Al. Philippide fac referiri la colecția de „Poezii populare“ a lui G. Dem. Teodorescu și adesea citează texte din aceasta.

505. CREȚU, Gr. *Folclor din Oltenia și Muntenia*. Texte alese din colecții inedite. Ed. îngrij. de A. Millea și I. Stănculescu. Pref. de Ovidiu Papadima. Vol.5. București: Minerva, 1970, p.16, 28, 39, 41, 45, 48.
G. Dem. Teodorescu și Gr. Crețu, colegi de profesorat la Liceul M. Basarab, și-au adunat materialul folcloric în aceeași epocă, ultimul pătrar al secolului XIX. Între variantele cuprinse în colecțiile folclorice ale celor doi autori există asemănări și deosebiri.
506. MUȘLEA, Ion; BÂRLEA, Ovidiu. *Tipologia folclorului din răspunsurile la chestionarele lui B. P. Hasdeu*. București: Minerva, 1970, p.15.
G. Dem. Teodorescu a publicat în revistele lui Hasdeu: „Traian“ și „Columna lui Traian“.
507. PAPAHAĞI, Tache. *Paralele folclorice*. București: Minerva, 1970, p.12, 120, 121, 125, 128, 133, 149, 154.
Referiri la baladele din colecția lui G. Dem. Teodorescu: „Tudor Dobrogeanul“, ca exemplu de poezie populară dacoromană, „Toma Alimoș“, ca una din cele mai frumoase variante, „Vlahul cel mic“, „Constantin cel Tânăr“, „Nuna-Mireasă“, „Scorpia“. Balada „Vinderea soției“ relatează și un fapt social, sclavia, iar G. Dem. Teodorescu în „Poezii populare române“ consideră epica populară drept o cronică anonimă a unor fapte populare, „o vastă cronică nescrisă și versificată“.
508. VRABIE, Gh. *Folclorul: obiect-principii-metodă-categorii*. București: Edit. Acad. Române, 1970, p.121, 122, 135, 139, 142, 144, 173, 194, 195, 197, 200, 201, 208, 212, 218, 221, 298, 317, 322, 374, 401, 404, 416-437, 479, 481, 483, 484, 492, 503, 506.
Motivele creației populare cu o anumită flexibilitate, cu atribute noi și configurație poetică inedită în funcție de culegător. Comparație între „Miorița“ culeasă de G. Dem. Teodorescu și cea culeasă de Sadoveanu.
509. CARACOSTEA, Dumitru; BÂRLEA, Ovidiu. *Problemele tipologiei folclorice*. București: Minerva, 1971, p.26, 100, 119, 177, 178, 182, 184, 207, 250, 259, 262, 263, 272, 273, 274, 276, 277, 285, 286, 294, 302, 314, 325.
Sunt trecute în revistă motive și tipuri din colecția G. Dem. Teodorescu.
510. CHIȚIMIA, I. C. *Folclorul românesc în perspectivă comparată*. București: Minerva, 1971, p.60, 81, 286, 400.
Referiri la clasificarea baladelor din colecția lui G. Dem. Teodorescu.

511. PAVELESCU, Gh. Balada populară în sudul Transilvaniei. În: *Studii și cercetări de folclor*. București: Minerva, 1971, p.228, 254, 263, 265, 274, 280.
Urmărind tematica și circulația baladelor populare în sudul Transilvaniei constată existența unor variante asemănătoare cu cele publicate de G. Dem. Teodorescu („Iencea Săbiencea“, „Marcu Viteazu“, „Cicoarea“). De altfel acesta a fost primul folclorist care a afirmat originea ardeleană a baladei „Ghiță Cătănuță“, cu toate că balada circulă intens și peste Carpați și a suferit unele influențe sud-dunărene.
512. PAVELESCU, Gh. Folclorul în revista „Familia“. În: *Studii și cercetări de folclor*. București: Minerva, 1971, p.87, 94.
Ca toți folcloriștii români de seamă, G. Dem. Teodorescu a publicat în revista „Familia“. Gh. Ghibănescu care dă primele indicații mai riguroase pentru culegerea literaturii populare consideră ca opere prețioase culegerile lui Jarnik-Bârseanu și G. Dem. Teodorescu, pentru că „nu vom găsi nicăieri corectat sau îndreptat versul, ci dat cum l-au auzit de la Petre Șolcanu sau de la țărani“.
513. MUȘLEA, I. *Cercetări etnografice și de folclor*. Vol. 1-2. București: Minerva, 1971-1972. Vol. 1. 1971, p.76, 135, 145, 149, 156, 158, 159, 237, 247, 292; Vol. 2. 1972, p. 238, 410, 413.
Colecția de „Poezii populare“ a lui G. Dem. Teodorescu a fost folosită ca termen de comparație cu „Culegerea de cântări și strigături românești din Roșia de Secaș“ din 1838, a lui N. Pauleti. G. Dem. Teodorescu laudă „norocita idee“ a lui I. C. Hintz-Hințescu, „librar din Sibiu“ de a aduna proverbele și de a prelua unele texte din variantele lui G. Alexici. Totodată, îi urmează lui Al. Lambrior și Petre Ispirescu în culegerea și publicarea jocurilor de copii. Se face o comparație între un joc cules de Hasdeu și cel cules de G. Dem. Teodorescu („Arici, arici pogonici“).
514. BĂLAN-OSIAC, Elena. *Sentimentul dorului în poezia română, spaniolă și portugheză*. București: Minerva, 1972, p.44, 45, 53, 256.
Referiri la volumul „Poezii populare române“ al lui G. Dem. Teodorescu.
515. FOCHI, Adrian. A. D. Xenopol și problemele folclorului. În: L. Boicu; Al. Zub. *A. D. Xenopol. Studii privitoare la viața și opera sa*. București: Edit. Acad. RS România, 1972, p.357-366.
Atent la procesul de culegere și de editare a folclorului în epocă, A. D. Xenopol publică între 1872-1886 patru recenzii în care ia în discuție culegerile de poezii populare ale lui Alecsandri, N. Caranfil și G. Dem. Teodorescu.
În opinia lui Xenopol culegerea de „Poezii populare“ a lui G. Dem. Teodorescu nu este absolut reprezentativă, pe de o parte, pentru că lipsesc anumite genuri folclorice cum ar fi bocetul sau strigătura, iar pe de altă parte, pentru că cea mai mare parte din material este culeasă de la lăutari țigani ceea ce scade calitatea pieselor folclorice. Crede că anumite producții folclorice cum ar fi colindele, cântecele de lume pot fi culese și de țigani, baladele însă, niciodată. „A se culege asemenea nestemate, din gura lăutarilor, fie acela chiar și Petru Crețul este o metodă cu totul greșită“.

516. FOCHI, Adrian. *Recherches comparées de folklore sud-est-européen*. București: Acad. de Științe Sociale și Politice, 1972, p.18, 38-40, 42, 43, 150.
Preocuparea lui G. Dem. Teodorescu pentru studiul comparat al versiunii sud-est-europene a unor motive și teme folclorice.
517. GEORGESCU-TISTU, N. *Cartea și bibliotecile. Studii de bibliologie*. București: Edit. Științifică, 1972, p.77, 78, 79, 218.
În capitolul „Motivul cărții în literatura română. Literatura poporană“ sunt transcrise ghicitori pe tema cărții apărute în culegerea lui G. Dem. Teodorescu „Poezii populare române“, București, 1885. „Folcloristul G. Dem. Teodorescu a recurs la Odobescu pentru a-i prefața un studiu de specialitate“.
518. GOROVEI, Artur. *Cimiliturile românilor*. Ed. îngrij. și cuv. înainte de Iordan Datcu. Pref. de Artur Gorovei. București: Edit. Eminescu, 1972. XIII, 557p.
Volumul de „Poezii populare române“ (București, 1885) al lui G. Dem. Teodorescu cuprinde 347 cimilituri, din care 114 sunt culese personal de la Potlogi, județul Vlașca, iar restul sunt luate din colecțiunile anterioare. La unele din cimilituri a alăturat și cimiliturile corespunzătoare din limbile străine, servindu-se de colecțiunea lui Eug. Rolland „Devinettes ou énigmes populaires de France“ (Paris, 1877). Andreul al Bagav, în „Carte de alegere, scrisă în dialectul macedo-român“ (București, 1887), prelucrează în aromână 19 cimilituri din colecția lui G. Dem. Teodorescu. Sunt reproduse ghicitori din colecția G. Dem. Teodorescu.
519. URSACHE, Petru. „Șezătoarea“ în contextul folcloristicii“. București: Minerva, 1972, p.12, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 47, 48, 49, 53, 54, 63, 102, 110, 210.
G. Dem. Teodorescu trezește destul de timpuriu interesul unor folcloriști în legătură cu necesitatea perfecționării muncii de culegere și de cercetare a creației populare, pornind de la principiile metodologice stabilite în „Cercetări asupra proverbelor române“.
520. ZUB, Al. A. D. Xenopol – orizont bibliologic și documentalist. În: L. Boicu; Al. Zub. *A. D. Xenopol. Studii privitoare la viața și opera sa*. București: Edit. Acad. RS România, 1972, p.21-33.
În concepția lui Xenopol valorificarea tradiției, a producțiilor folclorice, avea o valoare documentară deosebită. A avut prilejul să se pronunțe în acest sens prezentând colecția de „Poezii populare“ a lui de G. Dem. Teodorescu în recenzia din ziarul „Voința națională“ din 11 februarie 1886.
521. *Istoria literaturii române*. Vol. 3: Epoca marilor clasici. Comit. gen. de coord.: Al. Philippide, Al. Rosetti, Al. Balaci, Șerban Cioculescu, Al. Dima, Jean Livescu, Zaharia Stancu. Comit. de red.: Șerban Cioculescu, Ovidiu Papadima, Al. Piru. București: Edit. Acad. Române, 1973, p.6, 71, 151, 528, 547-549, 658, 763, 826, 828, 833, 853, 875, 888-904.

În „Familia“ și „Șezătoarea“ sunt reproduse texte din culegerile și studiile lui G. Dem. Teodorescu, alături de cele ale lui V. Alecsandri, Al. Odobescu, B.P. Hasdeu.

Scurtă comparație între G. Dem. Teodorescu, Coșbuc și T. T. Burada în relația lor cu literatura populară. Importanța colecției lui G. Dem. Teodorescu. Comparație între colecțiile de poezii populare ale lui G. Dem. Teodorescu și Gr. C. Tocilescu. Date despre viața și activitatea lui G. Dem. Teodorescu. Redactor la „Ghimpele“, publică studiul „Scrieri neogrece despre români“ în „Convorbiri literare“ și traduceri din poeți francezi în „Transacțiuni literare și științifice“.

522. TALOȘ, Ion. *Meșterul Manole*. Contribuție la studiul unei teme de folclor european. București: Minerva, 1973, p.56, 140, 167, 200, 204, 277, 287, 294, 298, 302.

Ampla variantă a baladei „Meșterul Manole“ culeasă de G. Dem. Teodorescu de la celebrul lăutar brăilean Petrea Crețul Șolcanul, cu cele 824 de versuri ale ei, reprezintă una din cele mai realizate din punct de vedere literar, dintre toate variantele românești.

523. BÂRLEA, Ovidiu. *Istoria folcloristicii românești*. București: Edit. Enciclopedică Română, 1974, p.9, 115, 116, 141, 158, 163, 193, 194, 197, 206, 250-259, 266, 268, 273, 274, 302, 305, 310, 314, 330, 336, 338, 341, 349, 384, 391, 392, 394, 396, 504, 510, 573.

G. Dem. Teodorescu, folclorist.

524. SEBASTIAN, Mihail. Povești cu Brăila. /Conferință radiofonică, 7 ianuarie 1933/. În: *Articole vorbite. Conferințe radiofonice*. Ed. îngrij. și pref. de Victor Crăciun. București: Cartea Românească, 1974, p.125, 127-128.

G. Dem. Teodorescu a transcris după cântecul lui Petrea Crețul Șolcanul, căruia i se datorește jumătate din colecția sa de poezii populare, „acea minunată variantă a Kirei Kiralina, care începe cu un scurt peisaj brăilean, de o precizie de stampă“.

525. FOCHI, Adrian. *Coordonate sud-est europene ale baladei populare românești*. București: Edit. Acad. Române, 1975, p.14-15, 17, 38.

G. Dem. Teodorescu a studiat balada populară românească alături de alți folcloriști, a tradus balada „Ghiță Cătănuță“ din bulgară și „Zidirea cetății Scadar“ din sârbă, versiune a „Meșterului Manole“, prin intermediul unor traduceri din germană și franceză.

526. RĂDOI, Ion. Variante românești ale baladei „Meșterul Manole“. Probleme de ierarhizare. În: *Semiotica folclorului – abordare lingvistico-matematică*. Sub red. prof. Solomon Marcus. București: Edit. Acad. RS România, 1975, p.52, 55, 66, 70. Studiul, bazat pe aplicarea metodelor teoriei limbajelor formale, face o ierarhizare a variantelor românești ale baladei „Meșterul Manole“ și evidențiază locul variantei publicate de G. Dem. Teodorescu.

527. ROSETTI, Al. *Limba descântecelor românești*. București: Minerva, 1975, p.28, 29, 30, 33, 34, 41, 46, 47, 50, 55, 97, 100, 103, 111, 115, 128, 129, 130.
În toate cele șase capitole ale lucrării (Cuvinte rare, în afară de comunicarea uzuală; Cuvinte cu sensuri deosebite; Formarea verbelor din substantive, adjective, numerale și interjecții; Formarea verbelor din verbe; Personaje mitice sau infernale; Termeni cu sens obscur) explică cuvinte și din colecția de „Poezii populare române“ a lui G. Dem. Teodorescu și face trimiteri la acestea.
528. VRABIE, Gheorghe. *Folcloristica*. București: Edit. Acad. RS România, 1975, p.137-138, 141.
„După V. Alecsandri, G. Dem. Teodorescu a fost al doilea culegător de poezie populară care și-a recăpătat un ilustru nume. În același timp a fost și un cercetător destoinic al folclorului românesc. /.../ G. Dem. Teodorescu s-a străduit apoi să găsească motive noi, la cele publicate până la el, și apoi să desprindă unele idei proprii creațiilor orale. O problemă scumpă a lui G. Dem. Teodorescu a fost aceea a clasificării și definirii speciilor folclorice. Se știe că, după pașoptiști, de asemenea probleme ale folclorului nostru au mai fost preocupați B.P. Hasdeu și Gr. Tocilescu“.
529. POP, Mihai; RUXĂNDOIU, Pavel. *Folclor literar românesc*. București: Edit. Didactică și Pedagogică, 1976, p.303, 305-310.
În cercetarea asupra originii, evoluției și delimitării unor categorii în ceea ce privește cântecul epic, se fac referiri și comentarii asupra unor texte din colecția lui G. Dem. Teodorescu.
530. *Reviste literare românești de la începutul secolului al XX-lea*. /De/ Stancu Ilin, Ovidiu Papadima, Dana Popescu /et al./ Îngrij. șt.: Ovidiu Papadima. București: Edit. Acad. RS România, 1976, p.140.
Dr. Petru Șpan, pedagog reputat în epocă, publică două expuneri didactice informative, destul de confuze, clasificând creația folclorică după schema lui G. Dem. Teodorescu („Câteva cuvinte despre literatura populară“, în revista „Transilvania“, 1903, p.220-226, și „Rolul poveștilor în educațiune“, idem, 1904, p.26-37). Un studiu de folclor comparat valoros până astăzi este cel al lui Iosif Popovici, „Jertfa zidirii la români“, în care analizează variantele din „Mănăstirea Argeșului“ de Alecsandri, „Manole“ din colecția G. Dem. Teodorescu și „Cântecul podului de la Arta“ (după Weigand), completate cu variantele sârbești, bulgărești, albaneze și grecești ale legendei (în „Transilvania“, 1909, p.5-19).
531. BĂLAN-OSIAC, Elena. *La solitude nostalgique dans la poésie roumaine, espagnole et portugaise*. București: Minerva, 1977, p.45, 47, 51, 57, 250.
Referiri la volumul „Poezii populare române“ al lui G. Dem. Teodorescu.
532. KIRILEANU, G. T. *Corespondență*. Ed. îngrij., note, tabel cron., bibliogr. și indici de Mircea Handoca. București: Minerva, 1977, p.437.

- Gh. N. Dumitrescu-Bistrița, fondatorul revistei „Izvoarașul“ evocă numele unor pasionați folcloriști, printre care și G. Dem. Teodorescu.
533. BRĂILOIU, C.; COMIȘEL, Emilia; GĂLUȘCĂ-CÂRȘMARIU, Tatiana. *Folclor din Dobrogea*. Studiu introductiv de Ovidiu Papadima. București: Minerva, 1978, p.XXII, XXIII, XXVII.
Variantele culese de G. Dem. Teodorescu în București – „Lăzărelul“, „Caloianul“, „Iancu Mare“ – sunt prezente și în variante din folclorul dobrogean.
534. VRABIE, Gh. *Retorica folclorului (Poezia)*. București: Minerva, 1978. 318p.
Pe parcursul studiului său în care circumscrie conceptul de poezie populară ca procedeu, autorul face trimiteri la colecția de „Poezii populare“ a lui G. Dem. Teodorescu.
535. BUHOCIU, Octavian. *Folclorul de iarnă, ziorile și poezia păstorească*. București: Minerva, 1979, p.85, 92, 103, 104, 105, 135, 136, 137, 138, 299, 301, 302, 303, 310, 315, 327, 350, 352, 361, 387, 388, 405, 412, 449, 451.
Lucrarea se axează pe descrierea riturilor și credințelor legate de calendarul popular, folcloric sau etnografic și de viață socială păstorească și agrară. Cercetarea se extinde la etnografia sud-est europeană și la mitologia comparată. Pe parcursul lucrării se fac referiri și comentarii asupra motivelor din colecția lui G. Dem. Teodorescu.
536. CIOMPEC, Gh. *Motivul creației în literatura română*. București: Minerva, 1979, p.5, 12, 34, 36, 40, 42, 45, 46, 47, 48, 57, 83, 89, 99, 106, 113.
Aprecieri asupra baladei „Meșterul Manole“, varianta G. Dem. Teodorescu.
537. DELAVRANCEA, B. Șt. Din estetica poeziei populare. În: *Discursuri de recepție la Academia Română*. Ed. îngrij. de Octav Păun. Documentar de Antoaneta Tănăsescu. Pref. De Octav Păun. București: Albatros, 1980, p.81-103. (Seria „Discursuri de recepție“, XL, București, 1913, p.3-22).
Urmărind să demonstreze că „estetica noastră populară este la fel, în legile ei fundamentale, cu estetica operelor de cea mai înaltă cultură“, autorul face referiri și la „Meșterul Manole“ din colecția G. Dem. Teodorescu. Remarcă utilizarea verbului în exprimarea acțiunii, repetiția versului scurt și invocarea naturii, ca mijloace de construire și de transmitere a poeziei populare.
538. DIACONU, Ion. *Cântăreți și povestitori populari*. Câteva criterii asupra monografiei folclorice. București: Minerva, 1980, p.86, 87, 112, 113, 116.
Comparație între variante ale unor balade culese în Vrancea și cele ale lui G. Dem. Teodorescu. Din 1872 până la sfârșitul secolului trecut s-a creat o vie polemică „în legătură cu două culegeri ale timpului, vulnerabile mai puțin prin dresura formei și recreprisajul fondului, cât îndeosebi prin proveniența de la lăutari: N. Caranfil (1872) și G. Dem. Teodorescu (1885)“.

539. TOCILESCU, Grigore G.; ȚAPU, Christea N. *Materialuri folcloristice*. Vol.1. Ed. critică și studiu introd. de Iordan Datcu. București: Minerva, 1980, p.XXXV, 6, 7, 22, 23.
Colecția lui G. Dem. Teodorescu cuprinde texte culese între anii 1864-1885, tratate adesea după metodele romantice. Rapsodul Petrea Crețu Șolcanu, de la care au fost culese versurile, a contribuit la faima colecției, dar totodată și la fixarea colecției într-o zonă folclorică restrânsă. G. Dem. Teodorescu include și texte din colecții anterioare (Anton Pann, V. Alecsandri, P. Ispirescu, S. Fl. Marian, T. T. Burada).
540. ZAMFIRESCU, Duiliu. Poporanismul în literatură. În: *Discursuri de recepție la Academia Română*. Ed. îngrij. de Octav Păun. Documentar de Antoaneta Tănăsescu. Pref. de Octav Păun. București: Albatros, 1980, p.45-48. (Seria „Discursuri de recepție“, XXXIII, București, 1909, p.3-43).
Se referă la balada „Miorița“ în colecțiile lui G. Dem. Teodorescu (cu titlul „Oaia năzdrăvană“, culeasă de la Petrea Crețul Șolcan, lăutarul Brăilei), V. Alecsandri, G. Cătană și Gr. Tocilescu, sugerând antagonismul dintre valoarea estetică și caracterul anonim al creației folclorice.
541. BÂRLEA, Ovidiu. *Folclorul românesc*. Vol. 1-2. București: Minerva, 1981-1983. Vol. 1. 1981, p.310, 311, 313, 317, 318, 325, 326, 333, 334, 335, 336, 342, 343, 352, 375, 376, 381, 389, 399, 404, 405, 444; Vol. 2. 1983, p.71, 81, 87, 99, 105, 121, 122, 123, 126, 128, 132, 133, 140, 163, 179, 202, 209, 231, 232, 344.
Referiri la colinde și obiceiurile de peste an, baladă, proverb, folclorul infantil, cu exemplificări și trimiteri bibliografice la operele folclorice ale lui G. Dem. Teodorescu.
542. BRĂTULESCU, Monica. *Colinda românească. The Romanian colinda*. București: Minerva, 1981, p.10, 11, 12, 102, 124.
Studiul lui G. Dem. Teodorescu din 1879, „Noțiuni despre colindele române“, cuprinde pe lângă date etnografice (titlaturile populare ale colindei și modul de execuție) și câteva observații pătrunzătoare cu privire la raportul dintre unele texte și evenimente istorice. Contribuția lui G. Dem. Teodorescu la cercetarea colindei se întinde și prin clasificarea pe care acesta o propune în prefața volumului său din 1885, „Poezii populare române“. El include în aceeași categorie tipuri cu caracter mitologic și creștin.
543. VLĂDUȚESCU, Gh. *Filosofia legendelor cosmogonice românești*. București: Minerva, 1982, p.98.
Numărul care este identificat cu principiul lumii în spațiul de cultură european are un rol însemnat în mitologia românească. În balade, doine, descântece, strigături și cimilituri apare numărul trei, de exemplu balada „Meșterul Manole“, în varianta G. Dem. Teodorescu (Trei ani că lucra/Dar geaba era), în timp ce în culegerea sa de „Basme românești“ apar numere pare (Omul cu doi ochi/bine vede; Carul cu patru roate/bine merge; Fluierul cu șase găuri/bine cântă; Plugul cu opt boi/bine

ară). Autorul concluzionează că „nu semnificația nemijlocită prezintă interes, ci aceea mai ascunsă, care trimite departe la ideea regularității și repetabilității“.

544. HINȚESCU, I. C. *Proverbele românilor*. Ed. îngrij. de Constantin Negreanu și Ion Bratu. Cuv. înainte de I. C. Chițimia. Timișoara: Facla, 1985, p.25.
În capitolul „Cel dintâi corpus de proverbe românești“ este menționat G. Dem. Teodorescu care, în studiul său „Cercetări asupra proverbelor române“, publicat în „Convorbiri literare“, face aprecieri critice asupra colecției lui I. C. Hințescu, critici ce se regăsesc mai târziu la I. A. Zanne și la alți autori care n-au mai consultat culegerea lui Hințescu, bazându-se numai pe cele ce s-au scris despre ea.
545. ZUB, Al. *De la istoria critică la criticism*. (Istoriografia română la finele secolului XIX și începutul secolului XX). București: Edit. Acad. RS România, 1985, p.17, 95, 228.
G. Dem. Teodorescu a contribuit la progresul istoriografiei noastre. „El condamna improvizația, lucrul de mântuială sau din capriciu“. Ovidiu Papadima în „Prefață“ la „Poezii populare române“, culese de G. Dem. Teodorescu, (București, 1982, p.XXX-XXXI) se referă la interesul folcloristului pentru etnopsihologie.
546. BĂDESCU, Horia. *Meșterul Manole sau imanența tragicului*. București: Cartea Românească, 1986. 128p.
Își construiește eseu pe un singur text – balada „Meșterul Manole“ –, varianta G. Dem. Teodorescu, culeasă în anul 1883 și însumând 824 versuri, opțiunea lui Bădescu mergând spre acest text pentru că „are o deschidere mitică și filosofică mult mai largă, o articulare perfectă a sensurilor, o bogăție de subtile adiacente simbolice, care dau adâncime, sporesc dimensiunea ideatică a capodoperei“. „Avem în balada aceasta – scrie Bădescu –, nu doar un mit estetic, cum s-a tot spus, nu doar o expresie a unei puternice trăiri istorice, ci și o mai adâncă deschidere spirituală, o viziune mai profundă asupra condiției umane, asupra raporturilor omului cu lumea, cu universul, și asupra interpretării tragice a acestor raporturi, a acestei condiții“.
547. FOCHI, Adrian. *Valori ale culturii populare românești*. Vol. 1-2. București: Minerva, 1987-1988. Vol.1. 1987, p.64, 70, 243; Vol.2. 1988, p.79, 158, 391-392, 396, 490.
Despre recenzii publicate de A. D. Xenopol asupra culegerii lui G. Dem. Teodorescu. În notele bibliografice se fac trimiteri la variante ale baladelor din „Poezii populare române“ (1885) și la „Basmе române“ (1968).
548. GOIA, Vistian. *B.P. Hasdeu și discipolii săi*. București: Minerva, 1987. 219p.
Numeroase referiri la G. Dem. Teodorescu, ca discipol al lui Hasdeu, la activitatea sa de folclorist și jurnalist, precum și la participarea sa la activitățile legate de existența Societății „Românismul“.
549. AMZULESCU, Al. I. *Repere și popasuri în cercetarea poeziei populare*. București: Minerva, 1989, p.25, 31, 80, 119, 126, 130, 131, 136, 259, 327.

Referiri la variantele baladelor culese de G. Dem. Teodorescu („Miorița“, „Vâlcan“) și la motivul elegiac „Jelui-m-aș, jelui... munților, /... florilor/, brazilor“ care se regăsește și în colecția sa. „Dacă G. Dem. Teodorescu, D. Vulpian ori S. Fl. Marian s-ar scula din morți /.../ ar fi uimiți de adâncă schimbare a peisajului etnografic și folcloric actual“.

550. BLAGA, Lucian. *Eloge du village roumain*. Paris: Librairie du savoir, 1989. 25p. Discursul de recepție la Academia Română, București, 5 iunie 1937, în care Blaga apreciază valoarea artistică a poeziei „Soarele și luna“: „Recitiți de exemplu legenda poetizată «Soarele și luna» din colecția Teodorescu și veți găsi viziuni cu nimic inferioare celor mai admirate din marile poeme ale omenirii de la «Divina Comedie» până la «Faust»“.
551. DIACONU, Ion. *Ținutul Vrancei*. Etnografie. Folclor. Dialectologie. Vol. 4. Ed. îngrij. și studiu introd. de Paula Diaconu Bălan. București: Minerva, 1989, p.317, 329, 336, 337, 341-344.
Ion Diaconu studiind motivul „Mioriței“ în variantele culese de el în ținutul Vrancei își definitivează concluziile în numeroase note critice. Între acestea și cele referitoare la varianta „Oaia năzdrăvană“ culeasă de G. Dem. Teodorescu de la lăutarul Brăilei, Petrea Șolcanul, în interpretare comparativă (D. Caracostea, Ov. Densusianu, Gh. Vrabie, A. Fochi).
552. /Corespondența lui G. Dem. Teodorescu cu Simion Florea Marian/. În: *Simion Florea Marian și corespondenții săi*. Ed. îngrij. de Eugen Dimitriu și Petru Froicu. Cuv. înainte de Iordan Datcu. București: Minerva, 1991, p.364-367.
În scrisoarea sa expediată din București (str. Mircea Vodă 29, la 30 sep. 1884), G. Dem. Teodorescu îl informează pe Simion Florea Marian că îi va expedia două exemplare din broșura sa „Petre Crețul Șolcan“ și, de asemenea, că este interesat să cunoască toate scrierile acestuia despre literatura populară. În scrisoarea expediată din Franța, de la Menton (13/25 feb. 1886) îi comunică că și-a prezentat volumul de „Poezii populare“ la Academie pentru premiul literar de 3-4.000 lei, dar crede că va fi respins, deoarece „a susținut că poeziile populare trebuie respectate așa cum sunt, iară nu împodobite“. Susține necesitatea preocupării față de literatura populară, „convins că de aici va ieși regenerarea limbii, că într-însa e sorgintea nesecată a studiilor despre datinele, credințele și vicisitudinile naționalității române“.
553. LEU, Paul. *Simion Florea Marian*. Monografie. Suceava: Euroland, 1996, p.5, 86, 93, 130, 155, 261, 266, 351.
G. Dem. Teodorescu, Alecsandri, Hasdeu, T. T. Burada, Moses Gaster și alții au pornit de la teoretizarea științei la cunoașterea propriu-zisă a folclorului. Printre lucrările de folclor care i-au atras atenția lui Paul Meyer, romanist francez solicitat de Philological Society din Londra să întocmească un raport asupra progreselor făcute de popoarele romanice în domeniul literaturii, se numără și volumul „Însemnări critice asupra unor credințe, datini și moravuri ale poporului român“, de G. Dem. Teodorescu.

În schimbul lucrării sale „Ornitologia poporană română“, S. Fl. Marian primește de la G. Dem. Teodorescu două exemplare din „Petre Crețul Șolcan“.

554. RUSU, Dorina N. *Istoria Academiei Române în date (1866-1996)*. București: Edit. Acad. Române, 1997, p.81.
La 18/30 martie 1885, la Academia Română, B.P. Hasdeu și G. Sion prezintă raportul referitor la colecția de „Poezii populare române“ a lui G. Dem. Teodorescu, apreciată drept „cea mai importantă din toate câte au apărut până acum. Meritul colectantului este cu atât mai mare că afară de osteneala ce s-a dat spre a aduna un material atât de avut, afară de ingenioasa clasificare și grupare ce le-a dat, apoi a avut grijă a însemna în note și proveniența lor“.
555. TALOȘ, Ion. *Meșterul Manole*. Contribuție la studiul unei teme de folclor european. II. Corpusul variantelor românești. Cuv. prelim. și introd. de Ion Taloș. București: Grai și suflet-Cultura, 1997, p.XXVIII, XXXIII, 279-289.
Balada „Meșterul Manole“ a lui G. Dem. Teodorescu în contextul altor variante românești și străine pe tema jertfei zidirii.
556. LEU, Paul. *S. Fl. Marian, academician*. Suceava: Euroland, 1998, p.56, 79, 210, 213, 223, 227, 235, 237.
S. Fl. Marian, creatorul etnografiei române face referiri la personalitatea lui G. Dem. Teodorescu și la „Poeziile populare“, adunate de acesta.
Paul Meyer, pe care Societatea Filologică din Londra l-a însărcinat să elaboreze un raport asupra progreselor realizate de țările de origine latină în domeniul cultural, îi menționează pe S. Fl. Marian, A. T. Laurian, Ioan Maiorescu, Titu Maiorescu, B. P. Hasdeu și G. Dem. Teodorescu.
557. NEGREANU, Constantin. *Istoria proverbului românesc*. Ed. îngrij. și pref. de Pr. Al. Stănciulescu-Bârda. Bârda: Cuget Românesc, 1998, p.105, 106, 118.
Între multiplele preocupări ale lui G. Dem. Teodorescu se înscriu și acelea pentru paremiologie. Astfel în 1877 îi apare studiul „Literatura poporană. Cercetări asupra proverbelor române (Cum trebuiesc culese și publicate)“, în care este abordată problematica referitoare la însemnătatea literaturii populare, în general, și a paremiologiei, în special. La sugestia lui G. Dem. Teodorescu, S. Fl. Marian a explicat câteva texte paremiologice în revista „Familia“ (nr. 13, 1877). G. Dem. Teodorescu a scris „Precuvântarea“ la colecția lui Iuliu A. Zanne, „Proverbele Românilor din România, Basarabia, Bucovina, Ungaria, Istria și Macedonia. Proverbe, zicători, povățuiri, cuvinte adevărate, asemănări, idiotisme și cimilituri“, în 10 volume, apărute la București, între 1895 și 1903.
558. DATCU, Iordan. *Un mit - Toma Alimoș*. București: Universal Dalsi, 1999, p.11, 13, 20, 21, 23, 29, 34, 42, 43, 44, 45, 46, 50, 57, 58, 61, 63, 65, 66, 69, 71, 76, 78, 88, 93, 95, 98, 118, 148-155.
Despre balada „Toma Alimoș“, în toate variantele găsite, comparații între variante și studii pe aceeași temă. Este reprodusă balada „Toma Alimoș“, varianta G. Dem.

Teodorescu, tradusă în limba italiană și inclusă în volumul: Mario de Micheli e Dragoș Vrânceanu. „Antologia della poesia romena“. Presentazione di Salvatore Quasimodo, Introduzione di Mario de Micheli, Parenti Editore. Firenze, /1961/, p.9-14.

559. VRABIE, Gheorghe. *De civitate rustica*. Studii și cercetări de etnologie și literatură populară română. București: Grai și suflet-Cultura națională, 1999. 431p. Prin conținut, în esența ei, lucrarea înfățișează aspecte din viața materială și spirituală a poporului român. Dezvăluind o serie de valențe simbolice ale unor obiceiuri populare proprii poporului nostru, ca și altor popoare vecine sau mai îndepărtate, autorul face trimiteri la teme și motive din creația folclorică a lui G. Dem. Teodorescu ca și a altor folcloriști.
560. MICU, Dumitru. *Istoria literaturii române*. De la creația populară la postmodernism. București: Saeculum I.O., 2000, p.11, 111. Comparabile ca valoare și însemnătate cu momentul Alecsandri sunt realizările în direcția recuperării folclorului marcate în domeniul liric prin culegerile semnate de G. Dem. Teodorescu („Poezii populare române“, 1885) și Gr. Tocilescu („Materialuri folcloristice“, 1901). Cei doi culegători de folclor îl interpretează consacrandu-i studii. G. Dem. Teodorescu, Lazăr Șăineanu și Simion Florea Marian au fost discipolii iluștri ai lui Hasdeu pe tărâm folcloric.
561. BUGA, Marin. *Ovid Densusianu, folclorist*. București: Grai și suflet-Cultura Națională, 2003, p.XV, 223, 228, 237, 248, 249. Ovid Densusianu urmărind în cadrul cursurilor sale de „Istoria literaturii române“ predate la Universitatea din București (1898-1901) evoluția conceptului de folclor, face numeroase trimiteri la categorii folclorice cum ar fi legendele, credințele și superstițiile populare, colindele religioase și cântecele de stea, prezente în opera lui G. Dem. Teodorescu.
562. PĂUN, Octav. *Novăceștii. Studiu de folclor comparat*. București: Albatros, 2003, p.13, 16, 55-59, 162, 194. Studiu comparativ al textelor unor balade despre Novăcești care face referiri la motive de largă circulație în sud-estul european prezente și în colecția G. Dem. Teodorescu: motivul eroului întemnițat („Corbea“) și motivul voinicului care-și găsește sfârșitul departe de casă, natura devenind sanctuar, iar calul, unicul tovarăș, fiind cel care va pregăti ceremonialul înmormântării („Toma Alimoș“).
563. ȘĂINEANU, Lazăr. Ielele sau Zânele Rele. În: Lazăr Șăineanu. *Studii folclorice*. Cercetări în domeniul literaturii populare. Cuv. înainte de Dan Horia Mazilu. Studiu introd. și ediție de Alexandru Dobre. Acuratețea textelor, în original, în limbile greacă și latină, de Mariana Franga. București: Academia Română. Fundația Națională pentru Știință și Artă; Institut. de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“, 2003, p.96, 110.

În studiul său asupra – ielelor –, credință populară răspândită în toate părțile locuite de români, autorul face referiri la variantele unor descântece din colecția lui G. Dem. Teodorescu („Puiul Iudei“, „Puiul vidrei“, „Iediță“, „Iudiță“, „Descântec de ceas rău“).

564. ȘĂINEANU, Lazăr. Legenda Meșterului Manole la grecii moderni. În: Lazăr Șăineanu. *Studii folclorice*. Cercetări în domeniul literaturii populare. Cuv. înainte de Dan Horia Mazilu. Studiu introd. și ediție de Alexandru Dobre. Acuratețea textelor, în original, în limbile greacă și latină, de Mariana Franga. București: Academia Română. Fundația Națională pentru Știință și Artă; Institut. de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“, 2003, p.39, 43.
Face trimitere la versiunea „Meșterului Manole“ din colecția de „Poezii populare“ a lui G. Dem. Teodorescu.
565. ZĂRNESCU, Constantin. Precuvântare. În: Iuliu A. Zanne. *Proverbele românilor*. Cluj-Napoca: Dacia, 2006, p.7.
„În Precuvântarea sa la «Proverbele românilor», unul dintre savanții clasici ai civilizației populare românești, G. Dem. Teodorescu, a numit cele 10 volume ale lui Iuliu A. Zanne «o lucrare unică în felul ei, un monument, pentru literatura națională». Adăugând, apoi o frază plină de mustrare, extrem de aspră la adresa contemporanilor: „În țările mari și culte, o întreprindere atât de frumoasă ar asigura autorului ei tot felul de recompense și morale și materiale /.../. Eu sper mai adaugă drastic G. Dem. Teodorescu să văd, cel puțin, în partea inteligentă a națiunii citindu-se cu nesățiu rămășițele cele pioase ale unui trecut românesc de mai multe veacuri...“.
566. VRABIE, Gh. *Folklor românesc. Studiu și texte*. Craiova: Scrisul românesc, /s.a./, p.11, 24, 35, 36-43, 78, 126-131, 133-137, 145-152, 285-286, 301-303.
Referindu-se la „Colecția Teodorescu“ remarcă tendința autorului „de a da întâietate nu numai unei pătri sociale – țăranul și nici numai unui nucleu de viață – satul – ci tuturor claselor și oricărui centru de viață românească“. Din colecția de „Poezii populare“ sunt reproduse ghicitori, jocuri de copii, balada „Toma Alimoș“, un descântec de deochi, „Paparudele“ și „Caloianul“.

2. În periodice

2.1 Studii și articole

567. ODOBESCU, A. I. Mésa de cetire. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 3 nov. (15 nov.) 1874, 10, nr.43, p.516-518. (Salon).
Se reproduce prefața scrisă de A. I. Odobescu la studiul lui G. Dem. Teodorescu „Încercări critice asupra unor credințe, datini și moravuri ale poporului român“. București, 1874.

568. Raportul d-lui Paul Meyer asupra filologiei române. În: *Convorbiri literare*, 1 nov. 1875, 9, nr.8, p.331-332.
Despre unele cercetări folclorice (S. Fl. Marian, G. Dem. Teodorescu).
/Fragment dintr-o lucrare apărută în Bibliothèque de l'École des Chartes, Paris, 1875/.
569. SION, George. Despre izvoarele istoriei: Conferință ținută în Societatea „Uniunea Română” din Paris la 28 aprilie 1877. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 15-27 mai 1877, 13, nr.20, p.229-232.
Face trimitere la studiile lui G. Dem. Teodorescu „Despre idilă și despre Al. Depărățeanu” și „Cercetări asupra proverbelor române”.
570. SION, George. Despre izvoarele istoriei: Conferință ținută în Societatea „Uniunea Română” din Paris la 28 apr. 1877. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 31 iul.-12 aug. 1877, 13, nr.31, p.361-362.
La Biblioteca Statului din București există câteva surse despre obiceiurile și ceremoniile de la noi, între care și cartea lui G. Dem. Teodorescu: „Încercări critice asupra obiceiurilor și datinilor poporului român”, tipărită la București.
571. ISPIRESCU, Petre. Zicători și proverbe. În: *Revista pentru arheologie, istorie și filologie*, 1882, 1, nr.1, p.224.
P. Ispirescu anunță apariția colecției sale de zicători și proverbe și îl citează pe G. Dem. Teodorescu cu lucrarea sa „Cercetări asupra proverbelor române. Cum trebuiesc culese și publicate”, spunând că „acest june plin de talente și instruit a arătat din destul de cât folos ar fi pentru literatura și naționalitatea română o colecție de proverbe cu cercetări și studii în felul cum a dat câteva probe”.
572. TOCILESCU, Gr. G. Literatura populară. Colecțiunea G. Dem. Teodorescu. În: *Revista pentru istorie, arheologie și filologie*, 1884, 2, vol.3, p.371-381.
Cu reproducerea celei mai lungi și mai complete variante a baladei „Meșterul Manole”. Susține că G. Dem. Teodorescu prin indicațiile de metodologie folclorică a exercitat o influență puternică asupra contemporanilor săi.
573. Ședința din 17 martie /1885/. În: *Analele Academiei Române*: Seria II. Tom VII: 1884-1885. Secțiunea I: Partea administrativă și dezbaterile, p.130.
„Dl. D. Sturdza comunică Academiei o mare colecțiune de poezii populare adunate de dl. G. Dem. Teodorescu, cerând să i se dea un ajutor pentru tipărirea lor. Se recomandă de urgență Secțiunii literare”.
574. Ședința din 18 martie /1885/. În: *Analele Academiei Române*: Seria II. Tom VII: 1884-1885. Secțiunea I: Partea administrativă și dezbaterile, p.132.
„... Secțiunea /literară/ opinează ca ajutorul propus pentru publicarea colecțiunii de poezii populare a d-lui G. Dem. Teodorescu să se dea din bugetul anului viitor după apariția operei”.

575. Raportul D/omni/lor B.P. Hasdeu și G. Sion asupra colecțiunii de poezii populare făcute de d/omn/ul G. Dem. Teodorescu. În: *Analele Academiei Române*. Seria II. Tom VII: 1884-1885. Secțiunea I: Partea administrativă și dezbaterile, p.150.
„Examinând colecțiunea de poezii populare române adunată de dl. G. Dem. Teodorescu, ce ni s-a recomandat de Secțiunea literară, am constatat cu fericire că este cea mai importantă din toate câte au apărut până acum. Meritul colectantului este cu atât mai însemnat, că afară de osteneala care și-a dat spre a aduna un material atât de avut, afară de ingenioasa clasificare și grupare ce le-a dat, apoi a avut grija a însemna în note și proveniența lor; astfel că, dacă Academia a găsit cu cale a acorda ajutoarele sale colecționarilor Jarnik-Bârsan, S. Fl. Marian și altele, cu atât mai ales s-ar crede datoare a veni în ajutorul publicațiunii acestei colecțiuni, care ajutor să i se acorde după aparițiune“.
576. Curierul literar. În: *Românul*, 15-16 apr. 1885, 29, p.342-343. /Semnează: Gion/.
Se referă la colecțiile lui G. Dem. Teodorescu, I.G. Bibicescu, I.C. Brezoianu și subliniază meritele adunătorilor de versuri populare. Susține necesitatea înființării unui ziar de poezie și literatură populară română.
577. O nouă colecțiune de poezii populare. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 21 apr. (3 mai) 1885, 21, nr.16, p.190; 8 sep. (20 sep.), nr.36, p.430. (Literatură și artă). /Semnează: Gion/.
Despre apariția colecției lui G. Dem. Teodorescu, cu o prezentare bibliografică a autorului.
578. DENSUȘIANU, Ar. Epopeea noastră păstorească. În: *Revista critică-literară*, dec. 1885, 3, nr.12, p.317-331.
Studiul consacrat baladei „Miorița“ pornește de la variantele Alecsandri și G. Dem. Teodorescu.
579. Poezii populare române. Culegere de G. Dem. Teodorescu. București, 1885. Raport de d/omnu/l B. P. Hasdeu. În: *Analele Academiei Române*. Seria II. Tom VIII: 1885-1886. Secțiunea I: Partea administrativă și dezbaterile, p.213-214. (Ședința din 3 aprilie 1886).
„Colecțiunea de cântece poporane, publicată de d/omnu/l G. Dem. Teodorescu e foarte merituosă și de aceea subscrisul împreună cu d/omnu/ G. Sion am fost propus deja din sesiunea trecută de a se da eminentului colector un ajutor bănesc întocmai după cum s-a dat părintelui S. Fl. Marian pentru publicarea descântecelor. Cartea este de ajutorat, da; de premiat, nu. Premiarea presupune o însemnată activitate intelectuală proprie celui premiat; ajutorarea constată numai o mare doză de persistență sau de muncă materială“. /Ajutorul acordat a fost de 1000 lei/.
„D-nii Maiorescu și Negruzzi, separându-se în această privință de opinia majorității, au fost de părere a se acorda colectorului premiul Năsturel-Herescu“.
580. Ședința din 7 aprilie 1886. În: *Analele Academiei Române*. Seria II. Tom VIII: 1885-1886. Secțiunea I: Partea administrativă și dezbaterile, p.145-146.

Se supune la vot premiera colecției de poezii populare publicate de G. Dem. Teodorescu. I. Negruzzi și Urechia se disociază de opinia majorității comisiei de premiera și susțin că lucrarea ar merita să fie premiată fie și numai pentru că întocmirea ei a necesitat „însemnate cunoștințe și o muncă considerabilă“. Hasdeu afirmând că lucrarea e bine făcută „o recomandă la o încurajare /sub forma unui ajutor bănesc/ dar nu la premiu“. În susținerea acestei poziții menționează unele lipsuri legate de aparatul critic și de analiza comparată a textelor (repetarea poeziilor în mai multe variante în loc de menționarea doar a micilor diferențe, traduceri de balade sârbești după o versiune în limba franceză și nu după original). În consecință, nu se decernează premiul Năsturel-Herescu lui G. Dem. Teodorescu.

581. MAIORESCU, T. Poeți și critici. În: *Epoca*, 1886, 1, nr.110, p.1-2; nr.111, p.1-2. (Ediția a 2-a).
Articolul este preluat din „Convorbiri literare“ și face comentarii cu privire la limba poeziei noastre populare.
G. Dem. Teodorescu, P. Ispirescu, T. Burada, M. Pompiliu au cules poezii populare și au publicat în „Convorbiri literare“.
582. MAX. Ghicitori. În: *Epoca*, 1886, 2, nr.307, p.2. Cronică. (Ediția a 2-a).
A citit cu plăcere culegerea lui G. Dem. Teodorescu, iar la capitolul „Ghicitori“ îi recomandă autorului ca în următoarea ediție a acestei cărți să introducă câteva ghicitori „care au luat o fisionomie de actualitate“.
583. GHIBĂNESCU, Gh. Literatura populară. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 31 mai-12 iun. 1887, nr.22, p.258-259.
Enumeră normele noului sistem de colectare a poeziilor populare care trebuie respectate: menționarea locului, numele povestitorului, dacă acesta știe să scrie și să citească, transcrierea fonetică, alegerea, din mai multe variante existente, a celei mai lungi. G. Dem. Teodorescu este cel mai strict observator al acestor norme pe care le-a respectat cu strictețe iar colecția sa de „Poezii populare“ este un exemplu pozitiv în ceea ce privește metoda de culegere.
584. GHIBĂNESCU, Gh. Plugușorul. În: *Analele literare*, 15 ian. 1888, 2, nr.1, p.26-59.
Referiri la activitatea de folclorist a lui G. Dem. Teodorescu, la opiniile și relatările cuprinse în scrierile sale la care autorul articolului se raportează ca la o autoritate în materie. Elogiază silința de culegător de folclor a lui G. Dem. Teodorescu a cărui „voluminoasă colecție“ este „martoră de munca ce a depus“.
585. CANIANU, Mihail. Privire asupra literaturii populare române. În: *Drepturile poporului*, 1891, 1, nr.4, p.3-4.
Remarcă culegerea „Poezii populare române“ a lui G. Dem. Teodorescu.

586. HASDEU, Bogdan Petriceicu. Dare de seamă, citită în ședința /Academiei Române/ de la 19 martie 1893 /asupra/ „Etymologicum Magnum Romaniae“, tomul III, fascicula 1. În: *Revista nouă*, feb.-mar. 1893, 5, nr.11-12, p.413-424.
În contextul unei analize asupra sensului cuvântului „bade“, autorul reproduce poezia „Urarea plugului“ din colecția de „Poezii populare române“ a lui G. Dem. Teodorescu.
587. HASDEU, Bogdan Petriceicu. Basmul: citit dinaintea M.S. Regelui în ședința Academiei Române din 9 aprilie 1894. În: *Revista nouă*, mar. 1894, 6, nr.10, p.369-390.
Autorul utilizează, între alte exemplificări, orații de nuntă și expresii citate din culegerea de „Poezii populare române“ a lui G. Dem. Teodorescu.
588. CANDREA, A. Influența țăganilor asupra literaturii populare române. În: *Revista nouă*, nov. 1894, 7, nr.2, p.64-74.
Autorul împărtășește critica întreprinsă de A.D. Xenopol în ziarul „Voința națională“ (nr.451 din 30 ian. 1886 și nr. 459 din 9 feb. 1886) la adresa metodei folosite de G. Dem. Teodorescu de a culege poezii populare de la lăutari țăgani. Afirmând că „țiganul, în loc să înfrumusețeze a stricat poezia noastră poporană“, autorul compară versiuni ale unor doine și balade culese de G. Dem. Teodorescu cu versiuni publicate de alți culegători care le-au aflat „de la gura sătenilor“. Menționează că articolul nu are scopul „de a desconsidera colecția d/omnu/lui G. Dem. Teodorescu“.
589. CONSTANTINESCU, Dem. Elementul dramatic în jocurile copiilor. În: *Revista nouă*, apr. 1895, 7, nr.7, p.268-273.
Articolul conține o referire critică la clasificarea de către G. Dem. Teodorescu a cântecelor din jocurile copiilor și menționarea unui punct de acord: „Înainte de toate trebuie să constatăm, cu d/omnu/l Teodorescu, că jocurile acestea sunt în cea mai mare parte o rămășiță de la grecii și italii vechi“.
590. CANDREA, Aureliu. Poreclele la români. În: *Revista nouă*, mai 1895, 7, nr.8, p.304-306; iun., nr.9, p.360-361; iul.-aug., nr.10-11, p.413; sep., nr.12, p.471.
Exemple de porecle ce figurează în cântecurile populare culese de G. Dem. Teodorescu.
591. ADAMESCU, Gheorghe. Viața militară în poezia poporului român: conferință ținută la Ateneul Român din București. În: *Revista literară*, 20 iun. 1896, 17, nr.15, p.225-229; 20 aug., nr.20, p.310-316.
„... în colecția d-lui Teodorescu, poeziile narative pe care le-a numit d-sa «domestice» sunt mai numeroase cu mult decât cele «istorice», care tratează fapte istorice în general cunoscute...“.
Articolul cuprinde reproduceri din colecția G. Dem. Teodorescu.

592. Cronica. În: *Liga română*, 1896, 1, nr.5, p.3.
Este rezumat articolul lui André Hallays, „Folklore roumain“, publicat în „Journal des Débats“ despre volumul de traduceri al lui Jules Brun din colecția lui G. Dem. Teodorescu, intitulat „Romancero roumain“.
593. VASCHIDE, N. Literatura română în străinătate. În: *Adevărul*, 14 feb. 1900, 13, nr.3789, p.1-2.
G. Dem. Teodorescu este apreciat drept „o autoritate română indiscutabilă“ care, prin publicarea în limba franceză a prefetei la volumul „Le romancero roumain“, e considerat mai mare pe tărâmul traducerilor în franceză decât Neuschotz, traducătorul lui Caragiale.
594. ANTEMIREANU, Al. Simțul artei la români. /Studiu/. În: *Noua revistă română*, 15 mar. 1900, vol.1, nr.6, p.254-264. (Literatură și artă).
Se exemplifică prin versurile populare din colecția lui G. Dem. Teodorescu.
595. HANEȘ, Petru V. Jocurile de copii la români. /Studiu/. În: *Noua revistă română*, 15 mar. 1900, vol.1, nr.6, p.265-273. (Literatură și artă).
Se exemplifică prin versurile populare din colecția lui G. Dem. Teodorescu.
596. HANEȘ, Petru V. Alexandru Russo cel dintâi folclorist român. În: *Noua revistă română*, 15 dec. 1900, vol. 2, nr.24, p.464-469. (Literatură și artă).
În Precuvântarea la colecția sa de poezii, G. Dem. Teodorescu citează articolul lui Russo „Poezia poporală“.
597. HANEȘ, Petru V. Jocurile de copii la români. În: *Literatură și știință populară*, 1903, nr.2, p.15-31.
Menționează, printre surse, „vreo câteva jocuri în marea colecțiune a D-lui Dem. Gh. Teodorescu“. Reproduce și comentează din colecția G. Dem. Teodorescu: un „joc de luptă“ și baladele: „Șarpele“, „Miul Cobiul“, „Badiul“, „Stanislav Viteazul“, „Pătrul Haiducul“.
598. ZAMFIRESCU, Duiliu. Poporanismul în literatură. În: *Convorbiri literare*, 1909, 43, p.1091-1092. /Discurs rostit la Academia Română la 16(29) mai 1909/.
Face o paralelă între Alecsandri, G. Cătană și G. Dem. Teodorescu în ceea ce privește culegerea și prezentarea baladei „Miorița“.
599. IONESCU-SACHELARIE, D. Elemente geografice în poezia noastră poporală. În: *Convorbiri literare*, 1913, 47, p.1008-1024, 1093-1120.
În partea a doua a articolului, vorbind despre „Stăpânirea pământului“ (văzduh, apă, uscat, codru, flori, păsări) și despre „Țările noastre“ (împărțirea lor, locuitorii, clase sociale, orașe, comerț), autorul reproduce numeroase versuri din colecția lui G. Dem. Teodorescu (cu indicarea paginilor în note). Este menționat și Teodor T. Burada cu lucrarea sa „O călătorie în Dobrogea“.

600. Școala muzicală românească. În: *Lamura*, iun. 1923, 4, nr.9, p.504.
Studiul lui Henry van Groot, publicat în revista olandeză „Caecilia“, face referiri la „renumitul folclorist G. Dem. Teodorescu“, precum și la Anton Pann, V. Alecsandri, G. Enescu, Stan Golestan.
601. LUPU-ANTONESCU, A. Înfăptuiri necesare. În: *Lamura*, apr.-mai 1924, 5, nr.7-8, p.333-334.
Despre colecțiile de producții populare. Referiri la Gh. Dem. Teodorescu, Gr. Tocilescu, Kirileanu, Alecsandri, Jarnik, Bârseanu, Marian.
602. IONESCU-NIȘCOV, Traian. Contribuții la cunoașterea Irozilor sau Vicleimului. În: *Cuget clar*, apr.-mai 1932, 5, nr.7-8, p.256-261.
Studiu de literatură comparată. Sunt citate lucrările din același domeniu ale lui Gh. Dem. Teodorescu, Th. T. Burada, M. Gaster, D. Ollănescu, N. Iorga, D. Caselli, Sulzer.
603. CARAMAN, Petru. Contribuții la cronologizarea și geneza baladei populare la români. Partea a 2-a. Geneza. În: *Anuarul Arhivei de Folclor*, 1933, 2, p.65, 66, 67, 71.
Referiri la varianta baladei „Toma Alimoș“ la G. Dem. Teodorescu.
604. AGÂRBICEANU, I. Mărturisiri. În: *Revista Fundațiilor Regale*, dec. 1941, 8, nr.12, p.539.
„Mi se pare că întâia mare încântare estetică am gustat-o în baladele lui Alecsandri, în poeziile populare din colecția lui Teodorescu, în acțiunea lor, ca și în ritmul și rima versurilor și în frumusețile descrierilor poetice“, mărturisește I. Agârbiceanu.
605. STREINU, Vladimir. Versul popular și versul liber. În: *Revista Fundațiilor Regale*, ian. 1947, 14, Serie nouă, nr.1, p.100-104. (Comentarii critice).
Culegerile folcloriștilor G. Dem. Teodorescu, T. Pamfile, V. Alecsandri.
606. LĂUDAT, I. D. Trei cărți din colecția de folclor – Miorița – /Poezii Populare Române – de G. Dem. Teodorescu. În: *Iașul literar (Convorbiri literare)*, aug. 1957, 9, nr.8, p.117-118.
Despre ediția publicată în 1957.
607. CHIȚIMIA, Ion Const. Din mișcarea folcloristică polonă. În: *Studii și cercetări de istorie literară și folclor*, 1957, 6, nr. 3-4, p.710-716.
Folcloristul polonez Oskar Kolberg (1814-1890) a utilizat aceeași metodă ca și G. Dem. Teodorescu, materialul literar publicat fiind nu numai cel cules pe teren, ci și cel adunat din culegeri și publicații polone mai vechi.

608. CIOBANU, Valeriu. A. I. Iașimirski și folclorul român. În: *Studii și cercetări de istorie literară și folclor*, 1959, 8, nr.3-4, p.677-678.
Iașimirski s-a inspirat din opera lui G. Dem. Teodorescu iar uneori a și tradus.
609. PAPADIMA, Ovidiu. Viața socială a Bucureștilor în prima jumătate a secolului al XIX-lea și folclorul bucureștean. În: *Studii și cercetări de istorie literară și folclor*, 1959, 8, nr.3-4, p.446, 450.
Creația orală de tip rural este prezentată masiv în culegerile lui P. Ispirescu și G. Dem. Teodorescu.
G. Dem. Teodorescu, în culegerea sa de „Poezii populare“, menționează și străzi ca Popa Tatu, a Călușeilor, dar și mahalale precum Lucaci, Obor, Crucea de Piatră, Cărămidar, cărora le spune „suburbii“, termen cu totul impropriu.
610. BĂLAN, I. D. Amintirea lui Gh. Dem. Teodorescu. În: *Luceafărul*, 1 sep. 1960, 3, nr.17, p.11.
Este subliniată valoarea monumentalei lucrări a lui Gh. Dem. Teodorescu „Poezii populare române“, tipărită la București, în 1885 și propusă de Hasdeu pentru premiul Academiei.
611. J. B. G. Dem. Teodorescu. În: *Gazeta literară*, 1 sep. 1960, 7, nr. 36, p.6.
Elogiu la adresa operei lui G. Dem. Teodorescu, la 60 de ani de la moartea sa.
612. FRUNZĂ, Maria. G. Dem. Teodorescu, folclorist. Comunicare prezentată la 30 noiembrie 1960, în ședința Filialei Iași a Academiei R.P.R. Cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la moartea sa (20 august 1900). În: *Studii și cercetări științifice. Filologie*, 1960, 11, fasc.2, p.191-208.
Rolul lui G. Dem. Teodorescu în procesul istoric de dezvoltare a culturii și, în special, a folcloristicii noastre în cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea, cu precizarea momentelor celor mai de seamă ale existenței și activității sale.
613. BISTRIȚEANU, Al. Léo Bachelin – un iubitor al folclorului românesc (1857-1930). În: *Limbă și literatură*, 1964, 8, p.444-445.
Léo Bachelin urmărind folclorul sărbătorilor de Crăciun în două articole („Chansons de Noël en Roumanie“, 1891 și „Noël en Roumanie, esquisse folkloriste“, 1895) face referiri la texte din colecția „G. Dem. Teodorescu“ și reproduce în întregime, în traducere franceză, unul dintre colindele de Crăciun.
614. FARAGÓ, József. Traduceri maghiare ale baladelor populare românești. În: *Limbă și literatură*, 1964, nr. 8, p.463, 464, 465, 466.
Studiul face o trecere în revistă a istoriei traducerilor maghiare de balade populare românești. O serie de antologii realizate în Ungaria de Komjáthy István, Kopeczi Béla, Faragó József, Pálffy Endre, Domokos Sámuel conțin traduceri în maghiară ale următoarelor balade din colecția lui G. Dem. Teodorescu: „Corbea“, „Ștefan Vodă“, „Cicoarea“, „Meșterul Manole“, „Cântecul pandurilor de la 1821“.

615. CĂLINESCU, George. Folclorul în „Convorbiri literare“. În: *Revista de istorie și teorie literară*, 1967, 16, nr.3, p.356, 367.
În revista „Convorbiri literare“ (nr.10 din 1 ianuarie 1877) se publică pentru întâia dată colinde din colecția lui G. Dem. Teodorescu: colinde de viteaz, de preot, de om cucernic, de om cu trei feciori. În aceeași revistă (nr.8 din 1 noiembrie 1877), G. Dem. Teodorescu publică articolul „Arheologie literară (Mărturiile de botez – Umblarea cu discul în biserici)“, unde demonstrează că mărturiile în lescăi de argint și aramă, obicei transformat în acela de a bate medalii, vin de la romani care, pentru a ține evidența nașterilor, depuneau o monedă la templul Junonei.
616. FLOREA, Rodica. 100 de ani de la evenimentul apariției „Convorbiri literare“ – 1867-1967. În: *Revista de istorie și teorie literară*, 1967, 16, nr.3, p.383.
Este menționat G. Dem. Teodorescu pentru publicarea colindelor culese de el.
617. BALOTĂ, Anton. Funcțiunea socială a cântecului bătrânesc. Balada de curte – un străvechi gen literar românesc. În: *Limbă și literatură*, 1969, nr.20, p.171, 172, 174.
Studiul care susține că a existat și trebuie luată în considerare în cercetarea epicii orale românești și o practică de „curte“, urmărește numai câteva balade de „curte“ muntene printre care și baladele „Corbea“ și „La fagul Miului“, din colecția G. Dem. Teodorescu.
618. BUGA, Marin. Tipuri de structuri compoziționale în colindele românești. În: *Revista de etnografie și folclor*, 1969, tom 14, nr.1, p.28, 30, 39, 40,41.
Studiul care pune în evidență existența celor mai reprezentative tipuri de structuri compoziționale din repertoriul românesc de colinde, face exemplificări și din colecția lui G. Dem. Teodorescu (Colind de slugă, Cerbul Runcului, Colind de fată mare, Colind de fată logodită).
619. BRĂTULESCU, Monica. Câteva considerații asupra colindelor cu cerb. În: *Revista de etnografie și folclor*, 1969, tom 14, nr.2, p.120, 121, 123.
Studiul supune analizei câteva colinde care au ca temă vânătoarea și sunt axate pe relația vânător-cerb. Luând drept criteriu rezolvarea conflictului (deznodământul vânătorii) se disting două categorii de colinde în care: 1) vânătoarea este încheiată cu uciderea cerbului și 2) vânătoarea este eludată. Au fost selecționate un număr de texte reprezentative între care și texte din colecția G. Dem. Teodorescu („Cerbul Runcului“, „Colindul cerbului“).
620. TALOȘ, Ion. O contribuție prețioasă. În: *Steaua*, iun. 1970, 21, nr.6(245), p.124.
Lorenzo Renzi, în partea a doua a cărții sale „Canti narrativi tradizionali romeni. Studio e testi“ (Firenze, Leo S. Olschki editore, MCMLIX), cercetează aspectele stilistice ale variantei baladei „Meșterul Manole“, publicată de G. Dem. Teodorescu (1885), una din cele mai realizate din punct de vedere artistic.

621. ANTOFI, George. G. Dem. Teodorescu. În: *Buletinul Societății pe anul 1979* (Societatea de Științe filologice din R.S.R.), p.43-48.
Contribuția lui G. Dem. Teodorescu la dezvoltarea folcloristicii.
622. ANTOFI, George. Din istoricul culegerii „Poezii populare române“ de G. Dem. Teodorescu. I. Locul colecției în epocă. În: *Limbă și literatură*, 1982, vol.2, p.230-238.
623. ANDRIȚOIU, Al. Un eveniment editorial: „Poezii populare române“. În: *România literară*, 13 ian. 1983, 16, nr.2, p.4: il.
Autorul face referire la editarea, în 1982, de către Editura Minerva, a culegerii lui G. Dem. Teodorescu. Sunt apreciate întinderea, calitatea și diversitatea culegerii lui G. Dem. Teodorescu, considerată o operă de importanță crucială. Articolul este însoțit de două fotografii: a lăutarului Petrea Crețul Șolcan și a copertei culegerii publicate de Editura Minerva.
624. BĂLAN, Ion Dodu. Monument al identității noastre spirituale. În: *România literară*, 13 ian. 1983, 16, nr.2, p.5.
Referindu-se la publicarea volumului „Poezii populare române“, în 1982, la Editura Minerva, afirmă că „în noua ediție, datorată lui George Antofi, avem de a face cu un moment-eveniment al vieții editoriale și cu un monument al spiritualității românești /.../. Indiscutabil, G. Dem. Teodorescu a fost un ilustru folclorist, unul din acei columbi ai literaturii noastre populare care ne-au descoperit lumii civilizate“.
625. ORNEA, Z. G. Dem. Teodorescu „Poezii populare române“ (Editura Minerva). În: *Contemporanul*, 11 feb. 1983, nr.7, (1892), p.11.
Reeditarea integrală a acestei cărți datorată lui George Antofi și având prefața semnată de Ovidiu Papadima a reprezentat un eveniment cultural deosebit pentru anul 1982.
626. CIOCULESCU, Șerban. G. Dem. Teodorescu: „Poezii populare române“. În: *România literară*, 3 mar. 1983, 16, nr.9, p.7: il.
Este subliniată varietatea registrului folcloric al monumentalei lucrări a lui G. Dem. Teodorescu, apărută într-o nouă ediție în 1982 (București, Editura Minerva), după 97 de ani. Basmele culese de acesta și rămase neștrânse în volum, au fost adunate și tipărite pentru prima dată de Stanca Fotino în 1968.
627. BĂLAN, Ion Dodu. G. Dem. Teodorescu și folclorul românesc. În: *Tribuna României*, 15 mar. 1983, 12, nr.240, p.10: il.
Culegerea de „Poezii populare române“ de G. Dem. Teodorescu, reeditată în 1982, „este un tulburător document al simțirii și gândirii românești“. În articol sunt reproduse: Dorul, Cucul, Dor de ducă, Dor de iubit (De dragoste și dor); Luna nouă, Cântecele ariciului, Cântecele melcului (Jocuri de copii); Ce frunză se bate? Fratele răzneț (Viața și moartea). Conține și două fotografii ale lui G. Dem.

Teodorescu, dintre care una îl reprezintă student, la serbarea de la Putna – 1871, iar cealaltă pe vestitul lăutar brăilean Petrea Crețul Șolcan, de la care G. Dem. Teodorescu a cules peste 15.000 de versuri.

628. ZUB, Al. G. Dem. Teodorescu „Poezii populare române“. În: *Convorbiri literare (Pagini bucovinene)*, apr. 1983, 2, nr.4 (16), p.14. (Panoramic editorial).
Despre ediția publicată în 1982.
629. COMAN, Mihai. „Poezii populare române“. În: *Luceafărul*, 14 mai 1983, 26, nr.19, p.1, 7.
„Ne-a fost redăruită una dintre cele mai bogate, mai fascinante și mai reprezentative (în plan estetic) lucrări de folclor. Saltul realizat de G. Dem. Teodorescu este izbitor: antologia sa marchează trecerea la cercetarea științifică, sistematică a folclorului românesc“.
Autorul subliniază că G. Dem. Teodorescu a renunțat, în numele obiectivității științifice, la „modificarea versului folcloric“ și că a introdus criterii de analiză „funcționalistă“ a relației dintre cântecul popular și contextul său social.
630. DOBRE, Al. Un monument cultural. În: *Săptămâna culturală a Capitalei*, 20 mai 1983, Serie nouă, nr.20 (649), p. 1,3.
„Între evenimentele editoriale de referință ale anului 1982 se numără, fără îndoială, și retipărirea într-o ediție critică de înaltă ținută științifică, a monumentalei colecții de poezii populare a lui G. Dem. Teodorescu, lucrare fundamentală a culturii românești. Colecția impune atenției prin caracterul inedit sau de unicat al unor piese, prin întinderea sau rotunjirea lor artistică de excepție“.
631. CHIȚIMIA, I.C. O reeditare valoroasă. În: *Flacăra*, 27 mai 1983, 32, nr.21, p.11. (Argument).
Apreciază valoarea deosebită a unei ediții critice integrale în condiții grafice deosebite, bogata prefață datorată lui Ovidiu Papadima și faptul că „George Antofi a realizat, după multe investigații, o lucrare de merit deosebit, pentru care i se cuvine toată recunoașterea“. Menționează obiectivitatea editorului care „deși îi recunoaște meritele de necontestat, nu trece cu vederea anumite inconsecvențe și deficiențe ale colecției“.
632. ȘTIUCĂ, Narcisa. Studii și colecții fundamentale de folclor. În: *Datini*, 1994, nr.3-4, p.49-50.
Scurtă prezentare a personalității unor cercetători ai fenomenului etnofolcloric: Dimitrie Cantemir, Teodor T. Burada, Moses Gaster, Petre V. Ștefănuță, Simeon Florea Marian, G. Dem. Teodorescu, Grigore G. Tocilescu, Christea N. Țapu. „O dată cu apariția «Poeziilor populare române», se reconsideră însuși conceptul de creator în domeniul folclorului, căci, în locul ideii mai vechi că «Românul s-a născut poet», autorul colecției dovedește importanța reală a descoperirii acelor subiecți înzestrați cu talent, memorie și elemente de cod cultural tradițional,

precum a fost Petrea Crețu Șolcanu, lăutarul brăilean pe care îl numește «norocul nostru cel mare» în realizarea culegerii“.

633. BĂLAȘA, D. Ler Împăratul. În: *Revista de etnografie și folclor*, 1995, 40, nr.2, p.199-207.
Despre formele sub care apare personajul Ler în diverse colecții de folclor vechi aparținând lui G. Dem. Teodorescu, Nic. Densușianu, Ioan I. Garofoiu, Nicu Moldoveanu, Ion Nijloveanu ș.a. și cum este definit acesta în diverse dicționare.
634. FLOAREA, Mihai. Elemente creștine în obiceiurile calendaristice de toamnă-iarnă /part./ II. În: *Limbă și literatură*, 2000, 45, nr.1-2, p.69-87. (Folclor).
Cu reproducerea unor fragmente din colindele publicate de G.Dem. Teodorescu în „Poezii populare române“.
635. CONSTANTINESCU, Nicolae. Fișe pentru un dicționar de folclor. /Part./ 6: Basm. În: *Limbă și literatură*, 2000, 45, nr.3-4, p.94-102. (Folclor).
G. Dem. Teodorescu este menționat ca folclorist și ca autor al „Basmelor române“ publicate în 1968 pentru prima dată.
636. ERETESCU, Constantin. „Miorița“. Pe marginea motivului „Testamentul ciobanului“. În: *Limbă și literatură*, 2002, 47, nr.3-4, p.69, 73. (Folclor).
Cu reproducerea a două pasaje din versiunea G. Dem. Teodorescu.
637. CONSTANTINESCU, Nicolae. Folclor și literatură: jocurile de copii. În: *Limbă și literatură*, 2003, 48, nr.1-2, p.86-93. (Folclor).
Opinia lui G. Dem. Teodorescu referitoare la folclorul copiilor așa cum este ea exprimată în „Poezii populare române“ (1885).
638. ERETESCU, Constantin. Steaguri roșii pe ruine. Folcloristica românească în anii '50. În: *Limbă și literatură*, 2005, 50, nr.3-4, p.103-120. (Folclor).
Numele lui G. Dem. Teodorescu apare pe o listă a autorilor de cărți ce urmau a fi scoase din biblioteci și interzise lecturii. Autorul articolului citează din volumul „Gândirea interzisă. Scrieri cenzurate în România, 1945-1989“ (București: Edit. Enciclopedică, 2000, p.15).
639. ISPAS, Sabina. Colind de văduvă. În: *Anuarul Institutului de Etnografie și Folclor „Constantin Brăiloiu“*, Serie nouă, 2005, tom 16, p.83-94.
În analiza mesajului transmis de textul poetic al unui anume tip de colind, și anume colindul pentru femeia văduvă, autoarea utilizează o variantă pe care o consideră reprezentativă și care este publicată în volumul lui G. Dem. Teodorescu „Poezii populare române“ (București, 1885). Ea a fost notată în data de 23 decembrie 1884 de la Șerban Mușat, „fost pompier“.

2.2 Recenzii, cronici, note

640. MARIENESCU, At. M. Teodorescu, G. Dem. Încercări critice asupra unor credințe, datine și moravuri ale poporului român. București, 1874. /Dare de seamă critică/. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 24 nov. (6 dec.) 1874, 10, nr.46, p.552-553; 1(13) dec., nr.47, p. 564-566; 8 (20) dec., nr.48, p.576-578. (Salon).
641. DENSUȘIANU, Nic. „Încercări critice asupra unor credințe, datine și moravuri ale poporului român“ de G. Dem. Teodorescu. Prefața de dl. Alexandru Odobescu. București: Tipogr. Petrescu-Conduratu, 1874. În: *Oriental latin*, 4 dec. 1874, 1, nr.72, p.288. (Recenzie).
„Dl. Teodorescu ne înfățișează un tablou poetic din fantezia cea vastă a poporului nostru, aducând prin aceasta un serviciu frumos literaturii. Pentru că o literatură clasică națională nu poate să existe fără o literatură poporală“.
642. /Nota redacției: apariția lucrării și scurtă recenzie la:/ Teodorescu G. Dem. Încercări critice asupra unor credințe, datini și moravuri ale poporului român. Pref. Alexandru I. Odobescu. București: Tipogr. Petrescu Conduratu, 1874. 144p. În: *Românul*, 13 sep. 1875, 19, p.822.
Apariția lucrării este anunțată și în „La Revista Europea“, importantă publicație literară care apare la Florența, sub direcția filologului și profesorului de limba sanscrită, Angelo de Gubernatis.
643. XENOPOL, A. D. Noutăți literare: „Poezii populare române“, culegere de G. Dem. Teodorescu, București, 1885, 719p. În: *Voința națională*, 30 ian. (11 feb.) 1886, 3, nr.451, p.2-3. (Foița ziarului „Voința națională“).
Colecția lui G. Dem. Teodorescu are „meritul de a fi cea dintâi adunare mai bogată și mai sistematică a poeziei poporane. Aceasta însă nu înlătură defectele sale, de a fi culese, mai ales baladele, nu din izvorul primordial, țăranul român și mai ales, acel de la munte, de a nu fi orânduit colecția după regiuni, pentru a se vedea deosebirile inspirației și ale limbii și de a nu fi transmis în precizie fonetică populară“.
644. XENOPOL, A.D. Noutăți literare: iarăși poeziile poporane culese de G. Dem. Teodorescu. În: *Voința națională*, 9/21 feb. 1886, 3, nr.459, p.1.
Replică la recenzia lui Ionescu-Gion din „Românul“ care, luând apărarea lui G. Dem. Teodorescu, găsea nemeritate obiecțiile formulate de Xenopol în recenzia sa din „Voința națională“ (nr.451, 1886).
Xenopol critică, pe un ton vehement, neajunsul major al metodei folosite de G. Dem. Teodorescu care ar fi „culegerea acelor poezii în imensa lor majoritate din gura lăutarilor țigani, locuitori prin orașele țării“.
Constată că variantele conservate de lăutarii lui G. Dem. Teodorescu sunt „mai lipsite de farmecul poetic și de notițele cele interesante istorice care se ascund

uneori, ca niște mărgăritare în țesătura poeziei populare“ și își susține afirmația pe exemplul oferit de variantele Alecsandri și Teodorescu ale „Oii năzdrăvane“.

Combate afirmația lui G. Dem. Teodorescu potrivit căruia variantele lui Alecsandri ar fi fost înfrumusețate de marele poet.

645. Colecțiunea de poezii poporane G. Dem. Teodorescu și recenziunea făcută asupra ei de d. A. D. Xenopol în „Voința națională“. În: *Românul*, 15-16 feb. 1886, p.133-134. (Curier literar). /Semnează: Gion/.
În ziarul „Voința națională“ din 30 ian. (11 feb.) 1886, s-a publicat o dare de seamă critică a lui A. D. Xenopol asupra culegerii de poezii populare a lui G. Dem. Teodorescu în care ia în discuție lipsa bocetelor din colecția acestuia, culegerea poeziilor de la lăutarii țigani, precum și modul de a culege poezii al lui Alecsandri și al lui G. Dem. Teodorescu.
646. Folcloristica română. În: *Drapelul*, 8 iun. 1897, 1, nr.23, p.1-2.
Prezintă elogios volumul de „Poezii populare române“ ca pe o „monumentală culegere din 1885, constând din 48573 de versuri“, ca pe o piatră de hotar în istoria folcloristicii românești și continuă prin a critica culegerea de „Poezii populare și descântece“ publicată la Alexandria ca o broșură de „numai 106 pagini“ elaborată „prin încordarea forțelor a doi institutori, N.I. Ionașcu și M.S. Mândreanu“.
647. BOGDAN-DUICĂ, G. Alexandru Russo (cu ocazia monografiei d-lui P. V. Haneș). În: *Convorbiri literare*, 1901, 35, nr.7, p.645, 647.
Recenzie critică la adresa monografiei lui Haneș, în care se referă și la datarea aproximativă a articolului „Poezia poporală“ de A. Russo din care G. Dem. Teodorescu reproduce fragmente în „Precuvântarea“ pe care el însuși o semnează la volumul său „Poezii populare române“.
648. BĂNULESCU, Ștefan. G. Dem. Teodorescu: „Poezii populare“: note pe marginea unei noi ediții. În: *Gazeta literară*, 1 mai 1957, 4, nr.18(164), p.2.
Critică volumul selectiv apărut în 1957 la Editura Tineretului. „Organismul original de dispunere a pieselor din ediția anilor 1885 e răsturnat total în colecția Editurii Tineretului care împarte poeziile pe specii /.../. Nici prefața /.../ nu amintește despre originalitatea Colecției lui G. Dem. Teodorescu. În «Precuvântarea» sa la „Poezii populare“, G. Dem. Teodorescu se arată în dezacord cu dispunerea pe specii deoarece speciile populare se întrepătrund adesea și afirmase că e mai bun sistemul de împărțire a pieselor pe criteriul vârstei celor care le recită în popor, cu prilejul diferitelor datine, obiceiuri etc.“.
649. FLOREA-RARIȘTE, D. G. Dem. Teodorescu: Poezii populare. (Colecția „Miorița“, Editura Tineretului, 1957). În: *Steaua*, iul. 1957, 8(89), nr.7, p.77-79. (Cronica literară).
Critică la adresa colecției „Miorița“ care nu întrunește condițiile unei ediții de popularizare a unui culegător de folclor de talia lui G. Dem. Teodorescu.

650. CIREȘ, Lucia. Gh. Dem. Teodorescu – Basme populare române. În: *Iașul literar (Convorbiri literare)*, iun. 1969, 20, nr.6, p.93. (Recenzii).
Prima ediție a basmelor culese de G. Dem. Teodorescu, îngrijită și prefată de Stanca Fotino, reprezintă o însemnată contribuție pentru istoria folcloristicii românești din secolul al XIX-lea.
651. OPRIȘAN, I. Gr. Crețu. Folclor din Oltenia și Muntenia. (Ed. îngrij. de A. Millea și I. Stănculescu. Pref. de Ovidiu Papadima. Selecția poeziilor populare de Iordan Datcu). În: *Revista de istorie și teorie literară*, 1971, 20, nr.1, p.177-168. (Recenzie).
Culegerea datează de la sfârșitul sec. XIX și este cel puțin egală ca valoare documentară și artistică (a textelor) cu cele ale lui G. Dem. Teodorescu, Gr. Tocilescu, Jarnik-Bârseanu.
652. PELIN, Mihai „Poezii populare române“. În: *Luceafărul*, 8 ian. 1983, 26, nr.1, p.3. /Recenzie/.
Articolul tipărit în chenar, cu caractere speciale, atrage atenția asupra „volumului de excepție“ al „Poeziilor populare române“ de G. Dem. Teodorescu, editat de Editura Minerva prin strădania lui O. Papadima și a lui G. Antofi. Definește realizarea editorială drept „operă de recuperare“ ce devine „un admirabil instrument de lucru al zilelor noastre, operant și eficace“.
653. DATCU, Iordan. Restituirea unei mari colecții de literatură populară. În: *România liberă*, 28 feb. 1983, 41, nr.11921, p.2. (Vitrina cărții).
Dintre numeroasele cărți despre folclor ale lui G. Dem. Teodorescu, „Poeziile populare române“ l-au făcut celebru „reprezentându-l cel mai bine“. Autorul subscrie la opinia lui Gr. C. Tocilescu potrivit căruia colecția lui G. Dem. Teodorescu este „prima colecție de poezii populare cu adevărat științifică“. Semnalează unele lacune și inconsecvențe care nu umbresc aportul înnoitor al autorului prin culegerea de la „sursă“ și prin sistematizările și comentariile auxiliare.
654. MUNTEAN, G. Nestemate ale poeziei populare. În: *Scânteia*, 22 apr. 1983, 52, nr.12647, p.4. (Cronica literară).
„... republicarea științifică a acestei cărți este mai mult decât un gest restitativ... este un nou mijloc de recunoaștere a ființei noastre ca popor, de intuire din străfunduri a destinului și particularităților sale creatoare“.
Este remarcată calitatea ediției critice care surprinde, echilibrat și cu obiectivitate, atât meritele cât și lipsurile operei de folclorist a lui G. Dem. Teodorescu.
655. ȘEULEANU, Ion. G. Dem. Teodorescu „Poezii populare române“. În: *Tribuna*, 28 apr. 1983, 27, nr.17, p.4. (Cronica literară).
Opera lui G. Dem. Teodorescu este apreciată ca aparținând „cărților fundamentale care au jalonat destinele folcloristicii românești“.
În anul 1885, G. Dem. Teodorescu „era un nume cunoscut în folcloristica și cultura românească. Prin G. Dem. Teodorescu, folcloristica depășește modelul

Aleksandri, de tip romantic și intră în zodia enciclopedismului hasdeian, a spiritului științific“.

656. BĂDESCU, Horia. G. Dem. Teodorescu. Poezii populare române. Editura Minerva, 1982. În: *Steaua*, aug. 1983, 34, nr.8, p.58. (Viața cărților).
657. CUCEU, Ion. G. Dem. Teodorescu. „Poezii populare române“. Ediție critică, glosar, note, bibliografie și indice de George Antofi. Prefață de Ovidiu Papadima. București, Editura Minerva, 1982. XLII, 906p. În: *Anuarul de folclor*, 1983, tom 3-4, p.374-375. (Recenzii).
Menționează că unele critici ale unor contemporani iluștri precum B.P. Hasdeu și A.D. Xenopol aduse culegerii de folclor a lui G. Dem. Teodorescu au fost „adesea îndreptățite“. Semnalează constatarea unor intervenții nejustificate în textele reproduse de G. Dem. Teodorescu de către G. Antofi și împărtășește deducția acestuia că „dacă așa a procedat cu texte care nu-i aparțineau, este foarte probabil că a făcut la fel și în cazul propriilor culegeri de teren“.
658. VRABIE, Gheorghe. G. Dem. Teodorescu. Poezii populare române. Ediție critică, note, glosar, bibliografie și indice de George Antofi. Prefață de Ovidiu Papadima. București, Editura Minerva, 1982, XLI+904p. În: *Limbă și literatură*, 1983, vol.2, p.272-274. (Recenzie).
659. CIREȘ, Lucia. G. Dem. Teodorescu. Poezii populare române. Ediție critică, note, glosar, bibliografie și indice de George Antofi, prefață de Ovidiu Papadima, 1982, XLIII+904p. În: *Anuar de Lingvistică și Istorie literară*, Iași, 1983-1984, Tom 29, p.301. (Critică și bibliografie).

2.3 Anunțuri

660. Dl. G. D. Teodorescu a dat sub tipar la București un studiu critic și bibliografic asupra „Proverbelor române“ și asupra sistemului după care trebuie culese și publicate producerile literaturii noastre populare. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 24 apr. (6 mai) 1877, 13, nr.17, p.204. (Literatură).
661. Programul conferințelor Ateneului pe anul 1879. În: *Binele public*, 7 feb. 1879, 1, nr.30, p.4.
Printre conferențieri figurează G. Dem. Teodorescu cu o expunere „Despre colinde și basme“, programată pentru 10 martie 1879. Anunțul este repetat în nr.31 din 9 feb. (p.4), nr.34 din 16 feb. (p.4) și nr.36 din 21 feb. (p.4).
662. /Anunț de scoatere de sub tipar a lucrării/ Teodorescu, G. Dem. Noțiuni despre colindele române: studiu critic asupra poeziei populare. În: *Familia*. Foaia enciclopedică și beletristică cu ilustrațiuni, 23 sep. (5 oct.) 1879, 15, nr.73, p.478. (Literatură și artă).

663. /Anunț/. În: *Timpul*, 8/20 mai 1896, 18, nr.102, p.2. (Litere. Arte. Științe).
Sully Prudhomme a scris prefața la volumul de traduceri în limba franceză al lui Jules Brun din colecția de cântece populare românești a lui G. Dem. Teodorescu.
664. /Anunț/. În: *Convorbiri literare*, 1896, 30, vol.2, nr.8, p.199. (Revista publicațiilor).
La Paris a apărut volumul „Le Romancero roumain“, culegere de poezii populare, traduse de J. Brun, cu o prezentare „scrisoare-program“ de Sully Prudhomme și o introducere de G. Dem. Teodorescu.
665. Le Romancero roumain. În: *Românul*, 1896, 40, nr.449, p.1.
Se anunță publicarea la Paris a volumului „Le Romancero roumain“, culegere de legende, cântece și doine românești, din colecția G. Dem. Teodorescu, în traducerea lui Jules Brun, cu o „scrisoare-prefață“ semnată de Sully Prudhomme și o introducere aparținând lui G. Dem. Teodorescu.

II. LITERATURĂ

1. În volume

666. POPU, Vasile Gr. *Conspect asupra literaturii române și scriitorilor ei de la început și până astăzi*. Vol. 2. București: Tipogr. Națională, 1876, p.39-41.
Date despre viața și activitatea lui „Georgie Dim. Teodorescu“.
667. HANEȘ, Petre V. *Istoria literaturii românești*. Ed. a 2-a. București: „Ancora“ S. Benvenisti & Co., 1927, p.243.
Despre viața și activitatea lui G. Dem. Teodorescu.
668. HANEȘ, Petre V. *Histoire de la litterature roumaine*. Paris: Libr. Ernest Leroux, 1934, p.175.
Despre viața și activitatea lui G. Dem. Teodorescu.
669. TOROUȚIU, I. E. *Studii și documente literare*. Vol. 6. București: Instit. de Arte Grafice „Bucovina“, 1938, p. LXXXVI, XCVII, CLXXXIX, 382.
G. Dem. Teodorescu a colaborat la revista lui Nicolae Petrașcu „Literatură și artă română“ care, cu o apariție de 12 ani, reprezintă o punte de trecere de la perioada Junimii la cea a Sămănătorului. În scrisoarea sa către Nicolae Petrașcu (datată 12 aprilie 1897, București, str. Mircea Vodă 29), G. Dem. Teodorescu îl înștiințează pe acesta că pregătește un articol despre George Palamide și îl roagă să-i trimită un exemplar din nr.5 al revistei deoarece pe al său l-a trimis la Paris, lui Émile Legrand.

670. HANGIU, I. *Presa literară românească*. Articole-program de ziare și reviste (1789-1948). Ediție în două volume, note, bibliografie și indici de I. Hangiu. Cu o introd. de D. Micu. I. București: Edit. pentru Literatură, 1968. Vol. 1 (1789-1901), p.275, 305, 307, 309, 453, 483; Vol.2 (1901-1948), p.50.
G. Dem. Teodorescu este menționat în calitate de colaborator la câteva ziare și reviste („Convorbiri literare“, „Foaia Societății Românilor“, „Transacțiuni literare și științifice“, „Sarsailă“).
671. ROMAN, Ion. Anton Pann. În: *Istoria literaturii române*. Coord. G. Călinescu. Vol.2: De la Școala Ardeleană la Junimea. București: Edit. Acad. Române, 1968, p.343.
G. Dem. Teodorescu este primul biograf al scriitorului Anton Pann.
672. BUCUR, Marin. *Istoriografia literară românească*. De la origini până la G. Călinescu. București: Minerva, 1973, p.63, 64, 106, 209, 487.
G. Dem. Teodorescu, colaborator al lui Hasdeu, „gazetar, antieminescian, profesor de română și latină, autorul celebrei colecții de poezii populare din 1885, revelă prin Anton Pann un creator de geniu al neamului trecut“. Se dedică străngerii operei lui Anton Pann, alcătuindu-i arhiva și salvându-i lucrări de la dispariție. „Istoria literară“ a lui P. V. Haneș îl menționează pe G. Dem. Teodorescu iar Ovidiu Papadima îi dedică studiul „G. Dem. Teodorescu“.
673. *Reviste literare românești din ultimele decenii ale secolului al XIX-lea*. /De/ Marin Bucur, Rodica Florea, Stancu Ilin /et al./. Îngrij. șt.: Ovidiu Papadima. București: Edit. Acad. RS România, 1974, p.20, 32, 37, 64, 77, 78, 79, 145, 159, 168, 170, 172, 306, 337, 344, 345.
Colaborarea lui G. Dem. Teodorescu la unele reviste literare românești („Transilvania“, „Transacțiuni literare și științifice“, „Revista Nouă“, „Ateneul Român“).
674. KALUSTIAN, L. *Facsimile*. București: Edit. Eminescu, 1975, p.246.
G. Dem. Teodorescu a fost unul dintre cei 147 de scriitori români și străini care au colaborat cu texte inedite la „Albumul macedo-român“ din 1880 al lui V. A. Urechia.
675. TRIFU, Constanța. *Presa umoristică de altădată*. Vol.1. București: Minerva, 1974, p.136-137, 144, 146, 155, 160-161, 162, 175, 178, 196.
Numeroase referiri la rolul lui G. Dem. Teodorescu în redactarea și stabilirea politicii publicației antimonarhice „Ghimpele“ între anii 1870-1874. Este menționat ca beneficiar al unei burse de studii în străinătate acordate de Titu Maiorescu, în calitate de ministru al instrucțiunii, în 1874.
676. *Scriitori români*. Coord. Mircea Zăciu. Colab. M. Papahagi și A. Sasu. București: Edit. Științifică și Enciclopedică, 1978, p.349.

G. Dem. Teodorescu este menționat la capitolul „Referințe critice“ cu „Operele lui Anton Pann“ (1891) și „Viața și activitatea lui Anton Pann“ (1893).

677. IORGA, Nicolae. *O luptă literară*. Vol. 1-2. Ed. de Valeriu Râpeanu și Sanda Râpeanu. Studiu introductiv, note și comentarii de Valeriu Râpeanu. București: Minerva, 1979. Vol 1, p.36; Vol. 2, p.127, 223, 416, 435.
În articolele sale „Despre presa românească“ (1903) și „Calendarele ca factor cultural“ (1904), N. Iorga judecă sever campania antidinastică a tânărului G. Dem. Teodorescu, după întronarea monarhiei. În schimb, în 1904, cu prilejul apariției primului volum de „Opere“ ale lui Anton Pann, la Editura Minerva, îl elogiază pe G. Dem. Teodorescu ca istoric literar, considerându-l „cel mai mare lăudător, descoperitorul lui A. Pann în multe privințe“. G. Dem. Teodorescu a colaborat la revista „Literatură și artă română“, al cărei director era Nicolae Petrașcu.
678. IORGA, Nicolae. *Oameni cari au fost*. Chișinău: Cartea Moldovenească, 1990, p.81.
G. Dem. Teodorescu, cel care în 1891 a alcătuit bibliografia analitică a lui Anton Pann, este „biograful“, „cel mai mare lăudător, descoperitorul lui în multe privințe“.
679. POTRA, George. În legătură cu viața lui Anton Pann și a urmașilor săi. În: George Potra. *Din Bucureștii de ieri*. Vol. 2. București: Edit. Științifică și Enciclopedică, 1990, p.204-217.
G. Dem. Teodorescu, biograf și cercetător al operei lui Anton Pann.
680. IORGA, Nicolae. *Istoria presei românești*. Cuv. înainte de Alexandru Condeescu. București: Muzeul Literaturii Române, 1999, p.151-152.
Gh. Dem. Teodorescu publică „Ghimpele“, care, „din 29 mai 1866 până în 1879, dar mai ales în cea dintâi fază, a fost o lectură favorită pentru publicul bucureștean, harnicul folklorist și profesor având fără îndoială o specială aplecare către versurile ușoare prin care arunca insultele cele mai grele noului stăpânitor, invitându-l, de pildă, între altele, să-și ia „lădița și domnița și să treacă iute Dâmbovița“.

2. În periodice

2.1 Studii și articole

681. Anton Pann: Conferință ținută în Ateneul Român de domnul profesor G. Dem. Teodorescu. București, aprilie, 1892. În: *Tribuna*, 22 apr./4 mai 1892, 9, nr.92, p.1-2. /Semnează: V.D./.
G. Dem. Teodorescu în expunerea sa a îmbinat prezentarea biografiei cu sublinierea aportului lui A. Pann la cunoașterea literaturii populare.

682. IORGA, N. Calendarele ca factor cultural. În: *Sămănătorul*, 16 oct. 1905, 4, nr.42, p.761.
„G. Dem. Teodorescu scria cu o deosebită vervă necuviincioasă și ușuratică acele calendare ale «Ghimpelui», care căutau să înjosească dinastia «străină»“.
683. DIANU, Romulus. Anton Pann. În: *Universul literar*, 6 apr. 1930, 46, nr.15, p.226.
Eminescu, Hasdeu și G. Dem. Teodorescu sunt singurii care l-au prețuit pe Anton Pann la justa lui valoare.
684. VÂRGOLICI, Teodor. Reviste satirice din secolul al XIX-lea. În: *Ramuri*, 15 oct. 1971, 8, nr.10, p.14.
„Doi dintre colaboratorii «Ghimpelui» trebuie însă amintiți. Este vorba, mai întâi, de cunoscutul folclorist G. Dem. Teodorescu și, apoi, de I.L. Caragiale.
Colaborarea lui G. Dem. Teodorescu sub pseudonimul «Ghedem» a început în numărul din 17 mai 1870, cu pamfletul «Animale politice-Maimuța», pamflet care se înscria în linia atacurilor antimonarhice ale revistei. La scurt timp după această dată, G. Dem. Teodorescu începe să colaboreze intens, publicând articole și poezii în fiecare număr, ulterior ajungând să redacteze singur numere întregi. Viitorul folclorist ataca deschis pe Carol I, dezvăluind mizeria poporului, a maselor țărănești: «Azi la om în băătăură, Domnul Gârbaci se încură/Pe spinare de român/Și cureaua își înfrânge/Până dă de roșu sânge/Cu o poftă de păgân/. Perceptorii și zapcii/i/Ca lepra, ca zaverгии/i/ Pe țăran se năpădesc; /Fură, pradă, împilează/Și bat groaznic de svântează/Locul unde nemeresc»...“.
685. ENE, Ileana. G. Dem. Teodorescu. În: *Adevărul literar și artistic*, 5 nov. 1995, nr.293, p.9. (Istorie literară).
G. Dem. Teodorescu rămâne în istoria noastră literară ca un mare folclorist, îndeosebi prin remarcabila sa culegere de „Poezii populare române“. Ca poet s-a remarcat îndeosebi prin satirele sale îndreptate împotriva guvernanților zilei și a Regelui. „Istoria limbii și literaturii române“, operă în mare parte finită, dar nepublicată pe parcursul vieții, va fi publicată și editată de Muzeul Literaturii Române din București, în a cărui Arhivă se află.

2.2 Anunțuri

686. Înalt decret /Dl. Ghedem, vechi corespondent și redactor al „Ghimpelui“ din aprilie, este însărcinat cu redacția, București, 5 iulie 1870/. În: *Ghimpele*, 5 iul. 1870, 11, nr.23, p.1. /Semnează: Girantul Ghimpelui/.
Se menționează: Administrator: Const. T. Stoenescu; Girant responsabil: Pandele Bălăceanu.
687. /Anunț/. În: *Românul*, 25 iul. 1870, 14, p.164.
Se anunță apariția „Foi Societății Românismului“, nr.3, pe luna iunie 1870. În sumar este menționat: Theodorescu, G. Dem. Despre idilă și despre Alesandru Depărățeanu (II. Literatura).

688. /Anunț/. În: *Epoca*, 6 nov. 1900, 4, nr.152, p.2. (Litere-Arte-Științe).
Este prezentat cuprinsul ultimului număr al revistei „Literatură și artă română“. Se menționează și Teodorescu G. Dem.: Bibliografie.

III. POLITICĂ

1. În volume

689. PANU, G. G. D. Teodorescu. În: G. Panu. *Portrete și tipuri parlamentare*. București: Tipogr. „Lupta“, 1892, p.157-159.
G. Panu, deputat și director al ziarului „Lupta“ îl critică aspru pe G. Dem. Teodorescu, deputat de Ilfov, care nu s-a distins în nici un chip în sesiunea Camerei din 1888. „El este simplu soldat în grupul d-lui Vernescu“.
690. NICOLESCU, George D.; HERMELY, Albert. *Deputații noștri. Biografii și portrete*. București: Edit. Librăriei Carol Müller, 1896, p.201.
Scurtă biografie a lui G. Dem. Teodorescu.
691. NICOLESCU, George D. *Parlamentul român: 1866-1901*. Part. 1-2. București: I.V. Socec, 1903. Part.1, p.526, 559, 563; Part.2, p.52.
G. Dem. Teodorescu a semnat în noiembrie 1891 alături de alți liberali-conservatori un amendament privind neconstituționalitatea guvernului. A făcut parte din Comitetul de inițiativă pentru fondarea ziarului „Drapelul“. Alături de alți 26 deputați s-a abținut de a vota o moțiune contra guvernului Sturdza. Ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice în guvernul condus de generalul I.Em. Florescu, demisionează la 21 iulie 1891.
692. CALLIMACHI, Scarlat. *Activitatea parlamentară a lui Gheorghe Vernescu: 1888-1890*. București: /s.n./, 1942, p.8, 281, 307, 367, 380.
Lucrarea reproduce discursurile rostite în ședințele Parlamentului de Gh. Vernescu. Numele lui G. Dem. Teodorescu este menționat în contextul unor referiri la disputele din Parlament.
693. MAIORESCU, T. *Istoria politică a României sub domnia lui Carol I*. Ediție, postfață și indice de Stelian Neagoe. București: Humanitas, 1994, p.53.
„... Și pentru cei mai de rând o foaie zisă umoristică, «Ghimpele», sub redacția lui Orășeanu și cu colaborarea vremelnică a lui G. Dem. Teodorescu, publica poezii de bațjocură în contra dinastiei. /.../. G. Dem. Teodorescu este astăzi directorul «Fundăției Universitare» a Regelui Carol I“. După ce reproduce componența cabinetului guvernului I. Em. Florescu, în care G. Dem. Teodorescu figura ca ministru la „culte“, autorul adaugă: „Lui G. Vernescu i se mai admit în cabinet și doi partizani, Ilariu Isvoranu și G. Dem. Teodorescu“. Menționează, de asemenea, înlocuirea lui G. Dem. Teodorescu cu Petre Poni la Ministerul Instrucțiunii.

694. MAMINA, Ion; BULEI, Ion. *Guverne și guvernanți* (1866-1916). București: SILEX-Casă de Editură, Presă și Impresariat SRL, 1994, p.8, 76, 77, 80, 240-241. Scurtă prezentare a biografiei politice și profesionale a lui G. Dem. Teodorescu, istoric literar, publicist și, mai ales, remarcabil folclorist. Face parte din guvernul general Ioan Em. Florescu (21 februarie-26 noiembrie 1891), la Culte și Instrucțiune Publică, între 21 februarie-20 iulie 1891, când este înlocuit cu Petru Poni. Este cel de-al XXII-lea guvern din cele 37 de sub regimul monarhiei constituționale, din mai 1866 și până în august 1916. G. Dem. Teodorescu, C. Esarcu și Il. Isvoranu erau vernescani.
695. *Ipostaze ale modernizării în vechiul regat*. Sub îngrij. lui Ion Bulei și Alin Ciupală. Vol.1. București: Edit. Universității din București, 1997, p.124-125. G. Dem. Teodorescu participă la primul congres al presei din România, care începe la 26 octombrie 1871, la București. După o dezbateră care a durat mai multe zile, congresul a redactat la 8/20 noiembrie 1871 un program-manifest care demonstra implicarea profundă a presei în probleme curente care vizau „o adevărată libertate națională“, legătura strânsă „cu națiunile latine din Occident“. Alte probleme vizate mai erau cele legate de învățământ, justiție, biserică, finanțe, economie (în general, opunându-se concesiunilor întreprinderilor către străini). Documentul cu care s-a încheiat congresul conține semnăturile unor ziaristi importanți: Emil Costinescu, Al. D. Holban, Cezar Bolliac, V.A. Urechia, N.T. Orășanu, G. Dem. Teodorescu.

2. În periodice

2.1 Studii și articole

696. Comitetul de inițiativă pentru fundarea ziarului „Drapelul“. În: *Drapelul*, 10 mai 1897, 1, nr.1, p.1. „G. Dem. Teodorescu, deputat“ figurează printre membrii acestui comitet, alături de alte personalități, precum P.S. Aurelian, B. Șt. Delavrancea, V.A. Urechia, G. Vernescu, Dimitrescu-Iași.
697. Dezbateră răspunsului la mesaj. În: *Drapelul*, 18 dec. 1897, 1, nr. 181, p.1-2. G. Dem. Teodorescu figurează ca protagonist al dezbaterii privitoare la modul în care Adunarea Deputaților ar trebui să răspundă la mesajul tronului în legătură cu boala și însănătoșirea Principelui moștenitor.
698. Informațiuni. În: *Drapelul*, 29 ian. 1898, 1, nr.211, p.2. Se referă la moțiunea depusă cu ocazia dezvoltării interpelării lui Poenaru-Bordea printre ai cărei semnatori figurează și G. Dem. Teodorescu.
699. Ședința de la 28 ianuarie. În: *Drapelul*, 29 ian. 1898, 1, nr.211, p.3. /Corpurile legiuitoare/. În ședința Camerei Deputaților „G. Dem. Teodorescu cere dosarele relative la casarea unor concursuri de la Eforia spitalelor civile pentru a anunța o interpelare domnului ministru de interne“.

700. Șefia uzurpatorului. În: *Dreptatea*, 13 oct. 1898, 3, nr.863, p.1. /Semnează: Lucian/.
Editorialul aparține unui grupaj intitulat „Mascarada de la Iași“ în care figurează critici virulente la adresa alegerii lui D. Sturdza, perceput ca un „uzurpator“ la șefia Partidului Liberal Național. G. Dem. Teodorescu apare menționat într-o listă de nume de lideri liberali „ale căror nume nu-s mai puțin legate de epocile de glorie ale partidului“ și care „privesc cu compătimire zvârcolirile... pigmeilor care fac din Sturdza un semizeu“.

IV. ISTORIE

1. În volume

701. TOROUȚIU, I. E. *Studii și documente literare*. Vol. 4. București: Institut. de Arte Grafice „Bucovina“, 1933, p.282.
Potrivit lui G. Dem. Teodorescu, comisia formată din T. Maiorescu, I. Negruzzi și V. Pogor care trebuia să decidă asupra celei mai bune cuvântări festive ce avea să se rostească la Serbarea de la Putna din august 1871, a generat numeroase nemulțumiri. În „Românul“ din 15/27 august 1871, G. Dem. Teodorescu afirma că aceasta „nici nu s-a pomenit să asiste la serbare“.
702. SLAVICI, Ioan. *Amintiri*. București: Minerva, 1983, p.62, 65-67.
G. Dem. Teodorescu face parte alături de Ioan Brătescu și Gr. Tocilescu din delegația de studenți de la București, participantă la Serbarea de la Putna din august 1871. Despre evenimentul la care participă printre alții Eminescu, Kogălniceanu, Alecsandri și A. D. Xenopol, cel care rostește cuvântarea festivă, va scrie G. Dem. Teodorescu în paginile ziarului „Românul“.
703. NEAGU, Marin. *Istoria literaturii române în date*. Târgoviște: Bibliotheca, 2001, p.32, 42.
G. Dem. Teodorescu a participat la sărbătorirea a 400 de ani de la întemeierea mănăstirii Putna, organizată de Societatea „România Jună“ din Viena, alături de I. Slavici, M. Eminescu, A.D. Xenopol, Gr. Tocilescu, M. Kogălniceanu, Ciprian Porumbescu. A publicat volumul „Poezii populare române“ (1885, octombrie).

2. În periodice

2.1 Studii și articole

704. TAFRALI, O. Poema lui Gheorghe Palamide despre viața lui Mihai Vodă Viteazul: studiu critic. În: *Literatură și artă română*, apr. 1905, 9, nr.4, p.30.
Articolul care abordează o problemă expusă anterior de G. Dem. Teodorescu reproduce un pasaj din articolul său publicat în aceeași revistă (nr.1, 1896/97),

intitulat „Scrieri neogrece despre români“, referitor la biografia lui Gheorghe Palamide.

2.2. Anunțuri

705. Foaia Societății „Românismului“. În: *Românul*, 11 sep. 1870, 14, p.795. (Bibliografie).
Anunț despre apariția foii societății, redactată de o comisie formată din 5 membri. În primele cinci numere G. Dem. Teodorescu publică: „Discursul la inaugurarea societății“ (nr.1, apr. 1870); „Mormintele străbune“ (nr.1, apr. 1870); „Despre idilă și despre Alesandru Depărățeanu“ (nr.2, mai 1870; nr.3, iun. 1870; nr.4, iul. 1870; nr.5, aug. 1870).
706. /Serbarea în memoria lui Ștefan cel Mare/. În: *Românul*, 28 mai 1871, 15, p.441.
La administrația ziarelor „Românul“ și „Ghimpele“ și la membrii fostului comitet al studenților Universității sunt menționați: Șt. C. Michăilescu, G. Dem. Teodorescu, I. A. Brătescu.
707. Ședința din 5(17) august 1871. Comitatul de studenți de la Universitatea din București pentru serbarea în memoria lui Ștefan cel Mare. În: *Românul*, 10 aug. 1871, 15, p.674.
Membrii Comitetului sunt: Șt. C. Michăilescu, Ion A. Brătescu și G. Dem. Teodorescu, aleși în ședința din 22 martie 1870, la Universitatea din București. Primăria donează 500 de lei pentru serbarea din 15(27) august de la mănăstirea Putna.

V. FILOSOFIE

1. În periodice

1.1 Studii și articole

708. Proces-verbal nr.1: Ședința din 16 martie 1894. În: *Analele Academiei Române*, Seria II, Tom 16, 1893-1894, p.357-358. (Comisiunea premiilor anuale pe 1894).
Menționează hotărârea ca d-l Ion Caragiani să prezinte un raport despre lucrarea „Istoria filosofiei antice“ a lui G. Dem. Teodorescu care concura pentru Premiul Năsturel-Herescu.
709. CARAGIANI, I. G. Dem. Teodorescu. Istoria filosofiei antice: Orientul, grecii, romanii, creștinii. București, 1893. /Raport prezentat în ședința din 6 aprilie 1894 a Academiei Române/. În: *Analele Academiei Române*. Seria II, Tom 16, 1893-1894, p.385-388. (Comisiunea premiilor anuale pe 1894).

Raportorul, citând chiar din prefața lucrării, menționează că G. Dem. Teodorescu nu și-a propus să scrie un tratat propriu-zis de istorie a filosofiei destinat celor ce vor să studieze în toate amănunțele, ci doar un material auxiliar pentru elevii de liceu care întâlnesc texte din marii filosofi ai antichității la orele de limba greacă și de limba latină.

Remarcând utilitatea deosebită a lucrării, expunerile concise și accesibile nivelului de înțelegere al elevilor, I. Caragiani propune acordarea Premiului Năsturel-Herescu.

710. Proces-verbal nr.3: Ședința din 6 aprilie 1894. În: *Analele Academiei Române*, Seria II, Tom 16, 1893-1894, p.359-360.
Se referă la rezultatul votului din Comisia pentru acordarea Premiului Năsturel-Herescu lucrării „Istoria filosofiei antice“ de G. Dem. Teodorescu: „5 voturi pentru premiere, 4 contra premierii“. Majoritatea simplă nefiind suficientă pentru acordarea premiului – regulamentul cerea o majoritate de două treimi – , votarea se va relua în ședințele următoare. Votarea a avut loc după citirea raportului favorabil al lui I. Caragiani.
711. OLLĂNESCU, D.C. Raport general asupra lucrărilor Comisiei pentru Premiul Năsturel-Herescu și Premiul Lazăr pe anul 1894. (8 aprilie 1894). În: *Analele Academiei Române*, Seria II, Tom 16, 1893-1894, p.362-367. (Comisiunea premiilor anuale pe 1894).
Raportorul se referă la propunerea lui I. Caragiani privind premierea „Istoriei filosofiei antice“ a lui G. Dem. Teodorescu, citând afirmațiile favorabile unei lucrări „în orice caz foarte meritorie și folositoare atât științei cât și scopului didactic pentru care a fost făcută“.
712. Ședința din 8 aprilie 1894. În: *Analele Academiei Române*, Seria II, Tom 16, 1893-1894, p.240-247.
„Se pune la vot propunerea majorității comisiei, de a se premia cartea d-lui Teodorescu („Istoria filosofiei antice“). Rezultatul votului este: votanți 22, pentru 12, contra 10.
D-l Președinte anunță că propunerea neîntrunind două treimi ci o simplă majoritate urmează a fi pusă la nou vot“.
713. Ședința din 12 aprilie 1894. În: *Analele Academiei Române*, Seria II, Tom 16, 1893-1894, p.284.
„Se procedează la a treia votare asupra propunerii Comisiunii premiilor de a se da Premiul Năsturel-Herescu d-lui G. Dem. Teodorescu. Rezultatul votului este: votanți 22, pentru 13, contra 9. D-l Președinte anunță că Premiul Năsturel-Herescu s-a acordat d-lui G. Dem. Teodorescu“.
714. VLĂDUȚESCU, Gh. G. Dem. Teodorescu sau nostalgia antichității grecești. În: *Tomis*, mar. 1969, 4, nr.3, p.2-3.

Cunoscut astăzi aproape numai (sau mai mult) ca folclorist, G. Dem. Teodorescu a fost totodată și un mare clasicist, autor, printre altele, al „Istoriei filosofiei antice. Orientului. Grecii. Romanii. Creștinii. Anii 600 A.cr.-750 P.cr.“. (București. Lito-Tipogr. Carol Göbl, 1893). Istoria sa este „o temenică și metodic alcătuită monografie a filosofiei antice: greacă și romană“.

1.2 Recenzii

715. IONESCU-GION, G.I. Bibliografie /grupaj de recenzii de cărți nou apărute/. În: *Revista nouă*, ian.-feb. 1894, 6, nr.8-9, p.357-359.
G. Dem. Teodorescu este menționat în cadrul anexei de încheiere intitulată „Memento“ pentru lucrarea „Istoria filosofiei antice: orientul, grecii, romanii, creștinii“. (București, Carol Göbl, 1893) apreciată drept „o însemnată lucrare de literatură clasică asupra căreia voi stăruî în una din următoarele mele bibliografii“. G.I. Ionescu-Gion nu și-a mai onorat acest angajament deoarece n-a mai publicat grupaje de recenzii în numerele următoare, până la încetarea apariției revistei.
716. L.G. Dem. Teodorescu. „Istoria filozofiei antice“. În: *Convorbiri literare*, 1 oct. 1894, 28, nr.6, p.516-528.
Deși „necesară atât elevilor care nu cunosc deloc pe filosofi antici, cât și profesorilor care vor să-și amintească ceva din cele uitate“, lucrarea lui G. Dem. Teodorescu este criticată pentru unele inexactități și omisiuni privitoare la aspecte considerate esențiale.

VI. ÎNVĂȚĂMÂNT

1. În volume

717. *Primul congres al corpului didactic din România*. Sesiunea de la 2, 3 și 4 aprilie 1884, București. București: Tipogr. Modernă Gregorie Luis, 1885, p.10, 16, 20.
G. Dem. Teodorescu, profesor la liceele „Sf. Sava“ și „Matei Basarab“ a avut ideea realizării primului congres al corpului didactic din România, desfășurat la București, între 2-4 aprilie 1884. Membru al Consiliului de administrație al Societății „Corpului didactic din România“, constituită în 1878 și având sediul în București, G. Dem. Teodorescu redactează, împreună cu Constantin Troteanu și C.C. Dobrescu, „Regulamentul pentru Congresul corpului didactic din România“.
718. POPESCU, Mihai. *Colegiul Național „Sf. Sava“*. Cea mai veche școală românească. București: /s.n./, 1944, p.218-219.
G. Dem. Teodorescu este menționat printre profesorii de la Colegiul „Sf. Sava“, alături de G.I. Ionescu-Gion, August Laurian, G. Zottu, Luigi Cazzavillan, Ioan Bianu și alții, care mai târziu au trecut ca profesori la liceele „Gh. Lazăr“ și „Matei

Basarab“, „creându-și aici o aureolă nepieritoare printre membrii Corpului didactic al culturii noastre naționale și bună și respectuoasă apreciere în fața elevilor“.

719. STOIAN, Stanciu. *Pedagogia română modernă și contemporană*. București: Edit. Didactică și Pedagogică, 1976, p.103.
Cadre didactice precum G. Dem. Teodorescu, Spiru Haret, dr. Brândza, Em. Bacaloglu au predat la Institutul Urechia, institut particular de educație și învățământ de cultură generală, organizat și condus de V.A. Urechia între 1871-1877.
720. TZIGARA-SAMURCAȘ, Al. *Memorii*. Vol. 1. (1872-1910). Ed. critică de Ioan Șerb și Florica Șerb. Pref. de Dan Grigorescu. București: Grai și Suflet-Cultura națională, 1991, p.54.
„G. Dem. Teodorescu, pe scurt Ghedem, autor al unei bune culegeri de cântece populare și al altor publicații folcloristice precum și a unei prosodii latine“ i-a fost profesor de latină, la Liceul Matei Basarab.
721. MANOLACHE, Anghel; PÂRNUȚĂ, Gheorghe. *Istoria învățământului din România*. Vol.2. (1821-1918). București: Edit. Didactică și Pedagogică, R.A., 1993, p.357.
Liceul Matei Basarab, din anul 1886 s-a condus după un regulament elaborat de directorul școlii, G. Dem. Teodorescu și aprobat de minister.
722. NEAGOE, Stelian. *Istoria guvernelor României de la începuturi – 1859 până în zilele noastre – 1995*. București: Machiavelli, 1995, p.64.
G. Dem. Teodorescu a fost ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice în guvernul gen. Ioan Em. Florescu (21 feb.-26 nov. 1891). Pe 21 iulie 1891 este numit ministru Petru Poni în locul lui G. Dem. Teodorescu, demisionat.
723. ISAR, Nicolae; GUDIN, Cristina. *Din istoria politicii școlare românești. Problemele învățământului în dezbaterile Parlamentului (1864-1899)*. București: Edit. Universității din București, 2004, p.86, 150, 167, 168, 205, 207, 208.
Titu Maiorescu, în ședința Senatului din 6 martie 1874 susține trimiterea în străinătate, la studii, a următorilor patru bursieri: Gr. Tocilescu, Gh. Panu, Al. Lambrino și G. Dem. Teodorescu. G. Dem. Teodorescu, simpatizant al ideilor liberalilor sinceri ai lui Vernescu, deține portofoliul Cultelor și Instrucțiunii Publice în guvernul prezidat de gen. I. Em. Florescu între 21 februarie-20 iulie 1891, când este înlocuit cu Petru Poni. G. Dem. Teodorescu, fostul ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice, se înscrie în rândul opozanților față de Proiectul de lege pentru învățământul secundar și superior supus dezbaterii Camerei în 26 ianuarie 1898. Discutarea pe articole a Proiectului a permis deputaților să avanseze sugestii de modificare ori de ameliorare a textului depus de guvern prin intermediul ministrului Spiru Haret, între aceștia atrăgând atenția G. Dem. Teodorescu. Prin intervenția sa, consideră că subvențiile bugetare acordate pentru

plata chiriilor localurilor școlilor secundare trebuie să fie diferite, în funcție de localitate, cunoscându-se că prețul imobilelor varia, fiind mai ridicat în orașele mai mari. G. Dem. Teodorescu a depus un amendament cu privire la deschiderea așezămintelor secundare numai printr-o lege specială, amendament care a fost primit de deputați.

2. În periodice

2.1 Studii și articole

724. STURDZA, D. Academia Română. Sesiunea generală din anul 1892: Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1891-1892. În: *Tribuna*, 8/20 mar. 1892, 9, nr.56, p.2.

Menționează participarea lui G. Dem. Teodorescu la concursul pentru „Premiul Asociațiunii Craiovene pentru dezvoltarea învățământului public“, în valoare de 1500 lei, destinat celei mai bune cărți didactice în limba română, tipărită de la 1 ianuarie 1890 până la 31 decembrie 1891, cu lucrarea „Istoria literaturii latine“ (București, 1891). Sunt menționați și alți trei concurenți: Constantin Tincu, Dimitrie Cunțanu, Sofia I. Stoenescu.

725. Diverse... În: *Drapelul*, 15 feb. 1900, 3, nr.800, p.2. (Informațiuni diverse).

Se referă la candidatura lui G. Dem. Teodorescu la catedra de limbă și literatură română a Facultății de Litere din București. „Consiliul profesoral al Facultății de Litere din București, întrunindu-se sâmbătă seara spre a lua /o/ hotărâre cu privire la catedrele vacante de la Facultatea din Iași și de la cea din București a însărcinat pe d/l/ N. Quintescu să cerceteze lucrările d-lui Cireș, iar pe d-nii Maiorescu, Hasdeu și Bogdan i-a însărcinat să cerceteze lucrările d-lor Ovid Densusianu, Gh. Dem. Teodorescu, fost ministru, și Petrașcu, candidați la catedra de limba și literatura română de la Facultatea de Litere din București.

În urma depunerii acestor rapoarte, Senatul universitar va face recomandările cuvenite“.

726. Diverse. În: *Drapelul*, 3 mar. 1900, 3, nr.815, p.3. (Informațiuni diverse).

„Senatul universitar din București a recomandat pe d/l/ G. Dem. Teodorescu pentru catedra de limba română la Universitatea din București și pe d/l/ Ovid Densusianu la aceea din Iași“.

2.2 Anunțuri

727. Corpul didactic. În: *Binele public*, 17 iun. 1879, 1, nr.1, p.2-3.

Comunicat cu privire la înființarea unei „societăți“ a corpului didactic din București. G. Dem. Teodorescu, „profesor de limba latină la Sf. Sava“, figurează la poziția 3 pe o listă a „membrilor consiliari“ care au fost aleși prin votul celor prezenți la întrunirea de constituire.

VII. G. DEM. TEODORESCU ȘI FUNDAȚIA UNIVERSITARĂ CAROL I

1. În volume

728. TZIGARA-SAMURCAȘ, Al. *Fundațiunea Universitară Carol I: 1891-1931*. București: Atelierele Grafice Socec & Co., 1933, p.2, 4, 10, 11, 40, 104.
G. Dem. Teodorescu, ministrul Instrucțiunii „este autorizat de Consiliul de Miniștri să prezinte, conform Înaltei dorințe a Regelui, un proiect de lege pentru declararea Fundațiunii ca persoană morală. Senatul, în ședința din 31 mai 1891, votează legea prin care „Fundațiunea Universitară Carol I se recunoaște ca persoană morală și juridică“.
„Prin I.D.R. din 9 februarie 1895, profesorul G. Dem. Teodorescu, fost ministru al Instrucțiunii la întemeierea Instituției, este numit director“.
Procesul-verbal de predare a gestiunii Fundației și Bibliotecii de către C. Rădulescu-Motru lui Al. Tzigara-Samurcaș din 2 februarie 1899, consemnează că au fost numărate medaliile din Sala de lectură și monedele din Cancelaria bibliotecarului și că, după afirmația lui C. Rădulescu-Motru, au fost până la 15 octombrie 1898 în păstrarea lui G. Dem. Teodorescu, fostul director, care la plecarea sa nu le-a predat nimănui.
Se mai consemnează că în ultimul său raport către Rege, de la 10 mai 1898, G. Dem. Teodorescu arată că lucrările provin și din donații.
La comemorarea Regelui Ferdinand din 9 mai 1928, în cuvântarea sa, prof. Ermil Pangrati, Rector al Universității, amintește și de G. Dem. Teodorescu, primul director al Fundației Universitare Carol I.
În capitolul „Personalul Fundațiunii“, în lista tuturor foștilor și actualilor funcționari superiori ai instituției, în ordinea cronologică a numirii, se specifică: „G. Dem. Teodorescu, fost profesor și Ministru al Instrucțiunii publice: Director de la 9 Feb. 1895 până la 19 Oct. 1898“.
729. *Biblioteca Centrală Universitară din București. Scurt istoric: 1895-1970*. Lucrare elaborată sub conducerea conf. univ. dr. Constantin Nuțu, director al Bibliotecii Centrale Universitare. Colectivul de autori: D. Copilu, D. Nicolescu, N. Oancea, I. Stoica, A. Vișan, M. Vulcu, H. Zalis. București: Biblioteca Centrală Universitară, 1970, p.12, 14, 17, 28, 29, 118, 122-123.
Se fac referiri la baza organizatorică și materială la începuturile activității Fundației universitare inaugurată sub conducerea lui G. Dem. Teodorescu. Titu Maiorescu îi scria acestuia în 1896 că donează instituției câteva zeci de volume, iar C. Rădulescu-Motru îi comunică la 9 iulie 1898, printre altele, că va căuta personal la Leipzig cărțile mai rare și pe cele germane aprobate a fi achiziționate în acel exercițiu bugetar.
730. STOICA, Ion. Din relațiile B.C.U. București cu Biblioteca „V.A. Urechia“ din Galați. În: *100 de ani de la înființarea primei biblioteci publice din județul Galați*.

Volum jubiliar. Red.coord.: Nedelcu Oprea. Galați: Biblioteca „V.A. Urechia“ Galați, 1974, p.245-251.

Printre numeroșii oameni de cultură care au răspuns la apelul lui Gh. Dem. Teodorescu de a dona cărți din bibliotecile personale către Fundație se numără și V.A. Urechia. Prin adresa nr.57 din ianuarie 1896, Gh. Dem. Teodorescu cerea Monitorului Oficial să insereze cuvinte de vie mulțumire celor care au înzestrat biblioteca cu cărți, menționând imediat după Titu Maiorescu, care donase 24 volume, pe V.A. Urechia cu 16 volume legate. „Din păcate nu știm ce vor fi fost, dar e probabil că donatorul adusese din biblioteca lui de pasionat strângător, care cuprindea atâtea lucrări rare, tomuri care să fie utile noii colecții și să satisfacă în același timp gustul celui alt bun cunoscător și prețuitor al cărții care era Gh. Dem. Teodorescu“, afirmă Ion Stoica.

731. *Ipostaze ale modernizării în vechiul regat*. Sub îngrij. lui Ion Bulei și Alin Ciupală. Vol. 1. București: Edit. Universității din București, 1997, p.79.

Administrarea Fundației Universitare Carol I era încredințată unui director numit pe trei ani prin Decret regal, primul fiind G. Dem. Teodorescu. În martie 1892, G. Dem. Teodorescu obține 850 lei pentru cumpărarea de cărți istorice de la anticarul M. Steinberg și în mai 1892, Ionescu-Gion este trimis la Paris cu același scop.

732. *Biblioteca Centrală Universitară din București*. O bibliografie a existenței. 1891-2001. Red.: Anca Podgoreanu, Geta Costache. București: Biblioteca Centrală Universitară din București, 2001, p.21, 30, 31, 32, 33, 111, 125, 126, 132, 140, 142, 143, 144, 150, 172, 218.

G. Dem. Teodorescu în contextul cultural-istoric al epocii și activitatea sa la Fundația Universitară Carol I.

733. SCHIFIRNEȚ, Constantin. *C. Rădulescu-Motru. Viața și faptele sale*. Vol.1. București: Albatros, 2003, p.33, 184-185, 188, 190, 339.

La cererea Regelui, ministrul Instrucțiunii, G. Dem. Teodorescu, este autorizat de Consiliul de Miniștri să prezinte un proiect de lege pentru declararea Fundațiunii ca persoană morală. Legea este promulgată în 9 iulie 1891. Primul director al Fundației a fost chiar G. Dem. Teodorescu, numit prin I.D.R. nr.625 din 9 februarie 1895. Este menționată participarea acestuia la inaugurarea Fundației Universitare Carol I, la 14 martie 1895, precum și adresa prin care solicită ministrului Cultelor și Instrucțiunii Publice să se trimită Fundației Universitare câte un exemplar din cele trei trimise Bibliotecii Statului, „exceptându-se ziarele politice și publicațiunile neinteresante și vătămătoare tinerimii“, și o subvenție anuală de 6000 lei ca ajutoare pentru studenții fără mijloace și pentru tipărirea de teze. Take Ionescu, ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice, pune aviz favorabil pe cerere, dar pentru subvenție în loc de 6000 lei a acordat 5000 lei.

2. În periodice

2.1 Studii și articole

734. /Decret nr.2264 din 9 iulie 1891 de promulgare a Legii privind recunoașterea Fundațiunii Universitare Carol I ca instituție de stat/. În: *Monitorul Oficial*, 13/25 iul. 1891, nr.81, p.2049.
Fundația Universitară Carol I este recunoscută ca instituție de stat. Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice va reprezenta instituția ca persoană morală și juridică. Semnează: Carol, Ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice – G. Dem. Teodorescu și Ministrul de Justiție ad interim – G. Vernescu.
735. Fundațiunea universitară Carol I. În: *Țara*, 13 nov. 1894, p.3.
Deschiderea Fundației Universitare Carol I va avea loc în cursul primei jumătăți a lunii decembrie, când va apare în „Monitorul Oficial” și regulamentul acestei instituții, care așteaptă aprobarea Regelui Carol. „Cu direcțiunea acestui înalt așezământ de cultură națională va fi însărcinat Gh. Dem. Teodorescu, fost ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice, profesor de limba latină la liceul Matei Basarab”.
736. /Decretul nr. 625/9 feb. 1895 prin care se numește în funcția de director al Fundației, pe o perioadă de 3 ani, G. Dem. Teodorescu/. În: *Monitorul Oficial*, 10/22 feb. 1895, nr.246, p.8409.
737. Fundațiunea Universitară Carol I. În: *Resboiul*, 11 feb. 1895, 19, nr.6020, p.1.
Știrea publicării în „Monitorul Oficial” din 10/22 feb. a decretului regal prin care G. Dem. Teodorescu, profesor și fost ministru, a fost numit în postul de director al Fundației, pe o perioadă de 3 ani. Actul stabilește componența primului Comitet de administrație al Fundației: Ioan Kalinderu (administrator al domeniului Coroanei), Maiorescu și Culianu (rectorii universităților din București și Iași). „Suntem siguri, că toată țara va felicita pe guvern, pentru fericita numire a d-lui Teodorescu în acest post”.
738. Refuzul donațiunii regale. /Grupaj de știri neșemnat, inserat în rubrica „Informațiuni”/. În: *Adevărul*, 9 mar. 1895, 8, nr.2136, p.2.
„D/omnul/ Rosetti-Bălănescu, student în drept a relevat că regulamentul Fundației universitare întocmit de Take Ionescu și de faimosul Ghedem este în contra spiritului scrisorii de fundațiune a regelui din 1891...”.
Un alt vorbitor, studentul Manea, de la drept, afirmă că „regulamentul interzice spiritul de asociere a studenților, interzice ținerea de întruniri intime etc. și prevede numai câteva burse care se vor acorda numai studenților polițiști”.
739. BELDIMAN, Alex.V. Studenții și Fundațiunea Carol. În: *Adevărul*, 10 mar. 1895, 8, nr.2137, p.1.

„Moțiunea votată de 400 de studenți, în seara de șapte martie, moțiune prin care refuză participarea lor la inaugurarea Fundațiunii universitare Carol I, se întemeiază pe un regulament elaborat de d-nii Ion Kalinderu și Gh. Dem. Teodorescu și aprobat de ministrul instrucțiunii publice“. /Take Ionescu/.

740. Fundațiunea „Carol“. În: *Adevărul*, 11 mar. 1895, p.1. /Semnează: Vox/.
Se anunță neparticiparea studenților la inaugurarea Fundației din cauza antipatiei față de G. Dem. Teodorescu, ministrul Instrucțiunii Publice, care „a inventat studenți de ocaziune“ pentru această festivitate.
741. București, 10 martie 1895. Fundațiunea Universitară Carol I. În: *Resboiul*, 11 mar. 1895, 19, nr.6044, p.1.
Ministrul Instrucțiunii Publice din 1891, G. Dem. Teodorescu, a elaborat un proiect de regulament de administrare a Fundației Universitare Carol I. Petru Poni care i-a succedat la Minister după demisia sa nu s-a ocupat de elaborarea regulamentului. Un nou regulament, elaborat de această dată de Ioan Kalinderu și Titu Maiorescu, rectorul Universității, a fost decretat la 7 februarie 1895.
742. /„La Fondation Universitaire Charles I-er a présenté à S.M. le Roi le rapport...“/. În: *La Roumanie illustrée*, 11 mai 1897, nr.1, p.2. (Chronique de la semaine).
Cu ocazia prezentării Raportului anual de activitate, Suveranul a fost informat de G. Dem. Teodorescu și I. Kalinderu că opera creată de el prosperă și oferă studenților, în fiecare an, noi servicii.
743. /Decret nr. 852/9 mar. 1898 prin care se numește în funcția de director al Fundației Universitare „Carol I“, pe o perioadă de 3 ani, G. Dem. Teodorescu/. În: *Monitorul Oficial*, 13/25 mar. 1898, nr. 274, p.9674.
744. Fundațiunea Carol I: date din raportul adresat Regelui de către directorul Fundațiunii, d/l/. G. Dem. Teodorescu. În: *Drapelul*, 16 mai 1898, 2, nr.298, p.1, 2.
Un raport detaliat, însoțit de analize comparative cu anii 1895/96 și 1896/97, prezentând evaluări ale frecvenței medii în bibliotecă pe luni și pe ani.
Se elogiază generozitatea și celelalte calități de om de stat ale Regelui Carol I. „Ceea ce ați început, Sire, prin organizarea activității civile a Statului, ați desăvârșit prin gloria militară și nu pregețați a întări prin avântul culturii“.
745. „D-nii Dim. Sturdza și Spiru Haret...“. În: *Epoca*, 6/18 aug. 1898, 4, nr.832-225, p.2.
Știrea privitoare la intenția lui Dimitrie Sturdza (prim-ministru) și a lui Spiru Haret (ministru al instrucției) de a suprima postul de director al lui Gh. Dem. Teodorescu continuă astfel: „...s-au răzbunat, după obiceiul colectivist, în contra d-lui Gh. Dem. Teodorescu, pentru că a «îndrăznit» să combată în Cameră legea instrucției. Dânșii, neputând înlocui pe d/l/. Gh. Dem. Teodorescu de la /F/undațiunea

/Universitară Carol I, au modificat regulamentul, în sensul că se suprimă postul de director ocupat până acum de d/l/ Theodorescu...“.

746. Ultime informații. În: *Constituționalul*, 9/21 aug. 1898, 10, nr.2643, p.3.
Se referă la știrea privitoare la intenția ministrului instrucțiunii publice, Spiru Haret, de a-l îndepărta pe directorul Fundației Universitare Carol I prin modificarea regulamentului și la faptul că decretul redactat de el nu a fost încă semnat de Rege. „Deși împrăștiată și discutată, știrea cum că d/l/ Haret, ministrul Instrucțiunii Publice, a modificat regulamentul «Fundației Universitare Carol I», oficiile guvernului nu spun un cuvânt în această c/h/estiune.
Suprimarea postului de director al unei instituții, asupra căreia Suveranul are cea mai de aproape priveghere, printr-o simplă hotărâre a ministrului, luată numai în vederea persoanei directorului acelei instituții, a dat faptului în sine o deosebită importanță, și ni se pare explicată nerăbdarea ce se simte în lumea instrucțiunii, de a se cunoaște ceva pozitiv.
Cu tot misterul păstrat în jurul acestei c/h/estiuni, suntem în măsură de a afirma că d/l/ Haret a elaborat modificarea regulamentului «Fundației» în sensul de a se suprima postul de director, că raport la Rege s-a făcut și că ministrul s-a și prezentat cu el la Sinaia.
Faptul că misterul se păstrează încă, ne face să bănuim că decretul nu a fost semnat de M.S. Regele și că d/l/ Haret a primit o ușoară lecțiune din care a avut să învețe că interesele de partid și animozitățile din gașcă nu se servesc prin sancțiuni regale“.
747. Afacerea directoratului Fundației Universitare Carol I. În: *Resboiul*, 11 aug. 1898, 22, nr.7024, p.1.
Editorial care reproduce amplu un articol publicat în „Epoca“ conform căruia îndepărtarea lui G. Dem. Teodorescu este prezentată ca o răzbunare politică din partea primului ministru, D. Sturdza, și a ministrului instrucțiunii, Spiru Haret pentru opoziția manifestată la votarea în Cameră a «Legii instrucției» promovate de Spiru Haret. Potrivit ziarului „Epoca“, suprimarea funcției de director prin modificarea regulamentului ar fi reprezentat ultima tentativă de îndepărtare a lui Gh. Dem. Teodorescu, după două încercări nereușite de a-l convinge pe Rege să-l demită și să numească în locul lui pe Dimitrescu-Iași.
Editorialul manifestă unele rezerve față de versiunea prezentată de ziarul „Epoca“: „... cu greu ne putem hotărî a crede că lucrurile s-au petrecut astfel...“ exprimându-se speranța că, poate, așa cum și-ar dori toată lumea „avem a face cu o știre nefondată“. Menționează caracterul onorific al funcției în care Gh. Dem. Teodorescu „a corespuns cu prisos“ și se exprimă pentru ferirea „Fundației“ de certurile dintre partide „căci, altfel, pe lângă multe alte consecințe foarte neplăcute, lumea se va abține de acum înainte de a face donațiuni pentru această instituție...“.
748. Fundațiunea Universitară Carol I. În: *Drapelul*, 12 aug. 1898, 2, nr.366, p.1.
Comentează speculațiile privitoare la posibila destituire a lui G. Dem. Teodorescu din funcția de director al Fundației Universitare Carol I prin modificarea Regulamentului.

749. Modificarea Regulamentului Fundațiunii Universitare Carol I. În: *Resboiul*, 11 oct. 1898, 22, nr.7073, p.1.
 Editorialul care deplânge imixtiunile politice și modificarea inițiată de Spiru Haret și aprobată de Rege, elogiind, totodată, meritele lui G. Dem. Teodorescu începe cu cuvintele: „De ceea ce ne-am temut, n-am scăpat...“. Continuă cu afirmația: „... toată lumea nepărtinitoare a recunoscut că diferitele progrese pe care le-a făcut până astăzi „Fundațiunea“ se datorește zelului, devotamentului și capacității actualului director d/l/. Theodorescu Ghedem“.
750. Fundațiunea Universitară Carol I. În: *Resboiul*, 13/25 oct. 1898, 22, nr.7074, p.1.
 Sub forma unui editorial publicat pe două coloane, articolul critică prevederile noului „Regulament al Fundațiunii Universitare Carol I“, îndeosebi suprimarea funcției de director în lumina utilității și complexității ei dar și a prestației exemplare a lui G. Dem. Teodorescu. Elogiază modul în care s-a achitat de această sarcină de „mare importanță“ și explică înlăturarea lui prin ura unor lideri liberali față de disidența drapeliștilor din care făcea parte G. Dem. Teodorescu.
 „... Toate /atribuțiile importante –n.n./ până acum au fost împlinite de director și ele dovedesc grija și munca ce a trebuit să depună d/l/. Teodorescu Ghedem, ca în schimb să se vadă înlăturat prin surprindere de un guvern în care figurează fostu-i școlar I. I. Brătianu, fostu-i camarad de studiu Sp/iru/ Haret, vechiu-i amic politic Al. Stolojan etc.
 De miniștri nu ne mirăm, căci ura d/um/nealor în contra «drapeliștilor» e fără margini. Mărturisim însă că până sâmbătă /10/22 octombrie – n.n./ n-am crezut că Majestatea Sa Regele va permite să se dezlănțuiască ingratitudea sfetnicilor asupra aceluia care a întocmit primele acte ale «Fundațiunei» în calitate de ministru, care timp de trei ani și jumătate a condus-o cu o iubire și un zel recunoscut chiar de invidioși și de adversari“.
751. Șoarecii la Fundație. În: *Dreptatea*, 13 oct. 1898, 3, nr.863, p.1.
 Informează succint despre publicarea în „Monitor“ a noului regulament al „Fundației“, despre desființarea postului de director ocupat de G. Dem. Teodorescu punând totul pe seama „ocultiștilor“ (aluzie la liderii liberali). „În sfârșit, ocultiștii și-au sărat inima: d/l/ G. Dem. Teodorescu care le-a spus în parlament atâtea crude adevăruri a fost eliminat /.../. Ocultiștii știau să roadă din biblioteci mai rău ca șoarecii“.
752. Fundațiunea Universitară Carol I. În: *Resboiul*, 14 oct. 1898, 22, nr.7075, p.1.
 Editorial critic la adresa modificării Regulamentului Fundației și elogios față de realizările directorului care urma să fie îndepărtat /fără să-l numească pe G. Dem. Teodorescu/. „În interval de peste trei ani ea /Fundația/ începuse a se întemeia și, când să-și ia deplinu-i avânt, prefaceri nereclamate de experiență, absolut nemotivate și pe nimic justificate, vin să-i zdruncine stabilitatea și să evaporeze atâtea speranțe. Cunoaștem mai mulți filantropi care, pe baza primei organizări, având încredere și stimă către conducătorii de până acum îi pregăteau danii

frumoase. Ce vor zice ei astăzi, văzând că și consiliul și directoratul au fost desființate...?”.

753. O nouă caterisire. În: *Drapelul*, 14 oct. 1898, 2, nr.416, p.1.
Analizează chestiunea îndepărtării lui G. Dem. Teodorescu din funcția de director al Fundației Universitare Carol I.
754. Fundațiunea Universitară Carol I. În: *Drapelul*, 17 oct. 1898, 2, nr.418, p.3.
Reproduce amplul articol critic publicat de ziarul „Războiul” pe tema desființării postului de director al Fundației Universitare Carol I.
755. Culisele Palatului Fundația Carol I. Intervenția Regelui. Intrigile. Motivele d-lui Basset. Administrația Fundației. În: *Adevărul*, 20 oct. 1898, 11, nr.3327, p.1.
/Semnat: Rep./.
Amplu articol ce oferă o explicație diferită de aceea a ziarelor care au prezentat îndepărtarea lui G. Dem. Teodorescu drept o răzbunare politică „pentru faptul că d/l. Teodorescu e drapelist și a combătut în Cameră Legea instrucțiunii”. Cauza reală ar fi influențarea Regelui de către un consilier, Basset, care a preluat „invențiile” unui anume servitor Ghiță în conflict cu intendentul Pavel și care-l ura pe G. Dem. Teodorescu pentru că luase partea celui din urmă.
Basset, în calitate de acționar principal al Societății de asigurare „Dacia” ar fi avut frecvente conflicte cu directorul Fundației care a solicitat un preț mai mare pe terenul vândut „Societății Dacia”.
Privitor la G. Dem. Teodorescu se reliefează că: „nu primea pentru slujba asta nici un fel de remunerație. D/l. Teodorescu este cunoscut ca un om foarte scrupulos, minuțios și cât se poate de strâns când e vorba de cheltuieli; cât a fost director al Fundațiunei, d/l. Teodorescu n-a cheltuit o singură centimă fără socoteală. Toate conturile sunt în cea mai perfectă regulă și a făcut absolut toate economiile posibile. Concluzia: Se explică dar perfect de bine de ce s-a înlăturat un director care muncea gratis și cum nimeni, afară de d/l. Basset nu putea să aibă interes ca să-l înlătore pe d/l. Teodorescu deoarece postul era fără nici un fel de venit”.
756. D-ale Fundațiunii Universitare Carol. În: *Resboiul*, 20 oct. 1898, 22, nr.7079, p.1.
(Cronica zilei).
Se referă la comentarii apărute în revista „Școala Română” și în ziarul „Adevărul” în legătură cu G. Dem. Teodorescu în contextul schimbării regulamentului Fundației Universitare Carol I.
Revista „Școala Română” susține că „Fundațiunea universitară de la deschidere a avut de director numai pe d/l. Teodorescu. Sub conducerea dumisale pricepută, „Fundațiunea” a făcut progresele care fac fala ei astăzi”.
Potrivit ziarului „Adevărul” desființarea directoratului Fundației este urmarea unei intrigi a d/omnu/lui Basset, secretar privat al Regelui.
757. LALESCU, Traian. Fundațiunea Universitară Carol I. În: *Viitorul*, 10 mai 1914, 7, nr.2242, p.1.

Scurt istoric al Fundației. „Primul director al Fundației a fost Gh. Dem. Teodorescu, după care a urmat în 1899 d. C. Rădulescu-Motru pentru câteva luni și apoi d. A. Tzigara-Samurcaș, actualul director al instituției“.

758. Palatul Fundației Carol I care se inaugurează azi cu mare solemnitate în prezența suveranilor. În: *Universul*, 10 mai 1914, 32, nr. 126, p.1.
Noul Palat al Fundației s-a ridicat conform dorinței Regelui Carol în fața palatului regal și a fost inaugurat la 14 martie 1895. El a fost condus la început de directorul G. Dem. Teodorescu și un consiliu de administrație, compus din rectorii celor două universități din București și Iași și un delegat al Regelui, bibliotecar fiind C. Rădulescu-Motru. M. S. Regele în 1899 a modificat primul regulament, suprimând postul de director și consiliul său. Bibliotecarul singur a condus Fundația până la reorganizarea decretată prin noul regulament pus în aplicare când s-a reinstituat postul de director, căruia îi incumbă întreaga administrare și conducerea instituției.
759. STOICA, Ion. Biblioteca lui Mihai Eminescu. Date recente (I-II). În: *Revista bibliotecilor*, ian. 1969, 22, nr.1, p.31-34; mar. nr.3, p.169-175. Și în: Ion Stoica. *Informație și cultură*. București: Edit. Tehnică, 1997, p.110-120. (Cărțile lui Eminescu).
Căpitanul Matei Eminescu, fratele lui Mihai Eminescu, pe atunci ofițer în garnizoana din Mizil, la 6 mai 1895, îi trimite lui G. Dem. Teodorescu, de curând numit director al Fundației universitare o scrisoare în care face cunoscut că oferă spre achiziționare o serie de cărți din biblioteca poetului. Primită destul de repede, la 8 mai 1895, scrisoarea este rezolvată cu promptitudine de G. Dem. Teodorescu care notează: „Se primesc cu mulțumiri. Dl. bibliotecar va răspunde deocamdată, după care i se va face o adresă formală“. Autorul articolului comentează ce lucrări și conform căror criterii au selectat G. Dem. Teodorescu și C. Rădulescu-Motru din oferta căpitanului Matei Eminescu.
760. NUȚU, Constantin. 75 de ani în slujba școlii superioare. În: *Revista bibliotecilor*, nov.-dec. 1970, 23, nr.11-12, p.693-695.
Aplicarea legii asupra învățământului secundar și superior în 1898 precum și modificarea ei din 1912 care viza sistemul organizatoric și problema cadrelor nu au afectat activitatea Fundației universitare ci, din contră, biblioteca se dovedea insuficientă față de numărul crescând al cititorilor, după cum afirma primul director al Fundației, profesorul G. Dem. Teodorescu (1895-1898).
761. VULCU, Maria. G. Dem. Teodorescu – director la Fundația Universitară – actuala Bibliotecă Centrală Universitară din București. Cu prilejul împlinirii, la 20 august 1975, a trei pătrare de veac de la moartea sa. În: *Teoria și practica în informarea documentară și biblioteconomie*, 1975, vol. 4, p.106-110.
Prezintă o serie de aspecte care oglindesc activitatea rodnică și meritele lui G. Dem. Teodorescu la Biblioteca Fundației Universitare. Este menționat ca propunător, la 2/14 aprilie 1892, în actul prin care anticarul M. Steinberg vinde

Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice, pentru Biblioteca Fundației Universitare din București, 96 de cărți dintre care multe rare (de la 1589, 1591, 1596). După rezolvarea propunerilor de achiziție a cărților străine în limita alocațiilor bugetare, redactează, împreună cu C. Rădulescu-Motru, o scrisoare-tip de solicitare de donații de publicații, care s-a tipărit și s-a trimis editurilor, instituțiilor, comitetelor de redacție a revistelor.

Analiza făcută în rapoartele prezentate către Regele Carol I evidențiază că politica de achiziție era destinată în primul rând sprijinirii studiului individual al studenților iar solicitarea bibliotecii de către aceștia înregistra o continuă creștere.

762. FIANU, Adriana. Un veac de existență. În: *România literară*, 1-10 apr. 1995, nr.12, p.19.

La sărbătorirea centenarului Fundației Universitare Carol I a fost evocat și G. Dem. Teodorescu, printre cei care și-au închinat viața acestui lăcaș de cultură (Ștefan O. Iosif, Constantin Rădulescu-Motru, Al. Tzigara-Samurcaș, Mircea Florian, Mircea Tomescu).

VIII. BIOGRAFIE

1. În volume

763. *În amintirea lui Teodorescu G. Dem.* (1849-1900). București: Tipogr. Clementa, 1902, p.69.

La 31 mai 1902, în Grădina Ateneului din București a avut loc dezvelirea bustului lui G. Dem. Teodorescu. „Distinsul artist, sculptorul Carol Storck execută cu multă îngrijire bustul, ce fu turnat în bronz în atelierele Școlii de meserii din București“. Cuvântul inaugural a fost rostit de dr. Mirinescu.

764. DAMÉ, Frédéric. *Bucarest en 1906*. Bucarest: Socec, 1907, p.366.

Între busturile care decorează aleile din grădina Ateneului se remarcă cele ale lui C.A. Rosetti, M. Kogălniceanu, G. Dem. Teodorescu, V.A. Urechia, C. Esarcu, M. Eminescu, I. Văcărescu.

765. JARNIK, Urban I. *Dragoste de grai și de viers românesc*. București: Tipogr. România Nouă, 1922, p.11.

În casa lui Titu Maiorescu din str. Mercur, profesorul universitar din Praga, Jarnik, îl cunoaște pe G. Dem. Teodorescu, „culegătorul sânguincios de poezii populare“, ca și pe Eminescu și Petre Ispirescu.

766. TOROUȚIU, I.E. *Studii și documente literare*. Vol.2. București: Instit. de Arte Grafice „Bucovina“, 1932, p.136, 306.

Notele bibliografice conțin informații despre colaborarea lui G. Dem. Teodorescu la „Foaia Societății Românismul“, „Ghimpele“, discursul rostit la constituirea Societății Românismul.

767. TOROUȚIU, I. E. *Studii și documente literare*. Vol.5. București: Institut. de Arte Grafice „Bucovina“, 1934, p.57-58.
Al. Lambrior, într-o scrisoare adresată lui T. Maiorescu, expediată din Paris, la 24 mai 1875, lămurește confuzia asupra numelui Teodorescu: „Nu este Teodorescu, colegul meu de breaslă, care a iscălit în adresa către magistrații demisionați, ci un alt Teodorescu, care pregătește doctoratul în drept și care nu este bursier al statului“.
768. IONESCU, Grigore. București. Ghid istoric și artistic. București: Fundația pentru Literatură și Artă „Regele Carol II“, 1938, p.50.
Cele două alei ale grădinii Ateneului în care se intra prin poarta dinspre Calea Victoriei erau împodobite cu busturile celor mai cunoscuți oameni ai României din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Pe dreapta: *Mihail Kogălniceanu*, marmură de W.C.Hegel; *Mihail Eminescu*, bronz de I. Georgescu; *P.S. Aurelian*, bronz de W.C. Hegel; *Traian Demetrescu*, monument în marmură de Filip Marin; *Ion Ghica*, bronz de Iordănescu; *Enăchiță Văcărescu*, bronz de W.C. Hegel; *Constantin Esarcu*, marmură de W.C. Hegel; *D.G. Kiriac*, bronz de O. Han. Pe stânga (începând de la Ateneu spre Calea Victoriei): *Gavril Musicescu*, bronz de Milița Petrașcu; *C.A. Rosetti*, marmură de I. Georgescu; *G. Dem. Teodorescu*, bronz de C. Storck; *Const. I. Stăncescu*, bronz de W.C. Hegel; *Theodor Șerbănescu*, monument în marmură și bronz de Filip Marin; *Grigore Tocilescu*, bronz de W.C. Hegel; *V.A. Ureche*, bronz de W.C. Hegel; *General I. Em. Florescu*, marmură de I. Georgescu.
769. OTT, Günther. *Sculptorii din familia Storck*. București: Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului; Imprimeria Națională, 1940, p.33.
În cadrul catalogului sumar al titlurilor operelor lui Carol Storck este menționat și bustul lui Gh. Dem. Teodorescu, 1902, bronz (Grădina Ateneului, București).
770. OPRESCU, G. *Sculptura românească*. Ed. a 2-a rev. București: Meridiane, 1965, p.41-42.
Apreciază calitatea deosebită a bustului realizat de Carol Storck, la doi ani după moartea lui G. Dem. Teodorescu: „Profilul tăios al acestuia, părul ridicat deasupra frunții ca o creastă, obrajii subțiri, cu pomeții proeminenți, favoriții care completează atât de nimerit acea fizionomie cu ceva de animal răpitor – ce contrazicea însă adevăratul caracter al acestui eminent profesor – sunt redată cu precizie, cu un simț pentru alegerea a ceea ce e caracteristic într-un chip uman, care fac cinste formației realiste a lui Carol Storck“.
771. *Junimea*. Amintiri, studii, scrisori, documente. Ed. îngrij., pref. și note de Cornel Regman. Vol. 1-2. București: Albatros, 1971. Vol.1, p.30; Vol.2, p.75-78, 108-109. (Lyceum 97).
Precizează că G. Dem. Teodorescu era numai colaborator al Junimii. Deși nu era junimist, scrisoarea sa către Iacob Negruzzi, expediată în 27 mai/8 iunie 1877 din

Paris și reprodusă integral în acest volum, „este (poate fără știrea sau voința autorului), o manifestare a criticismului junimist“.

Mihai Eminescu, în scrisoarea sa către Iacob Negruzzi, expediată din București în „ianuarie sau februarie“ 1878, prezintă o listă cu personalitățile care frecventau ședințele Junimii, între care este menționat și G. Dem. Teodorescu.

772. AGÂRBICEANU, Ion. Mărturisire la aniversarea vârstei de 75 de ani. /Conferință publică din 1957 care a fost înregistrată și apoi difuzată la Radio Cluj/. În: *Articole vorbite*. Conferințe radiofonice. Ed. îngrij. și pref. de Victor Crăciun. București: Cartea românească, 1974, p.284.
„... Și în primele clase de liceu, clasa a doua, a treia, a patra am citit foarte multe din cărțile de literatură populară, colecția aceea mare a lui G. Dem. Teodorescu, poeziile, poveștile Uncheașului sfânt și toate celelalte care le-am găsit și le-am aflat și care pentru mulți din dumneavoastră vor fi făcut deliciul copilăriei“.
773. ZUB, Al. *Junimea. Implicații istoriografice*. 1864-1885. Iași: Junimea, 1976, p.12, 40, 105, 111, 140, 181, 185, 222.
Titu Maiorescu s-a preocupat de formarea unor specialiști în filologie și istorie precum G. Panu, Gr. Tocilescu, Al. Lambrior, G. Dem. Teodorescu, oferindu-le posibilitatea de a se pregăti în străinătate. Sub îndemnul lui Maiorescu, G. Dem. Teodorescu a publicat în „Convorbiri literare“: „Colindele“ și „Mărturiile de botez“. Manifestând un vădit interes pentru folclor, junimistul I.C. Negruzzi, în dezacord cu comisia respectivă, recomandă Academiei pentru premiere colecția lui G. Dem. Teodorescu.
774. ENE, Virgiliu. G. Dem. Teodorescu. În: *Folcloriști români*. Timișoara: Facla, 1977, p.96-109.
Viața și activitatea lui G. Dem. Teodorescu.
775. CÂNDEA, Virgil; ZAMFIRESCU, Ion; MOGA, Vasile. *Ateneul Român*. Monografie. București: Edit. Științifică și Enciclopedică, 1978, p.35, 37, 108, 136, 177.
G. Dem. Teodorescu colaborează la „Foaia Societății Românismului“. Este membru activ în cadrul Secției literare a Ateneului Român. Este casier în comitetul de conducere al Ateneului Român fiind ales la 24 oct. 1898 de Adunarea generală a membrilor acestuia. A susținut o serie de conferințe publice la tribuna acestei instituții de cultură.
776. *Universitatea „Alexandru Ioan Cuza“ din Iași*. Rectoratul. 1860-1944. Inventar arhivistic. Vol. 1. Întocmit de Dumitru Ivănescu și Rodica Eugenia Anghel. București: Direcția Generală a Arhivelor Statului. Filiala Arhivelor Statului, Județul Iași, 1985, p.164, 165.
Arhiva Rectoratului Universității din Iași deține documente referitoare la concursul susținut de G. Dem. Teodorescu pentru ocuparea catedrei de literatură română la Universitatea din București; procesul verbal al Senatului universitar și

corespondența cu Ministerul Instrucțiunii privind ocuparea catedrei vacante de literatură română de la Universitate; Memoriul de activitate al lui G. Dem. Teodorescu și lista lucrărilor științifice; dosar cuprinzând actele de studiu ale profesorului G. Dem. Teodorescu, în copie; lista cursurilor urmate la Facultatea de Litere din Paris, diploma de licență.

777. CĂLINESCU, G. *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*. Ed. a 2-a rev. și adăug. Ed. și pref. de Al. Piru. București: Minerva, 1988, p.230, 440, 456, 584, 972, 981, 984, 990.
G. Dem. Teodorescu este amintit în capitolul „Junimea“, printre tinerii trimiși ca bursieri la Paris, în 1875, de Titu Maiorescu, alături de Al. Lambrior și Gh. Panu. În capitolul „Mihai Eminescu“, este reprodusă din colecția Bibliotecii Academiei Române o fotografie înfățișându-l pe G. Dem. Teodorescu, student, la serbarea de la Putna, 1871. La capitolul „Bibliografie“ este menționat ca istoric literar.
778. PRODAN, Const. *Ateneul Român și menirea lui în cultura românească*. În: *Cultură și civilizație*. Conferințe ținute la tribuna Ateneului Român. Antologie, note și pref. de Gh. Buluță. București: Edit. Eminescu, 1989, p.311.
G. Dem. Teodorescu a publicat în „Foaia Societății Românismul“, iar după desființarea acesteia se va întoarce la revista „Ateneul Român“.
779. RĂDULESCU-MOTRU, C. *Mărturisiri*. Ed. de Valeriu Râpeanu și Sanda Râpeanu. Cuvânt înainte, note și comentarii de Valeriu Râpeanu. București: Minerva, 1990, p.51, 54, 244, 245.
G. Dem. Teodorescu, la începutul carierei sale ziarist, a avut un rol esențial în transformarea folclorică române într-o activitate științifică. În 1885 a publicat una dintre cele mai importante culegeri de literatură populară din secolul XIX – „Poezii populare române“ (retipărită în anul 1982 la Editura Minerva).
A fost autor de manuale didactice și ministru, deținând portofoliul Instrucțiunii Publice, în guvernul condus de generalul I. Em. Florescu.
780. STEFANELLI, Teodor; SBIERA, Radu I.; ISOPESCU, Samoil I. *Amintiri despre Eminescu*. Profesori și colegi bucovineni ai lui Eminescu. Craiova: Scrisul românesc, 1996, p.114, 120.
Eminescu îl cunoștea bine și îl prețuia pe G. Dem. Teodorescu.
781. PANU, George. *Amintiri de la „Junimea“ din Iași*. Ed., pref. și tabel cron. de Z. Ornea. București: Minerva, 1998, p.XXVII, 33, 95, 136, 154, 310, 342, 365, 380, 467, 554, 621, 650.
G. Dem. Teodorescu primește bursă de studii în străinătate fără concurs. Discipol al lui Hasdeu, publică în „Foaia Societății Românismului“ și „Revista contemporană“.

782. DEAC, Mircea. *50 de ani de sculptură (1890-1940)*. București: Oficiul de Informare Documentară pentru Industria Construcțiilor de Mașini, 2000, p.19, 162.
Carol Storck a realizat bustul lui Gh. Dem. Teodorescu.
783. COSTESCU, George. *Bucureștii vechiului regat*. București: Capitel, 2004, p.226, 323, 333.
G. Dem. Teodorescu, profesor și fost ministru al Învățământului, director al Fundației Universitare Carol I, este menționat alături de alți „oameni mari care duceau politica țării, sfetnici ai Tronului; popularitatea lor decurgea din faptele lor, bune sau rele, spre folosul poporului. Oameni care nu s-au atins de banul public pentru foloasele lor sau ale familiei: Barbu Catargiu, Lascăr Catargiu, Gh. Gr. Cantacuzino-Nababul, Tudoriță Rosetti, Titu Maiorescu, Petre P. Carp /.../ prof. Gh. Dem. Teodorescu, prof. dr. C. Istrati /.../ de la conservatori“.
784. KIRILEANU, G. T. *Sub trei regi și trei dictaturi*. Amintiri, jurnal și epistolar. Vol. 1: 1872-1916. Ed. îngrij., cuv. înainte, note și bibliogr. de Constantin Bostan. Piatra-Neamț: Crigarux, 2004, p.352.
G. Dem. Teodorescu a beneficiat de ajutorul pentru studii acordat de Titu Maiorescu, în calitate de ministru al Instrucțiunii în guvernul Lascăr Catargiu.

2. În periodice

2.1 Studii și articole

785. Fabrica de hârtie. În: *Binele public*, 13 iun. 1879, 1, nr.84, p.2.
În legătură cu „Apelul către românii doritori de a înființa o fabrică de hârtie în țară“ sunt enumerate persoanele care au subscris la finanțare. G. Dem. Teodorescu este menționat cu suma de 5.000 de lei.
786. Fabrica de hârtie. În: *Binele public*, 25-26 iun. 1879, 1, nr.95, p.2.
G. Dem. Teodorescu este ales ca membru al comisiei celor 7 „societari“ /acționari/, onoare ce-i revine ca membru fondator și inițiator care a subscris 5.000 lei.
787. Apel către românii doritori de a înființa o fabrică de hârtie în țară. În: *Binele public*, 16 apr. 1880, 2, nr.329, p.3.
G. Dem. Teodorescu figurează printre semnatarii apelului pentru subscriere de capital, alături de C. Porumbaru, V.I. Socec, P.S. Aurelian, Carol Davila, Teodor Ștefănescu, I.P. Balanolu, prezentați ca membri ai unei „comisii provizorii“.
788. „Mai multe ziare...“. În: *Drapelul*, 24 mai 1897, 1, nr.11, p.2. (Informațiuni).
Precizează componența comitetului de direcție al ziarului astfel: „Mai multe ziare publică tot felul de știri eronate în privința persoanelor care conduc «Drapelul». Ținem să restabilim adevărul. Acest ziar nu are un singur director. El este pus sub conducerea unui comitet de direcție compus din următoarele persoane: P.S.

Aurelian, E. Costinescu, C. Dimitrescu-Iași, Em. Porumbaru, Periețeanu-Buzeu /Buzău/, Gh. Dem. Theodorescu, V.A. Ureche, N. Xenopol“.

789. „D. G. Dem. Teodorescu, casier“. În: *Drapelul*, 28 oct. 1898, 2, nr.426, p.3. (Ultime informațiuni).
Informație privitoare la alegerea biroului Ateneului, în ziua de 24 octombrie 1898 (președinte: N. Krețulescu; vicepreședinți: P.S. Aurelian și V. Al. Urechia; casier: G. Dem. Teodorescu).
790. Monumentul Pake. În: *Drapelul*, 18 aug. 1899, 3, nr.658, p.1.
G. Dem. Teodorescu, profesor, fost ministru, figurează pe o listă de 30 de membri ai unui comitet pentru ridicarea unui monument în memoria lui Pake Protopopescu. În plus, el a fost ales, alături de Em. G. Lahovari, membru al unei „delegațiuni speciale“ prezidate de N. Filipescu „pentru conducerea lucrărilor și repede realizare a întreprinderii“.
791. Monumentul Pake. În: *Drapelul*, 29 sep. 1899, 3, nr.692, p.2.
Prezintă ceremonia de inaugurare a monumentului, din 26 septembrie 1899, și menționează printre participanți pe „Teodorescu G. Dem., profesor“, în calitatea sa de membru al Comitetului pentru ridicarea monumentului lui Pake Protopopescu.
792. Marea frescă a Ateneului. În: *Drapelul*, 23 feb. 1900, 3, nr.807, p.3. (Informațiuni diverse).
Informează despre „numirea unei comisiuni care să aleagă scenele din istoria culturală a românilor care vor figura în marea frescă din Sala conferințelor. În comisiune au fost aleși d-nii: Grigorescu, Mirea, Mincu, Stăncescu, G. Dem. Teodorescu, N. Ionescu și V.A. Urechia. Secțiunea s-a înțeles asupra primului și ultimului tablou din frescă: cel dintâi va reprezenta trecerea oștirilor romane, în frunte cu Traian peste podul lui Apolodor pentru a cuceri Dacia; cel din urmă va reprezenta încoronarea ca rege a M.S. Regelui Carol I.“
793. Boala d-lui G. Dem. Teodorescu. În: *Drapelul*, 14 iul. 1900, 4, nr.920, p.2. (Informațiuni politice ale ediției de seară).
După ce arată că „D. Teodorescu se află bolnav de mai multe zile în locuința d-sale din strada Mircea Vodă“, încheie prin mențiunea: „Suntem fericiți a anunța că amicul nostru merge spre însănătoșire“.
794. Scrisoare din 1875 a lui Teodorescu G. Dem. /adresată din Paris lui Grigore Miculescu, fost prefect și deputat de Mehedinți/. În: *Drapelul*, 27 aug. 1900, 4, nr.956, p.1-2.
Prezintă impresii ale autorului despre viața intelectuală pariziană și dezvoltările strădaniile sale pentru studii și pentru stabilirea de relații cu personalități științifice și politice.

795. Cele din urmă știri din lumea întreagă. În: *Universul*, 30 aug. 1900, 18, nr.238, p.3. (Ultime informațiuni).
Se anunță faptul că văduva lui G. Dem. Teodorescu a depus o petiție pentru obținerea pensiei. G. Dem. Teodorescu a funcționat ca profesor în perioada februarie 1878-august 1900.
796. /SEVEREANU, C. D./ De ce a murit Teodorescu G. Dem.? În: *Drapelul*, 7 sep. 1900, 4, nr.964, p.1-2. /Semnat: „dr. S.“/.
Stabilește drept cauză a decesului o supurație dentară neglijată care a evoluat în septicemie.
797. *Anuarul Ateneului Român pe 1900*. Publicat de V. A. Urechia, președinte delegat al Societății. București: Inst. de Arte Grafice „Eminescu“, 1900, p.21, 63.
În cap. „Personalul“, Teodorescu Gh. D., licențiat în litere, fost profesor, laureat al Academiei, senator, (decedat), este menționat printre „membrii activi pe lângă cei în viață dintre fondatori“. În Darea de seamă prezentată în Adunarea generală din noiembrie 1900, V. A. Urechia spune: „O moarte neașteptată a răpit societății noastre și pe unul din cei mai valoroși membri, pe G. D. Teodorescu, învățatul profesor, neîntrecutul folclorist, mult aplaudatul conferențiar. Biroul d-voastră a adus condoleanțele sale familiei întristate, dar locul ce ocupă Teodorescu în sânul Ateneului cu greu va fi împlinit“.
798. NEGOESCU, Cristu. Figuri din cartea de aur: Eufrosin Poteca, Iosif Niculescu, Elena Doamna Cuza. În: *Literatură și artă română: idei, simțire, formă*, apr. 1901, 5, nr.6, p.369.
Aprecieri elogioase la adresa „regretatului G. Dem. Teodorescu, biograful lui Eufrosin Poteca“.
799. O vizită la sculptorul Carol Storck. În: *Cronica*, 18 aug. 1902, 2, nr.379, p.1-2.
Carol Storck a turnat în bronz bustul lui „Ghedem Teodorescu“, aflat în grădina Ateneului Român.
800. *Anuarul Ateneului Român pe anii 1902-1903 și 1903-1904*. Publicat de Trandafir G. Djuvara. București: Tipogr. Curții Regale, F. Göbl Fii, 1904, p.22, 51, 98, 101.
G. Dem. Teodorescu a făcut parte din noua generație a Ateneului român, alături de Take Ionescu, Tr. G. Djuvara, C. Arion, Disescu, Anghel Demetriescu, Laurian, dr. Gaster, dr. Felix ș.a. A susținut următoarele conferințe la Ateneul Român: „Despre colinde și basme“ (1879), „Petre Crețu Șolcan, lăutarul Brăilei“ (1884), „Pricolici și vârcolaci“ (1885), „Miturile lunare: vârcolacii“ (1888), „Mitologia populară: pricolici, stafia, strigoi etc.“ (1889), „Viața lui Anton Pann“ (1892), „Prelații români din secolii trecuți“ (1899). În grădina Ateneului a fost inaugurat bustul lui G. Dem. Teodorescu.
801. APOSTOLESCU, N.I. Hasdeu. /Necrolog/. În: *Literatură și artă română: idei, simțire, formă*, iul.-aug.-sep. 1907, 11, nr.7-8-9, p.360; Și în: Nicolae

- I. Apostolescu. *Studii și portrete literare*. Ed. îngrij. și pref. de Ion M. Dinu. Cluj-Napoca: Dacia, 1983, p.191.
- G. Dem. Teodorescu îl vizitează pe B. P. Hasdeu, în iulie 1900: „...Mi-aduc aminte că spre sfârșitul lui iulie 1900, regretatul G. Dem. Teodorescu – pe care era să-l pierdem peste o lună – îmi spunea că văzuse cu o zi înainte pe doamna și pe d/omnul/ Hasdeu și că venerabila bătrână îi zicea fostului ministru de instrucție – devotat discipol al lui Hasdeu: «Vezi ce bine s-a făcut? Obrajii trandafirii, veselie, viață liniștită, mie mi le datorează...»“.
802. CANIANU, Mihail. Carol Storck fiul. În: *Printre hotare*, oct. 1908, 1, nr.7, p.90. (Sculptorii noștri).
Este menționat, printre alte realizări, „bustul de bronz al profesorului și fostului ministru al Cultelor, G. Dem. Teodorescu, /în/ grădina Ateneului Român“.
803. COSTIN, A. Orașul București/La ville de Bucarest. În: *Literatură și artă română*, ian.-feb.-mar. 1909, 13, nr.1-2-3, p.13-14.
Menționează existența bustului lui G. Dem. Teodorescu din grădina Episcopiei, aflată în fața Ateneului Român: „În față /în fața Ateneului/ e grădina Episcopiei cu aleile ei umbrite de copaci mari și împodobite cu busturi de marmură și de bronz. Printre ele observăm busturile lui Kogălniceanu, Eminescu, G. Dem. Teodorescu, V.A. Ureche, C.A. Rosetti, C. Esarcu, colonel Th. Șerbănescu etc. În fundul grădinii se înalță Ateneul Român...“.
804. JARNIK, I. Urban. Drumul pe care am mers. În: *Convorbiri literare*, 1909, 43, p.961.
Întâlnirea dintre Jarnik și G. Dem. Teodorescu intermediată de Al. Odobescu.
805. MILITARU, Vasile. Teodorescu, G. Dem. În: *Universul literar*, 28 iul. 1929, 45, nr.31, p.481-483: il. (Ctitorii).
Articolul cuprinde date despre viața și activitatea lui G. Dem. Teodorescu; note bio-bibliografice; lista lucrărilor publicate.
Pentru meritele sale didactice a fost decorat cu „Steaua României“ și „Răsplata muncii“. Pentru lucrările literare, istorice și științifice, i s-a conferit medalia „Bene-Merenti“, cl. I, iar Academia Română l-a încoronat cu premiul său în anul 1894, pentru „Istoria filozofiei antice“.
806. Ispirescu inedit. Din corespondența lui P. Ispirescu. În: *Făt-Frumos*. Literatură, artă, știință, viață socială, 1934, 9, nr.5-6, p.131-133.
Două scrisori ale lui G. Dem. Teodorescu din Paris, datate 21 iunie/3 iulie 1875 și 15/27 mai 1876 către P. Ispirescu, în care vorbește despre preocuparea sa de a întocmi un volum de basme populare.
807. IONESCU-DOBROGEANU, colonel. Cum l-am cunoscut pe Mihai Eminescu. În: *Preocupări literare*, 1936, nr.2, p.92-93.

Referindu-se la momentul 1884, când îl cunoaște pe Mihai Eminescu la București, afirmă: „Drept să vă spun n-auzisem până atunci nici măcar pomenindu-se prin antologiile noastre numele lui Eminescu. Și doar am avut ca dascăli cărturari de seamă, profesori ca G. Dem. Teodorescu și Ionescu-Gion, care au lăsat câte o dâră de lumină în urma lor“.

808. HANEȘ, Petre V. Societatea și revista „Românismul“ din 1870. În: *Preocupări literare*, sep. 1939, 4, nr.7, p.297-301.
Activitatea meritorie a colaboratorilor G. Dem. Teodorescu, Grigore Tocilescu, S. Fl. Marian, Gh. Mihail la Societatea „Românismul“ și revista „Foaia Societății Românismul“ constituite în 1870 de B. P. Hasdeu și alți scriitori.
809. HANEȘ, Petre V. II. Teodorescu Gh. Dem. În: *Preocupări literare*, ian. 1942, 7, nr.1, p.39-42. (Figuri de dascăli).
Amintirile elevului despre profesor.
810. SMÂNTÂNESCU, Dan. Biblioteca liceului „Matei Basarab“ din București. În: *Scriptum*. Buletin bibliologic, 1943, 1, p.135.
„Liceul «Matei Basarab» este unul dintre cele mai vechi așezăminte de educație din București. El s-a bucurat de profesori distinși, care au ilustrat prin activitatea lor didactică și culturală școala românească. Dacă amintim numele lui G. Dem. Teodorescu, Ionescu-Gion, Theodor D. Speranția, Enache Ionescu ne dăm seama ce înaltă viață spirituală a rodit între vechile ziduri ale liceului din cartierul Lucaci“.
811. PAPADIMA, Ovidiu. G. Dem. Teodorescu. În: *Revista Fundațiilor Regale*, mai 1944, 11, nr. 5, p.309-341. /Și Extras. G. Dem. Teodorescu. Bucarest: Monitorul Oficial și Impr. Națională, 1944. 34p./.
Viața și activitatea lui G. Dem. Teodorescu.
812. PAPADIMA, Ovidiu. G. Dem. Teodorescu. În: *Revista de folclor*, 1961, 6, nr. 3-4, p.55-75.
Amplu studiu despre viața și activitatea lui G. Dem. Teodorescu.
813. BUCUR, Marin. Corespondență inedită. Ovid Densusianu – Gaston Paris (I). În: *Revista de istorie și teorie literară*, 1969, 18, nr.2, p.258.
Este reprodusă scrisoarea adresată în limba franceză de Ovid Densusianu lui Gaston Paris (Iași, 11 aprilie 1897), păstrată în fondurile de manuscrise ale Bibliotecii Naționale din Paris. Profund dezamăgit de faptul că ministrul Instrucțiunii tergiversează omologarea concursului pentru ocuparea catedrei de limba și literatura română de la Universitatea din București la care reușise în 1897, Ov. Densusianu susține că aceasta fusese creată avându-i în vedere pe Ion Bianu și G. Dem. Teodorescu.

Indice de nume

Cifrele romane trimit la pagini (capitolul
Cronologia vieții și operei).

Cifrele arabe trimit la poziții (capitolele 1-2).

A

Aaron, Florian 339
Adam, C. XX
Adamescu, Gheorghe XLVII, 365, 366,
392, 442, 460, 591
Agapie Paliermul 201
Agârbiceanu, Ion 504, 604, 772
Alchindius, Esak 290
Alecsandri, Vasile XX, XXI, XXIII,
XXXI, XXXIV, XXXVI, XLVII, 23, 44,
53, 291, 295, 298, 299, 302, 339, 441,
449, 453, 455, 457, 458, 464, 467, 472,
473, 497, 515, 521, 528, 530, 539, 540,
553, 560, 578, 598, 600, 601, 604, 605,
644, 645, 655, 702
Alexandrescu, C. 426
Alexandrescu, Gr. 219, 339
Alexandrescu, I. 416
Alexandru II, împărat XXVIII
Alexici, G. 513
Alucăi, Aurora 425
Amfilochiu, episcop vezi Amfilohie
Hotinul, episcop
Amfilohie Hotinul, episcop 339
Amzulescu, Al.I. 30, 34, 490, 549
Andreul al Bagav 518
Andrițoiu, Al. 623
Andronic, Magda 404
Anghel, D. XLI
Anghel, Petre D. L, 55
Anghel, Rodica Eugenia 776
Anghelescu, Mircea 399
Antemireanu, Al. 594
Antim Ivireanul 339
Antofi, George XLIX, L, 5, 6, 621, 622,
624, 625, 631, 652, 657, 658, 659
Antonescu, Georgeta 417

Apostol, Pavel 487
Apostolescu, N.I. 464, 801
Archimandrescu, Șt. 335
Ardeleanu, I. 349
Aricescu, C.D. 339
Arion, C. C. XLIV, 800
Aristia, C. 339
Aron, Florian vezi Aaron, Florian
Aron, Vasile 339
Arzachel 290
Asachi, George 339
Atanasiu, mitropolit 339
August, împărat 62
Aurelian, P. S. XXXV, XLIII, 696, 768,
787, 788, 789
Axente Uricariul vezi Axinte Uricariul
Axinte Uricariul 339

B

Babeș, V., dr. XL
Bacaloglu, Al. 219
Bacaloglu, Em. XXIX, 719
Bachelin, Léo 61, 92, 452, 613
Baconsky, Leon 417
Balaci, Alexandru 497, 500, 521
Balanolu, I.P. 787
Balotă, Anton 617
Balușcă, poet 339
Banu, Constantin XLV, XLVI, 426
Barac, Ioan 339
Baronzi, George A. 449
Basiliu /.../ arlaam, mitropolit, 339
Basset, Louis XL, 755
Bădescu, Horia 546, 656
Bădescu, N.F. 263
Băiculescu, George 23
Bălan, Ion Dodu 403, 488, 610, 624, 627
Bălan, Marin 419
Bălan-Osiac, Elena 514, 531
Bălașa, D. 633
Bălăceanu, Constantin, ban 339
Bălăceanu, Pandeale 686
Bălcescu, Nicolae XLI, 339
Băleanu, Grigorie, ban 339

- Băncilă, I. 449
 Bănulescu, Ștefan 648
 Bărnăuțiu, Simion 339
 Bârlea, Ovidiu XXXII, XXXIII, XLVIII, 398, 502, 503, 506, 509, 523, 541
 Bârseanu, Andrei XXXIII, XLVII, 23, 449, 478, 512, 575, 601, 651
 Bârză, Doina 404
 Becariam, E. 329
 Beda 290
 Beldiman, Alexandru, vornic și poet 339
 Beldiman, Alex. V. 739
 Bengescu, căpitan 364
 Bengescu-Dabija, Gh. XLI
 Beniuc, Mihai 28, 486
 Benoist XXVI
 Berthelot, M. 420
 Bianu, Ioan XLII, 718, 813
 Bibicescu, I.G. 23, 443, 455, 576
 Bismark 228
 Bistrițeanu, Al. XLVII, XLVIII, 4, 613
 Blaga, Lucian 37, 47, 504, 550
 Blaremburg, N., XXII
 Bogdan, I. 725
 Bogdan-Duică, Gheorghe 458, 647
 Bohn, H. XXIX
 Boiagi, Michail G. 339
 Boicu, L. 515, 520
 Bolintineanu, Dimitrie XXI, 197, 339
 Bolliac, Cezar 239, 339, 695
 Borănescu, Al. XXIX
 Borbely, Ștefan 417
 Bordea 698
 Bostan, Constantin 784
 Bratu, Ion 544
 Brăiloiu, C. 533
 Brăiloiu, Dana LII, 56
 Brătescu, Ion A. XXII, XXV, XLVII, 302, 352, 702, 706, 707
 Brătianu, Dumitru XXIX
 Brătianu, George 344
 Brătianu, Ion I.C. 287, 750
 Brătulescu, Monica 35, 542, 619
 Brâncoveanu, Const. Basarab 339
 Brândza, dr. 719
 Breazu, Ion 369
 Brezoianu, I.C. 576
 Brun, Jules XLI, XLII, 12, 57, 67, 68, 87, 91, 446, 447, 451, 452, 453, 478, 592, 663, 664, 665
 Brutaru, Manea XX
 Bucșenescu, poet 339
 Bucur, Marin 672, 673, 813
 Bucur, /Vasile/, poet 339
 Buga, Marin 561, 618
 Bugnariu, Tiberiu 422
 Buhociu, Octavian 535
 Bularca, Cornelia 404
 Bulei, Ion 416, 694, 695, 731
 Bulgăr, Gh. 36
 Buluță, Gh. 778
 Burada, Teodor T. XXX, XXXII, XXXIV, 449, 462, 501, 521, 539, 553, 581, 599, 602, 632
- C**
- C.E. vezi Ex-arhon, Costăchiță
 Cacavela, Ieremia 339
 Caianu, Dem., (tatăl și fiul) 339
 Calangiu, Anca 374
 Caliga, George 390
 Calist, arhiereu 219
 Callimachi, Scarlat 692
 Candiano-Popescu, Alexandru 226
 Candrea, I. Aurel 392, 588, 590
 Canianu, Mihail XLVII, 478, 585, 802
 Canta, Ioan 339
 Cantacuzino, Const. Șerban Basarab 339
 Cantacuzino, Ioan 339
 Cantacuzino, Iordache 339
 Cantacuzino, Mihail 339
 Cantacuzino, Pârvul 339
 Cantacuzino-Nababul, Gh. Gr. 783
 Cantemir, Antioh, fiul lui Constantin
 Cantemir 339
 Cantemir, Antioh, fiul lui Dimitrie
 Cantemir 339
 Cantemir, Constantin 339

Cantemir, Dimitrie XIX, 64, 191, 201, 339, 632
 Caracostea, Dumitru XLVII, 503, 504, 509, 551
 Carada, Eugeniu 352
 Caragiale, I.L. XXI, XXIV, XLI, 593, 684
 Caragiani, Ion 708, 709, 710, 711
 Caraman, Petru 480, 504, 603
 Caranfil, N. 515, 538
 Cardaș, Gh. 48, 476
 Carol I, rege al României XXIV, XXVIII, XXXIV, XXXV, XXXVII, XXXVIII, XL, XLII, XLIII, XLIV, XLVI, 224, 238, 440, 684, 734, 744, 758, 761, 792
 Carol VI 73
 Carp, Petre P. 783
 Cartoian, Nicolae 471, 504
 Caselli, D. 602
 Catargiu, Barbu XIX, 783
 Catargiu, Lascăr XXII, XXXVII, XL, 783, 784
 Caterina de Medicis 62
 Catina, Ioan 339
 Catrina, Constantin 424
 Cavalioti, Teodor Atanasiu vezi
 Cavallioti, Theodor Anastasie
 Cavallioti, Theodor Anastasie 339
 Cazzavillan, Luigi 718
 Călinescu, G. XLII, 27, 486, 495, 498, 500, 504, 615, 671, 777
 Cătană, G. 540, 598
 Câmpineanul, Constantin 339
 Căndea, Virgil 371, 775
 Cârlova, Vasile 339
 Cernătescu, P.I. XXII, 314
 Cesărescu, N., preot 219
 Cezar (Caius Iulius Caesar) 208
 Chendi, Ilarie 504
 Chenier, André XXV, 178, 179, 193, 198, 203
 Chesarie, episcop al Râmnicului 339
 Chesarie Măxineanul 201
 Chiriacescu, Al. 419
 Chiriacescu, Rodica 419
 Chițimia, I.C. 399, 496, 497, 510, 544, 607, 631
 Chițu, Gh. XXX
 Chivu, Iulian 58
 Cihac, A. XLV
 Cicero, Marcus Tullius 208, 212
 Ciobanu, Valeriu 608
 Cioculescu, Șerban 497, 500, 521, 626
 Ciompec, Gh. 536
 Cipariu, Timotei XIX, 339
 Cireș 725
 Cireș, Lucia 650, 659
 Ciupală, Alin 695, 731
 Climent, episcop 339
 Cloceanu, Naum, ierodiacon 339
 Cocea, N.D. XLI
 Codrescu, T. XX
 Colesii 339
 Columb, Cristofor 290
 Coman, D. XLVII
 Coman, Mihai 629
 Comișel, Emilia 533
 Conachi, Costache 339
 Condeescu, Alexandru 680
 Constantin Căpitanul 339
 Constantin, cântăreț 201
 Constantinescu, Dem. 589
 Constantinescu, Elena XX
 Constantinescu, I., preot 219
 Constantinescu, Nicolae L, 55, 635, 637
 Constantinescu, Pană 190
 Copilu, D. 729
 Corbea, Teodor 339
 Cornea, Paul 400, 497, 500
 Corneli, I. 339
 Cosma, Viorel 485
 Costa, Ștefan 339
 Costa-Foru, G. 276
 Costache, Geta 384, 732
 Costescu, George 783
 Costin, A. 803
 Costin, Miron 339
 Costin, Nicolae 339
 Costinescu, Emil 239, 695, 788
 Coșbuc, George XLI, 19, 53, 521

Coulanges, Fustel de XXVI
Cratiunescu, Jean vezi Crăciunescu, Ioan
Crăciun, Victor 524, 772
Crăciunescu, Ioan 337, 449
Creangă, Ion XXI, 457
Crețu, Gr. 505, 651
Crețulescu, Scarlat 277
Creussner, Fr. 290
Cristea, Valeriu 42
Crișianu, Samuel 339
Cuceu, Ion 657
Cucurigu XXIII
Culianu, Nicolae XL, 737
Cunțanu, Dimitrie 724
Cuza, A.C. 16
Cuza, Al. Ioan XXI, 224
Cuza, Elena Doamna 798

D

D-r S. vezi Severeanu, C.D.
dr. S. vezi Severeanu, C.D.
Damé, Frédéric 764
Damian, Vasilie, logofăt 339
Dan, Petre XXX, 402, 410
Daniel, mitropolit 339
Danielopolu, G. 219
Danovici, Petre 339
Dante Alighieri 290
Dascăl, Mihai 42
Datcu, Iordan 38, 46, 59, 377, 398, 411,
414, 518, 539, 552, 558, 651, 653
Davila, Carol 787
Deac, Mircea 782
Delavrancea, B. Șt. XLI, 504, 537, 696
Demetrescu, Traian 768
Demetriescu, Anghel XLI, 800
Densusianu, Ovid XXXIV, XLII, XLVI,
XLVII, 20, 374, 451, 466, 551, 561, 725,
726, 813
Densușianu, Aron 444, 487, 578
Densușianu, Nicolae 633, 641
Depărățeanu, Al. XXIV, 202, 339, 569,
687, 705
Derenbourg, Hartwig 420

Diaconovich, C. 388
Diaconovici Loga, C. vezi Diaconovici-
Loga, Constantin
Diaconovici-Loga, Constantin 339
Diaconu, Ion 478, 538, 551
Diaconu Bălan, Paula 551
Dianu, Romulus 683
Dima, Al. 399, 486, 497, 500, 521
Dimitrescu-Iași, C. XLII, XLIII, 696,
747, 788
Dimitriu, Eugen 552
Dinu, Ion M. 801
Dinulescu, Dragoș LII, 56
Dionisie Lupu, mitropolit 339
Disescu, C.G. 800
Djuvara, Trandafir G. 449, 800
Dobre, Alexandru XXXVI, LI, 7, 415,
563, 630
Dobrescu, C.C. XXXII, 717
Dobrescu, Dem. T. 356
Domokos, Sámuel 370, 614
Donici, Alexandru 339
Dositei, mitropolit vezi Dosoftei
Dositei Filitis, mitropolit 339
Dosoftei 339
Drăgănescul, Iordache 339
Drugeanu, C. XLV
Dubău, Teodosie, logofăt 339
Duca Constantin, domnitor 339
Dumas-fiul, Al. 189
Dumitrache, Clucer 339
Dumitrescu-Bistrița, Gh. N. 532
Dumitrescu-Severeanu, dr. 239
Duțescu-Duțu, T. 454
Dürer, Albrecht 290

E

Ecaterina a II-a a Rusiei, 201
Egger XXVI
Eliade, Mircea 504
Eliade Rădulescu, Ioan vezi Heliade-
Rădulescu, Ion
Eliat, Teodor M. 486
Elisabeta, regină a României 87

Eminescu, Matei 759
Eminescu, Mihai XXI, XXV, XXXV,
XXXVI, XLVII, 23, 484, 683, 702, 703,
759, 764, 766, 768, 771, 777, 780, 803,
807
Ene, Ileana LII, 339, 685
Ene, Virgiliu LII, 339, 774
Enescu, George XLI, 600
Eretescu, Constantin 636, 638
Esarcu, Constantin XXXV, XXXVII,
XXXIX, 694, 764, 768, 803
Ex-arhon vezi Ex-arhon, Costăchiță
Ex-arhon, Costăchiță 329, 338

F

Faragó, József 41, 614
Farkaș, George 339
Farnic 449
Felix, dr. 800
Ferdinand, rege al României XXXVIII,
728
Fianu, Adriana 762
Ficino, Marsilio 290
Fierăscu, C. 25
Filaret II, mitropolit 339
Filimon, Nicolae 339
Filipescu, N. XXXVIII, 219, 790
Filotei, monah vezi Filotei Sfântagorețul
Filotei Sfântagorețul, 339
Flechtenmacher, A. 295, 298, 299, 302,
449
Floarea, Mihai 634
Florea, Rodica 616, 673
Florea-Rariște, D. 649
Florescu, Ioan Em., general XXII, XXV,
XXXV, XXXVII, 413, 691, 693, 694,
722, 723, 768, 779
Florian, G. 219
Florian, Mircea 762
Fochi, Adrian XIX, LII, 371, 377, 487,
515, 516, 525, 547, 551
Fochi, Rodica 371
Fogarasi, Ștefan 339
Fota, gramătic XLV

Fotino, Dionisie XXXIX, 201
Fotino, Marcella XLVI
Fotino, Stanca XLVIII, 54, 626
Francudi, Epaminonda XXII, XXIX, XL
Franga, Mariana 563, 564
Frisner, Andreas 290
Froicu, Petru 552
Frunză, Maria XLVIII, 612
Fundescu, Ioan C. XXIII, XXIV, 449
Fundoianu, B. 504

G

Gaal, G. von XXIX
Galaction, Gala XLI
Gáldi, László 370
Galleron, Albert XXXIV
Gane, Nicolae 477
Garofoiu, Ioan I. 633
Gaster, Moses XXXI, 445, 449, 475, 553,
602, 632, 800
Gălușcă-Cârșmariu, Tatiana 533
Gârboviceanu, P. XLV
George, dascăl XX
George II, mitropolit 339
Georgescu, B. 219
Georgescu, I. XXXVIII, XLI, 768
Georgescu, Nicolae, poet 339
Georgescu-Tistu, N. 517
Georgian 449
Gerontie, stareț 339
Gheorghesa, Petre 16, 24
Gherasim Romanul, monah 339
Gherghel, Ov. 219
Ghibănescu, Gh. 512, 583, 584
Ghica, Costache XXXV
Ghica, Grigore 199
Ghica, Ion 768
Ghiță, servitor 755
Ghiță, G. 30
Gion vezi Ionescu-Gion, G.I.
Girard XXVI
Giry, A. 420
Giuca, Mărcea XXXI
Giuglea, G. 23

Goethe vezi Goethe, J.W.
Goethe, J.W. von 188
Goia, Vistian 548
Golescu, George 339
Golescu, Iordache 339
Golescu, Radu, ban 339
Gomoiu, V. 475
Gorceix, Septime 21
Gorovei, Artur XXXVII, 475, 479, 518
Granda, Gh. H. 449
Grădișteanu, P. 304
Grădișteanu, Scarlat 339
Grăsoiu, Dorina 380, 399
Greceanu, Nicodim, arhimandrit 339
Greceanu, Radu 339
Greceanu, Șerban 339
Greive, Artur 47
Grigorescu, Dan XLIII, 380, 720
Grigorescu, Nicolae XLI, 792
Grigorie, episcop 339
Grigorie I, mitropolit 339
Grigorie II, mitropolit 339
Groot, Henry van 600
Gubernatis, Angelo de 386, 389, 449, 642
Gudin, Cristina 723
Gusti, Dimitrie XLVII, 481
Gusti, N. 393

H

Hagi-Cehani, Constantin 339
Hallays, André 592
Han, Oscar 768
Handoca, Mircea 532
Haneș, Petre V. XLVII, 426, 435, 451, 458, 595, 596, 597, 647, 667, 668, 672, 808, 809
Hangiu, I. 403, 407, 670
Haret, Spiru C. XL, XLII, XLIII, 337, 385, 719, 723, 745, 746, 747, 749, 750
Hasdeu, Al. Petriceicu 339
Hasdeu, B.P. XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII, XXXIII, XXXIV, XXXV, XLI, XLIX, 1, 79, 353, 354, 355, 356, 357, 402, 440, 458, 475, 494,

498, 501, 506, 513, 521, 528, 548, 553, 554, 556, 560, 575, 579, 580, 586, 587, 610, 657, 672, 683, 725, 781, 801, 808
Hauterive, Alexandre-Maurice Blanc de Lanaute, compte d' 317, 318
Hâlcu, Mihail 339
Hegel, W.C. 768
Heliade-Rădulescu, Ion XLI, 339, 343
Hermely, Albert 690
Herodot XXII, XXVI
Hințescu, I.C. XXVIII, 449, 513, 544
Hipocrat 290
Hodoș, E. 15
Hodoșiu, Il. 219
Hohenzollern, margravi 290
Holban, Al.D. 239, 320, 695

I

Iacob I, mitropolit 339
Iacov Stamate, mitropolit 339
Iancu, Avram 319
Ianoși, Ion 408
Ianuarie Protosinghelul 201
Iarcu, Dim. 339
Iațimirski, A.I. 608
Iepureanu, Manolache Costache 260, 276
Ignatie Darabant, episcop 339
Ignatiu vezi Ignatie Darabant, episcop
Ilarion, episcop 339
Ilie, Valeria 375
Ilin, Stancu 497, 500, 530, 673
Inochentie, episcop 339
Ioachim, patriarh 307
Ioan Bob, episcop 339
Ioanide, Al.N. 279
Ioanide, George, filolog 339
Ionașcu, N.I. 646
Ionescu, Enache 810
Ionescu, Grigore 768
Ionescu, N. 792
Ionescu, Petre XXXVIII
Ionescu, Radu, ziarist și poet 339
Ionescu, Take XL, 733, 738, 739, 800
Ionescu-Dobrogeanu, colonel 807

Ionescu-Gion, G.I. XXXIV, XLIII, XLV, 1, 372, 478, 576, 577, 644, 645, 715, 718, 731, 807, 810
Ionescu-Nișcov, Traian 602
Ionescu-Sachelarie, D. 599
Iordănescu, Ioan 768
Iorga, Nicolae XXIV, XXXIX, XL, XLI, XLVII, LI, 21, 53, 455, 467, 486, 602, 677, 678, 680, 682
Iosif, episcop al Argeșului 339
Iosif, Ștefan Octavian 762
Ipocrate vezi Hipocrat
Ipsilante, Alexandru 339
Isabela de Bavaria 73
Isar, Nicolae 723
Isopescu, Samoil I. 780
Ispas, Sabina 639
Ispirescu, Petre XXX, XLVIII, 449, 457, 513, 539, 571, 581, 609, 765, 806
Istrate, Nicolae 339
Istrati, C. XL, 783
Isvoranu, Ilariu XXXVI, 693, 694
Itu, Iustina 404
Ivașcu, George 37, 486
Ivănescu, Dumitru 776

J

J. B. 611
Jarnik, Jan Urban XXXIII, XLVII, 23, 477, 478, 512, 575, 601, 651, 765, 804
Jiquididi vezi Jiquididi, Constantin
Jiquididi, Constantin XXIII

K

Kalinderu, Ioan XL, 737, 739, 741, 742
Kalustian, L. 674
Karagici, Vuk Stefanovici 48
Kefer, H. 290
Kemény, Gábor G. 370
Kiriac, D.G. 768
Kirileanu, G.T. 532, 601, 784
Kiss, Jenő 41

Kitzo, Lucile 57
Koberger, A. 290
Kogălniceanu, Enache 339
Kogălniceanu, Mihail XXI, XXV, 339, 702, 703, 764, 768, 803
Kolberg, Oskar 607
Komjáthy, István 614
Kopeczi, Béla 614
Krafft, Adam 290
Kraus, Hans 452
Kretzulescu, N. XXXV, XLIII, 789
Krețulescu, N. vezi Kretzulescu, N.

L

L. 716
Lahovari, Em. G. XXXVIII, 790
Lahovari, Iacob XXXVII
Lalescu, Traian 757
Lamartine, Alphonse de XXV, 176
Lambrino, Al. 723
Lambrior, Al. XXVI, 513, 767, 773, 777
Lascarov, consul rus 305
Laurian, A.T. XXII, XXV, 339, 556
Laurian, Dim. Aug. XXV, XXIX, XLIV, 718, 800
Lazăr, George vezi Lazăr, Gh.
Lazăr, Gh. 339
Lăudat, I.D. 606
Lăzărescu, Ales. 239
Lecca, H.G. XLI
Legrand, Émile 669
Lenier XXVI
Leu, Paul 553, 556
Licea, Ioan 474
Livescu, Jean 497, 500, 521
Lope vezi Lope de Vega
Lope de Vega 188
Lucian 700
Ludovic al XIV-lea 62
Lupașcu, Alesandru 239
Lupescu, Radu, logofăt și cronicar 339
Lupu-Antonescu, A. 601

M

- Macarie Ieromonahul 201, 339
Maior, Grigore 339
Maior, Petru 339
Maiorescu, Ioan 339, 556
Maiorescu, Titu XXI, XXII, XXVI, XXXIX, XL, XLVII, 326, 477, 556, 579, 581, 675, 693, 701, 723, 725, 729, 730, 737, 741, 765, 767, 772, 777, 783, 784
Mamina, Ion 413, 694
Manea, student 738
Mangiuca, Simeon 445
Manliu, I. 11
Manolache, Anghel 721
Manolescu, Florin 400
Manu, Emil 399
Manu, George XIX, XXXVI, XXXVII, XXXVIII
Manu, Gr. N. XLIII
Marcea, Pompiliu 400
Marcellus, M.C. 208
Marchi, Anton 339
Marcus, Solomon 526
Marian, Simeon Florea XXV, XXXII, XXXIII, XXXIV, XXXVI, 23, 449, 475, 501, 539, 549, 552, 553, 556, 557, 560, 568, 575, 579, 601, 632, 808
Marienescu, At. M. XXXI, XXXIV, 64, 449, 484, 640
Marin, Alex. XXIX
Marin, Filip 768
Marsillac, Ulisse de XXII, 358
Martha XXVI
Martialis, Valerius M. 180, 192
Matache Cântărețul 201
Matei al Mirelor, mitropolit 311
Matei Basarab, 339
Mavrocordat, Al. Ioan 339
Mavrogheni, Nicolae 201
Max 582
Maxim, Ion C. XXVIII
Mazilu, Dan Horia 563, 564
Mărdărescu, Maria 504
Mândreanu, M.S. 646
Mehesi 339
Melchisedec, episcop XXXIV
Meletie 339
Meyer, Paul 553, 556, 568
Michăilescu, Șt. C. XXV, 302, 323, 402, 706, 707
Micheli, Mario de 558
Micu, Dumitru 560, 670
Micu (Clain), Inocențiu 339
Micu (Clain), Samuel 339
Micu (Klain), Inocențiu vezi Micu (Clain), Inocențiu
Micu (Klain), Samuel vezi Micu (Clain), Samuel
Miculescu, Grigore 794
Mihai Viteazul XXXIX, 704
Mihail, Gh. 808
Milescu, Nicolae 339
Militaru, Vasile 805
Millea, A. 505, 651
Millo, Matei 187
Mincu, I. XLI, 792
Mirea, G. D. 792
Mirea, I. XLI
Mirinescu, dr. XLV, 426, 437, 763
Mironescu, Nicolae Al. 371
Missail, George 239
Mitu, Adriana 380
Moga, Vasile 775
Moldoveanu, Mich. 201, 339
Moldoveanu, Nicu 633
Moman-Vasile, Elena 379
Momuleanu, Barbu Paris vezi Mumuleanu, Barbu Paris
Morar, Vasile 408
Moruzi, Alexandru 339
Mumuleanu, Barbu Paris 339
Muntean, G. 654
Mureșeanu, Andrei 339
Murnu, George 22
Musceleanu, Gr., preot 239, 315
Musicescu, Gavril 768
Musset, Alfred de XXV, 177
Mustea, Nicolae 339
Mușat, Șerban 639
Mușlea, Ion 383, 506, 513

N

Napoleon 228
Năsturel, P.V. vezi Vasiliu-Năsturel, Petre
Năsturel, Udriște XLV, 339
Neagoe, Stelian 418, 722
Neagu, Gh. I. 25, 26, 491
Neagu, Marin 703
Nectarie, mitropolit 339
Neculce, Ioan 339
Negoescu, Cristu S. 13, 14, 798
Negraru, Maria 374
Negreanu, Constantin 544, 557
Negruzzi, Const. 339
Negruzzi, Iacob C. XXI, XXXIV, XL, 364, 476, 579, 580, 701, 771, 773
Neofit I, mitropolit 339
Neofit cel Bătrân Kausoca Levitul 339
Nestor, vornic 339
Nestor, A. XX
Netea, Vasile 492
Neuschotz 593
Nicolae, protospătar 339
Nicolau, Nicolae 339
Nicoleanu, Nicolae XLIV, 196, 339
Nicolescu, D. 729
Nicolescu, G.C. 497
Nicolescu, George D. 690, 691
Niculescu, Iosif 798
Niculescu, Radu 43
Niculescu-Varone, G. T. 368
Niculiță-Voronca, Elena 459
Nifon, mitropolit 339
Nijloveanu, Ion 633
Nistor, logofăt 339
Novicov, M. 486, 497, 500
Nuțu, Constantin 729, 760

O

Oancea, N. 729
Odobescu, Al. I. XXII, XXV, XXVII, XXIX, XXXIV, XXXV, XXXVI, XLI, XLV, 62, 464, 477, 484, 494, 500, 517, 521, 567, 641, 642, 804

Olănescu, Constantin XXXVII
Ollănescu, D. C. 602, 711
Oniscu, Georgeta 423
Oprea, Nedelcu 730
Oprescu, G. XXIII, 770
Oprișan, I. LII, 651
Oproescu, Alex. 409
Orăscu, Alexandru XXXIII
Orășanu, N. T. XXIV, 239, 695
Ornea, Z. XLIX, 625, 781
Ott, Günther 769
Ovidius Naso, Publius 74, 211, 216

P

Paisie, arhimandrit 339
Palamide, G. 310, 669, 704
Pálffy, Endre 614
Pamfile, Tudor 23, 605
Panaitescu-Perpessicius, D. 497, 500
Pandele, Rodica L, 55
Pandrav, Dem. 239
Pangrati, Ermil 728
Pann, Anton XXVIII, XXXIII, XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XLVII, LI, 200, 201, 206, 339, 438, 445, 457, 492, 539, 600, 671, 672, 676, 677, 678, 679, 681, 683, 800
Panu, G. XXVI, 449, 689, 723, 773, 777, 781
Papadima, Ovidiu XXXI, XLVII, XLVIII, XLIX, L, LI, 5, 6, 33, 59, 483, 495, 498, 499, 505, 521, 530, 533, 545, 609, 625, 631, 651, 652, 657, 658, 659, 672, 673, 811, 812
Papahagi, Marian 676
Papahagi, Tache 493, 504, 507
Papiu-Ilarian, Al. 191, 339
Paris, Gaston 813
Pascali, Matilda 171
Patricu, Ion P. 356
Pauleti, N. XIX, 513
Pavel, intendent 755
Pavelescu, Gh. 511, 512
Păcurariu, Dim. 400

- Păsculescu 23
 Păun, Octav 494, 504, 537, 562,
 Păun, Octavian vezi Păun, Octav
 Pârnuță, Gheorghe 721
 Pârvu, Ilie 408
 Pelin, Mihai 652
 Pencovici, I. XLV
 Periețeanu-Buzău 788
 Perpessicius XXXV, XXXVI
 Perrot XXVI
 Perusinul, Mateol vezi Perusinus,
 Matheolus
 Perusinus, Matheolus 290
 Pervain, I. 486
 Petică, Șt. XLI
 Petrașcu 725
 Petrașcu, Milița 768
 Petrașcu, Nicolae XLI, 669, 677
 Petrescu, Cezar 478
 Petrescu, I. C. 375
 Petrini 449
 Petrovici, Emil 497, 500
 Petrovici, Ion XXXV
 Petru Cercel 304
 Petru Efesiul, cântăreț 201
 Petru Moraitul 201
 Philippide, Al. 497, 500, 504, 521
 Picot, Émile XXVIII, XXIX, XXXVI,
 441
 Piru, Al. 486, 521, 777
 Podgoreanu, Anca 378, 382, 384, 732
 Poenaru, Petru 339
 Poenaru-Bordea 698
 Pogor, Vasile 701
 Pompilian, C. 373
 Pompiliu, Miron 581
 Poni, Petru XXXVII, XL, 413, 693, 694,
 722, 723, 741
 Pop, Ion 417
 Pop, Mihai 31, 39, 371, 486, 529
 Pop, Teodor vezi Pop, Teodor, de Ujfalu
 Pop, Teodor, de Ujfalu 339
 Pop-Reteganul, I. 501
 Popa Ioan din Vinți, 339
 Popa, Silvia 424
 Popescu 449
 Popescu, Dana 530
 Popescu, Mihai 718
 Popescu, Pană 448
 Popescu, Radu, vornic și cronicar 339
 Popescu-Lumină, colonel 482
 Popescu-Telega, Al. 469
 Popovici, Iosif 530
 Popovici, N. Ath. 353
 Popp, M. Nerone 239
 Popp, Vasile Lad., dr. 339
 Popu, Vasile Gr. 666
 Porumbaru, Em. 787, 788
 Porumbescu, Ciprian XXV, 703
 Poteca, Eufrosin XXXI, 199, 205, 798
 Potra, George 679
 Pradines, P. de 317, 318
 Pralea, Ioan 339
 Predescu, Lucian 394
 Prisecaru, Doina LI, 7
 Prodan, Const. 778
 Prodan, Viorica 385
 Protopopescu-Pake, Em. XXII, XXXVIII,
 XLIV, 219, 790, 791
 Pumnul, Aron 339
 Purica, Elena 497, 500
- Q**
-
- Quintescu, N. 725
- R**
-
- Racocea, Teodor 339
 Racoviceanu-Pitești, N. XLV
 Radu, zugrav și dascăl 339
 Radu cel Frumos 293
 Radu XI, fiul lui Mihnea Turcitul 339
 Rafail Ieromonahul, protosinghel 330
 Raicevich, consul austriac 305
 Rally, Alexandre 367
 Rally, Getta Hélène 367
 Rădoi, Ion 526
 Răduică, Georgeta 405
 Răduică, Nicolae 405

- Rădulescu, Tudor P. XXIV, 357
 Rădulescu-Codin, C. 457, 478
 Rădulescu-Dulgheru, Georgeta 44
 Rădulescu-Motru, C. XL, XLVI, 426, 431, 728, 729, 733, 757, 758, 759, 761, 762, 779
 Râpeanu, Sanda 677, 779
 Râpeanu, Valeriu 677, 779
 Râureanu, I.M. XXIV, XLV
 Regiomontanus, astronom 290
 Regman, Cornel 364, 771
 Renzi, Lorenzo 620
 Riga, poet vezi Veleștinliul Riga
 Rolland, Eug. 518
 Roman, Ion 671
 Romanțai, dr. 339
 Ronsard 290
 Roset, Nicolae 339
 Rosetti, Al. 465, 486, 497, 500, 521, 527
 Rosetti, C.A. XXII, XLI, 287, 288, 495, 498, 764, 768, 803
 Rosetti, Dim. R. 387
 Rosetti, Scarlat XXXV
 Rosetti, Theodor 783
 Rosetti-Bălănescu, Ion 738
 Rusea, Lili 385
 Russo, Alexandru 451, 458, 596, 647
 Rusu, Dorina N. 554
 Ruxăndoiu, Pavel 529
- S**
-
- Sadoveanu, Mihail 508
 Samuil Vulcan, episcop 339
 Sandeau, Jules 194, 195
 Sasu, Aurel 676
 Sava Brancovici, mitropolit 339
 Săulescu, George 339
 Sbiera, Radu I. 780
 Schedel, Hartmann 290
 Schifirneț, Constantin 733
 Schoensperger, I. 290
 Schuchardt, Hugo XXXVII
 Schüller, Gerda 47
 Schuller 445
- Scurtescu, N. XXIV, 402
 Scurtu, Ioan 416
 Sebastian, Mihail 524
 Sensenschmid, I. 290
 Sevastos, Elena 23, 455
 Severeanu, C.D. XLV, XLVI, 426, 436, 796
 Sihleanu, Alexandru 339
 Sinesie Iviritul 201
 Sion, George XXXIII, XXXIV, XXXV, 1, 554, 569, 570, 575, 579
 Skarlet, Gh. 426
 Slavici, Ioan XXI, XXV, 449, 702, 703
 Slătineanu, Iordache 339
 Smântânescu, Dan 810
 Socec, V.I. 787
 Socrate 322
 Soricu, I.V. 472
 Speranția, Theodor D. 17, 456, 463, 475, 810
 Stancu, Zaharia 497, 500, 521
 Stavrinou, vistier 311, 312
 Stăncescu, Const. I. XLIII, 768, 792
 Stăncescu, Dumitru 449
 Stănciulescu, Al. 419
 Stănciulescu-Bârda, Al. 557
 Stănculescu, I. 505, 651
 Stefanelli, Teodor XXV, 780
 Steinberg, M. 731, 761
 Stephănescu, G. XLI
 Stescu, Mariana 421
 Stoenescu, Const. T. 686
 Stoenescu, Sofia I. 724
 Stoian, Stanciu 719
 Stoianovici, Dragan 408
 Stoica, Ion 382, 729, 730, 759
 Stoicovici, Iordache 339
 Stolojan, Al. 750
 Storck, familie 769
 Storck, Carol XLV, XLVI, 426, 763, 768, 769, 770, 799, 802
 Stoss, Veit 290
 Strabone 290
 Straje, Mihail 397
 Streinu, Vladimir 504, 605

Stroescu, Sabina Cornelia 398
Sturdza, Dimitrie A. XLII, 325, 455, 573,
691, 700, 724, 745, 747
Sulițeanu, Ghizela 45
Sully Prudhomme XLI, 12, 68, 663, 664,
665,
Sulzer, Franz Joseph 602

S

Șandru, D. 503
Șăineanu, Lazăr XLVII, 406, 445, 453,
560, 563
Șerb, Florica XLIII, 720
Șerb, Ioan XLIII, 31, 39, 720
Șerban, cântăreț 201
Șerbănescu, Theodor XLI, 768
Șeuleanu, Ion 655
Șincai, George XLV, 339
Șolcan, Petrea Crețul XXXI, XXXII,
XLI, 41, 45, 65, 67, 68, 439, 442, 443,
446, 447, 453, 456, 457, 463, 474, 482,
485, 487, 490, 502, 512, 515, 522, 524,
539, 540, 551, 552, 553, 623, 632, 800
Șonțu, A. XLVI, 426, 433
Șpan, Petru 530
Ștefan, mitropolit 339
Ștefan cel Mare XXV, XLVII, 291, 292,
293, 295, 297, 299, 302, 706, 707
Ștefănescu, Teodor, colonel 787, 803
Ștefănuță, Petre V. 632
Știucă, Narcisa 632
Ștrempel, Gabriel 376

T

Tafrali, O. 704
Taloș, Ion 47, 522, 555, 620
Tănăsescu, Antoaneta 537, 540
Tăutu, George, poet 339
Teculescu, Horia 473
Tell, Christian 330, 333, 334, 335
Teodorescu, Sultana XIX, XX
Teodorescu, Tudor XIX
Teodoru, D. XLIII
Teodoru, D.A. 420

Teodosiu, fiul lui Stoian, din Temiși,
cronicar 339
Theodorescu, Barbu 494
Thommeray, Jean de 194, 195
Tincu, Constantin 724
Tocilescu, Grigore G. XXIV, XXV,
XXX, XXXII, XXXIV, XXXV, XLVII,
304, 357, 402, 449, 450, 481, 501, 521,
528, 539, 540, 560, 572, 601, 632, 651,
653, 702, 703, 723, 768, 773, 808
Todoran, Eugen 497, 500
Toletanus 290
Tomescu, Mircea 762
Torouțiu, I.E. 476, 477, 669, 701, 766,
767
Traian, împărat 792
Trifu, Constanța 675
Troteanu, Constantin XXXII, 717
Tudor, protopop 219
Tuțescu, Șt. 468
Tylor, Edward B. XLIV
Tzigara-Samurcaș, Alexandru XL, XLIII,
XLV, XLVI, 384, 720, 728, 757, 762

Ț

Țapu, Christea N. 539, 632
Țiplea, Alexandru 23

U

Ubicini, A. 305
Ureche, Grigore 339
Urechia, Alceu XLIII
Urechia, V.A. XXII, XXIX, XXXV,
XLII, XLIII, XLV, 85, 188, 239, 336,
337, 343, 348, 580, 674, 695, 696, 719,
730, 764, 768, 788, 789, 792, 797, 803
Ursache, Petru 519

V

V.D. 681
Vaida vezi Vaida, Demetriu
Vaida, Demetriu 339
Van Gennep, A. 470

Vaschide, N. 593
Vasilache Cântărețul 201
Vasiliiu-Năsturel, I. XLV
Vasiliiu-Năsturel, Petre XLV, 316
Vatan, Mihai 374
Văcărescu, Alecu, clucer 339
Văcărescu, Barbu, ban 339
Văcărescu, Ienăchiță 339, 764, 768
Văcărescu, Ioan 339
Văcărescu, Nicolae, logofăt 339
Vârgolici, Teodor 684
Veleștinliul, Riga 339
Veniamin Costache, mitropolit 339
Vernescu, George D. XXXV, XXXVII,
289, 427, 689, 692, 693, 696, 723, 734
Vianu, Tudor 486
Viciu, Alexiu 461
Vilău, Getta 381
Vilo Piluzio vezi Vito Pilutio (Piluzio) de
la Vignanello
Vincentius Bellovacensis 290
Vischer, Petru 290
Viski, Ion 339
Vișan, A. 729
Vito Pilutio (Piluzio) de la Vignanello
339
Vladimirescu, Tudor 53, 155, 173
Vlăduțescu, Gh. XXXVIII, 408, 543,
714
Volenti, Nicolae 476
Voltaire 62
Vrabie, Gheorghe 44, 484, 489, 501, 508,
528, 534, 551, 559, 566, 658
Vrânceanu, Dragoș 558
Vucici, Const. D. XXIV, XLIV
Vulcan, episcop vezi Samuil Vulcan,
episcop
Vulcan, Iosif XXIII, XXVI
Vulcănescu, Miha 37, 47
Vulcu, Maria XLIX, 729, 761
Vulpesco, Michel vezi Vulpescu, Mihai
Vulpescu, Mihai 470, 480
Vulpian, D. 549

W

Weigand, Gustav 530
Wohlgemuth, Mich. 290

X

Xenofonte, biograf 322
Xenopol, A.D. XXV, XXXIV, XLI, 296,
372, 478, 487, 515, 520, 547, 588, 643,
644, 645, 657, 702, 703
Xenopol, N. 788

Z

Zaciu, Mircea 676
Zalis, H. 373, 729
Zalomit, Ion XXII
Zamfirescu, Duiliu XLI, XLVII, 487,
540, 598
Zamfirescu, Ion 775
Zanne, Iuliu A. 66, 481, 492, 544, 557,
565
Zărnescu, Constantin 565
Zilot Românul 339
Zollern, comiți 290
Zottu, G. 718
Zub, Al. 372, 515, 520, 545, 628, 773

"Plină de muncă și de muncă cinstită se scrie întreaga viață a lui Teodorescu G. Dem. Într-un timp de tranziție, cum este acesta al nostru, în care alegerea mijloacelor de luptă este adeseori înlocuită cu "întrecerea la reușita cu orice preț", viața lui stă ca o rază luminoasă prevestitoare de un viitor mai bun. El n-a cunoscut potecile înguste pe care știu unii, plecându-și capul, să ajungă mai repede. Vlăstar sănătos al neamului nostru, el n-a iubit decât drumul cel larg al muncii cinștite."

C. Rădulescu-Motru